

P1033

சிற்றிலக்கியம்-1

P1033

சிற்றிலக்கியம்-1

Contents

- P10330 : சிற்றிலக்கியம் - 1
- பாடம் - 1
- பாட ஆசிரியரைப் பற்றி

- பாட அமைப்பு
- 1.0 பாட முன்னுரை
- 1.1 சிற்றிலக்கியம்
- 1.1.1 சிற்றிலக்கியம் என்ற வகைமை
- 1.1.2 பேரிலக்கியமும் சிற்றிலக்கியமும்
- 1.1.3 சிற்றிலக்கியம் - விளக்கம்
- 1.1.4 சிற்றிலக்கிய வகைகளின் எண்ணிக்கை
- 1.1.5 சிற்றிலக்கியக் காலம்
- 1.2 சிற்றிலக்கிய வகைகள்
- 1.2.1 பொருள் அடிப்படை
- 1.2.2 எண்ணிக்கை அடிப்படை
- 1.2.3 புகழ்தல் அடிப்படை
- 1.2.4 யாப்பு அடிப்படை
- 1.2.5 சொல் முடிபு அடிப்படை
- 1.2.6 நாட்டுப்புற இயல் அடிப்படை
- 1.2.7 இசை அடிப்படை
- 1.3 சிற்றிலக்கிய வகைகளின் தோற்றம்
- 1.3.1 சமுதாய மாற்றம்
- 1.3.2 தனிநூல் ஆக்குதல்
- 1.3.3 புதிய இலக்கியம் படைத்தல்
- 1.3.4 துறைகளை இணைத்துப் பாடுதல்
- 1.3.5 கருவியாகக் கொள்ளல்
- 1.3.6 புலமைத்திறனை வெளிப்படுத்துதல்
- 1.4 சிற்றிலக்கியத்தின் சிறப்புகள்
- 1.5 தொகுப்புரை

- பாடம் - 2
- பாட அமைப்பு

- 2.0 பாட முன்னுரை
- 2.1 குறவஞ்சி இலக்கியம்
 - 2.1.1 பெயர்க்காரணம்
 - 2.1.2 பெயர் பெறும் முறை
 - 2.1.3 தோற்றம்
 - 2.1.4 அமைப்பு
- 2.2 தூது இலக்கியம்
 - 2.2.1 பெயர்க்காரணம்
 - 2.2.2 இலக்கணம்
 - 2.2.3 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 2.2.4 அமைப்பும் செய்திகளும்
- 2.3 மடல் இலக்கியம்
 - 2.3.1 மடல் ஏறுதல்
 - 2.3.2 இலக்கிய மரபு
 - 2.3.3 மரபு மாற்றம்
- 2.4 உலா இலக்கியம்
 - 2.4.1 இலக்கணம்
 - 2.4.2 பாட்டுடைத் தலைவன்
 - 2.4.3 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 2.4.4 இலக்கியச் செய்திகள்
- 2.5 பள்ளு இலக்கியம்
 - 2.5.1 பெயர்க் காரணம்
 - 2.5.2 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 2.5.3 இலக்கணம்
 - 2.5.4 செய்திகள்
 - 2.5.5 பண்புகள்
- 2.6 கலம்பகம்
 - 2.6.1 பெயர்க்காரணம்
 - 2.6.2 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 2.6.3 உறுப்புகள்
 - 2.6.4 சிறப்புகள்
- 2.7 தொகுப்புரை

- பாடம் - 3
- பாட அமைப்பு
- 3.0 பாட முன்னுரை
- 3.1 தமிழ்விடு தூது
 - 3.1.1 நூல் கூறும் பொருள்கள்

- 3.1.2 இடம் பெறும் செய்திகள்
- 3.2 தமிழ்
- 3.2.1 கடவுளும் தமிழும்
- 3.2.2 பெண்களும் தமிழும்
- 3.2.3 தலைவியும் தமிழும்
- 3.3 தலைவன் பெருமைகள்
- 3.3.1 இறைவன் பெருமை
- 3.3.2 நாயனார்கள் பெருமை
- 3.4 தூதர்ப் பொருள்களும் தலைவியும்
- 3.4.1 தூது அனுப்பாததன் காரணம்
- 3.4.2 செய்யக் கூடாதவை
- 3.5 தூதும் தலைவியும்
- 3.5.1 வழிகூறுதல்
- 3.5.2 செய்தி கூறுதல்
- 3.5.3 தூது வேண்டுகல்
- 3.6 தொகுப்புரை

- பாடம் - 4
- பாட அமைப்பு
- 4.0 பாட முன்னுரை
- 4.1 சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி
- 4.1.1 நூலாசிரியர்
- 4.1.2 பாட்டுடைத் தலைவர்
- 4.1.3 நூலின் - அமைப்பு
- 4.2 குறவஞ்சி - செய்திகள்
- 4.2.1 சரபேந்திரர் உலா வருதல்
- 4.2.2 மதனவல்லி வருதல்
- 4.2.3 மதனவல்லி உலாவைக் காணுதல்
- 4.2.4 மதனவல்லி மயங்குதல்
- 4.3 தூது
- 4.3.1 தூது விடுதல்
- 4.3.2 தூதுச் செய்தி கூறுதல்
- 4.4 குறத்தி வருகை
- 4.4.1 வருகையைத் தோழி அறிவித்தல்
- 4.4.2 குறத்தியின் கூற்று
- 4.4.3 குறத்தி குறி கூறுதல்
- 4.4.4 சிங்கன் வருதல்
- 4.5 தொகுப்புரை

- பாடம் - 5
- பாட அமைப்பு
- 5.0 பாட முன்னுரை
- 5.1 இன்பத்தின் சிறப்புகள்
- 5.1.1 வீட்டின் தன்மை
- 5.1.2 அறம், பொருள் ஆகியவற்றின் தன்மைகள்
- 5.1.3 காமத்தின் தன்மைகள்
- 5.2 திருமாலின் பெருமைகள்
- 5.2.1 பள்ளி கொள்ளும் சிறப்பு
- 5.2.2 இடங்களும் சிறப்புகளும்
- 5.2.3 பிற பெருமைகள்
- 5.3 தலைவியின் நிலை
- 5.3.1 திருமாலைப் பார்த்தல்
- 5.3.2 தலைவன் அழகில் மயங்குதல்
- 5.3.3 தலைவி புலம்புதல்
- 5.4 மடல் ஏறக் காரணம் கூறுதல்
- 5.5 பெண்கள் மடல் ஏறுதல்
- 5.6 தொகுப்புரை

- பாடம் - 6
- பாட அமைப்பு
- 6.1 திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்
- 6.1.1 ஆசிரியர்
- 6.1.2 சிறப்புகள்
- 6.1.3 நூல் அமைப்பு
- 6.1.4 காப்புச் செய்யுள்
- 6.2 திருக்காவலூர்க் கலம்பக உறுப்புகள்
- 6.2.1 பொதுவானவை
- 6.2.2 அகத்திணைக்கு உரியவை
- 6.3 தொகுப்புரை

- P10331 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I
- P10331 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II
- P10332 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I
- P10332 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

- P10333 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I
- P10333 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II
- P10334 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I
- P10334 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II
- P10335 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I
- P10335 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II
- P10336 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I
- P10336 தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

P10330

சிற்றிலக்கியம் - 1

- P10331 : சிற்றிலக்கியம் – ஓர் அறிமுகம்
P10332 : சிற்றிலக்கியத்தின் வகைப்பாடுகள்
P10333 : தமிழ்விடு தூது
P10334 : சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி
P10335 : பெரிய திருமடல்
P10336 : திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்

சிற்றிலக்கியம் - ஓர் அறிமுகம்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

தமிழ் மொழியில் காணப்படும் இலக்கிய வகைமைகளில் ஒன்று சிற்றிலக்கியம்.

சிற்றிலக்கியம் என்பதன் விளக்கம், சிற்றிலக்கியத்திற்கும் பேரிலக்கியத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள், சிற்றிலக்கியம் என்ற சொல் தோன்றிய வரலாறு, சிற்றிலக்கிய எண்ணிக்கை, சிற்றிலக்கிய வகைகள், சிற்றிலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்கான காரணங்கள், சிற்றிலக்கியத்தின் சிறப்புகள் என்பன இப்பாடத்தில் விரிவாக விளக்கிக் கூறப்படுகின்றன.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- சிற்றிலக்கியம் - ஓர் அறிமுகம் என்ற பாடத்தின் சுற்றல் செயல்களில் ஈடுபட்டு, இப்பாடத்தைப் படித்து முடித்த பின்னர், பின்வரும் திறன்களையும் பயன்களையும் பெறுவீர்கள்.
- தமிழ் இலக்கிய வகைமைகளில் ஒன்றாகிய சிற்றிலக்கியம் என்பதன் விளக்கத்தை அறிந்து கொள்வீர்கள்.
- சிற்றிலக்கியத்திற்கும் பேரிலக்கியத்திற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடுகளை அறியலாம்.
- சிற்றிலக்கியம் என்ற சொல் எவ்வாறு தோன்றியது என்பது தெரியவரும்.
- தமிழ்மொழியில் காணப்படும் சிற்றிலக்கியங்களை எவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம் என்பது தெளிவாகும்.
- சிற்றிலக்கிய வகைகள் பல தோன்றுவதற்குரிய காரணங்களை அறியலாம்.
- சிற்றிலக்கியத்தின் சிறப்புகளை இனம் காணலாம்.

பாட ஆசிரியரைப் பற்றி

முனைவர் தா. ஈசுவரபிள்ளை

முனைவர் தா. ஈசுவரபிள்ளை அவர்கள் இலக்கியத் துறையில் தஞ்சாவூர், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றுகிறார். இவர் தமிழிலும் சமூகவியலிலும் எம்.ஏ (M.A) பட்டம் பெற்றுள்ளார். தமிழில் முனைவர் பட்டமும் பெற்றுள்ளார், சிற்றிலக்கியம், சிற்றிலக்கியங்களில் சமுதாயப் பார்வை ஆகிய தலைப்புகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். இவர் மூன்று பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நான்கு நூல்களும், 140 கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார்.

முகவரி:

முனைவர் தா. ஈசுவரபிள்ளை

“பகவதி”

மனை எண்: 164, சரபோசி நகர்,

மருத்துவக்கல்லூரி சாலை,

தஞ்சை – 613 004.

தொலைபேசி: 04362-347176

பாட அமைப்பு

1.0 பாட முன்னுரை

1.1 சிற்றிலக்கியம்

1.1.1 சிற்றிலக்கியம் என்ற வகைமை

1.1.2 பேரிலக்கியமும் சிற்றிலக்கியமும்

1.1.3 சிற்றிலக்கியம் – விளக்கம்

1.1.4 சிற்றிலக்கிய வகைகளின் எண்ணிக்கை

1.1.5 சிற்றிலக்கியக் காலம்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

1.2 சிற்றிலக்கிய வகைகள்

1.2.1 பொருள் அடிப்படை

1.2.2 எண்ணிக்கை அடிப்படை

1.2.3 புகழ்தல் அடிப்படை

1.2.4 யாப்பு அடிப்படை

1.2.5 சொல் முடிபு அடிப்படை

1.2.6 நாட்டுப்புற இயல் அடிப்படை

1.2.7 இசை அடிப்படை

1.3 சிற்றிலக்கிய வகைகளின் தோற்றம்

1.3.1 சமுதாய மாற்றம்

1.3.2 தனிநூல் ஆக்குதல்

1.3.3 புதிய இலக்கியம் படைத்தல்

1.3.4 துறைகளை இணைத்துப் பாடுதல்

1.3.5 கருவியாகக் கொள்ளல்

1.3.6 புலமைத் திறனை வெளிப்படுத்தல்

1.4 சிற்றிலக்கியத்தின் சிறப்புகள்

1.5 தொகுப்புரை

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

1.0 பாட முன்னுரை

நண்பர்களே! சிற்றிலக்கியம் - 1 என்ற பாடப் பகுதியில் நாம் தமிழ்விடு தூது, சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி, பெரிய திருமடல், திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் ஆகிய சிற்றிலக்கியங்களைப் பற்றி விரிவாகப் படிக்கப் போகிறோம்.

சிற்றிலக்கியம் என்பது தமிழ்மொழியில் காணப்படும் இலக்கிய வகைமைகளில் ஒன்று. தமிழில் சங்க இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், புராண இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், உரைநடை இலக்கியம் என்று பல இலக்கிய வகைமைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே சிற்றிலக்கியம் ஆகும்.

இந்தப் பாடம் சிற்றிலக்கியம் என்பது என்ன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளும்படி அறிமுகப்படுத்துகிறது.

1.1 சிற்றிலக்கியம்

சிற்றிலக்கியம் என்ற வகைமை, அதனுள் அடங்கும் பல்வேறு சிற்றிலக்கியங்கள், அவற்றின் உள்ளடக்கம், அமைப்பு, அவற்றின் சிறப்புகள் ஆகியவற்றை இங்குக் காணலாம்.

1.1.1 சிற்றிலக்கியம் என்ற வகைமை

தமிழ்மொழியிலுள்ள இலக்கியங்களைப் பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம் என்று பொதுவாக வகைப்படுத்தும் மரபு உள்ளது.

சிற்றிலக்கியம் என்றால் என்ன?

சிற்றிலக்கியம் – சிறிய இலக்கியம் எனப் பொருள் படுகிறது.

சிற்றிலக்கியம் என்னும் வகைமையை விளக்கிக் கொள்ளச் சிற்றிலக்கியங்கள் என்று சொல்லப்படும் இலக்கியங்களைப் பேரிலக்கியங்கள் என்று சொல்லப்படும் இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டுக் காண வேண்டும்.

1.1.2 பேரிலக்கியமும் சிற்றிலக்கியமும்

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, கம்பராமாயணம், பெருங்கதை, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பன போன்றவை பெருங்காப்பியங்கள். உதயணகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம், சூளாமணி, நீலகேசி போன்றவை சிறுகாப்பியங்கள். இவை போன்ற இலக்கியங்களைப் பேரிலக்கியம் என்று அழைப்பது மரபு ஆகும். தூது, உலா, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம் முதலியவற்றைச் சிற்றிலக்கியம் என்பர். பேரிலக்கியத்திற்கும் சிற்றிலக்கியத்திற்கும் இடையே சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. அவற்றைக் காண்போம்:

வரிசை எண்

பேரிலக்கியம்

சிற்றிலக்கியம்

- 1.பாடல் எண்ணிக்கை / அடி எண்ணிக்கை அதிகம் பாடல் எண்ணிக்கை / அடி எண்ணிக்கை குறைவு.
- 2.அகப்பொருளிலோ புறப்பொருளிலோ பல துறைகளை உள்ளடக்கியது ஏதேனும் ஒரு துறையை மட்டும் கூறும்
- 3.பேரிலக்கியம் தலைவனின் முழு வாழ்க்கையையும் விளக்கிக் கூறும். சிற்றிலக்கியம் தலைவனின் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை மட்டும் கூறும்.
- 4.அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கையும் கூறும். ஏதேனும் ஒன்றைக் கூறும்.

1.1.3 சிற்றிலக்கியம் - விளக்கம்

மேற்காட்டிய ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில் சிற்றிலக்கியத்தைக் கீழ்க்காணுமாறு விளக்கலாம்:

1) சிற்றிலக்கியம் அளவில் (பாடல் எண்ணிக்கை அல்லது அடிகளின் எண்ணிக்கை) சுருங்கியதாக அமைவது.

2) அகப்பொருள், அல்லது புறப்பொருளில் ஏதேனும் ஒரு துறையைப் பற்றியதாக அமையும். (கோவை போன்ற சில சிற்றிலக்கியங்கள் பல துறைகளைக் கொண்டு அமைவதும் உண்டு.)

3) பாடப்பெறும் கடவுள் அல்லது மன்னன் அல்லது வள்ளல் ஆகியோருடைய வாழ்வின் ஒரு சிறு கூறு மட்டுமே விளக்கப்பட்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக: உலா இலக்கியம் தலைவன் உலாவரும் காட்சியை மட்டுமே சிறப்பித்துப் பாடப்படுவது.

4) அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கு உறுதிப் பொருள்களுள் ஏதேனும் ஒன்றைத் தருவதாக அமைவது சிற்றிலக்கியம்.

5) இவ்வகையில் தூது, உலா, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், கோவை, குறவஞ்சி போன்ற பலவகை இலக்கியங்கள் சிற்றிலக்கியம் என்ற வகைமையுள் அடங்கும்.

- பிரபந்தமா, சிற்றிலக்கியமா?

சிற்றிலக்கியங்களை முதலில் பிரபந்தங்கள் என்று வழங்கினர். பிரபந்தம் என்ற வடசொல்லுக்கு நன்கு வடிவமைக்கப்பட்டது என்பது பொருள். இது அனைத்து இலக்கியங்களுக்கும் பொதுவானதே, ஆகவே காலப்போக்கில் சிற்றிலக்கியம் என்ற சொல்லே இவ்வகை இலக்கியங்களைக் குறிக்க நிலைபெற்றது.

1.1.4 சிற்றிலக்கிய வகைகளின் எண்ணிக்கை

சிற்றிலக்கியம் என்னும் வகைமை பல இலக்கிய வகைகளை உள்ளடக்கியது என முன்பு கண்டோம். சிற்றிலக்கியம் என்பதனுள் 96 வகையான இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன என்று பொதுவாகக் கூறும் வழக்கம் உள்ளது. சிற்றிலக்கிய வகைகள் தொண்ணூற்றாறு என்று கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பிரபந்த மரபியல் என்ற பாட்டியல் நூல் கூறுகின்றது. இந்நூல்,

பிள்ளைக் கவிமுதல் புராணம் ஈறாகத்

தொண்ணூற்றாறுஎன்னும் தொகையதுஆம்

என்கிறது.

(பிள்ளைக் கவி = பிள்ளைத் தமிழ் என்ற இலக்கியம் தொகை = எண்ணிக்கை)

அதாவது, பிள்ளைத் தமிழ் என்ற இலக்கிய வகை முதலாகப் புராணம் ஈறாகத் தொண்ணூற்றாறு வகைப்பட்டது பிரபந்தம் என்பது இதன் பொருள் ஆகும்.

வீரமா முனிவர் இயற்றிய சதுரகராதியும் 96 இலக்கிய வகைகளைக் குறிப்பிடுகின்றது.

சிவந்தெழுந்த பல்லவன் உலா என்ற நூலில், தொண்ணூற்றாறு கோலப் பிரபந்தங்கள் கொண்ட பிரான் (கோலம் = அழகு; பிரான் = தலைவன்) என்ற தொடர் இடம் பெறுகின்றது.

இவற்றால், சிற்றிலக்கியங்கள் 96 என்று கூறப்படும் பொதுவான மரபு இருந்துள்ளது என்று தெரிகிறது. ஆனால், இக்காலத்தில் முந்நூற்று ஐம்பதற்கும் மேற்பட்ட சிற்றிலக்கிய வகைகள் உள்ளன என்று அறிஞர்கள் கூறுவர். எனவே, சிற்றிலக்கிய வகைகள் இவ்வளவு என்று வரையறுத்துக் கூற இயலாது எனலாம்.

1.1.5 சிற்றிலக்கியக் காலம்

சங்க காலத்திலேயே சிற்றிலக்கியம் தோன்றிவிட்டது எனலாம். சங்க இலக்கியத்தை எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு எனப் பிரிப்பர். இவற்றுள், பத்துப்பாட்டில் 10 நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 5 நூல்கள் ஆற்றுப்படை என்ற சிற்றிலக்கிய வகை ஆகும். திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநர் ஆற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை என்பன அவை.

சங்கம் மருவிய காலத்துத் தொகையான பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் உள்ள இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது ஆகியவை சிற்றிலக்கியங்களே ஆகும்.

பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் நாயன்மார்கள் இயற்றிய திருமுறைகள், பன்னிரு ஆழ்வார்கள் இயற்றிய நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் ஆகியவற்றுள் பல்வேறு சிற்றிலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. காரைக்கால் அம்மையார் பாடிய திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திருநாவுக்கரசர் பாடிய திருத்தாண்டகம், மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருத்தசாங்கம், திருக்கோவையார், திருமங்கை ஆழ்வார் பாடிய திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் போன்றவை சிற்றிலக்கியங்கள் ஆகும்.

பின்னர்ப் பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு சிற்றிலக்கிய நூல்கள் இன்று வரையிலும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. எனினும், சிற்றிலக்கிய வகைகள் மேலோங்கி நின்ற காலத்தின் அடிப்படையில் சிற்றிலக்கியக் காலம் என்று அழைத்தனர். கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிற்றிலக்கிய வகைகள் மேலோங்கி நின்றன. இக்காலத்தைச் சிற்றிலக்கியக் காலம் என்று அழைக்கலாம்.

1.1.1 சிற்றிலக்கியம் என்ற வகைமை

தமிழ்மொழியிலுள்ள இலக்கியங்களைப் பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம் என்று பொதுவாக வகைப்படுத்தும் மரபு உள்ளது.

சிற்றிலக்கியம் என்றால் என்ன?

சிற்றிலக்கியம் – சிறிய இலக்கியம் எனப் பொருள் படுகிறது.

சிற்றிலக்கியம் என்னும் வகைமையை விளங்கிக் கொள்ளச் சிற்றிலக்கியங்கள் என்று சொல்லப்படும் இலக்கியங்களைப் பேரிலக்கியங்கள் என்று சொல்லப்படும் இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டுக் காண வேண்டும்.

1.1.2 பேரிலக்கியமும் சிற்றிலக்கியமும்

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, கம்பராமாயணம், பெருங்கதை, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பன போன்றவை பெருங்காப்பியங்கள். உதயணகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், யசோதர காவியம், சூளாமணி, நீலகேசி போன்றவை சிறுகாப்பியங்கள். இவை போன்ற இலக்கியங்களைப் பேரிலக்கியம் என்று அழைப்பது மரபு ஆகும். தூது, உலா, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம் முதலியவற்றைச் சிற்றிலக்கியம் என்பர். பேரிலக்கியத்திற்கும் சிற்றிலக்கியத்திற்கும் இடையே சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. அவற்றைக் காண்போம்:

வரிசை எண்

பேரிலக்கியம்

சிற்றிலக்கியம்

- 1.பாடல் எண்ணிக்கை / அடி எண்ணிக்கை அதிகம் பாடல் எண்ணிக்கை / அடி எண்ணிக்கை குறைவு.
- 2.அகப்பொருளிலோ புறப்பொருளிலோ பல துறைகளை உள்ளடக்கியது ஏதேனும் ஒரு துறையை மட்டும் கூறும்
- 3.பேரிலக்கியம் தலைவனின் முழு வாழ்க்கையையும் விளக்கிக் கூறும். சிற்றிலக்கியம் தலைவனின் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை மட்டும் கூறும்.
- 4.அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கையும் கூறும். ஏதேனும் ஒன்றைக் கூறும்.

1.1.3 சிற்றிலக்கியம் - விளக்கம்

மேற்காட்டிய ஒப்பீட்டின் அடிப்படையில் சிற்றிலக்கியத்தைக் கீழ்க்காணுமாறு விளக்கலாம்:

- 1) சிற்றிலக்கியம் அளவில் (பாடல் எண்ணிக்கை அல்லது அடிகளின் எண்ணிக்கை) சுருங்கியதாக அமைவது.
- 2) அகப்பொருள், அல்லது புறப்பொருளில் ஏதேனும் ஒரு துறையைப் பற்றியதாக அமையும். (கோவை போன்ற சில சிற்றிலக்கியங்கள் பல துறைகளைக் கொண்டு அமைவதும் உண்டு.)
- 3) பாடப்பெறும் கடவுள் அல்லது மன்னன் அல்லது வள்ளல் ஆகியோருடைய வாழ்வின் ஒரு சிறு கூறு மட்டுமே விளக்கப்பட்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக: உலா இலக்கியம் தலைவன் உலாவரும் காட்சியை மட்டுமே சிறப்பித்துப் பாடப்படுவது.
- 4) அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கு உறுதிப் பொருள்களுள் ஏதேனும் ஒன்றைத் தருவதாக அமைவது சிற்றிலக்கியம்.
- 5) இவ்வகையில் தூது, உலா, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், கோவை, குறவஞ்சி போன்ற பலவகை இலக்கியங்கள் சிற்றிலக்கியம் என்ற வகைமையுள் அடங்கும்.

- பிரபந்தமா, சிற்றிலக்கியமா?

சிற்றிலக்கியங்களை முதலில் பிரபந்தங்கள் என்று வழங்கினர். பிரபந்தம் என்ற வடசொல்லுக்கு நன்கு வடிவமைக்கப்பட்டது என்பது பொருள். இது அனைத்து இலக்கியங்களுக்கும் பொதுவானதே, ஆகவே காலப்போக்கில் சிற்றிலக்கியம் என்ற சொல்லே இவ்வகை இலக்கியங்களைக் குறிக்க நிலைபெற்றது.

1.1.4 சிற்றிலக்கிய வகைகளின் எண்ணிக்கை

சிற்றிலக்கியம் என்னும் வகைமை பல இலக்கிய வகைகளை உள்ளடக்கியது என முன்பு கண்டோம். சிற்றிலக்கியம் என்பதனுள் 96 வகையான இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன என்று பொதுவாகக் கூறும் வழக்கம் உள்ளது. சிற்றிலக்கிய வகைகள் தொண்ணூற்றாறு என்று கி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பிரபந்த மரபியல் என்ற பாட்டியல் நூல் கூறுகின்றது. இந்நூல்,

பிள்ளைக் கவிமுதல் புராணம் ஈறாகத்
தொண்ணூற்றாறுஎன்னும் தொகையதுஆம்
என்கிறது.

(பிள்ளைக் கவி = பிள்ளைத் தமிழ் என்ற இலக்கியம் தொகை = எண்ணிக்கை)

அதாவது, பிள்ளைத் தமிழ் என்ற இலக்கிய வகை முதலாகப் புராணம் ஈறாகத் தொண்ணூற்றாறு வகைப்பட்டது பிரபந்தம் என்பது இதன் பொருள் ஆகும்.

வீரமா முனிவர் இயற்றிய சதுரகராதியும் 96 இலக்கிய வகைகளைக் குறிப்பிடுகின்றது.

சிவந்தெழுந்த பல்லவன் உலா என்ற நூலில், தொண்ணூற்றாறு கோலப் பிரபந்தங்கள் கொண்ட பிரான் (கோலம் = அழகு; பிரான் = தலைவன்) என்ற தொடர் இடம் பெறுகின்றது.

இவற்றால், சிற்றிலக்கியங்கள் 96 என்று கூறப்படும் பொதுவான மரபு இருந்துள்ளது என்று தெரிகிறது. ஆனால், இக்காலத்தில் முந்நூற்று ஐம்பதற்கும் மேற்பட்ட சிற்றிலக்கிய வகைகள் உள்ளன என்று அறிஞர்கள் கூறுவர். எனவே, சிற்றிலக்கிய வகைகள் இவ்வளவு என்று வரையறுத்துக் கூற இயலாது எனலாம்.

1.1.5 சிற்றிலக்கியக் காலம்

சங்க காலத்திலேயே சிற்றிலக்கியம் தோன்றிவிட்டது எனலாம். சங்க இலக்கியத்தை எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு எனப் பிரிப்பர். இவற்றுள், பத்துப்பாட்டில் 10 நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 5 நூல்கள் ஆற்றுப்படை என்ற சிற்றிலக்கிய வகை ஆகும். திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநர் ஆற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை என்பன அவை.

சங்கம் மருவிய காலத்துத் தொகையான பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் உள்ள இனியவை நாற்பது, இன்னா நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது ஆகியவை சிற்றிலக்கியங்களே ஆகும்.

பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் நாயன்மார்கள் இயற்றிய திருமுறைகள், பன்னிரு ஆழ்வார்கள் இயற்றிய நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் ஆகியவற்றுள் பல்வேறு சிற்றிலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. காரைக்கால் அம்மையார் பாடிய திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், திருநாவுக்கரசர் பாடிய திருத்தாண்டகம், மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருத்தசாங்கம், திருக்கோவையார், திருமங்கை ஆழ்வார் பாடிய திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் போன்றவை சிற்றிலக்கியங்கள் ஆகும்.

பின்னர் பல்வேறு காலங்களில் பல்வேறு சிற்றிலக்கிய நூல்கள் இன்று வரையிலும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. எனினும், சிற்றிலக்கிய வகைகள் மேலோங்கி நின்ற காலத்தின் அடிப்படையில் சிற்றிலக்கியக் காலம் என்று அழைத்தனர். கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19-ஆம் நூற்றாண்டு வரை சிற்றிலக்கிய வகைகள் மேலோங்கி நின்றன. இக்காலத்தைச் சிற்றிலக்கியக் காலம் என்று அழைக்கலாம்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

1.2 சிற்றிலக்கிய வகைகள்

இப்போது தமிழ்மொழியில் உள்ள பல்வேறு வகையான சிற்றிலக்கியங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1.2.1 பொருள் அடிப்படை

இலக்கியத்தில் உள்ளடக்கமாக உள்ள அகப்பொருள், புறப்பொருள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சிற்றிலக்கியங்களை அகப்பொருள் சிற்றிலக்கியங்கள், புறப்பொருள் சிற்றிலக்கியங்கள் என்று வகைப்படுத்தலாம். தூது, கோவை முதலியன அகப்பொருள் சிற்றிலக்கியங்களுக்கும், பிள்ளைத் தமிழ், பரணி போன்றவை புறப்பொருள் சிற்றிலக்கியங்களுக்கும் சான்றுகள் ஆகும்.

• நிகழ்வுகள், செயல்கள் அடிப்படை

அகம், புறம் என்னும் இவ்விருவகைப் பொருள்களிலும் உள்ள துறைகளைத் (தனித்தனி நிகழ்வுகள் அல்ல செயல்கள்) தனித்தனியே கொண்டு சிற்றிலக்கியங்கள் அமைவது உண்டு. பாட்டுடைத் தலைவனிடம் தூது விடுவதாகப் பாடுபொருள் அமைவது தூது இலக்கியம் எனப்படும். பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வருதலாகப் பாடுபொருள் அமைவது உலா இலக்கியம் எனப்படும். பாட்டுடைத் தலைவனைத் தூக்கத்திலிருந்து எழவேண்டுவதாகப் பாடுபொருள் அமைவது பள்ளி எழுச்சி இலக்கியம் எனப்படும். பெண்கள் ஆடும் ஊசல் விளையாட்டில் பாட்டுடைத் தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடுவது ஊசல் இலக்கியம் எனப்படும்.

• பிற கருத்துகள் அடிப்படை

பாடு பொருளாகப் பக்திக் கருத்துகளையும், தத்துவக் கருத்துகளையும், நீதிக் கருத்துகளையும் கொண்டு அமையும் சிற்றிலக்கியங்கள் உண்டு. பரணி இலக்கியத்துள் ஒன்றான மோகவதைப் பரணி வழக்கமான பரணி இலக்கியம்போல் அல்லாமல் தத்துவக் கருத்துகளை உள்ளடக்கியிருப்பது.

1.2.2 எண்ணிக்கை அடிப்படை

நூலில் இடம்பெறும் பாடல் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலும் சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

ஐந்து பாடல்களைக் கொண்ட இலக்கியம் பஞ்சகம் என்றும், பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட இலக்கியம் பத்து, பதிகம் என்றும், நூறு பாடல்களைக் கொண்ட இலக்கியம் சதகம் என்றும் அழைக்கப்படுவதை எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறலாம்.

1.2.3 புகழ்தல் அடிப்படை

உடல் உறுப்புகளைப் புகழ்ந்து பாடுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டும், மக்களைப் புகழ்ந்து பாடுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டும் சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றின.

• உறுப்புகளைப் புகழ்தல்

உடல் உறுப்புகளைப் புகழ்ந்து பாடுதல் என்ற அடிப்படையிலும் சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

உறுப்புகளைப் பொதுவாகப் புகழ்ந்து பாடும் இலக்கியம் அங்க மாலை ஆகும். தலை முதல் பாதம் வரை உள்ள உறுப்புகளைப் புகழ்ந்து பாடும் இலக்கியம் கேசாதி பாதம் ஆகும். பாதம் முதல் தலை வரை உள்ள உறுப்புகளைப் புகழ்ந்து பாடும் இலக்கியம் பாதாதி கேசம் ஆகும். பெண்களின் கண்களைப் புகழ்ந்து பாடும் இலக்கியம் நயனப் பத்து எனப்படும்.

அரசனின் குடை, கொடி, முரசு, தேர், யானை, படை, குதிரை, செங்கோல், நாடு, நகரம் முதலிய பத்து உறுப்புகளைப் பாடும் அடிப்படையில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்களை இந்த வகையில் அடக்கலாம். சான்றுகளாகத் தசாங்கம், தசாங்கப் பத்து, தசாங்கத்தயல், சின்னப்பூ முதலிய இலக்கியங்களைக் கூறலாம்.

• மக்களைப் புகழ்தல்

ஆடவர் அல்லது பெண்களைப் புகழும் நோக்கில் இயற்றப்பட்ட சிற்றிலக்கியங்களையும் தனியாக வகைப்படுத்தலாம்.

ஆடவர்களைப் புகழும் நோக்கில் இயற்றப்பட்டது நாம மாலை என்ற சிற்றிலக்கிய வகையாகும். பெண்களைப் புகழும் நோக்கில் இயற்றப்பட்டவை புகழ்ச்சி மாலை, தாரகை மாலை என்ற இலக்கிய வகைகள் ஆகும்.

1.2.4 யாப்பு அடிப்படை

நூலை இயற்றுவதற்குப் பயன்பட்ட யாப்பின் அடிப்படையிலும் சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம். அந்தாதி, வெண்பா, இன்னிசை, நேரிசை, அகவல் முதலான இலக்கிய வகைகளை இவ்வகையுள் அடக்கலாம்.

1.2.5 சொல் முடிபு அடிப்படை

நூற்பெயரின் இறுதிச் சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டும் சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

வேனில் மாலை, காப்பு மாலை முதலியவற்றை மாலை இலக்கிய வகை என்று கூறுவதைச் சான்றாகக் காட்டலாம்.

1.2.6 நாட்டுப்புற இயல் அடிப்படை

நாட்டுப்புற விளையாட்டுகளையும், நாட்டுப்புற இலக்கியங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

ஊசல், அம்மாணை போன்ற இலக்கியங்கள் நாட்டுப்புற விளையாட்டு அடிப்படையிலான சிற்றிலக்கியங்கள் என்றும், பள்ளு, குறவஞ்சி முதலியன நாட்டுப்புற இலக்கிய அடிப்படையிலான சிற்றிலக்கியங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

1.2.7 இசை அடிப்படை

இசை அடிப்படையிலும், இசைநாடகம் என்ற அடிப்படையிலும் சிற்றிலக்கியங்கள் வகைப்படுத்தப்படும்.

தெம்மாங்கு, சும்மி, சிந்து, கீர்த்தனை போன்ற இலக்கியங்கள் இசை அடிப்படையில் அமைந்தவை ஆகும்.

இசையுடன் நடித்துக் காட்டுவதற்கு ஏற்ற வகையில் இயற்றப்பட்ட இலக்கியங்களாகப் பள்ளு, குறவஞ்சி முதலியன காணப்படுகின்றன.

1.2.1 பொருள் அடிப்படை

இலக்கியத்தில் உள்ளடக்கமாக உள்ள அகப்பொருள், புறப்பொருள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சிற்றிலக்கியங்களை அகப்பொருள் சிற்றிலக்கியங்கள், புறப்பொருள் சிற்றிலக்கியங்கள் என்று வகைப்படுத்தலாம். தூது, கோவை முதலியன அகப்பொருள் சிற்றிலக்கியங்களுக்கும், பிள்ளைத் தமிழ், பரணி போன்றவை புறப்பொருள் சிற்றிலக்கியங்களுக்கும் சான்றுகள் ஆகும்.

• நிகழ்வுகள், செயல்கள் அடிப்படை

அகம், புறம் என்னும் இவ்விருவகைப் பொருள்களிலும் உள்ள துறைகளைத் (தனித்தனி நிகழ்வுகள் அல்ல செயல்கள்) தனித்தனியே கொண்டு சிற்றிலக்கியங்கள் அமைவது உண்டு. பாட்டுடைத் தலைவனிடம் தூது விடுவதாகப் பாடுபொருள் அமைவது தூது இலக்கியம் எனப்படும். பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வருதலாகப் பாடுபொருள் அமைவது உலா இலக்கியம் எனப்படும். பாட்டுடைத் தலைவனைத் தூக்கத்திலிருந்து எழவேண்டுவதாகப் பாடுபொருள் அமைவது பள்ளி எழுச்சி இலக்கியம் எனப்படும். பெண்கள் ஆடும் ஊசல் விளையாட்டில் பாட்டுடைத் தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடுவது ஊசல் இலக்கியம் எனப்படும்.

• பிற கருத்துகள் அடிப்படை

பாடு பொருளாகப் பக்திக் கருத்துகளையும், தத்துவக் கருத்துகளையும், நீதிக் கருத்துகளையும் கொண்டு அமையும் சிற்றிலக்கியங்கள் உண்டு. பரணி இலக்கியத்துள் ஒன்றான மோகவதைப் பரணி வழக்கமான பரணி இலக்கியம்போல் அல்லாமல் தத்துவக் கருத்துகளை உள்ளடக்கியிருப்பது.

1.2.2 எண்ணிக்கை அடிப்படை

நூலில் இடம்பெறும் பாடல் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலும் சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

ஐந்து பாடல்களைக் கொண்ட இலக்கியம் பஞ்சகம் என்றும், பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட இலக்கியம் பத்து, பதிகம் என்றும், நூறு பாடல்களைக் கொண்ட இலக்கியம் சதகம் என்றும் அழைக்கப்படுவதை எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறலாம்.

1.2.3 புகழ்தல் அடிப்படை

உடல் உறுப்புகளைப் புகழ்ந்து பாடுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டும், மக்களைப் புகழ்ந்து பாடுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டும் சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றின.

• உறுப்புகளைப் புகழ்தல்

உடல் உறுப்புகளைப் புகழ்ந்து பாடுதல் என்ற அடிப்படையிலும் சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

உறுப்புகளைப் பொதுவாகப் புகழ்ந்து பாடும் இலக்கியம் அங்க மாலை ஆகும். தலை முதல் பாதம் வரை உள்ள உறுப்புகளைப் புகழ்ந்து பாடும் இலக்கியம் கேசாதி பாதம் ஆகும். பாதம் முதல் தலை வரை உள்ள உறுப்புகளைப் புகழ்ந்து பாடும் இலக்கியம் பாதாதி கேசம் ஆகும். பெண்களின் கண்களைப் புகழ்ந்து பாடும் இலக்கியம் நயனப் பத்து எனப்படும்.

அரசனின் குடை, கொடி, முரசு, தேர், யானை, படை, குதிரை, செங்கோல், நாடு, நகரம் முதலிய பத்து உறுப்புகளைப் பாடும் அடிப்படையில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்களை இந்த வகையில் அடக்கலாம். சான்றுகளாகத் தசாங்கம், தசாங்கப் பத்து, தசாங்கத்தயல், சின்னப்பூ முதலிய இலக்கியங்களைக் கூறலாம்.

• மக்களைப் புகழ்தல்

ஆடவர் அல்லது பெண்களைப் புகழும் நோக்கில் இயற்றப்பட்ட சிற்றிலக்கியங்களையும் தனியாக வகைப்படுத்தலாம்.

ஆடவர்களைப் புகழும் நோக்கில் இயற்றப்பட்டது நாம மாலை என்ற சிற்றிலக்கிய வகையாகும். பெண்களைப் புகழும் நோக்கில் இயற்றப்பட்டவை புகழ்ச்சி மாலை, தாரகை மாலை என்ற இலக்கிய வகைகள் ஆகும்.

1.2.4 யாப்பு அடிப்படை

நூலை இயற்றுவதற்குப் பயன்பட்ட யாப்பின் அடிப்படையிலும் சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம். அந்தாதி, வெண்பா, இன்னிசை, நேரிசை, அகவல் முதலான இலக்கிய வகைகளை இவ்வகையுள் அடக்கலாம்.

1.2.5 சொல் முடிபு அடிப்படை

நூற்பெயரின் இறுதிச் சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டும் சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

வேனில் மாலை, காப்பு மாலை முதலியவற்றை மாலை இலக்கிய வகை என்று கூறுவதைச் சான்றாகக் காட்டலாம்.

1.2.6 நாட்டுப்புற இயல் அடிப்படை

நாட்டுப்புற விளையாட்டுகளையும், நாட்டுப்புற இலக்கியங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சிற்றிலக்கியங்களை வகைப்படுத்தலாம்.

ஊசல், அம்மாணை போன்ற இலக்கியங்கள் நாட்டுப்புற விளையாட்டு அடிப்படையிலான சிற்றிலக்கியங்கள் என்றும், பள்ளு, குறவஞ்சி முதலியன நாட்டுப்புற இலக்கிய அடிப்படையிலான சிற்றிலக்கியங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

1.2.7 இசை அடிப்படை

இசை அடிப்படையிலும், இசைநாடகம் என்ற அடிப்படையிலும் சிற்றிலக்கியங்கள் வகைப்படுத்தப்படும்.

தெம்மாங்கு, சும்மி, சிந்து, கீர்த்தனை போன்ற இலக்கியங்கள் இசை அடிப்படையில் அமைந்தவை ஆகும்.

இசையுடன் நடித்துக் காட்டுவதற்கு ஏற்ற வகையில் இயற்றப்பட்ட இலக்கியங்களாகப் பள்ளு, குறவஞ்சி முதலியன காணப்படுகின்றன.

1.3 சிற்றிலக்கிய வகைகளின் தோற்றம்

சிற்றிலக்கியங்கள் எவ்வாறு தோன்றுகின்றன என்பதையும், அவை தோன்றுவதற்கான காரணங்களையும் இனிக் காணலாம்.

• மூலம்

எந்த ஓர் இலக்கிய வகையும் திடீரெனத் தோன்றி விடாது. அது தோன்றுவதற்குரிய இலக்கிய மூலங்கள் அதற்கு முன்பு உள்ள இலக்கண நூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் காணப்படும். அந்த மூலங்கள் முதலில் தனிப் பாடலாக இருந்து, பின் வளர்ச்சி பெற்றுத் தனி இலக்கிய வகையாக உருவாகின்றன.

இதனை ஒரு சான்று மூலம் விளக்கமாகக் காணலாம். தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவரிடையே பிரிவு ஏற்படுவதற்குரிய காரணங்களாகத் தொல்காப்பியர் ஓதல், பகை, தூது ஆகிய மூன்றிணைக் கூறுகின்றார்.

ஓதல் பகையே தூதுஇவை பிரிவே

(தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணை இயல், இளம்பூரணர் உரை, நூற்பா. 27)

அதாவது, கல்வி கற்கச் செல்லுதல், போரிடுவதற்காகச் செல்லுதல், தூது செல்லுதல் ஆகிய மூன்று காரணங்களுக்காகத் தலைவன், தலைவி ஆகிய இருவரிடையே பிரிவு நிகழும் என்கிறார். இங்குத் தூது செல்லுதல் என்பது சுட்டப்படுகிறது. இது, பிற்காலத்தில் தூது என்ற இலக்கிய வகை தோன்றுவதற்குரிய இலக்கிய மூலம் எனலாம்.

மன்னர்களாகிய அதியமான் நெடுமான் அஞ்சிக்கும் தொண்டைமானுக்கும் பகை ஏற்பட்டது. இதனால் போர் நிகழக்கூடிய சூழல் உருவானது. இதைத் தடுக்க ஒளவையார் தொண்டைமானிடம் தூது சென்றதாக ஒரு புறநானூற்றுப் பாடல் (95) காணப்படுகின்றது. இது தூது இலக்கியத்தின் மூல காரணமான தனிப்பாடல். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற்கால வளர்ச்சியில் தூது என்ற தனிச் சிற்றிலக்கியம் தோன்றியது எனலாம்.

1.3.1 சமுதாய மாற்றம்

சமுதாயத்தில் பல்வேறு காரணங்களால் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இம்மாற்றங்கள் ஏற்படும்போது இலக்கியத்தின் கருத்துகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படும். இம்மாற்றங்களால் புதிய இலக்கிய வகைகள் தோன்றுகின்றன.

சான்றாகப் பள்ளி எழுச்சி என்ற இலக்கிய வகை தோன்றியதைக் கூறலாம்.

சங்க காலத்தில் மன்னர்களைப் புகழ்ந்து பாடும் நிலை காணப்பட்டது. எனவே, மன்னனை உறக்கத்திலிருந்து எழுப்படி வேண்டுவதாகப் பாடப்படும் துயிலெடை நிலை என்ற துறை காணப்பட்டது. பக்திக் காலத்தில் மன்னனின் இடத்தை இறைவன் பெற்றான். எனவே, மன்னனைத் துயில் எழுப்பப்படும் நிலை மாறி, இறைவனைத் துயில் எழுப்பப்படும் திருப்பள்ளி எழுச்சி என்ற சிற்றிலக்கிய வகை தோன்றியது எனலாம்.

1.3.2 தனிநூல் ஆக்குதல்

முந்தைய இலக்கியங்களில் ஓர் உறுப்பாக உள்ளதைத் தனி ஓர் இலக்கியமாகப் படைக்க வேண்டும் எனப் புலவர்கள் எண்ணினர். இதன் விளைவாகப் புதிய சிற்றிலக்கிய வகைகள் தோன்றின.

சான்றாக, முந்தைய இலக்கியங்களில் காப்பு என்பது ஓர் உறுப்பாகக் காணப்பட்டது. பாட்டுடைத் தலைவனைக் காக்குமாறு வேண்டிப் பாடுவது காப்பு ஆகும். இதையே பல பாடல்களில் பாடிக் காப்பு மாலை என்ற ஓர் தனி இலக்கிய வகையைப் படைத்துள்ளனர்.

1.3.3 புதிய இலக்கியம் படைத்தல்

மரபு வழியாக வந்த சில இலக்கியங்களை இணைத்துப் புதிய இலக்கியம் படைக்கும் நோக்கத்தின் காரணமாகவும் பல சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன.

சான்றாகப் பரணி என்ற சிற்றிலக்கிய வகையைக் கூறலாம். மன்னனின் போர்க்கள வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடுவது பரணி இலக்கியம் ஆகும். போர்க்களங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடும் இலக்கியங்களான களவேள்வி. மறக்கள வழி என்ற இலக்கியங்களை இணைத்துப் பரணி என்ற இலக்கிய வகையைப் படைத்தனர்.

1.3.4 துறைகளை இணைத்துப் பாடுதல்

சங்க இலக்கியத்தில் பல அகப்பொருள் துறைகள் காணப்படுகின்றன. தனித்தனியே உள்ள அவற்றை எல்லாம் இணைத்துப் புதிய இலக்கிய வகையாகப் பாட வேண்டும் என்ற நோக்கில் புதிய சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

சான்றாகக் கோவை இலக்கிய வகையைக் கூறலாம். நானூறு அகப்பொருள் துறைகளை இணைத்துக் கோவையாகப் பாடப்பட்ட சிற்றிலக்கிய வகையே கோவை இலக்கியம் ஆகும்.

1.3.5 கருவியாகக் கொள்ளல்

பக்தி இயக்கம் தோன்றிய காலத்தில் புலவர்கள் மக்களிடையே இறை உணர்வைத் தோற்றுவிக்கவும், இறைவனின் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறவும் விரும்பினர். இதற்குரிய பல்வேறு வழி முறைகளில் புதிய சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் படைத்தலையும் ஒன்றாகக் கொண்டனர். பக்தி இலக்கியம் என்று கூறப்படும் பன்னிரு

திருமுறைகளிலும், நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும் ஏராளமான சிற்றிலக்கிய வகைகள் புதிதாகத் தோற்றம் பெற்றுள்ளதைச் சான்றாகக் கூறலாம். பின்னர் இப்போக்கு மேலும் வளரத் தொடங்கியது.

சைவ சமயச் சார்பில் திருவருணைக் கலம்பகம் வைணவ சமயம் சார்பாகத் திருவரங்கக் கலம்பகம் ஆகியவற்றை இவ்வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகக் கூறலாம்.

இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள தலங்களை அல்லது இடங்களைப் புகழ்ந்து பாடுவதன் மூலமும் மக்களிடையே பக்தி உணர்வை ஏற்படுத்த நினைத்தனர். இதனாலும் பல சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றின. சான்றாகத் தலக்கோவை என்ற சிற்றிலக்கிய வகையைக் கூறலாம்.

இறைவனின் அவதாரச் சிறப்புகளை மக்களிடையே கூறி இறைவன் பெருமைகளை விளக்க நினைத்தனர். இதன் விளைவாக உற்பவ மாலை என்ற சிற்றிலக்கிய வகை தோன்றியது.

1.3.6 புலமைத்திறனை வெளிப்படுத்தல்

புலவர்கள் தம் புலமைத் திறனை அல்லது அறிவு ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் பல்வேறு சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

மரபாக வரும் இலக்கிய உறுப்புகளையும், நாட்டுப்புற இலக்கிய உறுப்புகளையும், பல்வேறு பா வகைகளையும் இணைத்துப் பாட வேண்டும் என்னும் விருப்பத்தில் கலம்பகத்தைப் படைத்துள்ளனர்.

பல்வேறு சந்தங்களில் பாட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் பல்சந்தமாலை தோன்றியது.

வேறு வேறு பாக்களை இணைத்துப் பாட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் இரண்டு பா வகைகளால் பாடப்படும் இரட்டைமணிமாலை, மூன்று பா வகைகளால் பாடப்படும் மும்மணிமாலை, நான்கு பா வகைகளால் பாடப்படும் நான்குமணிமாலை முதலிய இலக்கிய வகைகள் தோன்றின.

ஒரே பொருண்மையில் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளைப் படைக்கும் நோக்கத்தாலும் பல இலக்கிய வகைகள் தோன்றின. மன்னனின் பத்து உறுப்புகளைப் பாடும் இலக்கிய வகை தசாங்கம். இதே பொருண்மையில் தசாங்கப்பத்து, தசாங்கத்தயல், தசாங்க வெண்பா, சின்னப்பூ ஆகிய இலக்கிய வகைகளையும் படைத்துள்ளனர்.

இவ்வாறு, பல காரணங்களால் பல்வேறு வகையான சிற்றிலக்கிய வகைகள் தோன்றியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

1.3.1 சமுதாய மாற்றம்

சமுதாயத்தில் பல்வேறு காரணங்களால் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இம்மாற்றங்கள் ஏற்படும்போது இலக்கியத்தின் கருத்துகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படும். இம்மாற்றங்களால் புதிய இலக்கிய வகைகள் தோன்றுகின்றன.

சான்றாகப் பள்ளி எழுச்சி என்ற இலக்கிய வகை தோன்றியதைக் கூறலாம். சங்க காலத்தில் மன்னர்களைப் புகழ்ந்து பாடும் நிலை காணப்பட்டது. எனவே, மன்னனை உறக்கத்திலிருந்து எழும்படி வேண்டுவதாகப் பாடப்படும் துயிலெடை நிலை என்ற துறை காணப்பட்டது. பக்திக் காலத்தில் மன்னனின் இடத்தை இறைவன் பெற்றான். எனவே, மன்னனைத் துயில் எழுப்பப்படும் நிலை மாறி, இறைவனைத் துயில் எழுப்பப்படும் திருப்பள்ளி எழுச்சி என்ற சிற்றிலக்கிய வகை தோன்றியது எனலாம்.

1.3.2 தனிநூல் ஆக்குதல்

முந்தைய இலக்கியங்களில் ஓர் உறுப்பாக உள்ளதைத் தனி ஓர் இலக்கியமாகப் படைக்க வேண்டும் எனப் புலவர்கள் எண்ணினர். இதன் விளைவாகப் புதிய சிற்றிலக்கிய வகைகள் தோன்றின.

சான்றாக, முந்தைய இலக்கியங்களில் காப்பு என்பது ஓர் உறுப்பாகக் காணப்பட்டது. பாட்டுடைத் தலைவனைக் காக்குமாறு வேண்டிப் பாடுவது காப்பு ஆகும். இதையே பல பாடல்களில் பாடிக் காப்பு மாலை என்ற ஓர் தனி இலக்கிய வகையைப் படைத்துள்ளனர்.

1.3.3 புதிய இலக்கியம் படைத்தல்

மரபு வழியாக வந்த சில இலக்கியங்களை இணைத்துப் புதிய இலக்கியம் படைக்கும் நோக்கத்தின் காரணமாகவும் பல சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன.

சான்றாகப் பரணி என்ற சிற்றிலக்கிய வகையைக் கூறலாம். மன்னனின் போர்க்கள வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடுவது பரணி இலக்கியம் ஆகும். போர்க்களங்களைச் சிறப்பித்துப் பாடும் இலக்கியங்களான களவேள்வி, மறக்கள வழி என்ற இலக்கியங்களை இணைத்துப் பரணி என்ற இலக்கிய வகையைப் படைத்தனர்.

1.3.4 துறைகளை இணைத்துப் பாடுதல்

சங்க இலக்கியத்தில் பல அகப்பொருள் துறைகள் காணப்படுகின்றன. தனித்தனியே உள்ள அவற்றை எல்லாம் இணைத்துப் புதிய இலக்கிய வகையாகப் பாட வேண்டும் என்ற நோக்கில் புதிய சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

சான்றாகக் கோவை இலக்கிய வகையைக் கூறலாம். நானூறு அகப்பொருள் துறைகளை இணைத்துக் கோவையாகப் பாடப்பட்ட சிற்றிலக்கிய வகையே கோவை இலக்கியம் ஆகும்.

1.3.5 கருவியாகக் கொள்ளல்

பக்தி இயக்கம் தோன்றிய காலத்தில் புலவர்கள் மக்களிடையே இறை உணர்வைத் தோற்றுவிக்கவும், இறைவனின் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறவும் விரும்பினர். இதற்குரிய பல்வேறு வழி முறைகளில் புதிய சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் படைத்தலையும் ஒன்றாகக் கொண்டனர். பக்தி இலக்கியம் என்று கூறப்படும் பன்னிரு திருமுறைகளிலும், நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும் ஏராளமான சிற்றிலக்கிய வகைகள் புதிதாகத் தோற்றம் பெற்றுள்ளதைச் சான்றாகக் கூறலாம். பின்னர் இப்போக்கு மேலும் வளரத் தொடங்கியது.

சைவ சமயச் சார்பில் திருவருணைக் கலம்பகம் வைணவ சமயம் சார்பாகத் திருவரங்கக் கலம்பகம் ஆகியவற்றை இவ்வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகக் கூறலாம்.

இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள தலங்களை அல்லது இடங்களைப் புகழ்ந்து பாடுவதன் மூலமும் மக்களிடையே பக்தி உணர்வை ஏற்படுத்த நினைத்தனர். இதனாலும் பல சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றின. சான்றாகத் தலக்கோவை என்ற சிற்றிலக்கிய வகையைக் கூறலாம்.

இறைவனின் அவதாரச் சிறப்புகளை மக்களிடையே கூறி இறைவன் பெருமைகளை விளக்க நினைத்தனர். இதன் விளைவாக உற்பவ மாலை என்ற சிற்றிலக்கிய வகை தோன்றியது.

1.3.6 புலமைத்திறனை வெளிப்படுத்தல்

புலவர்கள் தம் புலமைத் திறனை அல்லது அறிவு ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் பல்வேறு சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் படைத்துள்ளனர்.

மரபாக வரும் இலக்கிய உறுப்புகளையும், நாட்டுப்புற இலக்கிய உறுப்புகளையும், பல்வேறு பா வகைகளையும் இணைத்துப் பாட வேண்டும் என்னும் விருப்பத்தில் கலம்பகத்தைப் படைத்துள்ளனர்.

பல்வேறு சந்தங்களில் பாட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் பல்சந்தமாலை தோன்றியது.

வேறு வேறு பாக்களை இணைத்துப் பாட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் இரண்டு பா வகைகளால் பாடப்படும் இரட்டைமணிமாலை, மூன்று பா வகைகளால் பாடப்படும் மும்மணிமாலை, நான்கு பா வகைகளால் பாடப்படும் நான்மணிமாலை முதலிய இலக்கிய வகைகள் தோன்றின.

ஒரே பொருண்மையில் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளைப் படைக்கும் நோக்கத்தாலும் பல இலக்கிய வகைகள் தோன்றின. மன்னனின் பத்து உறுப்புகளைப் பாடும் இலக்கிய வகை தசாங்கம். இதே பொருண்மையில் தசாங்கப்பத்து, தசாங்கத்தயல், தசாங்க வெண்பா, சின்னப்பூ ஆகிய இலக்கிய வகைகளையும் படைத்துள்ளனர்.

இவ்வாறு, பல காரணங்களால் பல்வேறு வகையான சிற்றிலக்கிய வகைகள் தோன்றியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

1.4 சிற்றிலக்கியத்தின் சிறப்புகள்

சிற்றிலக்கியம் என்ற இலக்கிய வகையானது பெயரளவில் தான் சிறு இலக்கியம் என்ற பொருளைத் தருகின்றது. ஆனால், உண்மையில் இது பேரிலக்கியத்திற்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையில் பல சிறப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றுள், சிலவற்றைக் காண்போம்.

சிற்றிலக்கியம் சங்க காலம் முதல் இன்று வரையிலும் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும் நீண்ட வரலாற்றை உடையது.

சிற்றிலக்கியம் என்பதில் முந்நூற்று ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட இலக்கிய வகைகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வகையிலும் நூற்றுக் கணக்கான நூல்கள் உள்ளன. எனவே, தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் சிற்றிலக்கியத்தின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

சைவம், வைணவம், சமணம், கிறித்தவம், இசுலாம் எனப் பல்வேறு சமயத்தவர்களும் சிற்றிலக்கிய வகைகள் பலவற்றைப் படைத்துள்ளனர்.

உவமை, உருவகம், கற்பனைச் சிறப்புகளால் பேரிலக்கியத்திற்கு இணையான நிலையில் திகழ்கின்றது.

இறைவன், ஞானக்குரவர், மன்னன், வள்ளல், சாதாரண மக்கள் என அனைவரையும் பற்றிப் பாடுவதாக அமைந்துள்ளது.

நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைக் கூறுகள் பலவற்றைக் கொண்டு சாதாரண மக்களையும் கவரும் வகையில் உள்ளது.

நாட்டின் சமுதாய, அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறுகளை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இந்திய மொழிகள் பலவற்றிலும் காணப்படுவது. சான்றாகத் தூது இலக்கியம் வடமொழி, மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு போன்ற மொழிகளில் காணப்படுவதைக் கூறலாம்.

இவ்வாறு, சிற்றிலக்கியம் பல்வேறு சிறப்புகளைக் கொண்டு திகழக் காணலாம்.

1.5 தொகுப்புரை

நண்பர்களே ! தமிழ் இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றான சிற்றிலக்கியம் என்பது பற்றி இதுவரையிலும் பார்த்தோம். இதுவரை பார்த்ததிலிருந்து நீங்கள் அறிந்து கொண்டவை யாவை என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை எண்ணிப் பாருங்கள்.

*சிற்றிலக்கியம் என்றால் என்ன என்பதை விளக்கமாக அறிந்திருப்பீர்கள்.

*சிற்றிலக்கியம் என்ற சொல் தோன்றிய வரலாறு தெளிவாகப் புரிந்திருக்கும்.

*சிற்றிலக்கியங்களின் எண்ணிக்கை பற்றி விளங்கி இருக்கும்.

*சிற்றிலக்கியங்களை எவ்வாறெல்லாம் வகைப்படுத்தலாம் என்று அறிந்திருப்பீர்கள்.

*சிற்றிலக்கியத்தின் சிறப்புகளை உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

P10332 சிற்றிலக்கியத்தின் வகைப்பாடுகள்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

தமிழ் மொழியில் காணப்படும் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் குறிப்பிடுவதற்குரிய இலக்கிய வகைகளுள் சிலவாகிய குறவஞ்சி, தூது, மடல், உலா, பள்ளு, கலம்பகம் ஆகியவை பற்றிய பொதுவான சில செய்திகளைத் தருகின்றது.

குறவஞ்சி என்னும் இலக்கிய வகையின் பெயர்க்காரணம், நூல் பெயர் பெறும் முறை, தோற்றம், வளர்ச்சி, முதல் நூல், அமைப்பு என்பன பற்றிக் கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, தூது, மடல், உலா, பள்ளு, கலம்பகம் ஆகிய இலக்கிய வகைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, அமைப்பு, உள்ளடக்கம் முதலிய செய்திகளை விளக்குகிறது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- இந்தப் பாடத்தைப் படித்து முடிக்கும் பொழுது நீங்கள் கீழ்க்காணும் திறன்களையும் பயன்களையும் பெறுவீர்கள்.
- சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்றாகிய குறவஞ்சி இலக்கியம், அதன் பெயர்க்காரணம், பெயர் பெறும் முறை, தோற்றம், வளர்ச்சி, அமைப்பு என்பன பற்றித் தெளிவாக அறிந்து கொள்வீர்கள்.
- மற்றொரு சிற்றிலக்கிய வகை ஆகிய தூது என்பதன் சிறப்புகளை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.
- மடல் என்பதன் பெயர்க்காரணம், மடல் ஏறுதல் பற்றிய செய்திகள், வேறு பெயர்கள், மடல் இலக்கிய மரபு, இந்த மரபில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம், வளர்ச்சி என்பன பற்றிய விளக்கங்களைப் பெறலாம்.
- உலா என்ற இலக்கிய வகையின் பெயர்க்காரணம், இலக்கணம், தோற்றம், வளர்ச்சி, பிற செய்திகள் என்பனவற்றை இனம் காணலாம்.
- பள்ளு இலக்கிய வகையின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும், அதில் கூறப்படும் செய்திகள், பண்புகள் முதலியனவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம்.
- கலம்பகத்தின் பெயர்க்காரணம், சொல் அமைப்பு, தோற்றம், வளர்ச்சி, கலம்பக உறுப்புகள், பாடல் எண்ணிக்கை, சிறப்புகள் முதலியன விளங்கும்.

பாட அமைப்பு

- 2.0 பாட முன்னுரை
- 2.1 குறவஞ்சி இலக்கியம்
 - 2.1.1 பெயர்க்காரணம்
 - 2.1.2 பெயர் பெறும் முறை
 - 2.1.3 தோற்றம்
 - 2.1.4 அமைப்பு
- 2.2 தூது இலக்கியம்
 - 2.2.1 பெயர்க்காரணம்
 - 2.2.2 இலக்கணம்
 - 2.2.3 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 2.2.4 அமைப்பும் செய்திகளும்
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I
- 2.3 மடல் இலக்கியம்
 - 2.3.1 மடல் ஏறுதல்
 - 2.3.2 இலக்கிய மரபு
 - 2.3.3 மரபு மாற்றம்
- 2.4 உலா இலக்கியம்
 - 2.4.1 இலக்கணம்
 - 2.4.2 பாட்டுடைத் தலைவன்
 - 2.4.3 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 2.4.4 இலக்கியச் செய்திகள்
- 2.5 பள்ளு இலக்கியம்
 - 2.5.1 பெயர்க்காரணம்
 - 2.5.2 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 2.5.3 இலக்கணம்
 - 2.5.4 செய்திகள்
 - 2.5.5 பண்புகள்
- 2.6 கலம்பகம்
 - 2.6.1 பெயர்க்காரணம்
 - 2.6.2 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
 - 2.6.3 உறுப்புகள்
 - 2.6.4 சிறப்புகள்
- 2.7 தொகுப்புரை
- தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

2.0 பாட முன்னுரை

முந்தைய பாடத்தில் நாம் சிற்றிலக்கியம் என்பது பற்றியும், சிற்றிலக்கிய வகைகளின் எண்ணிக்கை பற்றியும் சிற்றிலக்கியங்களை எவ்வாறெல்லாம் வகைப்படுத்தலாம் என்பது பற்றியும் பார்த்தோம். இந்தப் பாடத்தில் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் சிறப்பிடம் பெறுகின்ற குறவஞ்சி, தூது, மடல், உலா, பள்ளு, கலம்பகம் ஆகிய இலக்கிய வகைகளைப் பற்றிய பொதுவான செய்திகளைக் காண்போம்.

2.1 குறவஞ்சி இலக்கியம்

சிற்றிலக்கிய வகைகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகத் திகழ்வது குறவஞ்சி என்ற இலக்கிய வகை ஆகும்.

2.1.1 பெயர்க்காரணம்

குறவஞ்சி என்பது குற+வஞ்சி என்று பிரியும். வஞ்சி என்றால் வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண் என்று பொருள். குறவஞ்சி என்பது குறவர் குலத்தில் பிறந்த வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண் என்ற பொருளைத் தரும். இந்த நூலில் குறத்தி குறி கூறுதல், குறத்தி குறவனுடன் உரையாடுதல், குறத்தியின் செயல்கள், குறி வகைகள் போன்றவை முதன்மை இடம் பெறுவதால் இந்த இலக்கிய வகை குறவஞ்சி என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது என்று விளக்கம் அளிப்பர்.

2.1.2 பெயர் பெறும் முறை

குறவஞ்சி நூல்கள் பின்வரும் நிலைகளில் பெயர் பெறுவதை அறிய முடிகின்றது.

- இடத்தின் பெயரால் பெயர் பெறுதல்

பாட்டுடைத் தலைவனின் ஊர்ப் பெயரால் சில நூல்கள் பெயர் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகத் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்நூலில் பாட்டுடைத் தலைவன் குற்றால் நாதர். அவர் எழுந்தருளியுள்ள இடம் திருக்குற்றாலம். எனவே, இந்த இடத்தின் பெயரால் இந்த நூல் பெயர் பெற்றுள்ளது.

- பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரால் பெயர் பெறுதல்

சில குறவஞ்சி நூல்கள் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயரால் பெயர் பெறும் நிலையைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாகத் தியாகேசர் குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் இறைவன் ஆகிய தியாகேசர் ஆவர்.

- இடம், தலைவன் பெயர் இரண்டாலும் பெயர் பெறுதல்

வேறு சில குறவஞ்சி நூல்கள் பாட்டுடைத் தலைவனின் இடத்தின் பெயர், பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயர் ஆகிய இரண்டினையும் பெற்றுப் பெயர் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகத் தஞ்சை வெள்ளைப் பிள்ளையார் குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்த நூலில் பாட்டுடைத் தலைவர் பெயர் வெள்ளைப் பிள்ளையார். அவர் எழுந்தருளியுள்ள இடம் தஞ்சாவூர் எனப்படும் தஞ்சை ஆகும். எனவே இந்நூல் இவ்வாறு பெயர் பெற்றுள்ளது.

- தலைவியின் பெயரால் பெயர் பெறுதல்

சில குறவஞ்சி நூல்கள் தலைவியின் பெயராலும் பெயர் பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழரசி குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்த நூலின் தலைவியின் பெயர் தமிழரசி ஆகும்.

• குறத்தியின் பெயரால் பெயர் பெறுதல்

சில நூல்கள் குறத்தியின் பெயரால் பெயர் பெற்றுள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகத் துரோபதைக் குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்த நூலில் இடம்பெறும் குறத்தியின் பெயர் துரோபதை ஆகும்.

2.1.3 தோற்றம்

பிற சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் போலவே குறவஞ்சி இலக்கிய வகைக்கும் உரிய கருக்கள் தொல்காப்பியத்திலும் பிற இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

தலைவி தலைவன் ஒருவனைக் காதலிக்கின்றாள். அவர்களுக்கு இடையே பிரிவு ஏற்படுகின்றது. தலைவனைக் காணாததால் தலைவி மனம் வருந்துகின்றாள். உடலும் உள்ளமும் வாடிக் காணப்படுகின்றாள். தலைவியின் இந்த நிலையைச் செவிலித்தாயும் நற்றாயும் காண்கின்றனர். தலைவியின் இந்த நிலைக்கு உரிய காரணத்தை அறிய, கட்டு, கழங்கு, வெறியாடல் ஆகியன மூலம் குறிபார்க்கின்றனர். கட்டு என்பது முறத்தில் நெல்லைப் பரப்பி வைத்து, அந்த நெல்லை எண்ணிக் குறிபார்ப்பது ஆகும். தலைவியின் நோய்க்குக் காரணம் என்ன என்று அறிவதற்காக வேலன் குறிபார்ப்பது கழங்கு ஆகும்.

சங்க இலக்கியத்திலும் குறிபார்த்தல் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறக் காணலாம்.

பெருங்கதைக் காப்பியத்திலும் குறி சொல்லும் நிகழ்ச்சி இடம்பெறக் காணலாம். (உஞ்சைக் காண்டம், பாடல்கள் 235-238)

பக்தி இலக்கியத்தில், திருவாய்மொழியில் நம்மாழ்வார் குறிபார்க்கும் பெண்ணைக் கட்டுவிச்சி என்கிறார். (பாடல் 6:3) சிறிய திருமடலிலும் குறிபார்க்கும் மரபு காட்டப்படுகின்றது.

இவ்வாறு, இலக்கியம், இலக்கியக் கருக்களிலிருந்து குறவஞ்சி என்ற இலக்கிய வகையானது. கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது. இப்போது நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட குறவஞ்சி நூல்கள் உள்ளன எனக் கூறப்படுகின்றது.

2.1.4 அமைப்பு

இனி, குறவஞ்சி இலக்கிய வகையின் அமைப்பையும் அதில் இடம்பெறும் செய்திகளையும் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

• பாயிரம்

குறவஞ்சி நூல்களின் தொடக்கத்தில் காணப்படும் பகுதி பாயிரம் ஆகும்.
இப்பாயிரப் பகுதியில்,

- 1) கடவுள் வணக்கம்
- 2) தோடையம்
- 3) நூல் பயன்
- 4) அவையடக்கம்

என்பன காணப்படும்.

நூல் இனிதாக நிறைவடையும்படி ஆசிரியர் கடவுளை வேண்டி வணங்கும் பகுதி கடவுள் வணக்கம் ஆகும்.

தோடகம் என்பது வடமொழிச் சொல். இதன் பொருள் நாடகச் சிறப்புப் பாயிரத்தின் முதல் பாடல் என்பது ஆகும். இது தான் தோடையம் என்று குறவஞ்சி நூல்களில் சுட்டப்படுகின்றது.

அடுத்து, நூலைப் படிப்பதால் ஏற்படும் பயன்களை நூல் பயன் என்ற பகுதி குறிப்பிடும். நூலில் காணப்படும் குற்றம் குறைகளைப் பொறுத்து இந்த நூலைப் படிப்பவர்கள் நூலை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என ஆசிரியர் வேண்டுவதாக அவை அடக்கம் என்ற பகுதி அமையும்.

• பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வருதல்

சில குறவஞ்சி நூல்களில் பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வரும் செய்தி இடம் பெறுகின்றது. இப்பகுதியில் பாட்டுடைத் தலைவனின் தோற்றம், பண்பு நலன்கள், பெருமைகள், உலாவில் உடன் வருவோர்கள் என்பன விளக்கமாக வருணிக்கப்படும்.

• உலாவைக் காணப் பெண்கள் வருதல்

பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வருகின்றான். அதைக் காண ஏழு பருவப் பெண்கள் வருவதாகக் காட்டப்படும். ஏழு பருவப் பெண்கள் பற்றிப் பின்னர்க் காணலாம்.

உலா வரும் தலைவனைக் கண்ட பெண்கள் அவன் அழகில் மயங்குகின்றனர். காதல் கொள்கின்றனர். அவன் யாராக இருக்கும் என ஐயம் கொள்கின்றனர். இறுதியில் தலைவன் இவன் தான் என்று உறுதி கொள்கின்றனர்.

• தலைவி பற்றிய செய்திகள்

குறவஞ்சி நூல்களில் தலைவியின் பெயர்களின் இறுதியில் வல்லி அல்லது

மோகினி என்ற சொல் காணப்படும். வசந்தவல்லி, செகன் மோகினி என்ற பெயர்களைச் சான்றுகளாகக் கூறலாம். தலைவி தலைவன் உலா வருவதைக் காண்கின்றாள். காதல் கொள்கின்றாள். காதல் காரணமாக மயங்கி விழுகின்றாள். அவள் தோழியர்கள் அவள் மயக்கத்தை நீக்க முயல்கின்றனர்.

• தலைவி தோழியைத் தூது அனுப்புதல்

தலைவனிடம் காதல் கொண்ட தலைவி தன் தோழியைத் தலைவனிடம் தூதாக அனுப்புகின்றாள். தலைவனை அழைத்து வர வேண்டும் இல்லை என்றால் அவன் அணிந்துள்ள மாலையையாவது வாங்கி வர வேண்டும் என்று கூறித் தோழியைத் தூது அனுப்புகின்றாள்.

• குறத்தி வருதல்

தலைவி அனுப்பிய தோழி தூது சென்று வருகின்றாள். வரும் போது ஒரு குறத்தியும் அவளுடன் வருகின்றாள். அவள் பாட்டுடைத் தலைவனைப் புகழ்ந்து கொண்டே வருகின்றாள். இந்த இடத்தில் குறத்தியின் தோற்றம் வருணிக்கப்படும். குறத்தி தலைவியிடம் தன் நாடு, மலை ஆகியவற்றைப் பற்றியும் கூறுகின்றாள்.

• குறி கூறுதல்

தலைவி குறத்தியிடம் அவள் குறி கூறும் சிறப்புகளைப் பற்றிக் கேட்டு அறிகின்றாள். தனக்கும் குறி கூற வேண்டும் என்று தலைவி குறத்தியிடம் கேட்கின்றாள். குறத்தி தலைவிக்குக் குறி கூறுகின்றாள். தலைவி குறத்திக்குப் பரிசுகள் கொடுக்கின்றாள்.

• குறவன் வருதல்

குறத்தி தலைவியிடம் பரிசுகள் பெற்றுச் செல்கின்றாள். அப்போது குறத்தியின் கணவன் வருகின்றான். அவள் தன் மனைவியாகிய குறத்தியைப் பல இடங்களிலும் தேடிக்கொண்டு வருகின்றான். குறத்தியின் பிரிவால் மனம் வருந்திக் காணப்படுகின்றான். பல இடங்களிலும் தேடிய பின் குறவன் குறத்தியைக் கண்டு மனம் மகிழ்கின்றான். இருவரும் சேர்கின்றனர்.

• வாழ்த்து, மங்கலம்

நூலின் இறுதிப் பகுதியில் வாழ்த்துக் கூறுதல், மங்கலம் பாடல் ஆகிய பகுதிகள் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வாறு, குறவஞ்சி நூல்களின் அமைப்பை அறியலாம்.

2.1.1 பெயர்க்காரணம்

குறவஞ்சி என்பது குற+வஞ்சி என்று பிரியும். வஞ்சி என்றால் வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண் என்று பொருள். குறவஞ்சி என்பது குறவர் குலத்தில் பிறந்த வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண் என்ற பொருளைத் தரும். இந்த நூலில் குறத்தி குறி கூறுதல், குறத்தி குறவனுடன் உரையாடுதல், குறத்தியின் செயல்கள், குறி வகைகள் போன்றவை முதன்மை இடம் பெறுவதால் இந்த இலக்கிய வகை குறவஞ்சி என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது என்று விளக்கம் அளிப்பர்.

2.1.2 பெயர் பெறும் முறை

குறவஞ்சி நூல்கள் பின்வரும் நிலைகளில் பெயர் பெறுவதை அறிய முடிகின்றது.

• இடத்தின் பெயரால் பெயர் பெறுதல்

பாட்டுடைத் தலைவனின் ஊர்ப் பெயரால் சில நூல்கள் பெயர் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகத் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்நூலில் பாட்டுடைத் தலைவன் குற்றால நாதர். அவர் எழுந்தருளியுள்ள இடம் திருக்குற்றாலம். எனவே, இந்த இடத்தின் பெயரால் இந்த நூல் பெயர் பெற்றுள்ளது.

• பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரால் பெயர் பெறுதல்

சில குறவஞ்சி நூல்கள் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயரால் பெயர் பெறும் நிலையைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாகத் தியாகேசர் குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் இறைவன் ஆகிய தியாகேசர் ஆவர்.

• இடம், தலைவன் பெயர் இரண்டாலும் பெயர் பெறுதல்

வேறு சில குறவஞ்சி நூல்கள் பாட்டுடைத் தலைவனின் இடத்தின் பெயர், பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயர் ஆகிய இரண்டினையும் பெற்றுப் பெயர் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகத் தஞ்சை வெள்ளைப் பிள்ளையார் குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்த நூலில் பாட்டுடைத் தலைவர் பெயர் வெள்ளைப் பிள்ளையார். அவர் எழுந்தருளியுள்ள இடம் தஞ்சாவூர் எனப்படும் தஞ்சை ஆகும். எனவே இந்நூல் இவ்வாறு பெயர் பெற்றுள்ளது.

• தலைவியின் பெயரால் பெயர் பெறுதல்

சில குறவஞ்சி நூல்கள் தலைவியின் பெயராலும் பெயர் பெற்றுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழரசி குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்த நூலின் தலைவியின் பெயர் தமிழரசி ஆகும்.

• குறத்தியின் பெயரால் பெயர் பெறுதல்

சில நூல்கள் குறத்தியின் பெயரால் பெயர் பெற்றுள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாகத் துரோபதைக் குறவஞ்சியைக் கூறலாம். இந்த நூலில் இடம்பெறும் குறத்தியின் பெயர் துரோபதை ஆகும்.

2.1.3 தோற்றம்

பிற சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் போலவே குறவஞ்சி இலக்கிய வகைக்கும் உரிய கருக்கள் தொல்காப்பியத்திலும் பிற இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்றன.

தலைவி தலைவன் ஒருவனைக் காதலிக்கின்றாள். அவர்களுக்கு இடையே பிரிவு ஏற்படுகின்றது. தலைவனைக் காணாததால் தலைவி மனம் வருந்துகின்றாள். உடலும் உள்ளமும் வாடிக் காணப்படுகின்றாள். தலைவியின் இந்த நிலையைச் செவிலித்தாயும் நற்றாயும் காண்கின்றனர். தலைவியின் இந்த நிலைக்கு உரிய காரணத்தை அறிய, கட்டு, கழங்கு, வெறியாடல் ஆகியன மூலம் குறிபார்க்கின்றனர். கட்டு என்பது முறத்தில் நெல்லைப் பரப்பி வைத்து, அந்த நெல்லை எண்ணிக் குறிபார்ப்பது ஆகும். தலைவியின் நோய்க்குக் காரணம் என்ன என்று அறிவதற்காக வேலன் குறிபார்ப்பது கழங்கு ஆகும்.

சங்க இலக்கியத்திலும் குறிபார்த்தல் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறக் காணலாம்.

பெருங்கதைக் காப்பியத்திலும் குறி சொல்லும் நிகழ்ச்சி இடம்பெறக் காணலாம். (உஞ்சைக் காண்டம், பாடல்கள் 235-238)

பக்தி இலக்கியத்தில், திருவாய்மொழியில் நம்மாழ்வார் குறிபார்க்கும் பெண்ணைக் கட்டுவிச்சி என்கிறார். (பாடல் 6:3) சிறிய திருமடலிலும் குறிபார்க்கும் மரபு காட்டப்படுகின்றது.

இவ்வாறு, இலக்கியம், இலக்கியக் கருக்களிலிருந்து குறவஞ்சி என்ற இலக்கிய வகையானது. கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது. இப்போது நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட குறவஞ்சி நூல்கள் உள்ளன எனக் கூறப்படுகின்றது.

2.1.4 அமைப்பு

இனி, குறவஞ்சி இலக்கிய வகையின் அமைப்பையும் அதில் இடம்பெறும் செய்திகளையும் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

• பாயிரம்

குறவஞ்சி நூல்களின் தொடக்கத்தில் காணப்படும் பகுதி பாயிரம் ஆகும். இப்பாயிரப் பகுதியில்,

1) கடவுள் வணக்கம்

2) தோடையம்

3) நூல் பயன்

4) அவையடக்கம்

என்பன காணப்படும்.

நூல் இனிதாக நிறைவடையும்படி ஆசிரியர் கடவுளை வேண்டி வணங்கும் பகுதி கடவுள் வணக்கம் ஆகும்.

தோடகம் என்பது வடமொழிச் சொல். இதன் பொருள் நாடகச் சிறப்புப் பாயிரத்தின் முதல் பாடல் என்பது ஆகும். இது தான் தோடையம் என்று குறவஞ்சி நூல்களில் சுட்டப்படுகின்றது.

அடுத்து, நூலைப் படிப்பதால் ஏற்படும் பயன்களை நூல் பயன் என்ற பகுதி குறிப்பிடும். நூலில் காணப்படும் குற்றம் குறைகளைப் பொறுத்து இந்த நூலைப் படிப்பவர்கள் நூலை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என ஆசிரியர் வேண்டுவதாக அவை அடக்கம் என்ற பகுதி அமையும்.

• பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வருதல்

சில குறவஞ்சி நூல்களில் பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வரும் செய்தி இடம் பெறுகின்றது. இப்பகுதியில் பாட்டுடைத் தலைவனின் தோற்றம், பண்பு நலன்கள், பெருமைகள், உலாவில் உடன் வருவோர்கள் என்பன விளக்கமாக வருணிக்கப்படும்.

• உலாவைக் காணப் பெண்கள் வருதல்

பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வருகின்றான். அதைக் காண ஏழு பருவப் பெண்கள் வருவதாகக் காட்டப்படும். ஏழு பருவப் பெண்கள் பற்றிப் பின்னர்க் காணலாம்.

உலா வரும் தலைவனைக் கண்ட பெண்கள் அவன் அழகில் மயங்குகின்றனர். காதல் கொள்கின்றனர். அவன் யாராக இருக்கும் என ஐயம் கொள்கின்றனர். இறுதியில் தலைவன் இவன் தான் என்று உறுதி கொள்கின்றனர்.

• தலைவி பற்றிய செய்திகள்

குறவஞ்சி நூல்களில் தலைவியின் பெயர்களின் இறுதியில் வல்லி அல்லது மோகினி என்ற சொல் காணப்படும். வசந்தவல்லி, செகன் மோகினி என்ற பெயர்களைச் சான்றுகளாகக் கூறலாம். தலைவி தலைவன் உலா வருவதைக் காண்கின்றாள். காதல் கொள்கின்றாள். காதல் காரணமாக மயங்கி விழுகின்றாள். அவள் தோழியர்கள் அவள் மயக்கத்தை நீக்க முயல்கின்றனர்.

• தலைவி தோழியைத் தூது அனுப்புதல்

தலைவனிடம் காதல் கொண்ட தலைவி தன் தோழியைத் தலைவனிடம் தூதாக அனுப்புகின்றாள். தலைவனை அழைத்து வர வேண்டும் இல்லை என்றால் அவன் அணிந்துள்ள மாலையையாவது வாங்கி வர வேண்டும் என்று கூறித் தோழியைத் தூது அனுப்புகின்றாள்.

• குறத்தி வருதல்

தலைவி அனுப்பிய தோழி தூது சென்று வருகின்றாள். வரும் போது ஒரு குறத்தியும் அவளுடன் வருகின்றாள். அவள் பாட்டுடைத் தலைவனைப் புகழ்ந்து கொண்டே வருகின்றாள். இந்த இடத்தில் குறத்தியின் தோற்றம் வருணிக்கப்படும். குறத்தி தலைவியிடம் தன் நாடு, மலை ஆகியவற்றைப் பற்றியும் கூறுகின்றாள்.

• குறி கூறுதல்

தலைவி குறத்தியிடம் அவள் குறி கூறும் சிறப்புகளைப் பற்றிக் கேட்டு அறிகின்றாள். தனக்கும் குறி கூற வேண்டும் என்று தலைவி குறத்தியிடம் கேட்கின்றாள். குறத்தி தலைவிக்குக் குறி கூறுகின்றாள். தலைவி குறத்திக்குப் பரிசுகள் கொடுக்கின்றாள்.

• குறவன் வருதல்

குறத்தி தலைவியிடம் பரிசுகள் பெற்றுச் செல்கின்றாள். அப்போது குறத்தியின் கணவன் வருகின்றான். அவள் தன் மனைவியாகிய குறத்தியைப் பல இடங்களிலும் தேடிக் கொண்டு வருகின்றான். குறத்தியின் பிரிவால் மனம் வருந்திக் காணப்படுகின்றான். பல இடங்களிலும் தேடிய பின் குறவன் குறத்தியைக் கண்டு மனம் மகிழ்கின்றான். இருவரும் சேர்கின்றனர்.

• வாழ்த்து, மங்கலம்

நூலின் இறுதிப் பகுதியில் வாழ்த்துக் கூறுதல், மங்கலம் பாடல் ஆகிய பகுதிகள் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வாறு, குறவஞ்சி நூல்களின் அமைப்பை அறியலாம்.

2.2 தூது இலக்கியம்

பொருள் அடிப்படையில் அமையும் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகிய தூது இலக்கியம் பற்றிப் பார்ப்போம்.

2.2.1 பெயர்க்காரணம்

ஒருவர் மற்றொருவரிடத்து மக்களையோ அல்லது அஃறிணைப்

பொருள்களையோ தூது அனுப்புவதாக அமைந்த இலக்கியம் ஆகையால் இதற்குத் தூது இலக்கியம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

2.2.2 இலக்கணம்

பல்வேறு இலக்கிய வகைகளுக்கு உரிய இலக்கணம் கூறும் பாட்டியல் நூல்கள் தூது இலக்கியத்தின் இலக்கணத்தையும் கூறுகின்றன. நவந்தப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல், இலக்கண விளக்கம், முத்து வீரியம், சிதம்பரப் பாட்டியல், இலக்கணச் சுருக்கம் முதலிய பாட்டியல் நூல்களில் தூது இலக்கிய வகையின் இலக்கணத்தைக் காணமுடிகின்றது. பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் வகைப்படி தூது இலக்கியம் பின்வருமாறு அமையும்.

1)காதல் துயரம் காரணமாக ஓர் ஆண் அல்லது பெண், தான் காதல் கொண்ட பெண் அல்லது ஆணுக்குத் தூது அனுப்புவதாக அமைவது.

2)உயர்திணையைப்போல் ஓர் அஃறிணைப் பொருளைத் தூது சென்று வருமாறு வேண்டுவது.

3)தூது பெறுவோரிடம் சென்று மாலை வாங்கி வருமாறு தூது அனுப்புவோர், தூது செல்லும் பொருளிடம் வேண்டுவது.

• கிடைக்கப் பெறும் தூது நூல்களின் மூலம் கிடைக்கும் விளக்கம்

இப்போது கிடைக்கப் பெறும் தூது நூல்களைப் பார்க்கும் போது காதல் காரணமாக மட்டும் அன்றி, வேறு பல காரணங்களுக்காகவும் தூது அனுப்புவதாக அமைவதை அறிய முடிகின்றது.

2.2.3 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

எல்லா இலக்கிய வகைகளையும் போலவே தூது இலக்கியமும் இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகிய நூல்களில் காணப்படும் கருக்களிலிருந்து வளர்ச்சி அடைந்து, தனி இலக்கிய வகையாகத் தோன்றியுள்ளது. இவ்வகையில், தூது இலக்கிய வகையின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் சிறிது காணலாம்.

• தொல்காப்பியத்தில்

தொல்காப்பியர் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே பிரிவு நிகழ்வதற்குரிய காரணங்கள் கூறுகின்றார்.

கல்வி கற்கும் பொருட்டுச் செல்லுதல், மன்னனின் பகைவர்கள் மேல் போர்தொடுத்துச் செல்லுதல், தூது செல்லுதல் ஆகிய காரணங்களுக்காகத் தலைவன் செல்வான். அப்போது தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே பிரிவு ஏற்படும் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். இந்த இடத்தில் தூது செல்லுதல் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

தூதாகச் செல்வதற்கு உரியவர்களைத் தொல்காப்பியர் வாயில்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

• இலக்கியங்களில்

இலக்கியங்களிலும் தூது பற்றிய செய்திகள் பல காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில், அகப்பொருள் நிலையிலும் புறப்பொருள் நிலையிலும் தூதுச் செய்திகள் அமைவதைக் காணலாம்.

தூது வந்தன்றே தோழி (கலித்தொகை - 32 : 18)

(வந்தன்றே = வந்தது)

என வரும் அடியை அகப்பொருள் தூதுக்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

அதியமான் என்ற மன்னனுக்காக ஒளவையார் என்ற புலவர் தொண்டைமான் என்ற அரசனிடம், போர் மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்று வலியுறுத்துவதற்காகத் தூது சென்றதாகப் புறநானூற்றுப் பாடல் (95) ஒன்று உள்ளது. இதைப் புறப்பொருள் சார்பான தூதுக்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் தூது என்ற ஒரு தனி அதிகாரமே அமைத்துள்ளார். இப்பகுதியில் தூது செல்பவர்களின் பண்புகள், தூது செல்பவர்களின் இலக்கணம், தூது சொல்லும் முறை முதலியவற்றைக் கூறக் காணலாம்.

பக்தி இலக்கியம் ஆகிய திருமுறைகளிலும், நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தத்திலும், தலைவனாகிய இறைவனிடம் அன்பு கொண்ட தலைவி தூது அனுப்புவதாய் அமைந்த பாடல்கள் உள்ளன.

காப்பியங்களாகிய கம்பராமாயணம், சீவக சிந்தாமணி ஆகியவற்றிலும் தூதுச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன. கம்பராமாயணத்தில் அனுமன் தூது காணப்படுகிறது. சீவகசிந்தாமணியில் சீவகனிடம் குணமாலை கிளியைத் தூது அனுப்பும் செய்தி இடம் பெறுகின்றது.

இவ்வாறு, இலக்கணத்திலும் இலக்கியங்களிலும் இடம்பெறும் கருக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தூது என்ற தனியான ஓர் இலக்கியம் தோன்றியது எனலாம்.

• முதல் தூது நூல்

தூது இலக்கிய வகையின் முதல் நூல் நெஞ்சுவிடு தூது என்ற நூல் ஆகும். இதனை இயற்றியவர் உமாபதி சிவாச்சாரியர் ஆவார். இதன் காலம் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு. தமது ஞானாசாரியரிடம் சென்று தமது குறைகளை எடுத்துக் கூறுமாறு, உமாபதி சிவாச்சாரியர் தமது நெஞ்சைத் தூது விடுக்கிறார். இந்நூலைத் தொடர்ந்து பல நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இப்போது முந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தூது நூல்கள் உள்ளன.

2.2.4 அமைப்பும் செய்திகளும்

தமிழில் காணப்படும் தூது நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தூது இலக்கிய வகையின் அமைப்பையும், அதில் இடம்பெறும் செய்திகளையும் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

• பெயர் பெறும் முறை

எல்லாத் தூது நூல்களும் பொதுவாகத் தூது என்ற சொல்லை இறுதியில் பெற்றுள்ளன. சான்றாக நெஞ்சுவிடு தூது என்ற நூலைக் கூறலாம். ஆனால் சோம சுந்தர பாரதியார் இயற்றிய தூது நூல் மட்டும் மாரிவாயில் என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது. மாரி என்றால் மேகம் என்றும் வாயில் என்றால் தூது என்றும் பொருள்படும். மேகவிடு தூது என்பது இதன் பொருள் ஆகும்.

தூது நூல்கள் பெயர் பெறும் நிலையில் சில முறைகள் உள்ளன.

1) தூது அனுப்பும் பொருளின் பெயரால் பெயர் பெறுகின்றன. சான்றாக, மான்விடு தூது என்ற நூலைக் கூறலாம். இதில் தூது செல்வது மான் ஆகும்.
2) சில நூல்கள் தூது பெறும் தலைவன் பெயரையும், தூது செல்லும் பொருளின் பெயரையும் கொண்டு அமைகின்றன. சான்றாக, மதுரை சொக்கநாதர் தமிழ்விடு தூது என்ற நூலைக் கூறலாம். இதில் தூது பெறுவோர் இறைவனாகிய சொக்கநாதர், தூது செல்வது தமிழ் ஆகும்.

இவ்வாறு, தூது நூல்கள் பெயர் பெறும் முறைகளைக் காணலாம்.

• தூது நூல் வகைகள்

தூது அனுப்புவோர், தூது பெறுவோர் ஆகிய அடிப்படையில் தூது நூல்களை மூன்று வகைகளாகப் பாகுபடுத்தலாம்.

1) ஆடவர் ஆடவர்க்குத் தூது அனுப்பும் நூல்கள்

- 2) ஆடவர் பெண்களுக்குத் தூது அனுப்பும் நூல்கள்
3) பெண்கள் ஆடவர்க்குத் தூது அனுப்பும் நூல்கள்
என்று வகைப்படுத்தலாம்.

• தலைவன் பெருமைகள் கூறுதல்

தூது நூல்களில் தூது பெறும் தலைவன் பெருமைகளை விளக்கிக் கூறும் பகுதி இடம் பெறுகின்றது. இப்பகுதியில் தலைவனின் தசாங்கங்கள் (பத்து உறுப்புகள்), தலைவனின் உறுப்புகளின் சிறப்புகள், தலைவன் இன்னின்னார்க்கு இன்னின்ன உறவுடையவன் என்று கூறும் உறவு முறைகள் போன்ற பல்வேறு பெருமைகள் விளக்கிக் கூறப்படும்.

• தூது அனுப்பும் தலைவியின் நிலை கூறுதல்

பெண் ஆணுக்குத் தூது அனுப்பும் நூல்களில் தலைவியின் நிலை விளக்கிக் கூறப்படும். தலைவன் உலா வருகின்றான். அதைத் தலைவி காண்கின்றாள். தலைவி தலைவன் அழகைக் கண்டு மயங்கிக் காதல் கொள்கின்றாள். அப்போது தலைவனின் உலா தலைவியைக் கடந்து சென்று விடுகின்றது. தலைவனிடம் காதல் கொண்ட தலைவி மயங்கி விழுகின்றாள். இதைக் கண்ட அவள் தோழியர் தலைவியின் மயக்கத்தை நீக்க முயலுகின்றனர். மயக்கம் நீங்கிய தலைவி தலைவனிடம் கொண்ட காதலால் வருந்துகின்றாள். அப்போது தூதுவிடும் பொருளைக் காணுகின்றாள். அதை அழைத்துத் தன் நிலையைக் கூறுகின்றாள். தலைவனிடம் சென்று கூற வேண்டிய செய்திகளைக் கூறித் தூது சென்று வருமாறு வேண்டுகின்றாள். இவ்வாறு, தூது அனுப்பும் தலைவி பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

• தூதுப் பொருளின் பெருமைகளைக் கூறுதல்

தூது அனுப்புவோன் தூது செல்லும் பொருளை அழைத்து இன்னாரிடம் எனக்காகத் தூது சென்று வரவேண்டும் என வேண்டுகின்றான். அப்போது, தனக்காகத் தூது செல்லும் பொருளின் பெருமைகளை விளக்கிக் கூறும் பகுதி தூது நூல்களில் இடம்பெறக் காணலாம்.

இப்பகுதியில் இதற்கு முன்னால் யாருக்காக யார் தூது சென்றுள்ளார், தூது அனுப்புவதற்கு ஏற்ற பொருள்கள் யாவை, அவற்றை ஏன் தான் தூது அனுப்பவில்லை, தான் தேர்ந்தெடுத்த பொருளின் பெருமைகள் யாவை என்பன விளக்கப்படும்.

• தூதுப்பொருளிடம் அறிவுரைகள் கூறுதல்

தூது அனுப்புவோர் தூது பெறுவோரிடம் தூது சொல்வதற்காகச் செல்லும் போது, எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்று அறிவுரை கூறும் பகுதியும் இடம்பெறும். தூதுப் பொருள் செய்ய வேண்டுவன யாவை, செய்யக் கூடாதவை யாவை, தூது பெறுவோரைக் காண்பதற்கு ஏற்ற சமயம் யாது, தூது பெறுவோரைக் காண்பதற்குப்

பொருந்தாத சமயம் யாது, தூது பெறுவோரின் அடையாளங்கள் யாவை, அவரிடம் எவ்வாறு கூற வேண்டும் என்பன போன்ற அறிவுரைகளைத் தூது அனுப்புவோர் கூறக் காணலாம்.

• தூது வேண்டுகல்

தூது நூலின் அமைப்பில் கடைசியாகக் காணப்படும் பகுதி இது ஆகும். தூது அனுப்புவோர் தூது பெறுவோரிடம் சென்று இதை வாங்கி வர வேண்டும் என்று கூறுவதாக அமையும் பகுதி இது. தூது பெறுவோரிடம் சென்று தூதுப் பொருள் தம் துன்ப நிலைகளை அல்லது தன் செய்திகளைக் கூறிவிட்டு, மாலை வாங்கி வர வேண்டும். அல்லது தூது சொல்லி வர வேண்டும் எனத் தூது அனுப்புவோர் வேண்டுவதாக இப்பகுதி அமையும்.

இவ்வாறு, தூது இலக்கிய வகையின் அமைப்பும் பொருளும் அமையக் காணலாம்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

2.2.1 பெயர்க்காரணம்

ஒருவர் மற்றொருவரிடத்து மக்களையோ அல்லது அஃறிணைப் பொருள்களையோ தூது அனுப்புவதாக அமைந்த இலக்கியம் ஆகையால் இதற்குத் தூது இலக்கியம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

2.2.2 இலக்கணம்

பல்வேறு இலக்கிய வகைகளுக்கு உரிய இலக்கணம் கூறும் பாட்டியல் நூல்கள் தூது இலக்கியத்தின் இலக்கணத்தையும் கூறுகின்றன. நவநீதப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல், இலக்கண விளக்கம், முத்து வீரியம், சிதம்பரப் பாட்டியல், இலக்கணச் சுருக்கம் முதலிய பாட்டியல் நூல்களில் தூது இலக்கிய வகையின் இலக்கணத்தைக் காணமுடிகின்றது. பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் வகைப்படி தூது இலக்கியம் பின்வருமாறு அமையும்.

- 1)காதல் துயரம் காரணமாக ஓர் ஆண் அல்லது பெண், தான் காதல் கொண்ட பெண் அல்லது ஆணுக்குத் தூது அனுப்புவதாக அமைவது.
- 2)உயர்திணையைப்போல் ஓர் அஃறிணைப் பொருளைத் தூது சென்று வருமாறு வேண்டுவது.
- 3)தூது பெறுவோரிடம் சென்று மாலை வாங்கி வருமாறு தூது அனுப்புவோர், தூது செல்லும் பொருளிடம் வேண்டுவது.

• கிடைக்கப் பெறும் தூது நூல்களின் மூலம் கிடைக்கும் விளக்கம்

இப்போது கிடைக்கப் பெறும் தூது நூல்களைப் பார்க்கும் போது காதல் காரணமாக மட்டும் அன்றி, வேறு பல காரணங்களுக்காகவும் தூது அனுப்புவதாக அமைவதை அறிய முடிகின்றது.

2.2.3 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

எல்லா இலக்கிய வகைகளையும் போலவே தூது இலக்கியமும் இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகிய நூல்களில் காணப்படும் கருக்களிலிருந்து வளர்ச்சி அடைந்து, தனி இலக்கிய வகையாகத் தோன்றியுள்ளது. இவ்வகையில், தூது இலக்கிய வகையின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் சிறிது காணலாம்.

• தொல்காப்பியத்தில்

தொல்காப்பியர் தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே பிரிவு நிகழ்வதற்குரிய காரணங்கள் கூறுகின்றார்.

கல்வி கற்கும் பொருட்டுச் செல்லுதல், மன்னனின் பகைவர்கள் மேல் போர்தொடுத்துச் செல்லுதல், தூது செல்லுதல் ஆகிய காரணங்களுக்காகத் தலைவன் செல்வான். அப்போது தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே பிரிவு ஏற்படும் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். இந்த இடத்தில் தூது செல்லுதல் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

தூதாகச் செல்வதற்கு உரியவர்களைத் தொல்காப்பியர் வாயில்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

• இலக்கியங்களில்

இலக்கியங்களிலும் தூது பற்றிய செய்திகள் பல காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்களில், அகப்பொருள் நிலையிலும் புறப்பொருள் நிலையிலும் தூதுச் செய்திகள் அமைவதைக் காணலாம்.

தூது வந்தன்றே தோழி (கலித்தொகை - 32 : 18)

(வந்தன்றே = வந்தது)

என வரும் அடியை அகப்பொருள் தூதுக்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

அதியமான் என்ற மன்னனுக்காக ஓளவையார் என்ற புலவர் தொண்டைமான் என்ற அரசனிடம், போர் மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்று வலியுறுத்துவதற்காகத் தூது சென்றதாகப் புறநானூற்றுப் பாடல் (95) ஒன்று உள்ளது. இதைப் புறப்பொருள் சார்பான தூதுக்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் தூது என்ற ஒரு தனி அதிகாரமே அமைத்துள்ளார். இப்பகுதியில் தூது செல்பவர்களின் பண்புகள், தூது செல்பவர்களின் இலக்கணம், தூது சொல்லும் முறை முதலியவற்றைக் கூறக் காணலாம்.

பக்தி இலக்கியம் ஆகிய திருமுறைகளிலும், நாலாயிரத் திவ்யப்

பிரபந்தத்திலும், தலைவனாகிய இறைவனிடம் அன்பு கொண்ட தலைவி தூது அனுப்புவதாய் அமைந்த பாடல்கள் உள்ளன.

காப்பியங்களாகிய கம்பராமாயணம், சீவக சிந்தாமணி ஆகியவற்றிலும் தூதுச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன. கம்பராமாயணத்தில் அனுமன் தூது காணப்படுகிறது. சீவகசிந்தாமணியில் சீவகனிடம் குணமாலை கிளியைத் தூது அனுப்பும் செய்தி இடம் பெறுகின்றது.

இவ்வாறு, இலக்கணத்திலும் இலக்கியங்களிலும் இடம்பெறும் கருக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தூது என்ற தனியான ஓர் இலக்கியம் தோன்றியது எனலாம்.

• முதல் தூது நூல்

தூது இலக்கிய வகையின் முதல் நூல் நெஞ்சவிடு தூது என்ற நூல் ஆகும். இதனை இயற்றியவர் உமாபதி சிவாச்சாரியர் ஆவார். இதன் காலம் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டு. தமது ஞானாசாரியரிடம் சென்று தமது குறைகளை எடுத்துக் கூறுமாறு, உமாபதி சிவாச்சாரியர் தமது நெஞ்சைத் தூது விடுக்கிறார். இந்நூலைத் தொடர்ந்து பல நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இப்போது முந்நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தூது நூல்கள் உள்ளன.

2.2.4 அமைப்பும் செய்திகளும்

தமிழில் காணப்படும் தூது நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தூது இலக்கிய வகையின் அமைப்பையும், அதில் இடம்பெறும் செய்திகளையும் சுருக்கமாகக் காணலாம்.

• பெயர் பெறும் முறை

எல்லாத் தூது நூல்களும் பொதுவாகத் தூது என்ற சொல்லை இறுதியில் பெற்றுள்ளன. சான்றாக நெஞ்சுவிடு தூது என்ற நூலைக் கூறலாம். ஆனால் சோம சுந்தர பாரதியார் இயற்றிய தூது நூல் மட்டும் மாரிவாயில் என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது. மாரி என்றால் மேகம் என்றும் வாயில் என்றால் தூது என்றும் பொருள்படும். மேகவிடு தூது என்பது இதன் பொருள் ஆகும்.

தூது நூல்கள் பெயர் பெறும் நிலையில் சில முறைகள் உள்ளன.

- 1) தூது அனுப்பும் பொருளின் பெயரால் பெயர் பெறுகின்றன. சான்றாக, மான்விடு தூது என்ற நூலைக் கூறலாம். இதில் தூது செல்வது மான் ஆகும்.
 - 2) சில நூல்கள் தூது பெறும் தலைவன் பெயரையும், தூது செல்லும் பொருளின் பெயரையும் கொண்டு அமைகின்றன. சான்றாக, மதுரை சொக்கநாதர் தமிழ்விடு தூது என்ற நூலைக் கூறலாம். இதில் தூது பெறுவோர் இறைவனாகிய சொக்கநாதர், தூது செல்வது தமிழ் ஆகும்.
- இவ்வாறு, தூது நூல்கள் பெயர் பெறும் முறைகளைக் காணலாம்.

• தூது நூல் வகைகள்

தூது அனுப்புவோர், தூது பெறுவோர் ஆகிய அடிப்படையில் தூது நூல்களை மூன்று வகைகளாகப் பாகுபடுத்தலாம்.

- 1) ஆடவர் ஆடவர்க்குத் தூது அனுப்பும் நூல்கள்
 - 2) ஆடவர் பெண்களுக்குத் தூது அனுப்பும் நூல்கள்
 - 3) பெண்கள் ஆடவர்க்குத் தூது அனுப்பும் நூல்கள்
- என்று வகைப்படுத்தலாம்.

• தலைவன் பெருமைகள் கூறுதல்

தூது நூல்களில் தூது பெறும் தலைவன் பெருமைகளை விளக்கிக் கூறும் பகுதி இடம் பெறுகின்றது. இப்பகுதியில் தலைவனின் தசாங்கங்கள் (பத்து உறுப்புகள்), தலைவனின் உறுப்புகளின் சிறப்புகள், தலைவன் இன்னினனார்க்கு இன்னினன் உறவுடையவன் என்று கூறும் உறவு முறைகள் போன்ற பல்வேறு பெருமைகள் விளக்கிக்

கூறப்படும்.

• தூது அனுப்பும் தலைவியின் நிலை கூறுதல்

பெண் ஆணுக்குத் தூது அனுப்பும் நூல்களில் தலைவியின் நிலை விளக்கிக் கூறப்படும். தலைவன் உலா வருகின்றான். அதைத் தலைவி காண்கின்றாள். தலைவி தலைவன் அழகைக் கண்டு மயங்கிக் காதல் கொள்கின்றாள். அப்போது தலைவனின் உலா தலைவியைக் கடந்து சென்று விடுகின்றது. தலைவனிடம் காதல் கொண்ட தலைவி மயங்கி விழுகின்றாள். இதைக் கண்ட அவள் தோழியர் தலைவியின் மயக்கத்தை நீக்க முயலுகின்றனர். மயக்கம் நீங்கிய தலைவி தலைவனிடம் கொண்ட காதலால் வருந்துகின்றாள். அப்போது தூதுவிடும் பொருளைக் காணுகின்றாள். அதை அழைத்துத் தன் நிலையைக் கூறுகின்றாள். தலைவனிடம் சென்று கூற வேண்டிய செய்திகளைக் கூறித் தூது சென்று வருமாறு வேண்டுகின்றாள். இவ்வாறு, தூது அனுப்பும் தலைவி பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

• தூதுப் பொருளின் பெருமைகளைக் கூறுதல்

தூது அனுப்புவோன் தூது செல்லும் பொருளை அழைத்து இன்னாரிடம் எனக்காகத் தூது சென்று வரவேண்டும் என வேண்டுகின்றான். அப்போது, தனக்காகத் தூது செல்லும் பொருளின் பெருமைகளை விளக்கிக் கூறும் பகுதி தூது நூல்களில் இடம்பெறக் காணலாம்.

இப்பகுதியில் இதற்கு முன்னால் யாருக்காக யார் தூது சென்றுள்ளார், தூது அனுப்புவதற்கு ஏற்ற பொருள்கள் யாவை, அவற்றை ஏன் தான் தூது அனுப்பவில்லை, தான் தேர்ந்தெடுத்த பொருளின் பெருமைகள் யாவை என்பன விளக்கப்படும்.

• தூதுப்பொருளிடம் அறிவுரைகள் கூறுதல்

தூது அனுப்புவோர் தூது பெறுவோரிடம் தூது சொல்வதற்காகச் செல்லும் போது, எவ்வாறு செயல்படவேண்டும் என்று அறிவுரை கூறும் பகுதியும் இடம்பெறும். தூதுப் பொருள் செய்ய வேண்டுவன யாவை, செய்யக் கூடாதவை யாவை, தூது பெறுவோரைக் காண்பதற்கு ஏற்ற சமயம் யாது, தூது பெறுவோரைக் காண்பதற்குப் பொருந்தாத சமயம் யாது, தூது பெறுவோரின் அடையாளங்கள் யாவை, அவரிடம் எவ்வாறு கூற வேண்டும் என்பன போன்ற அறிவுரைகளைத் தூது அனுப்புவோர் கூறக் காணலாம்.

• தூது வேண்டுகல்

தூது நூலின் அமைப்பில் கடைசியாகக் காணப்படும் பகுதி இது ஆகும். தூது அனுப்புவோர் தூது பெறுவோரிடம் சென்று இதை வாங்கி வர வேண்டும் என்று கூறுவதாக அமையும் பகுதி இது. தூது பெறுவோரிடம் சென்று தூதுப் பொருள் தம் துன்ப நிலைகளை அல்லது தன் செய்திகளைக் கூறிவிட்டு, மாலை வாங்கி வர

வேண்டும். அல்லது தூது சொல்லி வர வேண்டும் எனத் தூது அனுப்புவோர் வேண்டுவதாக இப்பகுதி அமையும்.

இவ்வாறு, தூது இலக்கிய வகையின் அமைப்பும் பொருளும் அமையக் காணலாம்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

2.3 மடல் இலக்கியம்

மடல் இலக்கியம் அகப்பொருள் சார்ந்த சிற்றிலக்கிய வகை ஆகும். இது காதல் குறித்த ஓர் இலக்கியம்.

2.3.1 மடல் ஏறுதல்

இந்தச் சிற்றிலக்கிய வகைக்கு மடல் என்று ஏன் பெயர் வந்தது என்று பார்ப்போம். தலைவன் தலைவியைக் காதலிக்கின்றான். எவ்வளவோ முயன்றும் தலைவனால் தலைவியை அடைய முடியவில்லை. எனவே தலைவன் தலைவியை அடைவதற்கு இறுதி முயற்சியாக மடல் ஏறத் துணிகின்றான். சில சமயம் மடல் ஏறவும் செய்கின்றான். எனவே, தலைவன் தலைவியை அடைய மடல் ஏறுவதாகிய பாடு பொருளைக் கொண்ட இலக்கியம் ஆகையால் இதற்கு மடல் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது எனலாம்.

• விளக்கம்

மடல் ஏறுதல் என்றால் என்ன என்பது பற்றி இனிப் பார்ப்போம்.

பனை மரத்தின் கிளை பனை மட்டை எனப்படும். இது இரண்டு பக்கங்களிலும் கூரிய முள் போன்ற பாகங்களைக் கொண்டிருக்கும். இந்தப் பனைமரத்தின் கிளையால் குதிரை போன்ற உருவம் செய்வர். இதன் மேல் காதல் கொண்ட தலைவன் ஏறி அமர்ந்திருப்பான். இதன் கீழ் உருளை பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இதில் கயிற்றைக் கட்டி இழுத்துச் செல்வர். இதுவே மடல் எனப்படும்.

பனை மரக்கிளையால் செய்த குதிரையில் மயில் தோகை (பீலி), பூளைப்பூ, ஆவிரம்பூ, எருக்கம் பூ ஆகிய பூக்களால் தொடுத்த மாலையை அணிவிப்பர். மடல் ஏறும் தலைவன் உடம்பு முழுதும் திருநீற்றைப் பூசியிருப்பான். கையில் ஒரு கிழியைப் பிடித்திருப்பான். (கிழி = ஓவியம் வரையப்பட்ட துணி). ஊரின் நடுவில் உள்ள நான்கு தெருக்கள் சந்திக்கும் இடத்திற்குச் செல்வான். தான் செய்த மடலின் மேல் ஏறி இருந்து, தன் கையில் உள்ள கிழியின் மேல் பார்வையை வைத்துக் கொண்டிருப்பான். வேறு எந்த உணர்வும் அவனிடம் காணப்படாது. தீயே தன் உடலில் பட்டாலும் அவனுக்குத் தெரியாது. மழை, வெயில், காற்று எதைப் பற்றியும் கவலைப் பட மாட்டான். இவ்வாறு தலைவன் மடலில் ஏறியதும் ஊரார் அதை இழுப்பர். தலைவன் தலைவியைப் பற்றிப் பாடிக் கொண்டிருப்பான். இதுவே மடல் ஏறுதல் என்பதாகும்.

• பயன்

தலைவன் இவ்வாறு மடல் ஏறுவதால் என்ன பயன் உள்ளது? தலைவனின் துன்பத்தை ஊரிலுள்ளவர்கள் பார்ப்பார்கள். அவனுடைய துன்பம் தீர்வதற்காகத் தலைவியைத் தலைவனிடம் சேர்த்து வைக்க முயல்வார்கள். இதனால், தலைவன்

தலைவியை அடைய வாய்ப்பு உள்ளது.

மேலும் தலைவனின் காமத்துயரம் நீங்க ஒரே வழி இது என்றும் கருதப்படுகிறது. எனவேதான் மடல் என்பதைக் காமம் ஆகிய கடலை நீந்துவதற்குரிய தெப்பம் என்று இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. திருவள்ளுவரும்,

காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடல்அல்லது இல்லை வலி

(திருக்குறள் - 1131)

(உழந்து = முயன்று; ஏமம் = பாதுகாப்பு; வலி = வலிமை உடைய துணை)

என்று கூறுகின்றார்.

• நம்பி அகப்பொருள் கருத்து

நம்பி அகப்பொருள் என்ற இலக்கண நூல் மடல் பற்றி இரு நிலைகளைக் கூறுகின்றது.

(1) மடல் கூற்று (2) மடல் விலக்கு

தலைவன் தலைவியை அடைவதற்காக மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுவது மடல் கூற்று என்கிறது. அவ்வாறு மடல் ஏற வேண்டாம் எனத் தலைவனை விலக்குவது அல்லது தடுப்பது மடல் விலக்கு என்கிறது.

• சங்க இலக்கியச் செய்திகள்

சங்க இலக்கியங்களில், அக இலக்கியங்களில் மடல் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. சான்றாகக் கலித்தொகை என்ற நூலில் மடலூர்தல் பற்றிய செய்தி இடம் பெறுகிறது (பாடல்-139).

• முதல் மடல் இலக்கிய வகை நூல்கள்

இவ்வாறு, இலக்கண நூல்களிலும், இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்ற மடல், மடல் ஏறுதல் பற்றிய செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மடல் என்ற தனியான ஓர் இலக்கிய வகை தோன்றியது எனலாம். தமிழ்மொழியில் முதன் முதலில் தோன்றிய மடல் இலக்கியங்கள் திருமங்கையாழ்வார் பாடியவையே ஆகும். அவை சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என அழைக்கப்படுகின்றன.

2.3.2 இலக்கிய மரபு

மடல்ஏறுதல் என்பது ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியது. பெண்கள் மடல் ஏற மாட்டார்கள் என்பது மரபு ஆகும். காமம் காரணமாகப் பெண்களும் துன்பம் அடைவர்.

ஆனால், அவர்கள் மடல் ஏறுதல் என்பது இல்லை.

இந்த மரபை வலியுறுத்தும் வகையில்,

கடல்அன்ன காமம்உழுந்தும் மடல் ஏறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்

(திருக்குறள் : 1127)

என்ற குறள் காணப்படுகிறது.

(அன்ன = போன்ற; உழுந்தும் = வருந்தியும்; பெருந்தக்கது = பெருமை மிக்கது; இல் = இல்லை)

கடல் போன்ற மிகுந்த காமத்தால் துன்பம் ஏற்படும். அவ்வாறு துன்பம் வந்தாலும் பெண்கள் மடல் ஏறாது அதைப் பொறுத்துக் கொள்வர். எனவே, பெண்களின் பொறுமைபோல் பெருமை மிக்கது வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பது இதன் பொருள் ஆகும்.

2.3.3 மரபு மாற்றம்

மடல் இலக்கிய மரபில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளமையைத் திருமங்கை ஆழ்வார் இயற்றிய சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் ஆகிய நூல்களில் காணலாம். இந்நூல்களில் தலைவனை அடையத் தலைவி மடல் ஏறப் போவதாகக் கூறுகிறார். இங்கு, பெண்கள் மடல் ஏறுதல் இல்லை என்ற மரபில் மாற்றம் ஏற்படுவதைக் காணமுடிகின்றது.

• காரணம்

இவ்வாறு, பெண்கள் மடல் ஏறுவதாக மரபில் மாற்றம் ஏற்படக் காரணம் என்ன என்று பார்ப்போம். திருமங்கை ஆழ்வார் வாழ்ந்த காலம் பக்தி இயக்கக் காலம் ஆகும். பக்திக் காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் கடவுள்கள் தலைமை இடம் பெற்றனர். இறைவன் பெருமைகளையும், இறைவனிடம் தமக்கு உள்ள பற்றையும் புகழ்ந்து பாடினர். என்றாலும், பக்தி இலக்கியம் இயற்றிய சான்றோர்கள் தம் தமிழ் இலக்கிய மரபை விட்டுவிட விரும்பவில்லை. தம் இலக்கியங்களில் தமிழ் இலக்கிய அகப்பொருள் மரபையும் புகுத்த விரும்பினர். எனவே இறைவனைத் தலைவனாகவும் தம்மைத் தலைவியாகவும் கொண்டு பல பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். இதைத் தலைவன் தலைவி பாவம் அல்லது நாயகன் நாயகி பாவம் என்பர். இவ்வகையில், நம் சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகளை, தொடர்ச்சியைப் பக்தி இலக்கியத்தில் பல இடங்களில் காண முடிகின்றது. பக்தி இலக்கியத்துள் சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகளைச் சில மாற்றங்களுடன் புகுத்த முயன்ற முயற்சியின் விளைவுகளுள் ஒன்றாக மடல் இலக்கியத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் படைத்துள்ளார் எனலாம்.

இறைவன் மீது எல்லை இல்லாத காதல் கொண்டுள்ளாள் தலைவி. தலைவனாகிய இறைவனை அடைவதற்குரிய முயற்சியாகத் தலைவி மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுகின்றாள். இவ்வகையில் அமைந்த நூல்கள் சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்பனவாகும். எனவே, இலக்கணங்களில் பெண்கள் மடல் ஏறுதல் இல்லை என்ற மரபு மாறிப் பெண்களும் மடல் ஏறுவர் என்ற மரபு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இங்கு இடம்பெறுவது உலகியல் காதல் அல்ல. காமம் காரணமாகிய காதல் அல்ல. இங்கு இடம்பெறுவது பேரின்பக் காதல் ஆகும். எனவே, திருமங்கை ஆழ்வார் இவ்வாறு பாடியுள்ளார் எனலாம்.

2.3.1 மடல் ஏறுதல்

இந்தச் சிற்றிலக்கிய வகைக்கு மடல் என்று ஏன் பெயர் வந்தது என்று பார்ப்போம். தலைவன் தலைவியைக் காதலிக்கின்றான். எவ்வளவோ முயன்றும் தலைவனால் தலைவியை அடைய முடியவில்லை. எனவே தலைவன் தலைவியை அடைவதற்கு இறுதி முயற்சியாக மடல் ஏறத் துணிகின்றான். சில சமயம் மடல் ஏறவும் செய்கின்றான். எனவே, தலைவன் தலைவியை அடைய மடல் ஏறுவதாகிய பாடு பொருளைக் கொண்ட இலக்கியம் ஆகையால் இதற்கு மடல் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது எனலாம்.

• விளக்கம்

மடல் ஏறுதல் என்றால் என்ன என்பது பற்றி இனிப் பார்ப்போம்.

பனை மரத்தின் கிளை பனை மட்டை எனப்படும். இது இரண்டு பக்கங்களிலும் கூரிய முள் போன்ற பாகங்களைக் கொண்டிருக்கும். இந்தப் பனைமரத்தின் கிளையால் குதிரை போன்ற உருவம் செய்வர். இதன் மேல் காதல் கொண்ட தலைவன் ஏறி அமர்ந்திருப்பான். இதன் கீழ் உருளை பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இதில் கயிற்றைக் கட்டி இழுத்துச் செல்வர். இதுவே மடல் எனப்படும்.

பனை மரக்கிளையால் செய்த குதிரையில் மயில் தோகை (பீலி), பூளைப்பூ, ஆவிரம்பூ, எருக்கம் பூ ஆகிய பூக்களால் தொடுத்த மாலையை அணிவிப்பர். மடல் ஏறும் தலைவன் உடம்பு முழுதும் திருநீற்றைப் பூசியிருப்பான். கையில் ஒரு கழியைப் பிடித்திருப்பான். (கிழி = ஓவியம் வரையப்பட்ட துணி). ஊரின் நடுவில் உள்ள நான்கு தெருக்கள் சந்திக்கும் இடத்திற்குச் செல்வான். தான் செய்த மடலின் மேல் ஏறி இருந்து, தன் கையில் உள்ள கிழியின் மேல் பார்வையை வைத்துக் கொண்டிருப்பான். வேறு எந்த உணர்வும் அவனிடம் காணப்படாது. தீயே தன் உடலில் பட்டாலும் அவனுக்குத் தெரியாது. மழை, வெயில், காற்று எதைப் பற்றியும் கவலைப் பட மாட்டான். இவ்வாறு தலைவன் மடலில் ஏறியதும் ஊரார் அதை இழுப்பர். தலைவன் தலைவியைப் பற்றிப் பாடிக் கொண்டிருப்பான். இதுவே மடல் ஏறுதல் என்பதாகும்.

• பயன்

தலைவன் இவ்வாறு மடல் ஏறுவதால் என்ன பயன் உள்ளது? தலைவனின் துன்பத்தை ஊரிலுள்ளவர்கள் பார்ப்பார்கள். அவனுடைய துன்பம் தீர்வதற்காகத் தலைவியைத் தலைவனிடம் சேர்த்து வைக்க முயல்வார்கள். இதனால், தலைவன் தலைவியை அடைய வாய்ப்பு உள்ளது.

மேலும் தலைவனின் காமத்துயரம் நீங்க ஒரே வழி இது என்றும் கருதப்படுகிறது. எனவேதான் மடல் என்பதைக் காமம் ஆகிய கடலை நீந்துவதற்குரிய தெப்பம் என்று இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. திருவள்ளுவரும்,

காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடல்அல்லது இல்லை வலி

(திருக்குறள் - 1131)

(உழந்து = முயன்று; ஏமம் = பாதுகாப்பு; வலி = வலிமை உடைய துணை)
என்று கூறுகின்றார்.

• நம்பி அகப்பொருள் கருத்து

நம்பி அகப்பொருள் என்ற இலக்கண நூல் மடல் பற்றி இரு நிலைகளைக் கூறுகின்றது.

(1) மடல் கூற்று (2) மடல் விலக்கு

தலைவன் தலைவியை அடைவதற்காக மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுவது மடல் கூற்று என்கிறது. அவ்வாறு மடல் ஏற வேண்டாம் எனத் தலைவனை விலக்குவது அல்லது தடுப்பது மடல் விலக்கு என்கிறது.

• சங்க இலக்கியச் செய்திகள்

சங்க இலக்கியங்களில், அக இலக்கியங்களில் மடல் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. சான்றாகக் கலித்தொகை என்ற நூலில் மடலூர்தல் பற்றிய செய்தி இடம் பெறுகிறது (பாடல்-139).

• முதல் மடல் இலக்கிய வகை நூல்கள்

இவ்வாறு, இலக்கண நூல்களிலும், இலக்கியங்களிலும் காணப்படுகின்ற மடல், மடல் ஏறுதல் பற்றிய செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மடல் என்ற தனியான ஓர் இலக்கிய வகை தோன்றியது எனலாம். தமிழ்மொழியில் முதன் முதலில் தோன்றிய மடல் இலக்கியங்கள் திருமங்கையாழ்வார் பாடியவையே ஆகும். அவை சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என அழைக்கப்படுகின்றன.

2.3.2 இலக்கிய மரபு

மடல்ஏறுதல் என்பது ஆண்களுக்கு மட்டுமே உரியது. பெண்கள் மடல் ஏற மாட்டார்கள் என்பது மரபு ஆகும். காமம் காரணமாகப் பெண்களும் துன்பம் அடைவர். ஆனால், அவர்கள் மடல் ஏறுதல் என்பது இல்லை.

இந்த மரபை வலியுறுத்தும் வகையில்,

கடல்அன்ன காமம்உழந்தும் மடல் ஏறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல்

(திருக்குறள் : 1127)

என்ற குறள் காணப்படுகிறது.

(அன்ன = போன்ற; உழந்தும் = வருந்தியும்; பெருந்தக்கது = பெருமை மிக்கது; இல் = இல்லை)

கடல் போன்ற மிகுந்த காமத்தால் துன்பம் ஏற்படும். அவ்வாறு துன்பம் வந்தாலும் பெண்கள் மடல் ஏறாது அதைப் பொறுத்துக் கொள்வர். எனவே, பெண்களின் பொறுமைபோல் பெருமை மிக்கது வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பது இதன் பொருள் ஆகும்.

2.3.3 மரபு மாற்றம்

மடல் இலக்கிய மரபில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளமையைத் திருமங்கை ஆழ்வார் இயற்றிய சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் ஆகிய நூல்களில் காணலாம். இந்நூல்களில் தலைவனை அடையத் தலைவி மடல் ஏறப் போவதாகக் கூறுகிறாள். இங்கு, பெண்கள் மடல் ஏறுதல் இல்லை என்ற மரபில் மாற்றம் ஏற்படுவதைக் காணமுடிகின்றது.

• காரணம்

இவ்வாறு, பெண்கள் மடல் ஏறுவதாக மரபில் மாற்றம் ஏற்படக் காரணம் என்ன என்று பார்ப்போம். திருமங்கை ஆழ்வார் வாழ்ந்த காலம் பக்தி இயக்கக் காலம் ஆகும். பக்திக் காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் கடவுள்கள் தலைமை இடம் பெற்றனர். இறைவன் பெருமைகளையும், இறைவனிடம் தமக்கு உள்ள பற்றையும் புகழ்ந்து பாடினர். என்றாலும், பக்தி இலக்கியம் இயற்றிய சான்றோர்கள் தம் தமிழ் இலக்கிய மரபை விட்டுவிட விரும்பவில்லை. தம் இலக்கியங்களில் தமிழ் இலக்கிய அகப்பொருள் மரபையும் புகுத்த விரும்பினர். எனவே இறைவனைத் தலைவனாகவும் தம்மைத் தலைவியாகவும் கொண்டு பல பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். இதைத் தலைவன் தலைவி பாவம் அல்லது நாயகன் நாயகி பாவம் என்பர். இவ்வகையில், நம் சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகளை, தொடர்ச்சியைப் பக்தி இலக்கியத்தில் பல இடங்களில் காண முடிகின்றது. பக்தி இலக்கியத்துள் சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகளைச் சில மாற்றங்களுடன் புகுத்த முயன்ற முயற்சியின் விளைவுகளுள் ஒன்றாக மடல் இலக்கியத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் படைத்துள்ளார் எனலாம்.

இறைவன் மீது எல்லை இல்லாத காதல் கொண்டுள்ளாள் தலைவி. தலைவனாகிய இறைவனை அடைவதற்குரிய முயற்சியாகத் தலைவி மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுகின்றாள். இவ்வகையில் அமைந்த நூல்கள் சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் என்பனவாகும். எனவே, இலக்கணங்களில் பெண்கள் மடல் ஏறுதல் இல்லை என்ற மரபு மாறிப் பெண்களும் மடல் ஏறுவர் என்ற மரபு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இங்கு இடம்பெறுவது உலகியல் காதல் அல்ல. காமம் காரணமாகிய காதல் அல்ல. இங்கு இடம்பெறுவது பேரின்பக் காதல் ஆகும். எனவே, திருமங்கை ஆழ்வார் இவ்வாறு பாடியுள்ளார் எனலாம்.

2.4 உலா இலக்கியம்

சிறுநிலக்கிய வகைகளில் குறிப்பிடத்தக்க மற்றோர் இலக்கிய வகையாகிய உலா இலக்கியம் பற்றிப் பார்ப்போம்.

• பெயர்க்காரணம்

பாட்டுடைத் தலைவன் உலா (ஊர்வலம்) வருவதாகப் பாடப்படும் இலக்கிய வகை ஆதலால், இதற்கு உலா இலக்கியம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது எனலாம்.

2.4.1 இலக்கணம்

உலா இலக்கிய வகையின் இலக்கணத்தைப் பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல், நவநீதப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், தொன்னூல் விளக்கம், முத்து வீரியம், பிரபந்த தீபிகை, சுவாமிநாதம் ஆகிய பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன. இந்தப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் விளக்கங்களின் அடிப்படையில் உலா இலக்கியம் பற்றிய விளக்கங்களைக் காண்போம்.

• இருநிலைகள்

உலா இலக்கியம் இரு நிலைகளாகப் பாகுபடுத்தப்படும்.

1) முன் எழு நிலை 2) பின் எழு நிலை

உலா இலக்கியப் பாடுபொருள் நீண்டு செல்லும் இயல்பு உடையது. எனவே, இந்த இரு நிலைகளாகப் பகுத்துப் பார்க்கலாம் என்று பன்னிரு பாட்டியல் கூறுகின்றது.

முதல் நிலை அல்லது முன் எழு நிலை என்ற முதல் பகுதியில்; பாட்டுடைத் தலைவனுடைய குடிப்பெருமை, அவன் நீதி செய்யும் முறை, அவனுடைய மரபு, அவன் பிறருக்குக் கொடை வழங்கும் தன்மை, உலாச் செல்வதற்காக விடியல் காலையில் எழுந்து நீராடல், அணிகலன்களை அணிதல், அவனை நகர மக்கள் வரவேற்றல், பாட்டுடைத் தலைவன் நகர வீதிகளில் (தெருக்களில்) உலா வருதல் என்பன இடம்பெறும்.

பின் எழுநிலை என்ற இரண்டாவது பகுதியில், பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வரும்போது ஏழு வகையான பருவ நிலைகளில் உள்ள பெண்கள் அவனைக் கண்டு காதல் கொண்டு மயங்குதல் கூறப்படும்.

2.4.2 பாட்டுடைத் தலைவன்

பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் விளக்கங்கள் மூலம்

1)மன்னர்கள்

2)கடவுள்கள்

3)சான்றோர்கள் (மக்களில் சிறந்தவர்கள்)

4)குழந்தைப் பருவம் உடைய தலைமகன் அல்லது இளமைப் பருவம் உடைய தலைமகன் ஆகியோருள் ஒருவர் உலா வரும் பாட்டுடைத் தலைவராக அமையலாம் என்பது தெரியவருகின்றது.

• ஏழு பருவப் பெண்கள்

பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வரும்போது அவனை ஏழு பருவப் பெண்களும் கண்டு காதல் கொள்வதாகப் பாடப்படும். ஏழு பருவப் பெண்களும் அவர்களுடைய வயதும் பின்வருமாறு அமையும்.

வயது

பேதைப் பருவப் பெண்

5

பெதும்பைப் பருவப் பெண்

7

மங்கைப் பருவப் பெண்

11

மடந்தைப் பருவப் பெண்

13

அரிவைப் பருவப் பெண்

19

தெரிவைப் பருவப் பெண்

25

போரிளம் பெண்

31

• உலா வரும் வாகனம் (ஊர்தி)

உலா வரும் பாட்டுடைத் தலைவன் ஏறி வரும் வாகனமும் பாட்டியல் நூல்களில் சுட்டப்படுகின்றன.

பாட்டுடைத் தலைவன் யானை, குதிரை, தேர், சிவிகை (பல்லக்கு) ஆகிய ஏதேனும் ஓர் ஊர்தியில் ஏறி உலா வருவான்.

2.4.3 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

மற்ற இலக்கிய வகைகளைப் போலவே உலா இலக்கிய வகையின் தோற்றத்திற்குரிய கருக்கள் இலக்கண நூல்களிலும் இலக்கிய நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன.

• தொல்காப்பியத்தில்

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணை இயல் 83-ஆம் நூற்பாவாகிய,

ஊரொடு தோற்றமும் உரித்துஎன மொழிப வழக்கொடு சிவணிய வகைமை

யான

என்பதே உலா இலக்கிய வகையின் இலக்கணம் – கரு என்பர். பாடாண் திணையில் (பாடப்படும் ஆண்மகனின் ஒழுகலாறுகளைக் கூறுவது பாடாண் திணை) ஊரில் உள்ள பெண்கள் தலைவனிடம் காதல் கொண்டதாகப் பாடப்படும் பொருண்மையும் அடங்கும் என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா மூலம் தெரியவருகின்றது. இதுவே, கருவாக அமைந்து பிற்காலத்தில் உலா இலக்கிய வகையாக மாறியது என்று எண்ணலாம்.

• சிலப்பதிகாரத்தில்

சிலப்பதிகாரத்தில் உலா பற்றிய செய்தி இடம்பெறக் காணலாம். சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குச் சிலை செய்வதற்குரிய கல்லைக் கொண்டு வருவதற்காக வட நாடு செல்கின்றான். அங்கு, கனகன், விசயன் ஆகிய மன்னர்களுடன் போரிட்டு வெற்றி பெறுகின்றான். பின் தன் நாடு திரும்புகின்றான். அப்போது அவனுடன் அரசு அதிகாரிகள் பலர் வருகின்றனர். யானையின் மீது ஏறி வருகின்றான். மக்கள் எல்லோரும் அவனை வாழ்த்துகின்றனர். இந்த இடத்தில் உலா இலக்கிய வகையின் கூறு இடம் பெறக் காணலாம்.

• பக்தி இலக்கியத்தில்

காரைக்கால் அம்மையார், திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், கருவூர்த்தேவர் முதலியோர் இயற்றியுள்ள திருப்பாடல்களில் உலா பற்றிய செய்தி இடம்பெறக் காணலாம். இவர்கள் தெருக்களில் இறைவன் உலா வருவதாகக் காட்டுகின்றனர். சான்றாக,

தேர்கொள் வீதி விழவுஆர் திருப்புன்கூர் (சம்பந்தர், 289)

(விழவு = திருவிழா)

என்ற அடியின் மூலம் இறைவன் தேரில் உலா வரும் செய்தியை அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறு, இலக்கணத்திலும் இலக்கியங்களிலும் காணப்படும் செய்திகளைக் கருவாகக் கொண்டு, உலா என்ற தனியான ஓர் இலக்கியம் தோன்றியது எனலாம்.

• முதல் உலா இலக்கிய நூல்

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இயற்றிய திருக்கைலாய ஞான உலா என்ற நூலே முதல் உலா இலக்கிய நூல் ஆகும். இதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு உலா நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. ஒட்டக்கூத்தரின் மூவருலா இலக்கியச் சிறப்பு மிக்கது. உலா இலக்கியம் தமிழ்மொழிக்கே உரிய ஓர் இலக்கிய வகையாகும்.

பாட்டுடைத் தலைவன் ஏதேனும் ஒரு நாளில் தனக்குரிய வாகனத்தில் உலா வருவான். உலா வரும் நாள் அன்று காலையில் எழுந்து நீராடி அணிகலன்களை அணிவான். பல்வேறு மக்களும் கருவிகளும் இசைக் கருவிகளும் உடன் வரத் தலைவன் உலா வருவான்.

உலா வரும் தலைவனை ஏழு பருவப் பெண்களும் காண்பர். அவன் அழகில் மயங்குவர். அவரவர் வயதுக்குத் தக்கவாறு தலைவனைக் கண்டு மயங்கிப் புலம்புவர். தலைவன் அழகில் மயங்கி, அவன் யாராக இருக்கும் என ஐயுறுவர். பின் அவன் இவன்தான் என்று சந்தேகம் நீங்கி உறுதியாக எண்ணுவர். நிலவு, தென்றல் போன்றவை காதல் கொண்ட பெண்களை வருத்தும். எனவே, அவர்கள் அவற்றை இகழ்ந்து கூறுவார்கள். தோழியர்கள் காதல் கொண்டு மயங்கும் பெண்களின் மயக்கத்தைப் போக்கப் பல நிலைகளில் முயல்வார்கள். இத்தகைய செய்திகளை உள்ளடக்கியதாக உலா இலக்கியம் காணப்படும். பாட்டுடைத் தலைவனின் இயல்புகளுக்கு ஏற்றவாறு இச் செய்திகள் அமையும்.

2.4.1 இலக்கணம்

உலா இலக்கிய வகையின் இலக்கணத்தைப் பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல், நவந்தப் பாட்டியல், பிரபந்த மரபியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், தொன்னூல் விளக்கம், முத்து வீரியம், பிரபந்த தீபிகை, சுவாமிநாதம் ஆகிய பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன. இந்தப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் விளக்கங்களின் அடிப்படையில் உலா இலக்கியம் பற்றிய விளக்கங்களைக் காண்போம்.

• இருநிலைகள்

உலா இலக்கியம் இரு நிலைகளாகப் பாகுபடுத்தப்படும்.

1) முன் எழு நிலை 2) பின் எழு நிலை

உலா இலக்கியப் பாடுபொருள் நீண்டு செல்லும் இயல்பு உடையது. எனவே, இந்த இரு நிலைகளாகப் பகுத்துப் பார்க்கலாம் என்று பன்னிரு பாட்டியல் கூறுகின்றது.

முதல் நிலை அல்லது முன் எழு நிலை என்ற முதல் பகுதியில்; பாட்டுடைத் தலைவனுடைய குடிப்பெருமை, அவன் நீதி செய்யும் முறை, அவனுடைய மரபு, அவன் பிறருக்குக் கொடை வழங்கும் தன்மை, உலாச் செல்வதற்காக விடியல் காலையில் எழுந்து நீராடல், அணிகலன்களை அணிதல், அவனை நகர மக்கள் வரவேற்றல், பாட்டுடைத் தலைவன் நகர வீதிகளில் (தெருக்களில்) உலா வருதல் என்பன இடம்பெறும்.

பின் எழுநிலை என்ற இரண்டாவது பகுதியில், பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வரும்போது ஏழு வகையான பருவ நிலைகளில் உள்ள பெண்கள் அவனைக் கண்டு காதல் கொண்டு மயங்குதல் கூறப்படும்.

2.4.2 பாட்டுடைத் தலைவன்

பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் விளக்கங்கள் மூலம்

1)மன்னர்கள்

2)கடவுள்கள்

3)சான்றோர்கள் (மக்களில் சிறந்தவர்கள்)

4)குழந்தைப் பருவம் உடைய தலைமகன் அல்லது இளமைப் பருவம் உடைய தலைமகன் ஆகியோருள் ஒருவர் உலா வரும் பாட்டுடைத் தலைவராக அமையலாம் என்பது தெரியவருகின்றது.

• ஏழு பருவப் பெண்கள்

பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வரும்போது அவனை ஏழு பருவப் பெண்களும் கண்டு காதல் கொள்வதாகப் பாடப்படும். ஏழு பருவப் பெண்களும் அவர்களுடைய வயதும் பின்வருமாறு அமையும்.

வயது

பேதைப் பருவப் பெண்

5

பெதும்பைப் பருவப் பெண்

7

மங்கைப் பருவப் பெண்

11

மடந்தைப் பருவப் பெண்

13

அரிவைப் பருவப் பெண்

19

தெரிவைப் பருவப் பெண்

25

பேரிளம் பெண்

31

• உலா வரும் வாகனம் (ஊர்தி)

உலா வரும் பாட்டுடைத் தலைவன் ஏறி வரும் வாகனமும் பாட்டியல் நூல்களில் சுட்டப்படுகின்றன.

பாட்டுடைத் தலைவன் யானை, குதிரை, தேர், சிவிகை (பல்லக்கு) ஆகிய ஏதேனும் ஓர் ஊர்தியில் ஏறி உலா வருவான்.

2.4.3 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

மற்ற இலக்கிய வகைகளைப் போலவே உலா இலக்கிய வகையின் தோற்றத்திற்குரிய கருக்கள் இலக்கண நூல்களிலும் இலக்கிய நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன.

• தொல்காப்பியத்தில்

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணை இயல் 83-ஆம் நூற்பாவாகிய,

ஊரொடு தோற்றமும் உரித்துஎன மொழிப வழக்கொடு சிவணிய வகைமை
யான

என்பதே உலா இலக்கிய வகையின் இலக்கணம் – கரு என்பர். பாடாண் திணையில் (பாடப்படும் ஆண்மகனின் ஒழுகலாறுகளைக் கூறுவது பாடாண் திணை) ஊரில் உள்ள பெண்கள் தலைவனிடம் காதல் கொண்டதாகப் பாடப்படும் பொருண்மையும் அடங்கும் என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா மூலம் தெரியவருகின்றது. இதுவே, கருவாக அமைந்து பிற்காலத்தில் உலா இலக்கிய வகையாக மாறியது என்று எண்ணலாம்.

• சிலப்பதிகாரத்தில்

சிலப்பதிகாரத்தில் உலா பற்றிய செய்தி இடம்பெறக் காணலாம். சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்குச் சிலை செய்வதற்குரிய கல்லைக் கொண்டு வருவதற்காக வட நாடு செல்கின்றான். அங்கு, கனகன், விசயன் ஆகிய மன்னர்களுடன் போரிட்டு வெற்றி பெறுகின்றான். பின் தன் நாடு திரும்புகின்றான். அப்போது அவனுடன் அரசு அதிகாரிகள் பலர் வருகின்றனர். யானையின் மீது ஏறி வருகின்றான். மக்கள் எல்லோரும் அவனை வாழ்த்துகின்றனர். இந்த இடத்தில் உலா இலக்கிய வகையின் கூறு இடம் பெறக் காணலாம்.

• பக்தி இலக்கியத்தில்

காரைக்கால் அம்மையார், திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், கருவூர்த்தேவர் முதலியோர் இயற்றியுள்ள திருப்பாடல்களில் உலா பற்றிய செய்தி இடம்பெறக் காணலாம். இவர்கள் தெருக்களில் இறைவன் உலா வருவதாகக் காட்டுகின்றனர். சான்றாக,

தேர்கொள் வீதி விழவுஆர் திருப்புண்கூர் (சம்பந்தர், 289)

(விழவு = திருவிழா)

என்ற அடியின் மூலம் இறைவன் தேரில் உலா வரும் செய்தியை அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாறு, இலக்கணத்திலும் இலக்கியங்களிலும் காணப்படும் செய்திகளைக் கருவாகக் கொண்டு, உலா என்ற தனியான ஓர் இலக்கியம் தோன்றியது எனலாம்.

• முதல் உலா இலக்கிய நூல்

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இயற்றிய திருக்கைய நூல் உலா என்ற நூலே முதல் உலா இலக்கிய நூல் ஆகும். இதைத் தொடர்ந்து பல்வேறு உலா நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. ஒட்டக்கூத்தரின் மூவருலா இலக்கியச் சிறப்பு மிக்கது. உலா இலக்கியம் தமிழ்மொழிக்கே உரிய ஓர் இலக்கிய வகையாகும்.

2.4.4 இலக்கியச் செய்திகள்

பாட்டுடைத் தலைவன் ஏதேனும் ஒரு நாளில் தனக்குரிய வாகனத்தில் உலா வருவான். உலா வரும் நாள் அன்று காலையில் எழுந்து நீராடி அணிகலன்களை அணிவான். பல்வேறு மக்களும் கருவிகளும் இசைக் கருவிகளும் உடன் வரத் தலைவன் உலா வருவான்.

உலா வரும் தலைவனை ஏழு பருவப் பெண்களும் காண்பர். அவன் அழகில் மயங்குவர். அவரவர் வயதுக்குத் தக்கவாறு தலைவனைக் கண்டு மயங்கிப் புலம்புவர். தலைவன் அழகில் மயங்கி, அவன் யாராக இருக்கும் என ஐயுறுவர். பின் அவன் இவன்தான் என்று சந்தேகம் நீங்கி உறுதியாக எண்ணுவர். நிலவு, தென்றல் போன்றவை காதல் கொண்ட பெண்களை வருத்தும். எனவே, அவர்கள் அவற்றை இகழ்ந்து கூறுவார்கள். தோழியர்கள் காதல் கொண்டு மயங்கும் பெண்களின் மயக்கத்தைப் போக்கப் பல நிலைகளில் முயல்வார்கள். இத்தகைய செய்திகளை உள்ளடக்கியதாக உலா இலக்கியம் காணப்படும். பாட்டுடைத் தலைவனின் இயல்புகளுக்கு ஏற்றவாறு இச் செய்திகள் அமையும்.

2.5 பள்ளு இலக்கியம்

சிற்றிலக்கிய வகைகளில் எளிமையும் இனிமையும் வாய்ந்த ஓர் இலக்கியம் பள்ளு இலக்கியம் ஆகும்.

2.5.1 பெயர்க் காரணம்

பள்ளர்களின் வாழ்க்கையை விளக்கிக் கூறும் இலக்கியம் ஆதலால் இதற்குப் பள்ளு என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. பள்ளர்கள் என்போர் யாவர்? உழவுத் தொழில் செய்யும் மக்கள் பள்ளர்கள் ஆவர். இவர்களில் பெண்கள் பள்ளியர், பள்ளத்தியர் என அழைக்கப்படுவர். எனவே, வயல்களில் உழவுத் தொழில் செய்யும் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாடும் இலக்கியம் பள்ளு இலக்கியம் எனலாம்.

2.5.2 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இனி, பள்ளு என்ற இலக்கிய வகையின் தோற்றம் குறித்துச் சிறிது காண்போம்.

- சிலப்பதிகாரத்தில் உழவர் பாடல்கள்

சிலப்பதிகாரம் மருத நில மக்கள் வாழ்க்கையை, அதாவது வயலும் வயலைச் சார்ந்த இடத்திலும் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கையைக் கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது. அப்போது இளங்கோவடிகள் ஏர் மங்கலம், முகவைப் பாட்டு என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார். (நாடுகாண் காதை, 125:134- 137)

ஏர்மங்கலம் என்பது யாது? முதன் முதலாக ஒரு நல்ல நாளில் ஏரைப் பூட்டி உழத் தொடங்குவதைப் பொன்னேர் பூட்டல் என்பர். இவ்வாறு, பொன் ஏர் பூட்டி நின்ற உழவர்கள் தம் உழவுக் கருவியாகிய ஏரை வாழ்த்தி, நன்கு வினையுமாறு வேண்டிப் பாடும் பாட்டு ஏர் மங்கலம் எனப்படும்.

அடுத்து, முகவைப் பாட்டு என்பது பற்றிப் பார்ப்போம். வயல்களில் நெற் பயிர்கள் நன்றாக விளைந்த பின்பு அவற்றை உழவர்கள் அறுப்பர். அவற்றை வீட்டிற்குச் சுமந்து வந்து பரப்பி, மாடுகளால் மிதிக்கச் செய்து நெல்லையும் வைக்கோலையும் பிரிப்பர். அப்போது பாடும் பாட்டு முகவைப் பாட்டு எனப்படும். எனவே, சிலப்பதிகாரம் காட்டும் ஏர் மங்கலம், முகவைப் பாட்டு என்பன உழவர்களின் வாழ்க்கையையே காட்டுகின்றன எனலாம்.

- பள்ளு இலக்கியத்தின் தோற்றம்

இவ்வாறு காணப்படும் உழவர்கள் பற்றிய செய்திகளும், உழத்திப்பாட்டு முதலிய வழக்காறுகளும், பாட்டும் கூத்துமாக அமைந்துள்ள பள்ளு என்ற சிற்றிலக்கிய வகை தோன்ற வழி செய்திருக்கலாம். பழங்காலத்தில் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்ட

பள்ளர், பள்ளியர்களின் வாழ்க்கையை ஒட்டிய கூத்து வகைகள் பாட்டும் தாளமும் பொருந்தச் சாதாரண மக்களால் விரும்பி ஆடப்பட்டு வந்தன. இந்த ஆட்டங்களையும் பாடல்களையும் கவனித்து மகிழ்ந்த புலவர்கள் அவற்றை இலக்கியமாகப் படைக்க வேண்டும் என்று விரும்பியிருக்கலாம். அதன் விளைவாகவே பள்ள இலக்கியம் தோன்றியது என்றும் கருதுவர்.

இவ்வகையில், பள்ள இலக்கியத்தின் முதல் நூலாக முக்கூடற்பள்ளு என்ற நூல் அமைகின்றது. இந்நூல் 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தோன்றியது என்பர். அதன் பின்னர் ஞானப்பள்ளு, திருவாரூர்ப் பள்ளு, குருகூர்ப் பள்ளு, சிவசயிலப் பள்ளு, வைசியப்பள்ளு, வடகரைப் பள்ளு, திருமலை முருகன் பள்ளு, சீகாழிப் பள்ளு, செண்பகராமன் பள்ளு, தில்லைப் பள்ளு, வையாபுரிப் பள்ளு, கண்ணுடை அம்மை பள்ளு, திருப்புன வாயிற் பள்ளு, கதிரை மலைப் பள்ளு, பறாளை விநாயகர் பள்ளு, தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு, குற்றாலப் பள்ளு, திருச்செந்தில் பள்ளு, போரூர்ப் பள்ளு, இருப்புலிப் பள்ளு, திருவிடை மருதூர்ப் பள்ளு, புதுவைப் பள்ளு போன்ற பல நூல்கள் தோன்றின.

2.5.3 இலக்கணம்

பல்வேறு சிற்றிலக்கிய வகைகளுக்கு உரிய இலக்கணத்தைப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், இப்பாட்டியல் நூல்களில் பள்ளு என்ற சிற்றிலக்கிய வகையின் இலக்கணம் காணப்படவில்லை. ஆனால், நவநீதப் பாட்டியலில் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ள பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் நான்கு பாடல்களில் உழத்திப் பாட்டு என்றால் என்ன என்று விளக்கப்படுகின்றது. உழத்திப் பாட்டைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு இதைப் பள்ளும் என்பர் எனக் கூறுகின்றன.

வீரமாமுனிவர் இயற்றிய சதுரகராதியில் தொகை அகராதி என்ற பிரிவில் சிற்றிலக்கிய வகைகள் பலவற்றின் விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் உழத்திப் பாட்டு என்பதன் விளக்கமும் உள்ளது.

• வேறு பெயர்கள்

பள்ளு என்ற இலக்கிய வகைக்குப் பள்ளு நாடகம், பள்ளு மூவகைத்தமிழ், பள்ளேசல், பள்ளிசை என்ற பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர்களால் பள்ளு என்ற இலக்கிய வகை நடித்தற்கு உரியது; பாடுவதற்கு உரியது; இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழுக்கும் உரியது என்பன தெரிய வருகின்றன.

2.5.4 செய்திகள்

விவசாயத் தொழில் செய்யும் உழவர்கள், உழத்தியர்கள் ஆகியோரின் ஏழ்மை வாழ்க்கையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை எளிமையாக, இனிமையாக, சுவையாகக் கூறுவதே பள்ள இலக்கியத்தின் நோக்கம் ஆகும். இவ்வகையில் பள்ள இலக்கியத்தின் செய்திகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

ஏராளமான நிலங்களைக் கொண்ட ஒரு செல்வனின் பண்ணையில் பள்ளன் ஒருவன் பரம்பரை பரம்பரையாக விவசாய வேலை செய்து வருகின்றான். அவனுக்கு இரண்டு மனைவியர். பள்ளன் தன் விவசாய வேலைகளைக் கவனிக்காது இளைய மனைவியிடம் மயங்கிக் கிடக்கின்றான். மூத்த மனைவியைக் கவனிக்கவில்லை. அப்போது நல்ல மழை பெய்கின்றது. ஆற்றில் தண்ணீர் நிரம்ப வருகின்றது. பள்ளனோ விவசாய வேலைகளைச் செய்யாமல் இளைய மனைவியின் வீட்டிலேயே இருக்கின்றான். இதை மூத்த மனைவி பண்ணையிடம் கூறுகின்றாள். பண்ணைக்காரன் கோபம் கொள்கின்றான். இதை அறிந்த பள்ளன் பயந்து போய் பண்ணையிடம் வருகின்றான். பண்ணை பள்ளனிடம் விவசாய வேலைகள் பற்றிக் கேட்கிறான். பள்ளன் கூறுகின்றான். பின், பண்ணையின் ஆணைப்படி வயல்களில் ஆட்டுக் கிடை வைக்க இடையனை அழைத்து வருகின்றான். பின், பள்ளன் இளைய மனைவியின் வீட்டிற்குச் செல்கின்றான். இதை அறிந்த மூத்த மனைவி மீண்டும் பண்ணையிடம் சென்று கூறுகின்றாள். இதை அறிந்த பள்ளன் விவசாய வேலைகளைச் செய்வது போல் நடக்கின்றான். இதனால், பண்ணை அவனைத் தண்டிக்கும் பொறி ஆகிய தொழுவத்தில் மாட்டித் தண்டிக்கின்றான். இதனால் பள்ளன் வருந்துகின்றான். இதைக் கண்ட மூத்த மனைவி மனம் வருந்துகின்றாள். பள்ளனை மீட்கின்றாள். விடுபட்ட பள்ளன் ஒரு நல்ல நாளில் வயல்களை உழச் செல்கின்றான். பள்ளனை ஒரு மாடு முட்டி விடுகின்றது. அதனால் பள்ளன் மயங்கி விழுகின்றான். பின் மயக்கம் நீங்கி வயலை உழுகின்றான். சில நாட்கள் சென்றதும் பயிர் நன்கு விளைகின்றது. அவன் மூத்த மனைவிக்கு உரிய பங்கு நெல்லைச் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என அவன் பள்ளர்களிடம் முறையிடுகின்றாள். இதை இளைய மனைவி கேட்கின்றாள். மூத்த மனைவிக்கும் இளைய மனைவிக்கும் சண்டை ஏற்படுகின்றது. இறுதியில் இருவரும் சமாதானம் அடைகின்றனர். பள்ளனுடன் இருவரும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கின்றனர். இவையே பெரும்பாலான பள்ள நூல்களின் செய்திகள் ஆகும்.

2.5.5 பண்புகள்

பள்ள நூல்களில் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயர் மட்டும் கூறப்படும். மற்றவர்களின் பெயர்கள் கூறப்படுவது இல்லை. பள்ளனின் பெயர் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயருடன் சேர்த்துக் கூறப்படும். மூத்த பள்ளியின் பெயர் பாட்டுடைத் தலைவனின் ஊர் அல்லது நாட்டின் பெயருடன் சேர்த்துக் கூறப்படும். இளைய பள்ளியின் பெயர் பாட்டுடைத் தலைவனின் ஊரின் பக்கத்து ஊர் அல்லது பக்கத்து நாட்டின் பெயருடன் சேர்த்துக் கூறப்படும். இரண்டு பள்ளியர்களில் ஒருத்தி சிவன் அடியாராகவும் மற்றொருத்தி திருமால் அடியாராகவும் காணப்படுவர்.

சான்றாக, முக்கூடற்பள்ளு என்ற நூலை எடுத்துக் கொள்வோம். இது ஒரு வைணவ சமய நூல். பாட்டுடைத் தலைவன் அழகர். திருமாலின் மற்றொரு பெயர் இது. பள்ளனின் பெயர் அழகக் குடும்பன். மூத்த பள்ளியின் பெயர் முக்கூடற் பள்ளி, இளைய பள்ளியின் பெயர் மருதூர்ப் பள்ளி.

சைவ சமய நூலாகிய திருவாரூர்ப் பள்ளில் பாட்டுடைத் தலைவன் வன்மீக

நாதன். பள்ளனின் பெயர் வன்மீகப் பள்ளன். மூத்த பள்ளியின் பெயர் வன்மீகப் பள்ளி.
இளைய பள்ளியின் பெயர் சீரங்கப் பள்ளி என்பது ஆகும்.

இவ்வாறு, பள்ளு என்ற இலக்கியம் திகழக் காணலாம்.

2.5.1 பெயர்க் காரணம்

பள்ளர்களின் வாழ்க்கையை விளக்கிக் கூறும் இலக்கியம் ஆதலால் இதற்குப் பள்ளு என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. பள்ளர்கள் என்போர் யாவர்? உழவுத் தொழில் செய்யும் மக்கள் பள்ளர்கள் ஆவர். இவர்களில் பெண்கள் பள்ளியர், பள்ளத்தியர் என அழைக்கப்படுவர். எனவே, வயல்களில் உழவுத் தொழில் செய்யும் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாடும் இலக்கியம் பள்ளு இலக்கியம் எனலாம்.

2.5.2 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இனி, பள்ளு என்ற இலக்கிய வகையின் தோற்றம் குறித்துச் சிறிது காண்போம்.

• சிலப்பதிகாரத்தில் உழவர் பாடல்கள்

சிலப்பதிகாரம் மருத நில மக்கள் வாழ்க்கையை, அதாவது வயலும் வயலைச் சார்ந்த இடத்திலும் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கையைக் கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது. அப்போது இளங்கோவடிகள் ஏர் மங்கலம், முகவைப் பாட்டு என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார். (நாடுகாண் காதை, 125 :134- 137)

ஏர்மங்கலம் என்பது யாது? முதன் முதலாக ஒரு நல்ல நாளில் ஏரைப் பூட்டி உழத் தொடங்குவதைப் பொன்னேர் பூட்டல் என்பர். இவ்வாறு, பொன் ஏர் பூட்டி நின்ற உழவர்கள் தம் உழவுக் கருவியாகிய ஏரை வாழ்த்தி, நன்கு வினையுமாறு வேண்டிப் பாடும் பாட்டு ஏர் மங்கலம் எனப்படும்.

அடுத்து, முகவைப் பாட்டு என்பது பற்றிப் பார்ப்போம். வயல்களில் நெற் பயிர்கள் நன்றாக விளைந்த பின்பு அவற்றை உழவர்கள் அறுப்பர். அவற்றை வீட்டிற்குச் சுமந்து வந்து பரப்பி, மாடுகளால் மிதிக்கச் செய்து நெல்லையும் வைக்கோலையும் பிரிப்பர். அப்போது பாடும் பாட்டு முகவைப் பாட்டு எனப்படும். எனவே, சிலப்பதிகாரம் காட்டும் ஏர் மங்கலம், முகவைப் பாட்டு என்பன உழவர்களின் வாழ்க்கையையே காட்டுகின்றன எனலாம்.

• பள்ளு இலக்கியத்தின் தோற்றம்

இவ்வாறு காணப்படும் உழவர்கள் பற்றிய செய்திகளும், உழத்திப்பாட்டு முதலிய வழக்காறுகளும், பாட்டும் கூத்துமாக அமைந்துள்ள பள்ளு என்ற சிற்றிலக்கிய வகை தோன்ற வழி செய்திருக்கலாம். பழங்காலத்தில் உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்ட பள்ளர், பள்ளியர்களின் வாழ்க்கையை ஒட்டிய கூத்து வகைகள் பாட்டும் தாளமும் பொருந்தச் சாதாரண மக்களால் விரும்பி ஆடப்பட்டு வந்தன. இந்த ஆட்டங்களையும் பாடல்களையும் கவனித்து மகிழ்ந்த புலவர்கள் அவற்றை இலக்கியமாகப் படைக்க வேண்டும் என்று விரும்பியிருக்கலாம். அதன் விளைவாகவே பள்ளு இலக்கியம் தோன்றியது என்றும் கருதுவர்.

இவ்வகையில், பள்ளு இலக்கியத்தின் முதல் நூலாக முக்கூடற்பள்ளு என்ற நூல் அமைகின்றது. இந்நூல் 17-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தோன்றியது என்பர். அதன் பின்னர் ஞானப்பள்ளு, திருவாரூர்ப் பள்ளு, குருகூர்ப் பள்ளு, சிவசயிலப் பள்ளு, வைசியப்பள்ளு, வடகரைப் பள்ளு, திருமலை முருகன் பள்ளு, சீகாழிப் பள்ளு, செண்பகராமன் பள்ளு, தில்லைப் பள்ளு, வையாபுரிப் பள்ளு, கண்ணுடை அம்மை பள்ளு, திருப்புன வாயிற் பள்ளு, கதிரை மலைப் பள்ளு, பறாளை விநாயகர் பள்ளு,

தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு, குற்றாலப் பள்ளு, திருச்செந்தில் பள்ளு, போரூர்ப் பள்ளு, இருப்புலிப் பள்ளு, திருவிடை மருதூர்ப் பள்ளு, புதுவைப் பள்ளு போன்ற பல நூல்கள் தோன்றின.

2.5.3 இலக்கணம்

பல்வேறு சிற்றிலக்கிய வகைகளுக்கு உரிய இலக்கணத்தைப் பாட்டியல் நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், இப்பாட்டியல் நூல்களில் பள்ளு என்ற சிற்றிலக்கிய வகையின் இலக்கணம் காணப்படவில்லை. ஆனால், நவநீதப் பாட்டியலில் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பெற்றுள்ள பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் நான்கு பாடல்களில் உழுத்திப் பாட்டு என்றால் என்ன என்று விளக்கப்படுகின்றது. உழுத்திப் பாட்டைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு இதைப் பள்ளும் என்பர் எனக் கூறுகின்றன.

வீரமாமுனிவர் இயற்றிய சதுரகராதியில் தொகை அகராதி என்ற பிரிவில் சிற்றிலக்கிய வகைகள் பலவற்றின் விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் உழுத்திப் பாட்டு என்பதன் விளக்கமும் உள்ளது.

• வேறு பெயர்கள்

பள்ளு என்ற இலக்கிய வகைக்குப் பள்ளு நாடகம், பள்ளு மூவகைத்தமிழ், பள்ளேசல், பள்ளிசை என்ற பெயர்களும் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர்களால் பள்ளு என்ற இலக்கிய வகை நடித்தற்கு உரியது; பாடுவதற்கு உரியது; இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழுக்கும் உரியது என்பன தெரிய வருகின்றன.

2.5.4 செய்திகள்

விவசாயத் தொழில் செய்யும் உழவர்கள், உழத்தியர்கள் ஆகியோரின் ஏழ்மை வாழ்க்கையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை எளிமையாக, இனிமையாக, சுவையாகக் கூறுவதே பள்ளு இலக்கியத்தின் நோக்கம் ஆகும். இவ்வகையில் பள்ளு இலக்கியத்தின் செய்திகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

ஏராளமான நிலங்களைக் கொண்ட ஒரு செல்வனின் பண்ணையில் பள்ளன் ஒருவன் பரம்பரை பரம்பரையாக விவசாய வேலை செய்து வருகின்றான். அவனுக்கு இரண்டு மனைவியர். பள்ளன் தன் விவசாய வேலைகளைக் கவனிக்காது இளைய மனைவியிடம் மயங்கிக் கிடக்கின்றான். மூத்த மனைவியைக் கவனிக்கவில்லை. அப்போது நல்ல மழை பெய்கின்றது. ஆற்றில் தண்ணீர் நிரம்ப வருகின்றது. பள்ளனோ விவசாய வேலைகளைச் செய்யாமல் இளைய மனைவியின் வீட்டிலேயே இருக்கின்றான். இதை மூத்த மனைவி பண்ணையிடம் கூறுகின்றாள். பண்ணைக்காரன் கோபம் கொள்கின்றான். இதை அறிந்த பள்ளன் பயந்து போய் பண்ணையிடம் வருகின்றான். பண்ணை பள்ளனிடம் விவசாய வேலைகள் பற்றிக் கேட்கிறான். பள்ளன் கூறுகின்றான். பின், பண்ணையின் ஆணைப்படி வயல்களில் ஆட்டுக் கிடை வைக்க இடையணை அழைத்து வருகின்றான். பின், பள்ளன் இளைய மனைவியின் வீட்டிற்குச் செல்கின்றான். இதை அறிந்த மூத்த மனைவி மீண்டும் பண்ணையிடம் சென்று கூறுகின்றாள். இதை அறிந்த பள்ளன் விவசாய வேலைகளைச் செய்வது போல் நடக்கின்றான். இதனால், பண்ணை அவனைத் தண்டிக்கும் பொறி ஆகிய தொழுவத்தில் மாட்டித் தண்டிக்கின்றான். இதனால் பள்ளன் வருந்துகின்றான். இதைக் கண்ட மூத்த மனைவி மனம் வருந்துகின்றாள். பள்ளனை மீட்கின்றாள். விடுபட்ட பள்ளன் ஒரு நல்ல நாளில் வயல்களை உழச் செல்கின்றான். பள்ளனை ஒரு மாடு முட்டி விடுகின்றது. அதனால் பள்ளன் மயங்கி விழுகின்றான். பின் மயக்கம் நீங்கி வயலை உழுக்கின்றான். சில நாட்கள் சென்றதும் பயிர் நன்கு விளைகின்றது. அவன் மூத்த மனைவிக்கு உரிய பங்கு நெல்லைச் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என அவன் பள்ளர்களிடம் முறையிடுகின்றான். இதை இளைய மனைவி கேட்கின்றாள். மூத்த மனைவிக்கும் இளைய மனைவிக்கும் சண்டை ஏற்படுகின்றது. இறுதியில் இருவரும் சமாதானம் அடைகின்றனர். பள்ளனுடன் இருவரும் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கின்றனர். இவையே பெரும்பாலான பள்ளு நூல்களின் செய்திகள் ஆகும்.

2.5.5 பண்புகள்

பள்ளு நூல்களில் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயர் மட்டும் கூறப்படும். மற்றவர்களின் பெயர்கள் கூறப்படுவது இல்லை. பள்ளனின் பெயர் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெயருடன் சேர்த்துக் கூறப்படும். மூத்த பள்ளியின் பெயர் பாட்டுடைத் தலைவனின் ஊர் அல்லது நாட்டின் பெயருடன் சேர்த்துக் கூறப்படும். இளைய பள்ளியின் பெயர் பாட்டுடைத் தலைவனின் ஊரின் பக்கத்து ஊர் அல்லது பக்கத்து நாட்டின் பெயருடன் சேர்த்துக் கூறப்படும். இரண்டு பள்ளியர்களில் ஒருத்தி சிவன் அடியாராகவும் மற்றொருத்தி திருமால் அடியாராகவும் காணப்படுவர்.

சான்றாக, முக்கூடற்பள்ளு என்ற நூலை எடுத்துக் கொள்வோம். இது ஒரு வைணவ சமய நூல். பாட்டுடைத் தலைவன் அழகர். திருமாலின் மற்றொரு பெயர் இது. பள்ளனின் பெயர் அழகக் குடும்பன். மூத்த பள்ளியின் பெயர் முக்கூடற் பள்ளி, இளைய பள்ளியின் பெயர் மருதூர்ப் பள்ளி.

சைவ சமய நூலாகிய திருவாரூர்ப் பள்ளில் பாட்டுடைத் தலைவன் வன்மீக நாதன். பள்ளனின் பெயர் வன்மீகப் பள்ளன். மூத்த பள்ளியின் பெயர் வன்மீகப் பள்ளி. இளைய பள்ளியின் பெயர் சீரங்கப் பள்ளி என்பது ஆகும்.

இவ்வாறு, பள்ளு என்ற இலக்கியம் திகழக் காணலாம்.

2.6 கலம்பகம்

தமிழ் மொழியில் காணப்படும் மற்றொரு இலக்கிய வகையாகிய கலம்பகம் என்பது பற்றிப் பார்ப்போம்.

2.6.1 பெயர்க்காரணம்

கலம்பகம் என்பதற்குக் கலவை என்ற பொருளும் உண்டு. சங்க நூல்களில் ஒன்று பெரும்பாணாற்றுப்படை. இந்நூலில்,

பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி (174)

(பல் = பல; பூ = பூக்கள்; மிடைந்து = கலந்து)

என்று ஓர் அடி வருகின்றது. இதற்கு, பலவாகிய பூக்கள் கலந்து கட்டப்பட்ட கலம்பக மாலை என்று நச்சினார்க்கினியர் பொருள் கூறுகின்றார். பல பூக்களைக் கலந்து கட்டிய மாலை. ஆகையால் கலம்பக மாலை என்கிறார்.

இப்பொழுது நாம் பல வகையான பூக்களைச் சேர்த்துக் கட்டிய மாலையைக் கதம்பம் என்கிறோம். இதுவே கலம்பகம் என்று வழங்கப்பட்டது எனலாம்.

பல்வேறு பூக்களால் ஆன மாலை கலம்பகம் எனப்படுகிறது. அதுபோலப் பல்வேறு உறுப்புக்களைக் கலந்து இயற்றிய நூல் கலம்பகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது எனலாம். நவநீதப் பாட்டியல், கலந்து பாடுவது கலம்பகம் என்கின்றது.

• கலம்பகம் – சொல் அமைப்பு

கலம்பகம் என்ற சொல் இரண்டு சொற்களின் கூட்டு ஆகும். கலம்பு + அகம் = கலம்பகம் என்றும், கலம் + பகம் = கலம்பகம் என்றும் இந்தச் சொல்லைப் பிரிக்கலாம். பல்வேறு வகையான உறுப்புகள் இந்த இலக்கிய வகையில் அகத்தே – உள்ளே – கலந்து வருவதால் கலம்பகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

கலம் என்றால் 12 என்று பொருள். பகம் என்றால் பகுதி அல்லது பாதி என்று பொருள். இங்கும் பன்னிரண்டின் பகுதி ஆறு ஆகும். எனவே, $12 + 6 = 18$. இந்த இலக்கிய வகையில் 18 உறுப்புகள் கலந்து வருவதால் கலம்பகம் என்று பெயர் பெறுகின்றது எனலாம்.

2.6.2 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

கலம்பக இலக்கிய வகையின் உறுப்புகள் பல தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெறக் காணலாம். அம்மாளை, ஊசல், காலம், வண்டு, கைக்கிளை, பாண், தழை,

இரங்கல், குறம், தூது என்ற கலம்பக உறுப்புகள் தொல்காப்பிய அகத்துறை சார்ந்தவை ஆகும். இனி, மறம், புயம் என்பன தொல்காப்பியப் புறத்துறை சார்ந்தவை ஆகும். இவை பற்றிப் பின்னால் காணலாம். இவ்வாறு, தொல்காப்பிய அகத் துறையிலும் பாடிய நிலையில் கலம்பகம் என்ற இலக்கிய வகை தோன்றியது எனலாம்.

• முதல் நூல்

கலம்பக இலக்கிய வகையின் முதல் நூல் நந்திக்கலம்பகம் ஆகும். இந்நூலின் காலம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு. இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் மூன்றாம் நந்திவர்மன் என்ற மன்னன் ஆவான். இந்த நூலைத் தொடர்ந்து பல கலம்பக நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

2.6.3 உறுப்புகள்

கலம்பக இலக்கிய வகையின் இலக்கணம் கூறும் பாட்டியல் நூல்கள் பிரபந்த மரபியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்து வீரியம், பிரபந்த தீபிகை ஆகிய பாட்டியல் நூல்கள் பதினெட்டு உறுப்புகளைச் சுட்டுகின்றன. ஆனால், இந்த உறுப்புகளிடையே வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. எனவே, அவற்றைத் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது பாட்டியல் நூல்கள் குறிப்பிடும் கலம்பக உறுப்புகள் புயம், அம்மாணை, ஊசல், களி, மறம், சித்து, காலம், மதங்கி, வண்டு, மேகம், சம்பிரதம், தவம், பாண், கைக்கிளை, ஊர், தழை, இரங்கல், தூது, குறம், தென்றல் என்ற இருபது என்பது தெரிய வருகின்றது.

• உறுப்புகளின் பிற்கால வளர்ச்சி

பாட்டியல் நூல்களின் ஆசிரியர்கள் தம் காலத்தில் காணப்பட்ட கலம்பக நூல்களைப் பார்த்தே இலக்கணம் கூறியுள்ளனர். ஆனால், இலக்கியங்களை இயற்றும் புலவர்கள் தம் புலமைத் திறனையும் கற்பனைத் திறனையும் இடம் பெறச் செய்வர். எனவே, பிற்காலத்தில் தோன்றும் இலக்கியங்கள், முன்பு கூறிய இலக்கண விதிகளிலிருந்து சிறிது மாறுபட்டுக் காணப்பட வாய்ப்பு உள்ளது. இவ்வகையில், பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் கலம்பக இலக்கிய வகையின் உறுப்புகளில் சில மாற்றங்கள் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே, பிற்காலத்தில் தோன்றிய கலம்பக இலக்கிய வகை நூல்களில் ஆற்றுப்படை, இடைச்சியார், கீரையார், வலைச்சியார், கொற்றியார், பிச்சியார், யோகினியார், பள்ளு, மடக்கு, வெறிவிலக்கல், பாத வகுப்பு என்பன உறுப்புகளாக அமைந்துள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.

• பதினெட்டுக்கும் குறைவான உறுப்புகள்

பொதுவாகக் கலம்பக உறுப்புகள் பதினெட்டு என்று கூறப்படும் நிலை உள்ளது. சில நூல்களில் பதினெட்டுக்கும் அதிகமான உறுப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதைப் போன்றே சில கலம்பக நூல்களில் பதினெட்டுக்கும் குறைவான உறுப்புகள் இடம் பெறக் காணலாம். சான்றுகளாக ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம்,

தில்லைக் கலம்பகம் என்பனவற்றைக் கூறலாம்.

2.6.4 சிறப்புகள்

கலம்பகம் சிற்றிலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது. எனினும் அது பல சிறப்புகளைக் கொண்டதாகத் திகழ்கின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

- *கலம்பக இலக்கியத்தில் பல்வேறு உறுப்புகள் கலந்து வருவதால் அது பல்சுவை உடையதாக விளங்குகின்றது.
- *கலம்பகம் வேறு சில சிற்றிலக்கிய வகைகளின் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியதாக விளங்குகிறது. சான்றாகக் கலம்பக நூலில் தூது,
- *சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற சாதாரண மக்களைப் பற்றிய உறுப்புகளையும் கலம்பகம் கொண்டுள்ளது. சான்றாக மதங்கியார், இடைச்சியார், வலைச்சியார் ஆகிய உறுப்புகளைக் கூறலாம்.
- *கலம்பகம் நாட்டுப்புற இலக்கியக் கூறுகளும் புலமை இலக்கியக் கூறுகளும் கலந்த கலவையாக உள்ளது.
- *கலம்பக நூல்கள் சில வரலாற்றுச் செய்திகளை வெளிப்படுத்தக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டு - நந்திக்கலம்பகம்.
- *கலம்பகம் அகப்பொருளும் புறப்பொருளும் கலந்த கலவையாகவும் உள்ளது.
- *பல சமயப் புலவர்களாலும் பாடப்பட்ட சிறப்புடையதாய் விளங்குகின்றது.

2.6.1 பெயர்க்காரணம்

கலம்பகம் என்பதற்குக் கலவை என்ற பொருளும் உண்டு. சங்க நூல்களில் ஒன்று பெரும்பாணாற்றுப்படை. இந்நூலில்,

பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி (174)

(பல் = பல; பூ = பூக்கள்; மிடைந்து = கலந்து)

என்று ஓர் அடி வருகின்றது. இதற்கு, பலவாகிய பூக்கள் கலந்து கட்டப்பட்ட கலம்பக மாலை என்று நச்சினார்க்கினியர் பொருள் கூறுகின்றார். பல பூக்களைக் கலந்து கட்டிய மாலை. ஆகையால் கலம்பக மாலை என்கிறார்.

இப்பொழுது நாம் பல வகையான பூக்களைச் சேர்த்துக் கட்டிய மாலையைக் கதம்பம் என்கிறோம். இதுவே கலம்பகம் என்று வழங்கப்பட்டது எனலாம்.

பல்வேறு பூக்களால் ஆன மாலை கலம்பகம் எனப்படுகிறது. அதுபோலப் பல்வேறு உறுப்புக்களைக் கலந்து இயற்றிய நூல் கலம்பகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது எனலாம். நவநீதப் பாட்டியல், கலந்து பாடுவது கலம்பகம் என்கின்றது.

• கலம்பகம் – சொல் அமைப்பு

கலம்பகம் என்ற சொல் இரண்டு சொற்களின் கூட்டு ஆகும். கலம்பு + அகம் = கலம்பகம் என்றும், கலம் + பகம் = கலம்பகம் என்றும் இந்தச் சொல்லைப் பிரிக்கலாம். பல்வேறு வகையான உறுப்புகள் இந்த இலக்கிய வகையில் அகத்தே – உள்ளே – கலந்து வருவதால் கலம்பகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

கலம் என்றால் 12 என்று பொருள். பகம் என்றால் பகுதி அல்லது பாதி என்று பொருள். இங்கும் பன்னிரண்டின் பகுதி ஆறு ஆகும். எனவே, $12 + 6 = 18$. இந்த இலக்கிய வகையில் 18 உறுப்புகள் கலந்து வருவதால் கலம்பகம் என்று பெயர் பெறுகின்றது எனலாம்.

2.6.2 தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

கலம்பக இலக்கிய வகையின் உறுப்புகள் பல தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெறக் காணலாம். அம்மாணை, ஊசல், காலம், வண்டு, கைக்கிளை, பாண், தழை, இரங்கல், குறம், தூது என்ற கலம்பக உறுப்புகள் தொல்காப்பிய அகத்துறை சார்ந்தவை ஆகும். இனி, மறம், புயம் என்பன தொல்காப்பியப் புறத்துறை சார்ந்தவை ஆகும். இவை பற்றிப் பின்னால் காணலாம். இவ்வாறு, தொல்காப்பிய அகத் துறையிலும் பாடிய நிலையில் கலம்பகம் என்ற இலக்கிய வகை தோன்றியது எனலாம்.

• முதல் நூல்

கலம்பக இலக்கிய வகையின் முதல் நூல் நந்திக்கலம்பகம் ஆகும். இந்நூலின் காலம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு. இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவன் மூன்றாம் நந்திவர்மன் என்ற மன்னன் ஆவான். இந்த நூலைத் தொடர்ந்து பல கலம்பக நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

2.6.3 உறுப்புகள்

கலம்பக இலக்கிய வகையின் இலக்கணம் கூறும் பாட்டியல் நூல்கள் பிரபந்த மரபியல், சிதம்பரப் பாட்டியல், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்து வீரியம், பிரபந்த தீபிகை ஆகிய பாட்டியல் நூல்கள் பதினெட்டு உறுப்புகளைச் சுட்டுகின்றன. ஆனால், இந்த உறுப்புகளிடையே வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. எனவே, அவற்றைத் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது பாட்டியல் நூல்கள் குறிப்பிடும் கலம்பக உறுப்புகள் புயம், அம்மாணை, ஊசல், களி, மறம், சித்து, காலம், மதங்கி, வண்டு, மேகம், சம்பிரதம், தவம், பாண், கைக்கிளை, ஊர், தழை, இரங்கல், தூது, குறம், தென்றல் என்ற இருபது என்பது தெரிய வருகின்றது.

• உறுப்புகளின் பிற்கால வளர்ச்சி

பாட்டியல் நூல்களின் ஆசிரியர்கள் தம் காலத்தில் காணப்பட்ட கலம்பக நூல்களைப் பார்த்தே இலக்கணம் கூறியுள்ளனர். ஆனால், இலக்கியங்களை இயற்றும் புலவர்கள் தம் புலமைத் திறனையும் கற்பனைத் திறனையும் இடம் பெறச் செய்வர். எனவே, பிற்காலத்தில் தோன்றும் இலக்கியங்கள், முன்பு கூறிய இலக்கண விதிகளிலிருந்து சிறிது மாறுபட்டுக் காணப்பட வாய்ப்பு உள்ளது. இவ்வகையில், பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் கலம்பக இலக்கிய வகையின் உறுப்புகளில் சில மாற்றங்கள் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே, பிற்காலத்தில் தோன்றிய கலம்பக இலக்கிய வகை நூல்களில் ஆற்றுப்படை, இடைச்சியார், கீரையார், வலைச்சியார், கொற்றியார், பிச்சியார், யோகினியார், பள்ளு, மடக்கு, வெறிவிலக்கல், பாத வகுப்பு என்பன உறுப்புகளாக அமைந்துள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.

• பதினெட்டுக்கும் குறைவான உறுப்புகள்

பொதுவாகக் கலம்பக உறுப்புகள் பதினெட்டு என்று கூறப்படும் நிலை உள்ளது. சில நூல்களில் பதினெட்டுக்கும் அதிகமான உறுப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதைப் போன்றே சில கலம்பக நூல்களில் பதினெட்டுக்கும் குறைவான உறுப்புகள் இடம் பெறக் காணலாம். சான்றுகளாக ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், தில்லைக் கலம்பகம் என்பனவற்றைக் கூறலாம்.

2.6.4 சிறப்புகள்

கலம்பகம் சிற்றிலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது. எனினும் அது பல சிறப்புகளைக் கொண்டதாகத் திகழ்கின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

*கலம்பக இலக்கியத்தில் பல்வேறு உறுப்புகள் கலந்து வருவதால் அது பல்சுவை உடையதாக விளங்குகின்றது.

*கலம்பகம் வேறு சில சிற்றிலக்கிய வகைகளின் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியதாக விளங்குகிறது. சான்றாகக் கலம்பக நூலில் தூது,

*சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற சாதாரண மக்களைப் பற்றிய உறுப்புகளையும் கலம்பகம் கொண்டுள்ளது. சான்றாக மதங்கியார், இடைச்சியார், வலைச்சியார் ஆகிய உறுப்புகளைக் கூறலாம்.

*கலம்பகம் நாட்டுப்புற இலக்கியக் கூறுகளும் புலமை இலக்கியக் கூறுகளும் கலந்த கலவையாக உள்ளது.

*கலம்பக நூல்கள் சில வரலாற்றுச் செய்திகளை வெளிப்படுத்தக் காணலாம்.

எடுத்துக்காட்டு - நந்திக்கலம்பகம்.

*கலம்பகம் அகப்பொருளும் புறப்பொருளும் கலந்த கலவையாகவும் உள்ளது.

*பல சமயப் புலவர்களாலும் பாடப்பட்ட சிறப்புடையதாய் விளங்குகின்றது.

2.7 தொகுப்புரை

நண்பர்களே! இதுவரை தமிழ்மொழியில் காணப்படும் சில சிற்றிலக்கிய வகைகளைப் பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள். இந்தப் பாடத்திலிருந்து என்னென்ன செய்திகளை அறிந்துள்ளீர்கள் என்பதை மீண்டும் ஒரு முறை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்.

- *குறவஞ்சி, தூது, மடல், உலா, பள்ளு, கலம்பகம் ஆகிய சிற்றிலக்கிய வகைகளின் பெயர்க்காரணம் பற்றித் தெரிந்திருப்பீர்கள்.
- *இந்த இலக்கிய வகைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள்.
- *இந்த இலக்கிய வகைகளின் இலக்கணம் பற்றி உணர்ந்திருப்பீர்கள்.
- *இந்த இலக்கிய வகைகளின் அமைப்பையும், இவற்றில் கூறப்படும் செய்திகளையும் புரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள்.
- *இந்த இலக்கிய வகைகளின் சிறப்புகளுள் சிலவற்றை அறிந்திருப்பீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

P10333 தமிழ்விடு தூது

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

தமிழ் மொழியில் உள்ள சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்று தூது இலக்கியம் என்பதையும், தூது இலக்கியத்தில் இடம் பெறும் நூல்களில் ஒன்று தமிழ்விடு தூது ஆகும் என்பதையும் இப்பாடம் எடுத்துக் கூறுகிறது.

தமிழ்விடு தூது பற்றிய குறிப்புகளையும், தமிழ்விடு தூது நூலின் அமைப்பையும் இந்தப் பாடம் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றது.

தமிழ்விடு தூது நூல் தமிழ் மொழியின் பெருமைகள், சோமசுந்தரக் கடவுளின் பெருமைகள், தூது அனுப்பும் தலைவி தமிழ் மொழியைத் தூது விடுவதன் காரணங்கள், பிற பொருட்களைத் தூது அனுப்பாததன் காரணங்கள், தூதுப்பொருள் செய்ய வேண்டுவன, செய்யக்கூடாதன, தலைவியின் தூதுச் செய்தி முதலிய செய்திகளை விரிவாக விளக்குகிறது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- இந்தப் பாடத்தினைப் படித்து முடிக்கும் பொழுது நீங்கள் பின்வரும் திறன்களையும் பயன்களையும் பெறுவீர்கள்.
- தூது இலக்கியத்தில் ஒன்றான தமிழ்விடு தூது நூல் பற்றி அறியலாம்.
- தமிழ்விடு தூது நூலின் அமைப்பைப் பற்றி விளங்கிக் கொள்ளலாம்.
- தமிழ்மொழியின் பெருமைகளை அறியலாம்.
- சோமசுந்தரக் கடவுளின் பெருமைகளில் சிலவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
- தலைவி பிற பொருட்களைத் தூது அனுப்பாததன் காரணங்களை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.
- தலைவி தமிழ்மொழியிடம் தூது சொல்லும் முறை பற்றிக் கூறுவதை அறியலாம். தலைவியின் தூதுச் செய்தி தெரியவரும்.

பாட அமைப்பு

3.0பாட முன்னுரை

3.1தமிழ்விடு தூது

3.1.1 நூல் கூறும் பொருள்கள்

3.1.2இடம் பெறும் செய்திகள்

3.2தமிழ்

3.2.1கடவுளும் தமிழும்

3.2.2பெண்களும் தமிழும்

3.2.3தலைவியும் தமிழும்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

3.3தலைவன் பெருமைகள்

3.3.1இறைவன் பெருமை

3.3.2நாயனார்கள் பெருமை

3.4தூதுப் பொருள்களும் தலைவியும்

3.4.1தூது அனுப்பாததன் காரணம்

3.4.2செய்யக் கூடாதவை

3.5தூதும் தலைவியும்

3.5.1வழி கூறுதல்

3.5.2செய்தி கூறுதல்

3.5.3தூது வேண்டுகதல்

3.6தொகுப்புரை

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

3.0 பாட முன்னுரை

தமிழ் மொழியிலுள்ள சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்று தூது இலக்கியம். தூது இலக்கியம் என்பது பற்றிய பொதுவான கருத்துகளை, இரண்டாம் பாடம் ஆகிய சிற்றிலக்கியத்தின் வகைப்பாடுகள் என்ற பாடத்தில் பார்த்தோம். இந்தப் பாடத்தில் தூது இலக்கிய வகையில் இடம்பெறும் நூல்களில் ஒன்றாகிய தமிழ்விடு தூது என்ற நூலைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

3.1 தமிழ்விடு தூது

தமிழ்விடு தூது என்ற நூல், மதுரையில் எழுந்தருளி உள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளிடம் ஒரு பெண் தன் காதல் துன்பத்தைக் கூறித் தமிழ்மொழியைத் தூது அனுப்பியதாக அமைந்துள்ளது.

இந்த நூலில் தூது பெறுவோர் கடவுள். அதாவது சோமசுந்தரக் கடவுள். தூது விடுவோர் ஒரு பெண். தூது செல்லும் பொருள் தமிழ்மொழி. இந்த நூல் 268 கண்ணிகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நூலை இயற்றிய ஆசிரியரின் பெயர் தெரியவில்லை.

3.1.1 நூல் கூறும் பொருள்கள்

- தூது செல்லும் தமிழ் மொழியின் பெருமைகளைக் கூறுதல்.
- பிற பொருட்களைத் தூதாக அனுப்பாமைக்குரிய காரணங்களைத் தலைவி தூதுப் பொருளிடம் கூறுதல்.
- தூது பெறும் தலைவன் ஆகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைப் புகழ்ந்து கூறுதல்.
- தலைவி தன் துன்பம் கூறுதல்.
- தலைவி தமிழிடம் தன் தூதுச் செய்தியைக் கூறித் தூது வேண்டுகல்.
- என்ற பகுதிகளைக் கொண்டு திகழ்கின்றது தமிழ்விடுதூது.

3.1.2 இடம் பெறும் செய்திகள்

இனி, மேற்கண்ட செய்திகள் தமிழ்விடு தூதில் எவ்வாறு இடம்பெறுகின்றன என்பதைக் காண்போம்.

• தமிழ்மொழியின் பெருமை

தூது அனுப்புவோர் தூதுப்பொருளிடம் அதன் பெருமைகளைக் கூறித் தூது செல்ல வேண்டுவதை, எல்லாத் தூது நூல்களிலும் காணலாம். இந்த நூலில் தூது விடும் தலைவி, தூதுப் பொருளான தமிழின் பல்வேறு பெருமைகளைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றாள்.

• தமிழைப் புகழக் காரணம்

சிவபெருமான், தடாதகைப் பிராட்டியார், விநாயகர், முருகன், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், அகத்தியர், தொல்காப்பியர், மெய்கண்ட தேவர், திருவிசைப்பாப்பாக்கள் பாடிய திருமாளிகைத் தேவர் முதலியவர்கள், திருமூலர், கபிலர், பரணர், நக்கீரர், ஐயடிகள் காடவர்கோன், கழறிற்றறிவார், திருவள்ளுவ நாயனார் முதலாகிய கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்த எல்லாருமாய் நீ இருக்கின்றாய். ஆகவே, உன்னைக் கண்டு, உன் பொன்போன்ற அடிகளைப் புகல் இடமாகக் கொண்டு போற்றுகின்றேன் என்று, தலைவி முதலில்

தமிழ்மொழியைப் போற்றக் காரணம் கூறுகின்றாள்.

கல்லாதார் சிங்கம் எனக் கல்விகேள்விக்கு உரியர்
எல்லாரும் நீயாய் இருந்தமையால் - சொல்ஆரும்
என்அடிக ளேஉனைக்கண்டு ஏத்தின்இடர் தீரும்என்று
பொன்அடிக ளேபுகலாப் போற்றினேன்
(கண்ணிகள், 15-16)

(ஏத்தின் = புகழ்ந்தால்; இடர் = துன்பம்; புகலா = அடைக்கலமாக) என்கிறாள்.

• தமிழை அரசனாக உருவகம் செய்தல்

"பாவே! நூலே! கலையே! புலவர்களுடைய உள்ளம் கருகாது சொல்
வினையும் செய்யுளே! வெண்பா முதலாக மருட்பா இறுதியாக உள்ள 5 குலங்களாய் நீ
வந்தாய்! கொப்பூழில் உதான வாயு தரித்து; வாக்கு ஆகிய கருப்பத்தை அடைந்து; தலை,
கழுத்து, நெஞ்சு ஆகிய இடங்களைச் சார்ந்து; நாக்கு, பல், மேல் வாய் ஆகியவற்றில்
உருவாகி; முதல் எழுத்துகள் முப்பதும், சார்பெழுத்துகள் இருநூற்று நாற்பதுமாய்ப்
பிறந்தாய்" என்கிறாள் தலைவி. இப்பகுதியில் தமிழ் எழுத்துகளின் பிறப்பு முறை
கூறப்படுகின்றது.

எண், பெயர், முறை, பிறப்பு, உருவம், மாத்திரை, முதல்நிலை, இடைநிலை,
ஈற்றுநிலை, போலி, பதம், புணர்ச்சி என்ற 12 பருவங்களை உடையதாய் வளர்ந்தாய்.

அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று பாலும் ஊட்ட நீ நன்கு வளர்ந்தாய்.

பிள்ளைத் தமிழ் நூலுக்குரிய பத்துப் பருவங்களாக வளர்ந்தாய்.

இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் ஆகிய செய்யுள்
ஈட்டச்சொற்கள் நான்கும்; பெயர், வினை, இடை, உரி ஆகிய செந்தமிழ்ச் சொற்கள்
நான்கும்; அகத்திணைகள் ஏழும்; புறத்திணைகள் ஏழும்; எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி,
தொடை, பா, பாவினம் என்ற எட்டும்; அணிகள் முப்பத்தைந்தும் கொண்ட மிக்க
அழகுடைய மாப்பிள்ளையாய் உள்ளாய்.

செப்பல் பண், அகவல் பண், துள்ளல் பண், தூங்கல் பண் ஆகிய பண்கள்
பட்டத்துப் பெண்களாக உள்ளனர்.

ஐந்து வகை இசைக் கருவிகள் வெளியிடும் 103 பண்கள் பின்னர் மணந்த
பாவையராக உள்ளனர்.

வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், நகை, நடுவுநிலை,
உருத்திரம் ஆகிய ஒன்பது சுவைகள் ஆகிய குழந்தைகளைப் பெற்றாய்.

நாடகமாகிய மனைவியுடன் கொலுவில் வீற்றிருக்கின்றாய் எனத்

தமிழ்மொழியின் சிறப்புகள் கூறப்படுகின்றன.

பெரும் காப்பிய இலக்கியத்திற்குரிய 18 வருணனைகள் ஆகிய வாழ்வு எல்லாம் கண்டு மகிழ்ந்தாய்.

வையை ஆற்றில் பெருகி வந்த நீரைத் தடுக்க மண் சுமந்த சிவபெருமாணப் பாண்டிய மன்னன் அடித்த பிரம்பை உன் செங்கோல் ஆகக் கொண்டாய்.

திசைச் சொற்கள் ஆகிய தமிழ் நீங்கிய 17 மொழிகளும் உன் சிற்றரசர்கள் ஆவர்.

உன் நாட்டின் எல்லை ஆக மேல் கடல், கீழ்க்கடல், குமரி ஆறு, திருவேங்கடம் ஆகியவற்றைக் கொண்டாய்.

வையை ஆற்றின் வடக்கும், கருவூரின் கிழக்கும், மருவூரின் மேற்கும், மருத ஆற்றின் தெற்கும் ஆகிய நாட்டை உன் அரண்மனையாகக் கொண்டாய்.

மூன்று வேந்தர்கள் ஆகிய சேரன், சோழன், பாண்டியன் ஆகியவர்களின் வாகனமாக நீ நில உலகம், தேவர் உலகம், பாதாள உலகம் ஆகியவற்றிற்குச் சென்றாய்.

வேதங்கள், ஆகமங்கள் ஆகியன உன் புரோகிதர்கள். பெரும் காப்பியங்கள், நாடக நூல்கள் ஆகியவை உன் நண்பர்கள். சாத்திரங்கள் ஆகிய சமய நூல்கள் உன் நாட்டைப் பாதுகாக்கும் படைத்தலைவர்கள். மகாபாரதம், பதினெட்டுப் புராணங்கள் ஆகியன உன் படைகள்.

சொல் அணிகள் உன் அங்கங்கள்.

தேவார மூவர் பாடிய பதிகங்களும், வாதவூர் அருளிய திருவாசகமும் அவர் கூறத் தில்லையம்பலவன் எழுதிய திருக்கோவையாரும், ஐந்து பெரும் காப்பியங்களும், திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், கலிங்கத்துப் பரணி, பொன்வண்ணத்தந்தாதி, இராசராச சோழன் உலா, குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ் ஆகியன உன் மெய்க்காப்பாளர்கள். இவ்வாறு தமிழ்மொழியை மன்னனாக உருவகம் செய்து பல சிறப்புக்களையும் கூறக் காணலாம்.

• தமிழைக் கனியாக உருவகம் செய்தல்

வெண்பா முதலிய நான்கு வகைப் பாக்களும் வயல்களின் வரப்புகள். பாவினங்கள் மடை. நல்ல வனப்பாகிய காளைகளால் மனம், புத்தி, அகங்காரம், அந்தக்கரணம் என்ற ஏரைப் பூட்டி, நல்ல நான்கு நெறிகளை விதையாக விதைத்து, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு வகைப் பொருள்களை விளைவிக்கும்

நாளில், புன்கவிகளாகிய களைகளை, அதிவீரராம பாண்டியன், வில்லிபுத்தூரர், ஓட்டக்கூத்தர் ஆகியோர் களைகின்றனர். இதனால், பெருங்கனியாகத் திகழும் தமிழே என்று தமிழ்மொழியைக் கனியாக உருவகித்துப் போற்றுகிறாள்.

• சிறப்புக்கள்

சிந்தாமணியாய் உள்ள உன்னைச் சிந்து என்று கூறிய நாக்கு சிந்தும்.

(சிந்தாமணி = ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று. சிந்து = சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று.) உலகில் வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை என்ற 5 நிறங்கள் உண்டு. ஆனால் உனக்கு நூறு (பா) வண்ணங்கள் உண்டு. கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்ற ஆறுவகைச் சுவைகள் (ரசம்) உண்டு. ஆனால் உனக்கு வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், நகை, நடுவுநிலை, உருத்திரம் என்ற 9 வகைச் சுவைகள் உண்டு.

அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்ற மூன்று பால்களுடன் ஆண்பால், பெண்பால் என்ற இரண்டு பால்களும் சேர்ந்து உனக்கு ஐந்து பால்கள் உண்டு என்று புகழ்கின்றாள்.

3.1.1 நூல் கூறும் பொருள்கள்

- தூது செல்லும் தமிழ் மொழியின் பெருமைகளைக் கூறுதல்.
- பிற பொருட்களைத் தூதாக அனுப்பாமைக்குரிய காரணங்களைத் தலைவி தூதுப் பொருளிடம் கூறுதல்.
- தூது பெறும் தலைவன் ஆகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைப் புகழ்ந்து கூறுதல்.
- தலைவி தன் துன்பம் கூறுதல்.
- தலைவி தமிழிடம் தன் தூதுச் செய்தியைக் கூறித் தூது வேண்டுகல்.
- என்ற பகுதிகளைக் கொண்டு திகழ்கின்றது தமிழ்விடுதூது.

3.1.2 இடம் பெறும் செய்திகள்

இனி, மேற்கண்ட செய்திகள் தமிழ்விடு தூதில் எவ்வாறு இடம்பெறுகின்றன என்பதைக் காண்போம்.

• தமிழ்மொழியின் பெருமை

தூது அனுப்புவோர் தூதுப்பொருளிடம் அதன் பெருமைகளைக் கூறித் தூது செல்ல வேண்டுவதை, எல்லாத் தூது நூல்களிலும் காணலாம். இந்த நூலில் தூது விடும் தலைவி, தூதுப் பொருளான தமிழின் பல்வேறு பெருமைகளைப் புகழ்ந்து கூறுகின்றாள்.

• தமிழைப் புகழக் காரணம்

சிவபெருமான், தடாதகைப் பிராட்டியார், விநாயகர், முருகன், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், அகத்தியர், தொல்காப்பியர், மெய்கண்ட தேவர், திருவிசைப்பாப்பாக்கள் பாடிய திருமாளிகைத் தேவர் முதலியவர்கள், திருமூலர், கபிலர், பரணர், நக்கீரர், ஐயடிகள் காடவர்கோன், கழறிற்றறிவார், திருவள்ளுவ நாயனார் முதலாகிய கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்த எல்லாருமாய் நீ இருக்கின்றாய். ஆகவே, உன்னைக் கண்டு, உன் பொன் போன்ற அடிகளைப் புகல் இடமாகக் கொண்டு போற்றுகின்றேன் என்று, தலைவி முதலில் தமிழ்மொழியைப் போற்றக் காரணம் கூறுகின்றாள்.

கல்லாதார் சிங்கமஎனக் கல்விகேள்விக்கு உரியர்
எல்லாரும் நீயாய் இருந்தமையால் - சொல்ஆரும்
என்அடிக ளேஉனைக்கண்டு ஏத்தின்இடர் தீரும்என்று
பொன்அடிக ளேபுகலாப் போற்றினேன்
(கண்ணிகள், 15-16)

(ஏத்தின் = புகழ்ந்தால்; இடர் = துன்பம்; புகலா = அடைக்கலமாக) என்கிறாள்.

• தமிழை அரசனாக உருவகம் செய்தல்

"பாவே ! நூலே ! கலையே ! புலவர்களுடைய உள்ளம் கருகாது சொல் வினையும் செய்யுளே ! வெண்பா முதலாக மருட்பா இறுதியாக உள்ள 5 குலங்களாய் நீ வந்தாய் ! கொப்பூழில் உதான வாயு தரித்து; வாக்கு ஆகிய கருப்பத்தை அடைந்து; தலை, கழுத்து, நெஞ்சு ஆகிய இடங்களைச் சார்ந்து; நாக்கு, பல், மேல் வாய் ஆகியவற்றில் உருவாகி; முதல் எழுத்துகள் முப்பதும், சார்பெழுத்துகள் இருநூற்று நாற்பதுமாய்ப் பிறந்தாய்" என்கிறாள் தலைவி. இப்பகுதியில் தமிழ் எழுத்துகளின் பிறப்பு முறை கூறப்படுகின்றது.

எண், பெயர், முறை, பிறப்பு, உருவம், மாத்திரை, முதல்நிலை, இடைநிலை,

ஈற்றுநிலை, போலி, பதம், புணர்ச்சி என்ற 12 பருவங்களை உடையதாய் வளர்ந்தாய்.

அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று பாலும் ஊட்ட நீ நன்கு வளர்ந்தாய்.

பிள்ளைத் தமிழ் நூலுக்குரிய பத்துப் பருவங்களாக வளர்ந்தாய்.

இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் ஆகிய செய்யுள் ஈட்டச்சொற்கள் நான்கும்; பெயர், வினை, இடை, உரி ஆகிய செந்தமிழ்ச் சொற்கள் நான்கும்; அகத்திணைகள் ஏழும்; புறத்திணைகள் ஏழும்; எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, பா, பாவினம் என்ற எட்டும்; அணிகள் முப்பத்தைந்தும் கொண்ட மிக்க அழகுடைய மாப்பிள்ளையாய் உள்ளாய்.

செப்பல் பண், அகவல் பண், துள்ளல் பண், தூங்கல் பண் ஆகிய பண்கள் பட்டத்துப் பெண்களாக உள்ளனர்.

ஐந்து வகை இசைக் கருவிகள் வெளியிடும் 103 பண்கள் பின்னர் மணந்த பாவையராக உள்ளனர்.

வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், நகை, நடுவுநிலை, உருத்திரம் ஆகிய ஒன்பது சுவைகள் ஆகிய குழந்தைகளைப் பெற்றாய்.

நாடகமாகிய மனைவியுடன் கொலுவில் வீற்றிருக்கின்றாய் எனத் தமிழ்மொழியின் சிறப்புகள் கூறப்படுகின்றன.

பெரும் காப்பிய இலக்கியத்திற்குரிய 18 வருணனைகள் ஆகிய வாழ்வு எல்லாம் கண்டு மகிழ்ந்தாய்.

வையை ஆற்றில் பெருகி வந்த நீரைத் தடுக்க மண் சுமந்த சிவபெருமாணப் பாண்டிய மன்னன் அடித்த பிரம்பை உன் செங்கோல் ஆகக் கொண்டாய்.

திசைச் சொற்கள் ஆகிய தமிழ் நீங்கிய 17 மொழிகளும் உன் சிற்றரசர்கள் ஆவர்.

உன் நாட்டின் எல்லை ஆக மேல் கடல், கீழ்க்கடல், குமரி ஆறு, திருவேங்கடம் ஆகியவற்றைக் கொண்டாய்.

வையை ஆற்றின் வடக்கும், கருவூரின் கிழக்கும், மருவூரின் மேற்கும், மருத ஆற்றின் தெற்கும் ஆகிய நாட்டை உன் அரண்மனையாகக் கொண்டாய்.

மூன்று வேந்தர்கள் ஆகிய சேரன், சோழன், பாண்டியன் ஆகியவர்களின் வாகனமாக நீ நில உலகம், தேவர் உலகம், பாதாள உலகம் ஆகியவற்றிற்குச் சென்றாய்.

வேதங்கள், ஆகமங்கள் ஆகியன உன் புரோகிதர்கள். பெரும் காப்பியங்கள், நாடக நூல்கள் ஆகியவை உன் நண்பர்கள். சாத்திரங்கள் ஆகிய சமய நூல்கள் உன் நாட்டைப் பாதுகாக்கும் படைத்தலைவர்கள். மகாபாரதம், பதினெட்டுப் புராணங்கள் ஆகியன உன் படைகள்.

சொல் அணிகள் உன் அங்கங்கள்.

தேவார மூவர் பாடிய பதிகங்களும், வாதவூர் அருளிய திருவாசகமும் அவர் கூறத் தில்லையம்பலவன் எழுதிய திருக்கோவையாரும், ஐந்து பெரும் காப்பியங்களும், திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், கலிங்கத்துப் பரணி, பொன்வண்ணத்தந்தாதி, இராசராச சோழன் உலா, குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ் ஆகியன உன் மெய்க்காப்பாளர்கள். இவ்வாறு தமிழ்மொழியை மன்னனாக உருவகம் செய்து பல சிறப்புக்களையும் கூறக் காணலாம்.

• தமிழைக் கனியாக உருவகம் செய்தல்

வெண்பா முதலிய நான்கு வகைப் பாக்களும் வயல்களின் வரப்புகள். பாவினங்கள் மடை. நல்ல வனப்பாகிய காளைகளால் மனம், புத்தி, அகங்காரம், அந்தக்கரணம் என்ற ஏரைப் பூட்டி, நல்ல நான்கு நெறிகளை விதையாக விதைத்து, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு வகைப் பொருள்களை விளைவிக்கும் நாளில், புன்கவிகளாகிய களைகளை, அதிவீரராம பாண்டியன், வில்லிபுத்தூரர், ஒட்டக்கூத்தர் ஆகியோர் களைகின்றனர். இதனால், பெருங்கனியாகத் திகழும் தமிழே என்று தமிழ்மொழியைக் கனியாக உருவகித்துப் போற்றுகிறார்.

• சிறப்புகள்

சிந்தாமணியாய் உள்ள உன்னைச் சிந்து என்று கூறிய நாக்கு சிந்தும். (சிந்தாமணி = ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று. சிந்து = சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று.) உலகில் வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை என்ற 5 நிறங்கள் உண்டு. ஆனால் உனக்கு நூறு (பா) வண்ணங்கள் உண்டு. கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்ற ஆறுவகைச் சுவைகள் (ரசம்) உண்டு. ஆனால் உனக்கு வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், நகை, நடுவுநிலை, உருத்திரம் என்ற 9 வகைச் சுவைகள் உண்டு.

அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்ற மூன்று பால்களுடன் ஆண்பால், பெண்பால் என்ற இரண்டு பால்களும் சேர்ந்து உனக்கு ஐந்து பால்கள் உண்டு என்று புகழ்கின்றார்.

3.2 தமிழ்

கண்டசரம், தோள்வளை போன்ற அணிகள் எல்லாம் உன் அலங்காரத்திற்கு (அணி இலக்கணத்திற்கு) ஈடுஆகுமோ? உன்னைச் சொல்லும் தோறும் வளர்வாய். பொன்னோ உரைக்கும் தோறும் தேயும். பிறபொருள்களைக் கன்னக் கோலால் சுவரில் ஓட்டைசெய்து கவர்வர். உன்னைக் கள்வர்களால் கவர முடியாது. மண்ணில் புகழுடன் வாழவும், அவ்வாறு வாழ்ந்து வானுலகம் சென்று தேவர்கள் உருவாக மாறுவதற்கும் தமிழ்ப் பாடல்களைப் பெற்ற கொடை வள்ளல்களுக்கு மட்டுமே முடியும். இவ்வாறு மற்ற செல்வங்களை விடவும் சிறந்த செல்வம் தமிழ்ச் செல்வமே என்று புகழ்கின்றாள்.

3.2.1 கடவுளும் தமிழும்

தமிழே! உன் சங்கத்தால் இறைவன் உயர்ந்தாரா? அல்லது சிறப்புமிக்க அவரால் நீ உயர்ந்தாயா? கலைமகளின் கைகளில் சுவடியாக நீ இருக்கின்றாயா? அல்லது உன் மீது கலைமகள் இருக்கின்றாளா? திருமாலை நீ தொடர்ந்தாயா? அல்லது திருமால் பாயுடன் உன்னைத் தொடர்ந்தாரா? அகத்திய முனிவர் கேட்கும்படி முருகப்பெருமான் உன்னைக் கூறினாரா? அவரை நீ கூறினாயா? சிவபெருமான் உனக்குப் பொருளாய் நின்றாரா? நீ அவருக்குப் பொருளாய் வந்தாயா? எனத் தலைவி கேட்பதன் மூலம் தமிழுக்கும் சிவபெருமான், முருகன், திருமால், கலைமகள் ஆகியோருக்கும் உள்ள உறவுகள் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.

தருமிக்குப் பொற்கிழி அளித்தது, நக்கீரருடன் விவாதம் செய்தது, பாணபத்திரருக்குக் கடிதம் கொடுத்தது, அகப்பொருள் இலக்கணம் இயற்றியது. இடைக்காடனாரின் பின்னால் வடமதுரைக்குச் சென்றது, பாணபத்திரர்க்காக விறகு விற்றது, முதலியவற்றைத் தலைவி கூறிச் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் உள்ள தொடர்புகளை விளக்குகின்றாள்.

3.2.2 பெண்களும் தமிழும்

நீ ஆண் பணையைப் பெண் பணை ஆக்கினாய். (திருஞான சம்பந்தர் வாழ்வில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி). காரைக்கால் அம்மையார், ஓளவையார் என வந்து உதித்தாய். திருநாவுக்கரசரின் தமக்கை ஆகிய திலகவதியாருடன் பிறந்தாய். பாண்டிமாதேவி மங்கையர்க்கரசியாருக்கு ஆசிரியராய்ப் பிறந்தாய். இசைஞானியாருக்கு மகவாக (சுந்தரராக)த் தோன்றினாய். சிங்கடியார்க்கும் வனப் பகையார்க்கும் தந்தையாக விளங்கினாய். (சுந்தரர் தம் தேவாரத்தில் இவ்விரு பெண்களின் தந்தையாகத் தம்மைக் குறிப்பிடுகிறார்). இவ்வாறு பெண்களுக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள உறவைத் தலைவி போற்றுகின்றாள்.

3.2.3 தலைவியும் தமிழும்

பிற பொருட்கள் தூது அனுப்ப ஏற்றவை அல்ல எனக் கூறும் தலைவி

தமிழிடம் வேண்டுகின்றாள்.

என்னுடைய துன்பங்களை நீ கண்டு இரங்குவது நீதி. அதை விட்டு உன் பெருமைகளை நானோ கூறுவேன் !

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக

என்று எல்லாருக்கும் அறிவுரை கூறி அவர்களைக் கரையேற்றும் வல்லமை படைத்த உன்னிடம் கூறுவதற்கு நான் வல்லமை படைத்தவனோ? சிவபெருமானைப் பரவை நாச்சியாரிடம் சுந்தரருக்காகத் தூது அனுப்பி வைத்தாய். எனினும் உன்னிடம் தூது சொல்லி வா என்பேன் என்று தலைவி தன் எண்ணத்தைக் கூறுகின்றாள்.

பெண்கள் எல்லாரும் வாழப் பிறந்த நீ என் மனத்தின் துன்பங்களை எல்லாம் அகற்ற வழி செய்வாயாக என வேண்டுகின்றாள்.

பெண்கள்எல் லாம்வாழப் பிறந்தமையால் என்மனத்தில்
புண்கள்எல் லாம்ஆறப் புரிகண்டாய்
(கண்ணி, 106)

என்கிறாள்.

19291 என்ற எண்ணிக்கையைக் கொண்ட செய்யுள் தொடைகளை உடைய நீ, சொக்க நாதரிடம் இருந்து எனக்கு ஒரு மாலை வாங்கி வந்து உதவ மாட்டாயோ? என்று தன் எண்ணத்தைத் தமிழிடம் வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

பண்ணியபத் தொன்பதி னாயிரத்து இருநூற்று
எண்ணியதொண் ணூற்றுஒன்று எனும்தொடையாய் - நண்ணி
ஒருதொடை வாங்கி உதவாயோ.....
(கண்ணி, 113-114)

(தொடை = செய்யுள்தொடை, மாலை)

என்கிறாள்.

திருக்கொள்ளம் பூதூர் வெள்ளத்தை நீ கடந்தாய். உன்னை நான் வணங்கினேன். நான் என் காமம் ஆகிய வெள்ளத்தைக் கடக்கும்படி நீ செய்யமாட்டாயா? (திருக்கொள்ளம் பூதூரில் வெள்ளத்தைக் கடந்த நிகழ்ச்சி ஞானசம்பந்தர் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்றது.)

சைனர்களைக் கழு ஏறுமாறு நீ செய்தாய். என்னை வருத்தும் மன்மதனையும் அவ்வாறு செய்ய மாட்டாயா?

பாண்டிய மன்னனின் கூணை நிமிர்த்தாய். மன்மதனின் கரும்புவில்லின் கூணை (வளைவை) நிமிர்த்த மாட்டாயா?

பாண்டிய மன்னனின் வெப்பு நோயை நீக்கினாய். என் காம வெப்பத்தை நீக்கமாட்டாயா?

(அப்பர் வாழ்வில்) சமணர்கள் இட்ட நஞ்சை அமுதம் ஆக்கினாய். நீ என் உணவாகிய நஞ்சை அமுதம் ஆக்க மாட்டாயோ?

தீயில் இருந்த போதும் வேகாது இருந்தாய்.(பதிகம் எழுதப்பட்ட ஓலை எரியாதிருத்தல்). என்னைக் காமம் ஆகிய தீயில் வேகாமல் காக்கமாட்டாயோ?

அப்பரைக் கடலில் மூழ்காதபடி காத்தாய். என்னைக் கடல் வருத்தாமல் இருக்கச் செய்ய மாட்டாயோ?

ஆண் பனையைப் பெண் பனை ஆக்கினாய். அந்தப் பனையில் இருந்து என்னை வருத்தும் அன்றில் பறவையை வேறு பறவை ஆக்கமாட்டாயோ?

இறந்த பெண்ணின் எலும்பைப் பூம்பாவை ஆக்கினாய். அழகு இழந்த என்னையும் அழகு உடையவளாக மாற்ற மாட்டாயோ? என்று அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியவர்களின் செயல்களை ஒப்பிட்டுத் தலைவி வேண்டுகிறாள்.

இவ்வாறு, தூது அனுப்பும் தலைவி தூது விடும் பொருளாகிய தமிழ்மொழியின் பெருமைகளைக் கூறுவதாகக் காட்டப்படுகின்றது.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – I

3.2.1 கடவுளும் தமிழும்

தமிழே! உன் சங்கத்தால் இறைவன் உயர்ந்தாரா? அல்லது சிறப்புமிக்க அவரால் நீ உயர்ந்தாயா? கலைமகளின் கைகளில் சுவடியாக நீ இருக்கின்றாயா? அல்லது உன் மீது கலைமகள் இருக்கின்றாளா? திருமாலை நீ தொடர்ந்தாயா? அல்லது திருமால் பாயுடன் உன்னைத் தொடர்ந்தாரா? அகத்திய முனிவர் கேட்கும்படி முருகப்பெருமான் உன்னைக் கூறினாரா? அவரை நீ கூறினாயா? சிவபெருமான் உனக்குப் பொருளாய் நின்றாரா? நீ அவருக்குப் பொருளாய் வந்தாயா? எனத் தலைவி கேட்பதன் மூலம் தமிழுக்கும் சிவபெருமான், முருகன், திருமால், கலைமகள் ஆகியோருக்கும் உள்ள உறவுகள் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.

தருமிக்குப் பொற்கிழி அளித்தது, நக்கீரருடன் விவாதம் செய்தது, பாணபத்திரருக்குக் கடிதம் கொடுத்தது, அகப்பொருள் இலக்கணம் இயற்றியது. இடைக்காடனாரின் பின்னால் வடமதுரைக்குச் சென்றது, பாணபத்திரர்க்காக விறகு விற்பது, முதலியவற்றைத் தலைவி கூறிச் சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் உள்ள தொடர்புகளை விளக்குகின்றாள்.

3.2.2 பெண்களும் தமிழும்

நீ ஆண் பனையைப் பெண் பனை ஆக்கினாய். (திருஞான சம்பந்தர் வாழ்வில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி). காரைக்கால் அம்மையார், ஓளவையார் என வந்து உதித்தாய்.

திருநாவுக்கரசரின் தமக்கை ஆகிய திலகவதியாருடன் பிறந்தாய். பாண்டிமாதேவி மங்கையர்க்கரசியாருக்கு ஆசிரியராய்ப் பிறந்தாய். இசைஞானியாருக்கு மகவாக (சுந்தரராக)த் தோன்றினாய். சிங்கடியார்க்கும் வனப் பகையார்க்கும் தந்தையாக விளங்கினாய். (சுந்தரர் தம் தேவாரத்தில் இவ்விரு பெண்களின் தந்தையாகத் தம்மைக் குறிப்பிடுகிறார்). இவ்வாறு பெண்களுக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள உறவைத் தலைவி போற்றுகின்றாள்.

3.2.3 தலைவியும் தமிழும்

பிற பொருட்கள் தூது அனுப்ப ஏற்றவை அல்ல எனக் கூறும் தலைவி தமிழிடம் வேண்டுகின்றாள்.

என்னுடைய துன்பங்களை நீ கண்டு இரங்குவது நீதி. அதை விட்டு உன் பெருமைகளை நானோ கூறுவேன் !

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக

என்று எல்லாருக்கும் அறிவுரை கூறி அவர்களைக் கரையேற்றும் வல்லமை படைத்த உன்னிடம் கூறுவதற்கு நான் வல்லமை படைத்தவனோ? சிவபெருமானைப் பரவை நாச்சியாரிடம் சுந்தரருக்காகத் தூது அனுப்பி வைத்தாய். எனினும் உன்னிடம் தூது சொல்லி வா என்பேன் என்று தலைவி தன் எண்ணத்தைக் கூறுகின்றாள்.

பெண்கள் எல்லாரும் வாழப் பிறந்த நீ என் மனத்தின் துன்பங்களை எல்லாம் அகற்ற வழி செய்வாயாக என வேண்டுகின்றாள்.

பெண்கள்எல் லாம்வாழப் பிறந்தமையால் என்மனத்தில்
புண்கள்எல் லாம்ஆறப் புரிகண்டாய்
(கண்ணி, 106)

என்கிறாள்.

19291 என்ற எண்ணிக்கையைக் கொண்ட செய்யுள் தொடைகளை உடைய நீ, சொக்க நாதரிடம் இருந்து எனக்கு ஒரு மாலை வாங்கி வந்து உதவ மாட்டாயோ? என்று தன் எண்ணத்தைத் தமிழிடம் வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

பண்ணியபத் தொன்பதி னாயிரத்து இருநூற்று
எண்ணியதொண் ணூற்றுஒன்று எனும்தொடையாய் – நண்ணி
ஒருதொடை வாங்கி உதவாயோ.....
(கண்ணி, 113-114)

(தொடை = செய்யுள்தொடை, மாலை)

என்கிறாள்.

திருக்கொள்ளம் பூதூர் வெள்ளத்தை நீ கடந்தாய். உன்னை நான் வணங்கினேன். நான் என் காமம் ஆகிய வெள்ளத்தைக் கடக்கும்படி நீ செய்யமாட்டாயா? (திருக்கொள்ளம் பூதூரில் வெள்ளத்தைக் கடந்த நிகழ்ச்சி

ஞானசம்பந்தர் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்றது.)

சைனர்களைக் கழு ஏறுமாறு நீ செய்தாய். என்னை வருத்தும் மன்மதனையும் அவ்வாறு செய்ய மாட்டாயா?

பாண்டிய மன்னனின் கூனை நிமிர்த்தாய். மன்மதனின் கரும்புவில்லின் கூனை (வளைவை) நிமிர்த்த மாட்டாயா?

பாண்டிய மன்னனின் வெப்பு நோயை நீக்கினாய். என் காம வெப்பத்தை நீக்கமாட்டாயா?

(அப்பர் வாழ்வில்) சமணர்கள் இட்ட நஞ்சை அமுதம் ஆக்கினாய். நீ என் உணவாகிய நஞ்சை அமுதம் ஆக்க மாட்டாயோ?

தீயில் இருந்த போதும் வேகாது இருந்தாய்.(பதிகம் எழுதப்பட்ட ஓலை எரியாதிருத்தல்). என்னைக் காமம் ஆகிய தீயில் வேகாமல் காக்கமாட்டாயோ?

அப்பரைக் கடலில் மூழ்காதபடி காத்தாய். என்னைக் கடல் வருத்தாமல் இருக்கச் செய்ய மாட்டாயோ?

ஆண் பனையைப் பெண் பனை ஆக்கினாய். அந்தப் பனையில் இருந்து என்னை வருத்தும் அன்றில் பறவையை வேறு பறவை ஆக்கமாட்டாயோ?

இறந்த பெண்ணின் எலும்பைப் பூம்பாவை ஆக்கினாய். அழகு இழந்த என்னையும் அழகு உடையவளாக மாற்ற மாட்டாயோ? என்று அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியவர்களின் செயல்களை ஒப்பிட்டுத் தலைவி வேண்டுகிறாள்.

இவ்வாறு, தூது அனுப்பும் தலைவி தூது விரும் பொருளாகிய தமிழ்மொழியின் பெருமைகளைக் கூறுவதாகக் காட்டப்படுகின்றது.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

3.3 தலைவன் பெருமைகள்

தூது நூல்களில் தூது செல்லும் பொருளின் பெருமைகள் கூறப்படுவது போலத் தூது பெறும் தலைவன் பெருமைகளும் கூறப்படும். தமிழ்விடு தூது நூலில் தூது பெறும் தலைவன் ஆகிய மதுரைச் சோம சுந்தரக் கடவுளின் பெருமைகளைத் தலைவி கூறுகின்றாள். அவை பற்றி இனிக் காண்போம்.

3.3.1 இறைவன் பெருமை

திரு ஆலவாய் என்ற இடத்தில் இருக்கும் செல்வர்; தேவி ஆகிய உமை அம்மையின் ஓர் பாகத்தில் தழைத்து மகிழ்ந்தவர்; எட்டுத் தெய்வ யானைகள் சுமக்கும் விமானத்தைக் கொண்ட கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளவர்; இந்திரன் வந்து வணங்கும்படி கடம்ப வனத்தில் வாழும் இறைவன் என இறைவன் பெருமைகள் கூறப்படுகின்றன. இங்கு மதுரையின் வேறு பெயர்களான ஆலவாய், கடம்ப வனம் என்பன சுட்டப்படக் காணலாம்.

3.3.2 நாயனர்கள் பெருமை

இறைவன் பெருமைகளைத் தொடர்ந்து சொல்ல முற்படுகிறாள் தலைவி. இப்பகுதியில் பெரியபுராணம் குறிப்பிடும் சில அடியார்களின் தொண்டு கூறப்படுகிறது.

பூசலார் நாயனார் மனத்தில் கோயில் அமைத்தார். கண்ணப்பர் உண்டு உமிழ்ந்து திருமஞ்சன நீராட்டினார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் பரிவட்டம் அளித்தார். மானக் கஞ்சாற நாயனார் பஞ்சவடி (அடியார்கள் அணிவது) சாத்தினார். மூர்த்தி நாயனார் தன் கை எலும்பைச் சந்தனமாக அரைத்தார். சிறுத்தொண்டர் தம் பிள்ளையைக் கொன்று கறி சமைத்து அளித்தார். அரிவாள் தாய நாயனார் மாவடு அளித்தார் என நாயன்மார்கள் இறைவனிடம் கொண்ட எல்லை இல்லாத அன்பின் காரணமாகச் செய்த செயல்கள் கூறப்படுகின்றன.

3.3.1 இறைவன் பெருமை

திரு ஆலவாய் என்ற இடத்தில் இருக்கும் செல்வர்; தேவி ஆகிய உமை அம்மையின் ஓர் பாகத்தில் தழைத்து மகிழ்ந்தவர்; எட்டுத் தெய்வ யானைகள் சுமக்கும் விமானத்தைக் கொண்ட கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளவர்; இந்திரன் வந்து வணங்கும்படி கடம்ப வனத்தில் வாழும் இறைவன் என இறைவன் பெருமைகள் கூறப்படுகின்றன. இங்கு மதுரையின் வேறு பெயர்களான ஆலவாய், கடம்ப வனம் என்பன சுட்டப்படக் காணலாம்.

3.3.2 நாயனார்கள் பெருமை

இறைவன் பெருமைகளைத் தொடர்ந்து சொல்ல முற்படுகிறாள் தலைவி. இப்பகுதியில் பெரியபுராணம் குறிப்பிடும் சில அடியார்களின் தொண்டு கூறப்படுகிறது.

பூசலார் நாயனார் மனத்தில் கோயில் அமைத்தார். கண்ணப்பர் உண்டு உமிழ்ந்து திருமஞ்சன நீராட்டினார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் பரிவட்டம் அளித்தார். மானக் கஞ்சாற நாயனார் பஞ்சவடி (அடியார்கள் அணிவது) சாத்தினார். மூர்த்தி நாயனார் தன் கை எலும்பைச் சந்தனமாக அரைத்தார். சிறுத்தொண்டர் தம் பிள்ளையைக் கொன்று கறி சமைத்து அளித்தார். அரிவாள் தாய நாயனார் மாவடு அளித்தார் என நாயன்மார்கள் இறைவனிடம் கொண்ட எல்லை இல்லாத அன்பின் காரணமாகச் செய்த செயல்கள் கூறப்படுகின்றன.

3.4 தூதுப் பொருள்களும் தலைவியும்

தமிழைத் தூது அனுப்பும் தலைவி, தூதுப்பொருள்களில் பிற பொருள்களைத் தூது அனுப்பாததற்கு உரிய காரணங்களைக் குறிப்பிடுகின்றாள். அதைப்போல, தூது செல்லும் தமிழ் தூது போகும் போது எவற்றையெல்லாம் செய்யக் கூடாது என்றும் குறிப்பிடுகின்றாள்.

3.4.1 தூது அனுப்பாததன் காரணம்

தமிழ் மொழியைத் தூது அனுப்புவதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்த தலைவி, பிற பொருள்களை ஏன் தூது அனுப்பவில்லை என்ற காரணங்களையும் கூறுகின்றாள்.

அன்னத்தைத் தூதாக அனுப்பலாம். ஆனால், அந்த அன்னம் இன்னும் சிவபெருமானைக் கண்டு அறியவில்லை என்பார்கள். (அதாவது, பிரம்மன் அன்ன வடிவம் எடுத்துப் பறந்து சென்றும் சிவபெருமானின் முடியைக் காணாத நிலையை இவ்வாறு கூறுகின்றாள்.)

வண்டை அனுப்பலாம். ஆனால் சிவபெருமான் காமம் செப்பாதே என்று கூறினால் அது திகைக்கும். ('காமம் செப்பாது' என்னும் குறுந்தொகைப் பாடலின் அடி இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது. கொங்குதேர் வாழ்க்கை என்று தொடங்கும் அப்பாடலை இயற்றியவர் இறையனார்.)

மாணைத் தூதாக அனுப்பலாம். அது சிவபெருமானின் புலித்தோல் ஆடையைக் கண்டு அஞ்சிச் செல்லாது நின்றுவிடும்.

குயிலைத் தூதாக அனுப்பலாம். ஆனால் அதுவும் காக்கையின் இனமே ஆகும். மதுரையில் சோம சுந்தரக் கடவுளை வணங்கிக் காக்கை முதலியவற்றை வெல்லும் ஆற்றல் படைத்தது கரிக்குருவி. எனவே அது கரிக்குருவியைக் கண்டு அஞ்சும்.

மனத்தைத் தூதாக அனுப்பலாம். அந்த மனம் மனத்திற்கு எட்டாத சிவபெருமானிடம் நெருங்காது. ஆகவேதான், தான் தமிழைத் தூதுப் பொருளாகத் தேர்ந்தெடுத்ததாகக் கூறுகின்றாள்.

- ஒண்கமலத்து

அன்னம் தனைவிடுப்பேன் அன்னம்தான் அங்குவவரை
இன்னம்தான் கண்டுஅறியாது என்பரே - மன்எந்தாய்
அப்பால்ஓர் வண்டை அனுப்பின் அவர்காமம்
செப்பாதே என்றால் திகைக்குமே - தப்பாது

மாணைப்போய்த் தூதுசொல்லி வாள்பேன் வல்லியப்பூந்
தாணைப் பரமர்பால் சாராதே - ஏனைப் பூங்
கோகிலத்தை நான்விடுப்பேன் கோகிலமும் காக்கைஇனம்
ஆகிவலி யானுக்கு அஞ்சமே - ஆகையினால்
இந்தமனத் தைத்தூதாய் ஏகுள்பேன் இம்மனமும்
அந்தமனோ தீதர்பால் அண்டாதே
(கண்ணி, 106-111)

(விடுப்பேன் = அனுப்புவேன்; செப்பாதே = கூறாதே; வல்லியப் பூம் தாணை = புலித்தோல்
ஆடை; பரமர் = ஈசர்; சாராதே = சேராதே; கோகிலம் = குயில்; வலியான் = கரிக்குருவி;
ஏகு = செல்; மனோதீதர் = மனத்திற்கு எட்டாதவர்)

3.4.2 செய்யக் கூடாதவை

தூது விடும் தலைவி தூதுப் பொருளாகிய தமிழிடம் சிவபெருமானிடம் தூது
செல்லும் போது இவை இவற்றைச் செய்யக் கூடாது என்று அறிவுறுத்துகின்றாள்.

நல்ல நூல்களைக் கற்றும் அவை கூறும் உண்மைப் பொருளைக் காணாதவர்;
காசு, பணம் ஆகியவற்றிற்காக உன்னை விற்பவர்கள் ஆகியோரை நீ அடையாதே.
கற்றவர்களை இகழ்பவர்கள், சொற்களின் பொருள் சுவையைக் கேட்டு
இன்புறாதவர்கள், நாய் போன்று கோபம் கொள்பவர்கள் ஆகியோர் அருகே போகாதே.
மாணவர்கள் ஆசிரியர்களிடம் நூல்களைக் கேட்டுக் கற்கும் முறைப்படி
கற்காதவர்களிடம் சேராதே என்று அறிவுரைகள் கூறுகின்றாள். இது,

கற்பார் பொருள்காணார் காசுபணம் காணில்உனை
விற்பார் அவர்பால்நீ மேவாதே - கற்றாரை
எள்ளிடுவார் சொல்பொருள்கேட்டு இன்புறார் நாய்போலச்
சள்ளிடுவார் தம்அருகே சாராதே - தெள்ளுதமிழ்ப்
பாயிரம்முன் சொன்னபடி படியாமல் குழறி
ஆயிரமும் சொல்வார்பால் அண்டாதே
(கண்ணி : 184-186)

(மேவாதே = சேராதே; சள்ளிடுவார் = குரைப்பார்; அண்டாதே = நெருங்காதே)

எனக் காட்டப்படுகிறது.

மேலும், படிக்காதவர் இடத்தே போகாதே. அன்பில்லாதவர்கள் இந்திரனைப்
போன்று வாழ்ந்தாலும் அவரிடம் செல்லாதே. அவர்களிடம் சென்று உண்ணாதே.

- கல்லார்பால்

ஏகாதே அன்பிலார் இந்திரன்போல் வாழ்ந்தாலும்
போகாதே அங்கே புசியாதே

(கண்ணி : 194-195)

(புசியாதே = உண்ணாதே)

என்றும், உன்னைச் சேர்ந்து இருந்தும் உன்னை மதியாதவர்கள், தெருக்களைச் சேராதே.

- சேர்ந்து உன்னை

நம்பாதார் வீதி நணுகாதே

(கண்ணி : 193-198)

(நம்பாதார் = மதியாதவர்கள்)

என்றும் அறிவுரைகள் கூறுகின்றாள்.

3.4.1 தூது அனுப்பாததன் காரணம்

தமிழ் மொழியைத் தூது அனுப்புவதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்த தலைவி, பிற பொருள்களை ஏன் தூது அனுப்பவில்லை என்ற காரணங்களையும் கூறுகின்றாள்:

அன்னத்தைத் தூதாக அனுப்பலாம். ஆனால், அந்த அன்னம் இன்னும் சிவபெருமானைக் கண்டு அறியவில்லை என்பார்கள். (அதாவது, பிரம்மன் அன்ன வடிவம் எடுத்துப் பறந்து சென்றும் சிவபெருமானின் முடியைக் காணாத நிலையை இவ்வாறு கூறுகின்றாள்.)

வண்டை அனுப்பலாம். ஆனால் சிவபெருமான் காமம் செப்பாதே என்று கூறினால் அது திகைக்கும். ('காமம் செப்பாது' என்னும் குறுந்தொகைப் பாடலின் அடி இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது. கொங்குதேர் வாழ்க்கை என்று தொடங்கும் அப்பாடலை இயற்றியவர் இறையனார்.)

மாணைத் தூதாக அனுப்பலாம். அது சிவபெருமானின் புலித்தோல் ஆடையைக் கண்டு அஞ்சிச் செல்லாது நின்றுவிடும்.

குயிலைத் தூதாக அனுப்பலாம். ஆனால் அதுவும் காக்கையின் இனமே ஆகும். மதுரையில் சோம சுந்தரக் கடவுளை வணங்கிக் காக்கை முதலியவற்றை வெல்லும் ஆற்றல் படைத்தது கரிக்குருவி. எனவே அது கரிக்குருவியைக் கண்டு அஞ்சும்.

மனத்தைத் தூதாக அனுப்பலாம். அந்த மனம் மனத்திற்கு எட்டாத சிவபெருமானிடம் நெருங்காது. ஆகவேதான், தான் தமிழைத் தூதுப் பொருளாகத் தேர்ந்தெடுத்ததாகக் கூறுகின்றாள்:

- ஒண்கமலத்து

அன்னம் தனைவிடுப்பேன் அன்னம்தான் அங்குஅவரை
இன்னம்தான் கண்டுஅறியாது என்பரே - மன்எந்தாய்
அப்பால்ஓர் வண்டை அனுப்பின் அவர்காமம்
செப்பாதே என்றால் திகைக்குமே - தப்பாது
மாணைப்போய்த் தூதுசொல்லி வாஎன்பேன் வல்லியப்பூந்
தாணைப் பரமர்பால் சாராதே - ஏனைப் பூந்
கோகிலத்தை நான்விடுப்பேன் கோகிலமும் காக்கைஇனம்
ஆகிவலி யானுக்கு அஞ்சமே - ஆகையினால்
இந்தமனத் தைத்தூதாய் ஏகுஎன்பேன் இம்மனமும்
அந்தமனோ தீதர்பால் அண்டாதே

(கண்ணி, 106-111)

(விடுப்பேன் = அனுப்புவேன்; செப்பாதே = கூறாதே; வல்லியப் பூந் தாணை = புலித்தோல்

ஆடை; பரமர் = ஈசர்; சாராதே = சேராது; கோகிலம் = குயில்; வலியான் = கரிக்குருவி;
ஏகு = செல்; மனோதீதர் = மனத்திற்கு எட்டாதவர்)

3.4.2 செய்யக் கூடாதவை

தூது விடும் தலைவி தூதுப் பொருளாகிய தமிழிடம் சிவபெருமானிடம் தூது செல்லும் போது இவை இவற்றைச் செய்யக் கூடாது என்று அறிவுறுத்துகின்றாள்.

நல்ல நூல்களைக் கற்றும் அவை கூறும் உண்மைப் பொருளைக் காணாதவர்; காசு, பணம் ஆகியவற்றிற்காக உன்னை விற்பவர்கள் ஆகியோரை நீ அடையாதே. கற்றவர்களை இகழ்பவர்கள், சொற்களின் பொருள் சுவையைக் கேட்டு இன்புறாதவர்கள், நாய் போன்று கோபம் கொள்பவர்கள் ஆகியோர் அருகே போகாதே. மாணவர்கள் ஆசிரியர்களிடம் நூல்களைக் கேட்டுக் கற்கும் முறைப்படி கற்காதவர்களிடம் சேராதே என்று அறிவுரைகள் கூறுகின்றாள். இது,

கற்பார் பொருள்காணார் காசுபணம் காணில்உனை
விற்பார் அவர்பால்நீ மேவாதே - கற்றாரை
எள்ளிடுவார் சொல்பொருள்கேட்டு இன்புறார் நாய்போலச்
சள்ளிடுவார் தம்அருகே சாராதே - தெள்ளுதமிழ்ப்
பாயிரம்முன் சொன்னபடி படியாமல் குழறி
ஆயிரமும் சொல்வார்பால் அண்டாதே
(கண்ணி : 184-186)

(மேவாதே = சேராதே; சள்ளிடுவார் = குரைப்பார்; அண்டாதே = நெருங்காதே)

எனக் காட்டப்படுகிறது.

மேலும், படிக்காதவர் இடத்தே போகாதே. அன்பில்லாதவர்கள் இந்திரனைப் போன்று வாழ்ந்தாலும் அவரிடம் செல்லாதே. அவர்களிடம் சென்று உண்ணாதே.

- கல்லார்பால்

ஏகாதே அன்பிலார் இந்திரன்போல் வாழ்ந்தாலும்
போகாதே அங்கே புசியாதே

(கண்ணி : 194-195)

(புசியாதே = உண்ணாதே)

என்றும், உன்னைச் சேர்ந்து இருந்தும் உன்னை மதியாதவர்கள், தெருக்களைச் சேராதே.

- சேர்ந்து உன்னை

நம்பாதார் வீதி நணுகாதே

(கண்ணி : 193-198)

(நம்பாதார் = மதியாதவர்கள்)

என்றும் அறிவுரைகள் கூறுகின்றாள்.

3.5 தூதும் தலைவியும்

தூது அனுப்பும் தலைவி, தூதுப் பொருளிடம் முதலில் தூது செல்லக் கூடிய வழியைச் சொல்கிறாள். அதன் பின்னர் தூதுச் செய்தியை எவ்வாறு கூற வேண்டுமென்று கூறுகிறாள். இறுதியில் தன் துன்ப நிலையையும் கூறித் தூது விடுகிறாள்.

3.5.1 வழிகூறுதல்

தூது அனுப்பும் தலைவி தூதுப் பொருள் ஆகிய தமிழிடம் தலைவனாகிய சோம சுந்தரக் கடவுளைக் காண்பதற்குச் செல்லும் வழியைக் கூறுகின்றாள்.

வையை ஆற்றில் சென்று மூழ்கி நீராட வேண்டும். இலக்கண நூல்களைக் கற்றவர்களைப் போன்ற ஆழமான அகழிகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். வேதங்களைப் போன்ற வானம் வரை உயர்ந்து காணப்படும் மதில்களைக் கடக்க வேண்டும். பின்பு ஸ்மிருதி (தரும சாத்திரம்), புராணம், கலை போன்று வேறு வேறாகக் காணப்படும் தெருக்களைச் சுற்றி வரவேண்டும். சிவாகமம் போன்று முத்திக்கு வித்தாக விளங்கும் கோயிலின் உள்ளே புகவேண்டும். கோபுரம், மண்டபம் ஆகியவற்றில் தேன் உண்ணும் வண்டைப் போன்று செல்ல வேண்டும். மாளிகைகள், பத்தியறைக் கட்டளைகள் (பத்தி = வரிசை) ஆகியவற்றைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். பின் இறைவனைக் காணவேண்டும் என்று வழி கூறுகின்றாள். இச்செய்திகள் இடம்பெறும் கண்ணிகளைக் காண்போமா?

பின்போய் எமனோடப் பேர்ந்துஓடும் வையையிலே
முன்போய் எதிர்போய் முழுகியே - அன்போடே
தாழ்ந்துநீள் சத்தம் தனைக்கற்றார் உள்ளம்போல்
ஆழ்ந்த அகழி அகன்றுபோய்ச் - சூழ்ந்துஉலகில்
மேன்மேல் உயர்ந்துஓங்கு வேதம்போல் மேலாக
வான்போல் உயர்ந்த மதில்கடந்து - போனால்
மிருதிபுரா ணம்கலை போல்வேறு வேறாக
வருதிரு வீதிசூழ் வந்தே - இருவினையை
மோதும்சி வாகமம்போல் முத்திக்கு வித்தாக
ஓதும் திருக்கோயில் உள்புகுந்து - நீதென்பால்
முன்னே வணங்கி

- வீறு உயர்ந்த

கோமேவு கோபுரமும் கூடலின்மேல் முன்ஒருநாள்
மாமேகம் சேர்ந்ததுபோல் மண்டபமும் - பூமேவும்
மட்டுஅணையும் வண்டுஎனப்போய் மாளிகைப் பத்தியறைக்
கட்டளையும் கண்டு களிகூர்ந்தே (199-207)

(பேர்ந்து = நீங்கி; சத்தம் = இலக்கண நூல்; மிருதி = தர்மசாத்திரம்; சூழ்வந்து

= சூழ்ந்து வந்து; இருவினை = நல்வினை, தீவினைகள்; வித்தாக = அடிப்படை ஆகிய; தென்பால் = தெற்குப் பக்கம்; தன் = தன்னை; கூடல் = மதுரை; மா = பெரிய; மட்டு = வண்டு; அணையும் = உண்ணும்; களிகூர்ந்து = மகிழ்ச்சி மிகுந்து)

3.5.2 செய்தி கூறுதல்

தூது செல்லும் தமிழிடம் தலைவி தலைவனாகிய இறைவனிடம் தன் தூதுச் செய்தியைக் கூறவேண்டிய முறையையும் விளக்கிக் கூறுகின்றாள்.

காலையில் இறைவனின் பள்ளி எழுச்சியில் முன் அழகு உடைய தேவர்கள் வணங்குவர். அவர்களுடன் சேர்ந்து நீயும் போற்றி வணங்க வேண்டும். வேத ஆகமங்களை ஓதுவோரை முன்னே அனுப்பிப் பின் நீ தோன்றி வணங்க வேண்டும். அரிய ஆற்றல் உடைய ஆதி சைவர்களிடம் உரிய பொருட்களைச் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரின் தேவாரங்களையும், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் ஆகிய ஐந்து கவிகளையும் பாட வேண்டும். பின் செய்தியைக் கூறவேண்டும் என்கிறாள். இது,

- காலைத்

திருஅனந்தல் முன்னாகச் சேவிக்கும் காலத்து
உருஅனந்த தேவர் உடனே - மருவிஎதிர்
போற்றுவாய் நீயும் புரோகிதரை முன்அனுப்பித்
தோற்றரவு செய்து துதித்ததன்பின் - ஆற்றல்
அரிய சிவாகமத்தோர் ஆதிசைவர் தம்பால்
உரிய படையா ஒதுங்கி - அருமையுடன்
மூவர் கவியே முதல்ஆம் கவிஐந்தும்
மூவர்ஆய் நின்றார்தம் முன்ஓதி
(கண்ணி : 243-248)

திருஅனந்தல் = பள்ளி எழுச்சி; சேவிக்கும் = வணங்கும்; உரு அனந்த தேவர் = அழகு உடைய தேவர்; மருவி = நெருங்கி; தோற்றரவு = தோன்றுதல்; உரிய = உரியபொருள்களை; படையா = சேர்ப்பித்து; ஓதி = பாடி; மூவராய் நின்றார் = பிரமன், திருமால், சிவன் என மூன்று வடிவம் கொண்ட இறைவன்.)

எனக் காட்டப்படுகிறது.

3.5.3 தூது வேண்டுகூறுதல்

இவ்வாறு, தமிழ்மொழியைப் போற்றிப் புகழ்கிறாள். தலைவி, தூது பெறும் தலைவனாகிய இறைவனின் பெருமைகளைக் கூறுகின்றாள். தூது செல்லும் தமிழ் செய்யக் கூடாதவற்றையும் கூறுகின்றாள். என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்று பட்டியல் இடுகிறாள். தலைவனைக் காணச் செல்லும் வழியைக் கூறுகின்றாள். இறுதியில் தன் துன்ப நிலைகளை எல்லாம் கூறித் தூது சென்று வருமாறு

வேண்டுகின்றாள்.

அந்தரலோ கத்தின்மே லானதிரு ஆலவாய்ச்

சுந்தரமீ னவன்நின் சொல்படியே - வந்து

துறவாதே சேர்ந்துசுக ஆனந்தம் நல்க

மறவாதே தூது சொல்லி வா

(கண்ணி : 267-268)

(அந்தரம் = மேல; லோகம் = உலகம்; சுந்தர மீனவன் = சுந்தர பாண்டியன்; சுகஆனந்தம்

= இன்பம், மகிழ்ச்சி; நல்க = தர)

மேல் உலகிற்கும் மேலான இறைவன் உன்னுடைய சொல்படி இங்கு வந்து

என் துன்பங்களை நீக்கி, இன்பம் தர மறவாதவாறு நீ தூது சொல்லி வரவேண்டும்

என்று தலைவி தமிழிடம் வேண்டுகின்றாள்.

3.5.1 வழிகூறுதல்

தூது அனுப்பும் தலைவி தூதுப் பொருள் ஆகிய தமிழிடம் தலைவனாகிய சோம சுந்தரக் கடவுளைக் காண்பதற்குச் செல்லும் வழியைக் கூறுகின்றாள்.

வையை ஆற்றில் சென்று மூழ்கி நீராட வேண்டும். இலக்கண நூல்களைக் கற்றவர்களைப் போன்ற ஆழமான அகழிகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். வேதங்களைப் போன்ற வானம் வரை உயர்ந்து காணப்படும் மதில்களைக் கடக்க வேண்டும். பின்பு ஸ்மிருதி (தரும சாத்திரம்), புராணம், கலை போன்று வேறு வேறாகக் காணப்படும் தெருக்களைச் சுற்றி வரவேண்டும். சிவாகமம் போன்று முத்திக்கு வித்தாக விளங்கும் கோயிலின் உள்ளே புகவேண்டும். கோபுரம், மண்டபம் ஆகியவற்றில் தேன் உண்ணும் வண்டைப் போன்று செல்ல வேண்டும். மாளிகைகள், பத்தியறைக் கட்டளைகள் (பத்தி = வரிசை) ஆகியவற்றைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். பின் இறைவனைக் காணவேண்டும் என்று வழி கூறுகின்றாள். இச்செய்திகள் இடம்பெறும் கண்ணிகளைக் காண்போமா?

பின்போய் எமனோடப் பேர்ந்துஓடும் வையையிலே
முன்போய் எதிர்போய் முழுகியே - அன்போடே
தாழ்ந்துநீள் சத்தம் தனைக்கற்றார் உள்ளம்போல்
ஆழ்ந்த அகழி அகன்றுபோய்ச் - சூழ்ந்துஉலகில்
மேன்மேல் உயர்ந்துஓங்கு வேதம்போல் மேலாக
வான்போல் உயர்ந்த மதில்கடந்து - போனால்
மிருதிபுரா ணம்கலை போல்வேறு வேறாக
வருதிரு வீதிசூழ் வந்தே - இருவினையை
மோதும்சி வாகமம்போல் முத்திக்கு வித்தாக
ஓதும் திருக்கோயில் உள்புகுந்து - நீதென்பால்
முன்னே வணங்கி

- வீறு உயர்ந்த

கோமேவு கோபுரமும் கூடலின்மேல் முன்ஒருநாள்
மாமேகம் சேர்ந்ததுபோல் மண்டபமும் - பூமேவும்
மட்டுஅணையும் வண்டுஎனப்போய் மாளிகைப் பத்தியறைக்
கட்டளையும் கண்டு களிகூர்ந்தே (199-207)

(பேர்ந்து = நீங்கி; சத்தம் = இலக்கண நூல்; மிருதி = தர்மசாத்திரம்; சூழ்வந்து = சூழ்ந்து வந்து; இருவினை = நல்வினை, தீவினைகள்; வித்தாக = அடிப்படை ஆகிய; தென்பால் = தெற்குப் பக்கம்; தன் = தன்னை; கூடல் = மதுரை; மா = பெரிய; மட்டு = வண்டு; அணையும் = உண்ணும்; களிகூர்ந்து = மகிழ்ச்சி மிகுந்து)

3.5.2 செய்தி கூறுதல்

தூது செல்லும் தமிழிடம் தலைவி தலைவனாகிய இறைவனிடம் தன் தூதுச் செய்தியைக் கூறவேண்டிய முறையையும் விளக்கிக் கூறுகின்றாள்.

காலையில் இறைவனின் பள்ளி எழுச்சியில் முன் அழகு உடைய தேவர்கள் வணங்குவர். அவர்களுடன் சேர்ந்து நீயும் போற்றி வணங்க வேண்டும். வேத ஆகமங்களை ஓதுவோரை முன்னே அனுப்பிப் பின் நீ தோன்றி வணங்க வேண்டும். அரிய ஆற்றல் உடைய ஆதி சைவர்களிடம் உரிய பொருட்களைச் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரின் தேவாரங்களையும், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் ஆகிய ஐந்து கவிகளையும் பாட வேண்டும். பின் செய்தியைக் கூறவேண்டும் என்கிறாள். இது,

- காலைத்

திருஅனந்தல் முன்னாகச் சேவிக்கும் காலத்து
உருஅனந்த தேவர் உடனே - மருவிஎதிர்
போற்றுவாய் நீயும் புரோகிதரை முன்அனுப்பித்
தோற்றரவு செய்து துதித்ததன்பின் - ஆற்றல்
அரிய சிவாகமத்தோர் ஆதிசைவர் தம்பால்
உரிய படையா ஒதுங்கி - அருமையுடன்
மூவர் கவியே முதல்ஆம் கவிஐந்தும்
மூவர்ஆய் நின்றார்தம் முன்ஓதி
(கண்ணி : 243-248)

திருஅனந்தல் = பள்ளி எழுச்சி; சேவிக்கும் = வணங்கும்; உரு அனந்த தேவர் = அழகு உடைய தேவர்; மருவி = நெருங்கி; தோற்றரவு = தோன்றுதல்; உரிய = உரியபொருள்களை; படையா = சேர்ப்பித்து; ஓதி = பாடி; மூவராய் நின்றார் = பிரமன், திருமால், சிவன் என மூன்று வடிவம் கொண்ட இறைவன்.)

எனக் காட்டப்படுகிறது.

3.5.3 தூது வேண்டுகல்

இவ்வாறு, தமிழ்மொழியைப் போற்றிப் புகழ்கிறாள். தலைவி, தூது பெறும் தலைவனாகிய இறைவனின் பெருமைகளைக் கூறுகின்றாள். தூது செல்லும் தமிழ் செய்யக் கூடாதவற்றையும் கூறுகின்றாள். என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்று பட்டியல் இடுகிறாள். தலைவனைக் காணச் செல்லும் வழியைக் கூறுகின்றாள். இறுதியில் தன் துன்ப நிலைகளை எல்லாம் கூறித் தூது சென்று வருமாறு வேண்டுகின்றாள்:

அந்தரலோ கத்தின்மே லானதிரு ஆலவாய்ச்

சுந்தரமீ னவன்நின் சொல்படியே - வந்து

துறவாதே சேர்ந்துசுக ஆனந்தம் நல்க

மறவாதே தூது சொல்லி வா

(கண்ணி : 267-268)

(அந்தரம் = மேல்; லோகம் = உலகம்; சுந்தர மீனவன் = சுந்தர பாண்டியன்; சுகஆனந்தம் = இன்பம், மகிழ்ச்சி; நல்க = தர)

மேல் உலகிற்கும் மேலான இறைவன் உன்னுடைய சொல்படி இங்கு வந்து என் துன்பங்களை நீக்கி, இன்பம் தர மறவாதவாறு நீ தூது சொல்லி வரவேண்டும் என்று தலைவி தமிழிடம் வேண்டுகின்றாள்.

3.6 தொகுப்புரை

நண்பர்களே ! இதுவரை தமிழ்விடு தூது என்ற நூலைப் பற்றி அறிந்திருப்பீர்கள். இந்தப் பாடம் மூலம் என்ன என்ன செய்திகளை அறிந்து கொண்டீர்கள் என்பதை மீண்டும் ஒருமுறை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்.

*தமிழ்விடு தூது ஒரு தூது நூல் என்பது பற்றித் தெரிந்திருப்பீர்கள்.

*தமிழ்விடு தூது நூலின் அமைப்பைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டீர்கள்.

*தமிழ்மொழியின் பெருமைகள் பற்றிப் புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

*சோம சுந்தரக் கடவுளின் பெருமைகளில் சில விளங்கி இருக்கும்.

*தலைவி பிற பொருட்களைத் தூது அனுப்பாததன் காரணம் தெரிந்து இருக்கும்.

*தலைவி தமிழிடம் தூது செல்லும் முறை பற்றிக் கூறியதைப் படித்தீர்கள்.

*தலைவி தமிழிடம் செய்யக் கூடாதவையாகக் கூறியன பற்றியும், தலைவி தலைவனைக் காணும் வழியைக் கூறியதைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

*தலைவி கூறிய தூதுச் செய்தி தெளிவாகப் புரிந்து இருக்கும்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

P10334 சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்று குறவஞ்சி இலக்கியம். குறவஞ்சி இலக்கிய வகையில் இடம் பெறும் நூல்களில் ஒன்று சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி ஆகும்.

இந்த நூலின் பெயர்க்காரணம், பாட்டுடைத் தலைவர் வரலாறு, நூல் ஆசிரியர் பற்றிய செய்திகள், நூலின் அமைப்பு, நூலில் கூறப்படும் செய்திகள் என்பன விளக்கப்படுகின்றன.

சில குறிப்பிட்ட பாடல் பகுதிகள் சான்றுகளாகத் தரப்படுகின்றன.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- இப்பாடத்தைப் படித்து முடிக்கும் பொழுது நீங்கள் கீழ்க்காணும் திறன்களையும் பயன்களையும் பெறுவீர்கள்.
- குறவஞ்சி இலக்கிய வகை நூல்களில் ஒன்றாகிய சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற நூலை இனம் காணலாம்.
- இந்த நூல் இப்பெயர் பெற்றதன் காரணத்தை அறியலாம்.
- பாட்டுடைத் தலைவர் பற்றிய செய்திகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.
- இந்த நூலின் ஆசிரியரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
- இந்த நூலின் அமைப்பைச் சுருக்கமாக அறியலாம்.
- இந்த நூலில் இடம்பெறும் செய்திகளின் விளக்கங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பாட அமைப்பு

4.0 பாட முன்னுரை

4.1 சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி

4.1.1 நூலாசிரியர்

4.1.2 பாட்டுடைத் தலைவர்

4.1.3 நூலின் அமைப்பு

4.2 குறவஞ்சி - செய்திகள்

4.2.1 சரபேந்திரர் உலா வருதல்

4.2.2 மதனவல்லி வருதல்

4.2.3 மதனவல்லி உலாவைக் காணுதல்

4.2.4 மதனவல்லி மயங்குதல்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

4.3 தூது

4.3.1 தூது விடுதல்

4.3.2 தூதுச் செய்தி கூறுதல்

4.4 குறத்தி வருகை

4.4.1 வருகையைத் தோழி அறிவித்தல்

4.4.2 குறத்தியின் கூற்று

4.4.3 குறத்தி குறி கூறுதல்

4.4.4 சிங்களன் வருதல்

4.5 தொகுப்புரை

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

4.0 பாட முன்னுரை

சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்று குறவஞ்சி என்ற இலக்கியம் ஆகும்.

குறவஞ்சி இலக்கியம் என்பது பற்றிய பொதுவான செய்திகளை, சிற்றிலக்கியத்தின் வகைப்பாடுகள் என்ற பாடத்தில் பார்த்தோம். இந்தப் பாடத்தில் சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற நூலைப் பற்றியும், அதில் கூறப்படும் செய்திகளையும் காண்போம்.

4.1 சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி

சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற நூலின் பெயர்க்காரணம், ஆசிரியர், பாட்டுடைத்தலைவர், நூலின் அமைப்பு, நூலில் கூறப்படும் செய்திகள் என்பன பற்றி இனிக் காணலாம்.

• பெயர்க்காரணம்

தமிழ் நாட்டில் உள்ள மாவட்டங்களில் ஒன்று தஞ்சாவூர், தஞ்சாவூரை முன்பு பல மன்னர்கள் ஆண்டு வந்தனர். அவர்களுள் சரபோஜி மன்னர் என்பவரும் ஒருவர். இந்த சரபோஜி மன்னரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்ட குறவஞ்சி நூல் ஆகையால் இதற்குச் சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

4.1.1 நூலாசிரியர்

சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற நூலின் ஆசிரியர் கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் ஆவார். கொட்டையூர் தமிழ்நாட்டில் கும்பகோணம் என்ற ஊருக்கு அருகில் உள்ளது. இந்த ஊருக்கு ஏரண்ட புரி என்ற வேறு பெயரும் உண்டு. ஏரண்டம் என்பதற்கு ஆமணக்கு என்ற கொடியின் கொட்டை என்பதும் பொருள் ஆகும். ஆசிரியரின் தந்தை பெயர் தண்டபாணி தேசிகர். இவர் சிறந்த சிவபக்தர் கொட்டையூருக்குத் தெற்கில் உள்ள ஊர் சத்திமுற்றம். அங்குள்ள இறைவன் பெயர் சிவக்கொழுந்து, இந்த இறைவன் பெயரையே தன் மகனுக்கும் இட்டார்.

சிவக்கொழுந்து தேசிகர் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகியவற்றில் சிறந்தவராக விளங்கினார். இவர் அறிவுத் திறனைக் கேள்விப்பட்ட சரபோஜி மன்னர் இவரைத் தம் அரண்மனைப் புலவர் ஆக்கினார். அங்கு இவர் பல மருத்துவ நூல்களையும் கவிதை வடிவில் இயற்றினார்.

கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய இலக்கிய நூல்கள்

- 1)கொட்டையூர் உலா
- 2)திருவிடைமருதூர்ப் புராணம்
- 3)திருமண நல்லூர்ப் புராணம்
- 4)சரசக் கழிநெடில்
- 5)கோடச்சரக் கோவை
- 6)தஞ்சைப் பெருவுடையார் உலா
- 7)ஸ்ரீ சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி நாடகம்.

இவ்வாறு, பல சிறப்புகளை உடைய கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய நூல்களில் ஒன்றே சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி ஆகும்.

4.1.2 பாட்டுடைத் தலைவர்

இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவர் சரபோஜி மன்னர். இவரைப் பற்றிய சில செய்திகளைப் பார்ப்போம்.

- வரலாறு

முகலாய மன்னர்களின் ஆதிக்க ஆட்சியை எதிர்த்து வெற்றி பெற்றவர் சிவாஜி என்ற மராட்டிய மன்னர். சிவாஜியின் சகோதரர் வெங்கோஜி. இவர் ஏகோஜி என்றும் அழைக்கப்பட்டார். ஏகோஜி தஞ்சாவூரில் 1674-ஆம் ஆண்டில் மராட்டிய அரசை நிறுவினார் ஆவார். அன்று முதல் 180 ஆண்டுகளில் 14 மராட்டிய மன்னர்கள் தஞ்சாவூரை ஆண்டு வந்துள்ளனர்.

மராட்டிய மன்னர்களுள் ஒருவர் துளஜாஜி. இவருக்குக் குழந்தைகள் இல்லை. எனவே, ஓர் ஆண் குழந்தையை மகனாகத் தத்து எடுத்துக் கொண்டார். அந்தக் குழந்தைக்குத் தன் விருப்பக் கடவுளின் பெயரை இட்டார். விருப்பக் கடவுள் திரிபுவனம் சரபோசர். இதைச் சரபோஜி என்று அந்தக் குழந்தைக்கு இட்டார். ஆனால், இவருக்கு முன் சரபோஜி என்ற பெயரில் மூன்று மன்னர்கள் ஆண்டுள்ளனர். எனவே இவர் நான்காம் சரபோஜி ஆவார்.

மராட்டியர் குலம் போஸ்ஸலே அல்லது போஸ்லே என்று அழைக்கப்படும். இது தமிழில் போசல குலம் என்று வழங்கப்படும். சரபோஜி மன்னர் 1798-இல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். ஆனால், இவருக்கு நாட்டை ஆள்வதில் விருப்பம் இல்லை. கலைகளில் மிகுந்த ஆர்வம் காணப்பட்டது. எனவே, ஆங்கிலக் கம்பெனியாருடன் உடன்பாடு செய்துகொண்டு, ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து விடுபட்டார்.

- புலமை

சரபோஜி மன்னர் தமிழ், ஆங்கிலம், ஜெர்மன், கிரேக்கம், இலத்தீன், வடமொழி, தெலுங்கு முதலிய மொழிகளை நன்கு கற்றார். தன் தாய்மொழி ஆகிய மராட்டிய மொழியிலும் சிறந்த திறமை உடையவராக விளங்கினார்.

- பணிகள்

தஞ்சாவூரில் சரசுவதி மகால் என்ற நூல் நிலையத்தை நிறுவினார். இன்றியமையாத நூல்கள் பலவற்றைப் பதிப்பிப்பதற்காக அச்சகம் ஒன்றையும் நிறுவினார். தம் அரண்மனையில் அரும்பொருள் காட்சி நிலையத்தையும் ஏற்படுத்தினார். அனைவருக்கும் மருத்துவ வசதி கிடைப்பதற்காக மருத்துவச் சாலை ஒன்றையும் உருவாக்கினார். இவ்வாறு பல்வேறு சிறப்புகளை உடையவராகச் சரபோஜி மன்னர் திகழ்ந்தார். இவரே, இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவர் ஆவார்.

4.1.3 நூலின் - அமைப்பு

இனி, சரபோஜி பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற நூலின் அமைப்பைப் பார்ப்போம்.

நூலின் முதற் பகுதியில் சிறப்புப் பாயிரம், காப்புச் செய்யுள், கட்டியக்காரன் வருகை, கணபதி வருகை ஆகியன இடம்பெறுகின்றன.

பின்னர், பாட்டுடைத் தலைவராகிய சரபேந்திரர் உலா வருகின்றார். அவ்வுலாவைப் பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த மதனவல்லி என்ற பெண் பார்க்கிறாள். தலைவர் மேல் காதல் கொள்கிறாள். உலா மதனவல்லியைக் கடந்து செல்கின்றது. மதனவல்லி காதல் துன்பத்தால் வருந்துகின்றாள். தன் காதலைத் தெரிவித்துத் தலைவனிடம் தோழியைத் தூது அனுப்புகின்றாள். அப்போது குறத்தி வருகின்றாள். குறத்தியை அழைத்துத் தலைவி குறி கேட்கின்றாள். அப்போது குறத்தியைத் தேடி அவள் கணவன் ஆகிய சிங்கன் என்பவன் வருகின்றான். அவன் குறத்தியைக் காணாது வருந்துகின்றான். இறுதியில் குறத்தியைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கின்றான். மகிழ்ச்சி அடைகின்றான். இறுதியில் மங்களம் என்ற பகுதி இடம்பெறுகின்றது.

4.1.1 நூலாசிரியர்

சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற நூலின் ஆசிரியர் கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் ஆவார். கொட்டையூர் தமிழ்நாட்டில் கும்பகோணம் என்ற ஊருக்கு அருகில் உள்ளது. இந்த ஊருக்கு ஏரண்ட புரி என்ற வேறு பெயரும் உண்டு. ஏரண்டம் என்பதற்கு ஆமணக்கு என்ற கொடியின் கொட்டை என்பதும் பொருள் ஆகும். ஆசிரியரின் தந்தை பெயர் தண்டபாணி தேசிகர். இவர் சிறந்த சிவபக்தர் கொட்டையூருக்குத் தெற்கில் உள்ள ஊர் சத்திமுற்றம். அங்குள்ள இறைவன் பெயர் சிவக்கொழுந்து, இந்த இறைவன் பெயரையே தன் மகனுக்கும் இட்டார்.

சிவக்கொழுந்து தேசிகர் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் ஆகியவற்றில் சிறந்தவராக விளங்கினார். இவர் அறிவுத் திறனைக் கேள்விப்பட்ட சரபோஜி மன்னர் இவரைத் தம் அரண்மனைப் புலவர் ஆக்கினார். அங்கு இவர் பல மருத்துவ நூல்களையும் கவிதை வடிவில் இயற்றினார்.

கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய இலக்கிய நூல்கள்

1)கொட்டையூர் உலா

2)திருவிடைமருதூர்ப் புராணம்

3)திருமண நல்லூர்ப் புராணம்

4)சரசக் கழிநெடில்

5)கோடச்சுரக் கோவை

6)தஞ்சைப் பெருவுடையார் உலா

7)ஸ்ரீ சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி நாடகம்.

இவ்வாறு, பல சிறப்புகளை உடைய கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய நூல்களில் ஒன்றே சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி ஆகும்.

4.1.2 பாட்டுடைத் தலைவர்

இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவர் சரபோஜி மன்னர். இவரைப் பற்றிய சில செய்திகளைப் பார்ப்போம்.

- வரலாறு

முகலாய மன்னர்களின் ஆதிக்க ஆட்சியை எதிர்த்து வெற்றி பெற்றவர் சிவாஜி என்ற மராட்டிய மன்னர். சிவாஜியின் சகோதரர் வெங்கோஜி. இவர் ஏகோஜி என்றும் அழைக்கப்பட்டார். ஏகோஜி தஞ்சாவூரில் 1674-ஆம் ஆண்டில் மராட்டிய அரசை நிறுவினார் ஆவார். அன்று முதல் 180 ஆண்டுகளில் 14 மராட்டிய மன்னர்கள் தஞ்சாவூரை ஆண்டு வந்துள்ளனர்.

மராட்டிய மன்னர்களுள் ஒருவர் துளஜாஜி. இவருக்குக் குழந்தைகள் இல்லை. எனவே, ஓர் ஆண் குழந்தையை மகனாகத் தத்து எடுத்துக் கொண்டார். அந்தக் குழந்தைக்குத் தன் விருப்பக் கடவுளின் பெயரை இட்டார். விருப்பக் கடவுள் திரிபுவனம் சரபேசர். இதைச் சரபோஜி என்று அந்தக் குழந்தைக்கு இட்டார். ஆனால், இவருக்கு முன் சரபோஜி என்ற பெயரில் மூன்று மன்னர்கள் ஆண்டுள்ளனர். எனவே இவர் நான்காம் சரபோஜி ஆவார்.

மராட்டியர் குலம் போஸ்ஸலே அல்லது போஸ்ஸலே என்று அழைக்கப்படும். இது தமிழில் போசல குலம் என்று வழங்கப்படும். சரபோஜி மன்னர் 1798-இல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார். ஆனால், இவருக்கு நாட்டை ஆள்வதில் விருப்பம் இல்லை. கலைகளில் மிகுந்த ஆர்வம் காணப்பட்டது. எனவே, ஆங்கிலக் கம்பெனியாருடன் உடன்பாடு செய்துகொண்டு, ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்து விடுபட்டார்.

- புலமை

சரபோஜி மன்னர் தமிழ், ஆங்கிலம், ஜெர்மன், கிரேக்கம், இலத்தீன், வடமொழி, தெலுங்கு முதலிய மொழிகளை நன்கு கற்றார். தன் தாய்மொழி ஆகிய மராட்டிய மொழியிலும் சிறந்த திறமை உடையவராக விளங்கினார்.

- பணிகள்

தஞ்சாவூரில் சரசுவதி மகால் என்ற நூல் நிலையத்தை நிறுவினார். இன்றியமையாத நூல்கள் பலவற்றைப் பதிப்பிப்பதற்காக அச்சகம் ஒன்றையும் நிறுவினார். தம் அரண்மனையில் அரும்பொருள் காட்சி நிலையத்தையும் ஏற்படுத்தினார். அனைவருக்கும் மருத்துவ வசதி கிடைப்பதற்காக மருத்துவச் சாலை ஒன்றையும் உருவாக்கினார். இவ்வாறு பல்வேறு சிறப்புகளை உடையவராகச் சரபோஜி மன்னர் திகழ்ந்தார். இவரே, இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவர் ஆவார்.

4.1.3 நூலின் - அமைப்பு

இனி, சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற நூலின் அமைப்பைப் பார்ப்போம்.

நூலின் முதற் பகுதியில் சிறப்புப் பாயிரம், காப்புச் செய்யுள், கட்டியக்காரன் வருகை, கணபதி வருகை ஆகியன இடம்பெறுகின்றன.

பின்னர், பாட்டுடைத் தலைவராகிய சரபேந்திரர் உலா வருகின்றார். அவ்வுலாவைப் பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த மதனவல்லி என்ற பெண் பார்க்கிறாள். தலைவர் மேல் காதல் கொள்கிறாள். உலா மதனவல்லியைக் கடந்து செல்கின்றது. மதனவல்லி காதல் துன்பத்தால் வருந்துகின்றாள். தன் காதலைத் தெரிவித்துத் தலைவனிடம் தோழியைத் தூது அனுப்புகின்றாள். அப்போது குறத்தி வருகின்றாள். குறத்தியை அழைத்துத் தலைவி குறி கேட்கின்றாள். அப்போது குறத்தியைத் தேடி அவள் கணவன் ஆகிய சிங்கன் என்பவன் வருகின்றான். அவன் குறத்தியைக் காணாது வருந்துகின்றான். இறுதியில் குறத்தியைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கின்றான். மகிழ்ச்சி அடைகின்றான். இறுதியில் மங்களம் என்ற பகுதி இடம்பெறுகின்றது.

4.2 குறவஞ்சி - செய்திகள்

இனி, சரபோந்திர பூபாலக் குறவஞ்சியில் காணப்படும் செய்திகளைச் சுருக்கமாகக் காண்போம்.

4.2.1 சரபோந்திரர் உலா வருதல்

குறவஞ்சி நூல்களில் இடம்பெறும் இன்றியமையாத பகுதிகளில் ஒன்று பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வருதலைக் கூறும் பகுதி ஆகும். இப்பகுதியில் இடம்பெறும் செய்திகளைக் காண்போம்.

• தஞ்சாவூரின் சிறப்புகள்

கட்டியக்காரன் சரபோஜி மன்னன் உலா வருவதை அறிவிக்கின்றான். அப்போது, சரபோஜி மன்னனின் தலைநகர் ஆகிய தஞ்சாவூரை வருணிக்கின்றான். தென் பாரத நாட்டில் உள்ளது தமிழ்நாடு. தமிழ்நாட்டில் ஒரு பகுதி சோழ நாடு. சோழ நாட்டில் அமைந்த ஊர் தஞ்சாவூர். இந்த ஊர் செல்வச் செழிப்பில் அளகாபுரி நகரை ஒத்துள்ளது. அளகாபுரி என்பது செல்வத்தின் அதிபதி ஆகிய குபேரனின் நகரம் ஆகும். மக்களின் மனம் மகிழ்ச்சி அடையும் நிலையில் அது தேவர் உலகத்தை ஒத்துள்ளது. தஞ்சாவூரில் வானம் வரை உயர்ந்த மதில்கள் உள்ளன. பாதாளம் வரையிலும் செல்லும் அகழிகள் உள்ளன. மாட மாளிகைகள் பல காணப்படுகின்றன. யானைகள், குதிரைகள் நிற்கும் இடங்கள் உள்ளன. இத்தகைய சிறப்புகள் நிறைந்த தஞ்சாவூரின் தெருக்களில் தலைவன் உலா வருகின்றான் எனக் காட்டப்படுகின்றது.

• உலா வரும் தலைவன்

சிறப்புகள் நிறைந்த தஞ்சாவூரில் வளம் நிறைந்த போசல குலத்தில் வந்த துளசி மன்னனின் மகன் ஆகிய சரபோஜி என்ற பெயர் உடைய மன்னன் உலா வருகின்றான் என்கின்றார்.

விளங்குஎழில் தஞ்சை வியன்பதி இடத்து
வளம்கொள்போ சலகுல வரோதயன் ஆகிய
மருவுசீர்த் துளசி மன்னவன் புத்திரன்
சரபோஜி என்னத் தகும்இயற் பெயரினோன்

(வரிகள் 19-22)

(வியன்பதி = அகன்ற ஊர்; வரோதயன் = வரத்தினால் பிறந்தவன்; சீர் = சிறப்பு; என்னத்தகும் = என்று கூறத்தக்க)

மன்னனின் சிறப்புகள்

உலா வரும் தலைவன் ஆகிய சரபோஜி மன்னன் ஆகமம், கலைகள், மறைகள், புராணங்கள் ஆகியவற்றைக் கற்றவன். கொடை கொடுப்பதில் வல்லவன். மன்மதனைப் போன்ற அழகு உடையவன். உயிர்களிடத்து இரக்கம் உள்ளவன். பிற மன்னர்கள் வந்து வணங்கத் தக்க பெருமை உடையவன். காசி நகருக்குச் சென்று அங்குள்ள இறைவன் ஆகிய விஸ்வநாதனை வணங்கியவன் என்று போற்றப்படுகின்றான்.

- உலாவில் உடன் வருவோர்

சரபோஜி மன்னன் உடன் வருவோர் பற்றிய செய்திகளும் இடம் பெறுகின்றன. மன்னர்கள், அமைச்சர்கள், படைத்தலைவர்கள், தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள் சூழ்ந்து வர உலா வருகின்றான். உலாவில் பல்வேறு இசைக் கருவிகள் முழங்குகின்றன. பெண்கள் நடனம் ஆடுகின்றனர்.

- உலா வரும் வாகனம்

பாட்டுடைத் தலைவன் மன்னன் ஆகையால் யானை மீது ஏறி உலா வருவதாகக் காட்டப்படுகிறது.

கண்கொடு கண்டோர் களிக்கப்

பண்புஉறு யானைமேல் பவனி வந்தனனே (51-52)

(கொடு = கொண்டு; களிக்க = மகிழ்; பவனி = உலா)

4.2.2 மதனவல்லி வருதல்

இவ்வாறு உலா வரும் தலைவன் ஆகிய சரபோஜி மன்னனைக் காண மதனவல்லி என்ற பெண் வருவதாகக் காட்டப்படுகிறது.

மதனவல்லியின் அழகு

உலாவைக் காணவரும் மதனவல்லியின் அழகு ஆசிரியரால் வருணிக்கப்படுகிறது.

வண்டு வெட்கப்பட்டு ஓடும்படி செய்யும் கூந்தல்; காந்தள் மலர்களை மலை ஏற வைத்த கைகள்; பொன்னைப் பணி செய்யச் செய்யும் உடம்பு; முலை ஆகிய பம்பரம்; துடியின் சாயலை ஒத்த இடை; தாமரையைத் தோற்கச் செய்யும் முகம்; இளம் பிறைச் சந்திரனைக் களங்கம் உறச் செய்யும் நகம்; பார்ப்பவர் மனத்தைத் தன் சுழிக்குள் அழுத்தும் தொப்பூழ்; கரும்பைச் சாறு பிழியும் தோள்கள்; குமிழும் பூவைக் காட்டில் ஒதுக்கிய மூக்கு; அமிழ்த்ததை வானத்தில் ஒளிக்க வைத்த சொற்கள்; எமனைத் தருமன் என்று கூறும் படியாக அமைந்த கண்கள் என்று மதனவல்லியின் அழகு வருணிக்கப்படுகிறது.

4.2.3 மதனவல்லி உலாவைக் காணுதல்

இத்தகைய அழகு உடைய மதனவல்லி பந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றாள். அப்போது சரபோஜி மன்னன் உலா வருவதைக் காண்கின்றாள்.

மதனவல்லி பந்து விளையாடுவது,

..... செங்கை வளை

கல கல எனத் தனது கொங்கைச்

சுந்தரம்கொள் கந்துகத்தை எடுத்து அடித்து

விளையாடத் தொடங்கினாளே

(வளை = வளையல்; கொங்கை = மார்பு; சுந்தரம் = அழகு; கந்துகம் = பந்து)

என்று காட்டப்படுகின்றது.

பந்து விளையாடும் மதனவல்லி,

வாய்ந்தநெடு வீதிஉற்றாள் சரபோந்

திரன்பவனி வரல்கண் டாளே

(உற்றாள் = அடைந்தாள்; வரல் = வருவதை)

என்கிறார்.

4.2.4 மதனவல்லி மயங்குதல்

உலாவரும் சரபோஜி மன்னனைக் கண்டு மதனவல்லி காதல் கொள்கிறாள்.

இது,

வாகுபெறும் உயர்தஞ்சை சரபோஜி

மன்னர்தமைக் கண்டுமுன்னம் மயல்கொண்ட

மோகினி வந்தாள் - அதிரூப

மோகினி வந்தாள்

(மயல் = மயக்கம்; அதிரூப = மிக்க அழகு உடைய)

என்று பாடப்படுகிறது.

சரபோஜியின் அழகில் மயங்கிய மதனவல்லி மன்மதனையும், நிலவு,

தென்றல், குயில், மாலைப்பொழுது ஆகியவற்றையும் பார்த்துக் காதல் துயரத்தால்

வருந்திப் பலவாறு கூறுகின்றாள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

4.2.1 சரபோஜி ரர் உலா வருதல்

குறவஞ்சி நூல்களில் இடம்பெறும் இன்றியமையாத பகுதிகளில் ஒன்று பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வருதலைக் கூறும் பகுதி ஆகும். இப்பகுதியில் இடம்பெறும் செய்திகளைக் காண்போம்.

- தஞ்சாவூரின் சிறப்புகள்

கட்டியக்காரன் சரபோஜி மன்னன் உலா வருவதை அறிவிக்கின்றான். அப்போது, சரபோஜி மன்னனின் தலைநகர் ஆகிய தஞ்சாவூரை வருணிக்கின்றான். தென் பாரத நாட்டில் உள்ளது தமிழ்நாடு. தமிழ்நாட்டில் ஒரு பகுதி சோழ நாடு. சோழ நாட்டில் அமைந்த ஊர் தஞ்சாவூர். இந்த ஊர் செல்வச் செழிப்பில் அளகாபுரி நகரை ஒத்துள்ளது. அளகாபுரி என்பது செல்வத்தின் அதிபதி ஆகிய குபேரனின் நகரம் ஆகும். மக்களின் மனம் மகிழ்ச்சி அடையும் நிலையில் அது தேவர் உலகத்தை ஒத்துள்ளது. தஞ்சாவூரில் வானம் வரை உயர்ந்த மதில்கள் உள்ளன. பாதாளம் வரையிலும் செல்லும் அகழிகள் உள்ளன. மாட மாளிகைகள் பல காணப்படுகின்றன. யானைகள், குதிரைகள் நிற்கும் இடங்கள் உள்ளன. இத்தகைய சிறப்புகள் நிறைந்த தஞ்சாவூரின் தெருக்களில் தலைவன் உலா வருகின்றான் எனக் காட்டப்படுகின்றது.

- உலா வரும் தலைவன்

சிறப்புகள் நிறைந்த தஞ்சாவூரில் வளம் நிறைந்த போசல குலத்தில் வந்து துளசி மன்னனின் மகன் ஆகிய சரபோஜி என்ற பெயர் உடைய மன்னன் உலா வருகின்றான் என்கின்றார்.

விளங்குஎழில் தஞ்சை வியன்பதி இடத்து
வளம்கொள்போ சலகுல வரோதயன் ஆகிய
மருவுசீர் துளசி மன்னவன் புத்திரன்
சரபோஜி என்னத் தகும்இயற் பெயரினோன்

(வரிகள் 19-22)

(வியன்பதி = அகன்ற ஊர்; வரோதயன் = வரத்தினால் பிறந்தவன்; சீர் = சிறப்பு; என்னத்தகும் = என்று கூறத்தக்க)

மன்னனின் சிறப்புகள்

உலா வரும் தலைவன் ஆகிய சரபோஜி மன்னன் ஆகமம், கலைகள், மறைகள், புராணங்கள் ஆகியவற்றைக் கற்றவன். கொடை கொடுப்பதில் வல்லவன். மன்மதனைப் போன்ற அழகு உடையவன். உயிர்களிடத்து இரக்கம் உள்ளவன். பிற மன்னர்கள் வந்து வணங்கத் தக்க பெருமை உடையவன். காசி நகருக்குச் சென்று அங்குள்ள இறைவன்

ஆகிய விஸ்வநாதனை வணங்கியவன் என்று போற்றப்படுகின்றான்.

- உலாவில் உடன் வருவோர்

சரபோஜி மன்னன் உடன் வருவோர் பற்றிய செய்திகளும் இடம் பெறுகின்றன. மன்னர்கள், அமைச்சர்கள், படைத்தலைவர்கள், தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள் சூழ்ந்து வர உலா வருகின்றான். உலாவில் பல்வேறு இசைக் கருவிகள் முழங்குகின்றன. பெண்கள் நடனம் ஆடுகின்றனர்.

- உலா வரும் வாகனம்

பாட்டுடைத் தலைவன் மன்னன் ஆகையால் யானை மீது ஏறி உலா வருவதாகக் காட்டப்படுகிறது.

கண்கொடு கண்டோர் களிக்கப்

பண்புஉறு யானைமேல் பவனி வந்தனனே (51-52)

(கொடு = கொண்டு; களிக்க = மகிழ்; பவனி = உலா)

4.2.2 மதனவல்லி வருதல்

இவ்வாறு உலா வரும் தலைவன் ஆகிய சரபோஜி மன்னனைக் காண மதனவல்லி என்ற பெண் வருவதாகக் காட்டப்படுகிறது.

மதனவல்லியின் அழகு

உலாவைக் காணவரும் மதனவல்லியின் அழகு ஆசிரியரால் வருணிக்கப்படுகிறது.

வண்டு வெட்கப்பட்டு ஓடும்படி செய்யும் கூந்தல்; காந்தள் மலர்களை மலை ஏற வைத்த கைகள்; பொன்னைப் பணி செய்யச் செய்யும் உடம்பு; முலை ஆகிய பம்பரம்; துடியின் சாயலை ஒத்த இடை; தாமரையைத் தோற்கச் செய்யும் முகம்; இளம் பிறைச் சந்திரனைக் களங்கம் உறச் செய்யும் நகம்; பார்ப்பவர் மனத்தைத் தன் சுழிக்குள் அழுத்தும் தொப்பூழ்; கரும்பைச் சாறு பிழியும் தோள்கள்; குமிழும் பூவைக் காட்டில் ஒதுக்கிய மூக்கு; அமிழ்தத்தை வானத்தில் ஒளிக்க வைத்த சொற்கள்; எமனைத் தருமன் என்று கூறும் படியாக அமைந்த கண்கள் என்று மதனவல்லியின் அழகு வருணிக்கப்படுகிறது.

4.2.3 மதனவல்லி உலாவைக் காணுதல்

இத்தகைய அழகு உடைய மதனவல்லி பந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றாள். அப்போது சரபோஜி மன்னன் உலா வருவதைக் காண்கின்றாள். மதனவல்லி பந்து விளையாடுவது,

..... செங்கை வளை

கல கல எனத் தனது கொங்கைச்

சுந்தரம்கொள் கந்துகத்தை எடுத்து அடித்து

விளையாடத் தொடங்கினாளே

(வளை = வளையல்; கொங்கை = மார்பு; சுந்தரம் = அழகு; கந்துகம் = பந்து)

என்று காட்டப்படுகின்றது.

பந்து விளையாடும் மதனவல்லி,

வாய்ந்தநெடு வீதிஉற்றாள் சரபேந்

திரன்பவனி வரல்கண் டாளே

(உற்றாள் = அடைந்தாள்; வரல் = வருவதை)

என்கிறார்.

4.2.4 மதனவல்லி மயங்குதல்

உலாவரும் சரபோஜி மன்னனைக் கண்டு மதனவல்லி காதல் கொள்கிறாள். இது,

வாகுபெறும் உயர்தஞ்சை சரபோஜி
மன்னர்தமைக் கண்டுமுன்னம் மயல்கொண்ட
மோகினி வந்தாள் - அதிரூப
மோகினி வந்தாள்

(மயல் = மயக்கம்; அதிரூப = மிக்க அழகு உடைய)

என்று பாடப்படுகிறது.

சரபோஜியின் அழகில் மயங்கிய மதனவல்லி மன்மதனையும், நிலவு, தென்றல், குயில், மாலைப்பொழுது ஆகியவற்றையும் பார்த்துக் காதல் துயரத்தால் வருந்திப் பலவாறு கூறுகின்றாள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

4.3 தூது

காதல் துயரத்தால் வருந்திய மதனவல்லி தன் மனநிலையை உலா வந்த தலைவனுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறாள். அதற்குத் தூது விடுகிறாள்.

4.3.1 தூது விடுதல்

மதனவல்லி உலா வரும் தலைவனைப் பார்த்து மயங்கிக் காம நோயால் வருந்துகின்றாள். அச்சமயம் தன் தோழியை அழைத்துத் தலைவனிடம் தூது சென்று வருமாறு வேண்டுகின்றாள். மதனவல்லியின் தோழி வருவதை,

மகிதலம் போற்றிடும் சரபோஜி மன்னவன்
மருவும் உயர்தஞ்சை நகரம் இதுதன்னில்
சகி வந்தாள் ஐயா – மதனவல்லிக்கு இசைந்த
சகி வந்தாள் ஐயா
(மகிதலம் = உலகம்; மருவும் = வாழும்; சகி = தோழி)

என்கிறார். தோழியும்

கலிர்கலிர் என்னச் சிலம்புகள் ஆர்க்க
கடுநடை உடனே மலர்முகம் வேர்க்க
பலபல பெண்கள்அங் கேநின்று பார்க்கப்
பட்சமாம் மதனவல்லி மனத்துயர் தீர்க்க
சரசமா கக்கூடி விளையாடப் பண்டு
சரபோஜி மகாராஜா தயவுஉனக்கு உண்டு
பரவசமாய் அழைத்து வருகின்றேன் கண்டு
பயந்திடா தேஎன்று திடம்சொல்லிக் கொண்டு
(ஆர்க்க = ஒலிக்க; கடுநடை = விரைந்தநடை; வேர்க்க = வியர்க்க; பகரம் = அன்பு; திடம் = ஆறுதல்)

வருகின்றாள் என்கிறார்.

உலகம் போற்றும் மன்னன் சரபோஜியின் நகர் ஆகிய தஞ்சாவூரில் சிலம்புகள் ஒலிக்க, விரைந்த நடையுடன் மலர் போன்ற முகம் வியர்க்க, பல பெண்கள் பார்க்க, மதனவல்லியின் துன்பத்தைப் போக்கத் தோழி வருகின்றாள். சரபோஜி மன்னனின் அன்பு உனக்கு உண்டு; நான் உறுதியாக அவரை அழைத்து வருகின்றேன்; பயப்படாதே எனக் கூறிக் கொண்டு வருகின்றாள்.

தோழியைக் கண்ட மதனவல்லி தான் மன்னனிடம் காதல் கொண்டு மயங்கியதைக் கூறுகின்றாள். பின்,

இந்த மட்டும் செய்யடி - சகியே நீ

இந்த மட்டும் செய்யடி

சந்தம் வளரும் தஞ்சை சரபோஜி மன்னர் தம்பால்
சார்ந்துஎன் விரகம் எல்லாம்
ஓய்ந்திடச் சொல்ல வேண்டும்
எனத் தூது வேண்டுகின்றாள்.

அழகு வளர்கின்ற தஞ்சாவூர் சரபோஜி மன்னனிடம் சென்று என்
துன்பங்களைக் கூறுவாயாக என்று மதனவல்லி தன் தோழியிடம் தூது
வேண்டுகின்றாள்.

4.3.2 தூதுச் செய்தி கூறுதல்

மதனவல்லி தன் தோழியிடம் சரபோஜி மன்னனிடம் சென்று தூது கூற
வேண்டிய முறையினையும் கூறுகின்றாள்.

சூரியன் உதிக்கும் முன்பு எழுந்து நீராடி, திரு நீறு அணிந்து சிவ பூசை
செய்பவர்கள், புராணங்களைக் கூறுவோர்கள், பெரியோர்கள் ஆகியோருடன் மன்னர்
அமர்ந்து இருப்பார். அவர்களுக்குத் தானங்கள் செய்வார். அப்போது நீ சென்று இந்தச்
செய்தியைக் கூறக் கூடாது.

பல நாட்டு மன்னர்களும் வந்து வணங்கும் பொழுது நீ இந்தச் செய்தியைக்
கூறக் கூடாது.

மந்திரிகள், படைத்தலைவர்கள் ஆகியோருடன் மன்னர் கலந்து
ஆலோசிக்கும் பொழுது நீ சென்று இந்தச் செய்தியைக் கூறக்கூடாது.

பெண்கள் நடனம் ஆடும் போதும், புலவர்கள் பாடல்களுக்கு உரை கூறும்
போதும் நீ இந்தச் செய்தியைக் கூறக் கூடாது.

படைகள் தம்மைச் சுற்றி வர மன்னர் உலாப் புறப்படும் சமயம் சென்று கூற
வேண்டும்.

அதுவும் வாசல் புறத்தில் நின்று, பணிவுடன் கூறி, அவர் மாலையை வாங்கி
வர வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறுகின்றாள்.

மதனவல்லி வருந்துதல்
சரபோஜி மன்னனிடம் தூது சென்ற தோழி திரும்பி வரவில்லையே என எண்ணி
மதனவல்லி வருந்துகின்றாள். இது,

இன்னம் வரக் காணேனே - சகியை நான்
இன்னம் வரக் காணேனே
மன்னர் புகழும் தென்தஞ்சை சரபோஜி

மன்னன்பால் தூதுசென்ற கன்னிகை தனைஇங்கே

என்று காட்டப்படுகிறது.

4.3.1 தூது விடுதல்

மதனவல்லி உலா வரும் தலைவனைப் பார்த்து மயங்கிக் காம நோயால் வருந்துகின்றாள். அச்சமயம் தன் தோழியை அழைத்துத் தலைவனிடம் தூது சென்று வருமாறு வேண்டுகின்றாள். மதனவல்லியின் தோழி வருவதை,

மகிதலம் போற்றிடும் சரபோஜி மன்னவன்
மருவும் உயர்தஞ்சை நகரம் இதுதன்னில்
சகி வந்தாள் ஐயா – மதனவல்லிக்கு இசைந்த
சகி வந்தாள் ஐயா
(மகிதலம் = உலகம்; மருவும் = வாழும்; சகி = தோழி)

என்கிறார். தோழியும்

கலிர்கலிர் என்னச் சிலம்புகள் ஆர்க்க
கடுநடை உடனே மலர்முகம் வேர்க்க
பலபல பெண்கள்அங் கேநின்று பார்க்கப்
பட்சமாம் மதனவல்லி மனத்துயர் தீர்க்க
சரசமா கக்கூடி விளையாடப் பண்டு
சரபோஜி மகாராஜா தயவுஉனக்கு உண்டு
பரவசமாய் அழைத்து வருகின்றேன் கண்டு
பயந்திடா தேஎன்று திடம்சொல்லிக் கொண்டு
(ஆர்க்க = ஒலிக்க; கடுநடை = விரைந்தநடை; வேர்க்க = வியர்க்க; பகரம் = அன்பு; திடம் = ஆறுதல்)

வருகின்றாள் என்கிறார்.

உலகம் போற்றும் மன்னன் சரபோஜியின் நகர் ஆகிய தஞ்சாவூரில் சிலம்புகள் ஒலிக்க, விரைந்த நடையுடன் மலர் போன்ற முகம் வியர்க்க, பல பெண்கள் பார்க்க, மதனவல்லியின் துன்பத்தைப் போக்கத் தோழி வருகின்றாள். சரபோஜி மன்னனின் அன்பு உனக்கு உண்டு; நான் உறுதியாக அவரை அழைத்து வருகின்றேன்; பயப்படாதே எனக் கூறிக் கொண்டு வருகின்றாள்.

தோழியைக் கண்ட மதனவல்லி தான் மன்னனிடம் காதல் கொண்டு மயங்கியதைக் கூறுகின்றாள். பின்,

இந்த மட்டும் செய்யடி – சகியே நீ
இந்த மட்டும் செய்யடி
சந்தம் வளரும் தஞ்சை சரபோஜி மன்னர் தம்பால்
சார்ந்துஎன் விரகம் எல்லாம்

ஓய்ந்திடச் சொல்ல வேண்டும்
எனத் தூது வேண்டுகின்றாள்.

அழகு வளர்கின்ற தஞ்சாவூர் சரபோஜி மன்னனிடம் சென்று என்
துன்பங்களைக் கூறுவாயாக என்று மதனவல்லி தன் தோழியிடம் தூது
வேண்டுகின்றாள்.

4.3.2 தூதுச் செய்தி கூறுதல்

மதனவல்லி தன் தோழியிடம் சரபோஜி மன்னனிடம் சென்று தூது கூற வேண்டிய முறையினையும் கூறுகின்றாள்.

சூரியன் உதிக்கும் முன்பு எழுந்து நீராடி, திருநீறு அணிந்து சிவ பூசை செய்பவர்கள், புராணங்களைக் கூறுவோர்கள், பெரியோர்கள் ஆகியோருடன் மன்னர் அமர்ந்து இருப்பார். அவர்களுக்குத் தானங்கள் செய்வார். அப்போது நீ சென்று இந்தச் செய்தியைக் கூறக் கூடாது.

பல நாட்டு மன்னர்களும் வந்து வணங்கும் பொழுது நீ இந்தச் செய்தியைக் கூறக் கூடாது.

மந்திரிகள், படைத்தலைவர்கள் ஆகியோருடன் மன்னர் கலந்து ஆலோசிக்கும் பொழுது நீ சென்று இந்தச் செய்தியைக் கூறக்கூடாது.

பெண்கள் நடனம் ஆடும் போதும், புலவர்கள் பாடல்களுக்கு உரை கூறும் போதும் நீ இந்தச் செய்தியைக் கூறக் கூடாது.

படைகள் தம்மைச் சுற்றி வர மன்னர் உலாப் புறப்படும் சமயம் சென்று கூற வேண்டும்.

அதுவும் வாசல் புறத்தில் நின்று, பணிவுடன் கூறி, அவர் மாலையை வாங்கி வர வேண்டும் என்று அறிவுரை கூறுகின்றாள்.

மதனவல்லி வருந்துதல்
சரபோஜி மன்னனிடம் தூது சென்ற தோழி திரும்பி வரவில்லையே என எண்ணி
மதனவல்லி வருந்துகின்றாள். இது,

இன்னம் வரக் காணேனே - சகியை நான்
இன்னம் வரக் காணேனே
மன்னர் புகழும் தென்தஞ்சை சரபோஜி
மன்னன்பால் தூதுசென்ற கன்னிகை தனைஇங்கே

என்று காட்டப்படுகிறது.

4.4 குறத்தி வருகை

இவ்வாறு தூது சென்ற தன் தோழி வராமையால் மதனவல்லி வருந்திக் கொண்டிருக்கும் பொழுது குறத்தி ஒருத்தி வருகின்றாள். இந்த இடத்தில் குறத்தியின் தோற்றம் வருணிக்கப்படுகின்றது. மை பூசிய கண்கள். கச்ச அணிந்த மார்புகள். மென்மையான ஆடை அணிந்துள்ளாள். தோடு என்ற அணி அணிந்துள்ள செவிகள். புலிப்பல் தாலி அணிந்துள்ளாள். வலக்கையில் மாத்திரைக் கோல் வைத்துள்ளாள். இடையில் கூடை வைத்துள்ளாள். நெற்றியில் பொட்டு இட்டுள்ளாள். மன்னன் சரபோஜியைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பரிசுகள் பெற்று வருகின்றாள் என்று குறத்தியின் வருகை கூறப்படுகிறது.

4.4.1 வருகையைத் தோழி அறிவித்தல்

குறி கூறும் குறத்தி வருவதைத் தோழி மதனவல்லியிடம்.

குறத்தி வருகின்றாள் அம்மா - குறி சொல்லும்

குறத்தி வருகின்றாள் அம்மா
என்று கூறுகின்றாள்.

மதனவல்லி குறத்தியை அழைத்து வரக் கூறுதல்

தோழி குறத்தி வருவதாகக் கூறியதைக் கேட்ட மதனவல்லி குறத்தியை அழைத்து வரும்படி தோழியிடம் கூறுகின்றாள்.

குறத்தி வருதல்

தோழி குறத்தியை அழைக்கக் குறத்தியும் வருகின்றாள். கூடை கட்ட வேண்டுமா. முறம் கட்ட வேண்டுமா என்று குயிலைப் போல் கூவிக் கொண்டு வருகின்றாள். பெண் அன்னம் போல் நடந்து வருகின்றாள். மயில் போன்று மின்னிக் கொண்டு, பார்த்த ஆடவர்கள் மயக்கத்துடன் நெருங்க வருகின்றாள். இதைப் புலவர்,

கூடை கட்டலை முறம் கட்டலை (யோ) என்னக்

குயில் கூவுதல் போலக் கூவிக் கொண்டு அன்னப்

பேடு என்ன நடந்து எழில் மயில் என்ன மின்னப்

பெரு மயலுடன் மகிழ்ந்து ஆடவர் துன்னக்-

குறவஞ்சி வந்தாள் - மோகனக்

குறவஞ்சி வந்தாள்.

(முறம் = சுளகு; பேடு = பெட்டை; எழில் = அழகு; துன்ன = நெருங்க) என்கிறார்.

4.4.2 குறத்தியின் கூற்று

இவ்வாறு வரும் குறத்தியைப் பார்த்து மதனவல்லி நீ யார் என வினவுகின்றாள். அதற்குக் குறத்தி தன் குறவர் குலவளம், மலைவளம் ஆகியவற்றைக் கூறுகின்றாள். பின் மதனவல்லி உன் சொந்த மலை எது என்று கேட்கின்றாள். அதற்குக்

குறத்தி தான் வாழும் மலையின் வளம் கூறுகின்றாள். தங்கள் மலை ஆகிய நேரிமலையைப் பலவாறு விளக்குகிறாள். சான்றாக,

நேரிமலை மேல்குடிசை

நிலைக்கவைத்தோம் அம்மே

நீடும்அது எங்கள்குடி

தழைக்கவைத்தது அம்மே

தாரகைகள் போல முத்தம்

தயங்கும்அதில் அம்மே

சந்தம்உறும் நேரிஎங்கள்

சொந்தமலை அம்மே

(நீடும் = நீண்டு ஓங்கிய; தாரகைகள் = நட்சத்திரங்கள்; முத்தம் = முத்துக்கள்)

என்ற பாடலைக் கூறலாம்.

நேரி மலையில் நாங்கள் வாழ்வதற்குக் குடிசைகள் கட்டினோம். அந்த மலை எங்கள் குடியைப் பெருகச் செய்தது. நட்சத்திரங்கள் போல முத்துக்கள் நிறைந்தன. அந்த நேரி மலையே எங்கள் சொந்த மலை அம்மா.

மலை வளம் கூறிய குறத்தி பின் தங்கள் ஊர் வளம், நதி வளம், நாட்டு வளம் ஆகியவற்றையும் கூறுகிறாள்.

மதனவல்லி குறத்தியிடம் நீ சென்ற இடங்கள் யாவை? யார் யாருக்குக் குறி கூறினாய்? அவர்கள் என்ன பரிசுகள் கொடுத்தார்கள்? எனக் கேட்கிறாள்.

சிலைவளம்கொள் நுதல்அணங்கே என்ன என்ன

தேசங்கள் சென்றாய் அங்கே

இலகுஎவர்க்குக் குறிஉரைத்தாய் அவர்கள் என்ன

கொடுத்திட்டார் இசைவாய்ச் சொல்வே

(சிலை = வில்; நுதல் = நெற்றி; அணங்கு = பெண்; இசைவாய் = ஏற்கும்படி)

என்கிறாள்.

அதற்குக் குறத்தி தான் சென்ற இடங்கள், குறி கூறியவர்கள், அவர்கள் கொடுத்த பரிசுகள், சரபோஜி மன்னர் கொடுத்த பரிசுகள் ஆகியவற்றைக் கூறுகிறாள்.

4.4.3 குறத்தி குறி கூறுதல்

மதனவல்லி குறத்தியைப் பார்த்து,

.....எனது கையும்

தகவுபெறப் பார்த்துஉள்ளது உரைப்பாய் என்னின்

அலகில்கலை கற்றகுற மாதே உன்தன்

அகம்மகிழ வேண்டுபொருள் உதவு வேனே
(அலகில் = எல்லை இல்லாத; அகம் = மனம்; வேண்டு = வேண்டிய)

என்கிறாள்.

அதாவது என் கையையும் பார்த்துக் குறி கூறினால் நான் உனக்கு வேண்டும் பொருள்களைத் தருவேன் என்கிறாள்.

குறத்தி தான் குறி கூறுவதற்குச் செய்ய வேண்டியவற்றைக் கூறுகின்றாள். முறத்தைச் சாணத்தால் பூச வேண்டும். அதில் கணபதியை வைத்து அறுகம் புல் இட வேண்டும். பழங்கள், எள், பொரி, தேங்காய் வைக்கவேண்டும். வெற்றிலை, பாக்கு, பொற்காசு வைக்க வேண்டும். பின் தூபம் காட்டித் தான் வேண்டியதை மனத்தில் நினைக்க வேண்டும்.

குறி சொல்வதற்கு முன் தன் பசி நீங்கக் கஞ்சி தர வேண்டும். தன் பிள்ளையின் தலையில் வைக்கச் சிறிது எண்ணெய் தர வேண்டும். தினைமாவு, நிறை நாழி நெல் தரவேண்டும் என்கிறாள்.

பின் மதனவல்லியின் கையைப் பார்த்துக் குறி கூறுகிறாள். குறி கூறும் முன் தன் கடவுளர்களை வேண்டுகின்றாள்.

தஞ்சைநகர் தனில்வாழ்வோன்

உலகத்தை ஆள்வோன்

சரபோஜி மன்னவனாம்

அன்னவன்பேர் அம்மே

நிறைசெல்வத்து அன்னவன்மேல்

ஆசைகொள்ள நோற்று

நீ முன்பு செய்தது ஒரு

புண்ணியம்காண் பாயே !

பிறைநுதலாய் இனிஎனக்கு

நீமறைக்க வேண்டா

பெருவுடையார் அருள்அதனால்

அவனைச்சேர் வாயே

நறைமலர்த்தார் உடன்தூது

வந்திடும்இன்று என்ன

நவின்றனள்

(அன்னவன் = அத்தகையவன்; நோற்று = விரதம் இருந்து; நுதலாய் = நெற்றியை உடையவளே; நறை = மணமிக்க; தார் = மாலை)

அதாவது தஞ்சை நகரில் வாழ்பவன்; உலகை ஆள்பவன்; அவன் பெயர் சரபோஜி. அவனை அடைய நீ முன்பு விரதம் இருந்தாய். உன் மனதில் உள்ளதை

என்னிடம் மறைக்க வேண்டாம். தஞ்சைப் பெருவுடையார் இறைவன் அருளால் அவனை நீ அடைவாய். நீ தூது அனுப்பிய தோழி அவன் மாலையுடன் வருவாள் எனக் குறி கூறினாள். இதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த மதனவல்லி அணிகலன்கள், ஆடைகள் முதலியவற்றைக் குறத்திக்குக் கொடுக்கிறாள்.

4.4.4 சிங்கள வரதல்

குறவன் ஆகிய சிங்கன் குறத்தி சிங்கியைத் தேடி வருகின்றான். சிங்கியைக் காணாது மனம் வருந்துகின்றான்.

வஞ்சியைக் காணேனே – ஐயே குற

வஞ்சியைக் காணேனே

என்று புலம்புகின்றான். அப்போது சிங்கனின் நண்பன் குறவனிடம் குறத்தியின் அடையாளங்களைக் கேட்கிறான். அதற்குச் சிங்கன் குறத்தியின் அடையாளங்களைக் கூறுகின்றான். அப்போது ஒருவன் குறத்தி இருக்கும் இடத்தைக் கூறுகின்றான். அதன்படி குறவன் குறத்தியைக் காண்கிறான். மகிழ்ச்சியில் இருவரும் பேசிக் கொள்கின்றனர்.

மங்களம்

இறுதியில் நூல் மங்களத்துடன் முடிகின்றது. சரபேந்திரன், தஞ்சை நகர மக்கள், மனம் தூய்மையானவர்கள், சிவ பக்தர்கள், குளிர்ந்த சந்திரன் போன்ற முகம் உடையவர்கள், அறிவுடையவர்கள், செங்கோலர்கள் ஆகியோருக்கு மங்களம் கூறுவதுடன் நூல் நிறைவு பெறுகிறது.

4.4.1 வருகையைத் தோழி அறிவித்தல்

குறி கூறும் குறத்தி வருவதைத் தோழி மதனவல்லியிடம்.

குறத்தி வருகின்றாள் அம்மா – குறி சொல்லும்

குறத்தி வருகின்றாள் அம்மா

என்று கூறுகின்றாள்.

மதனவல்லி குறத்தியை அழைத்து வரக் கூறுதல்

தோழி குறத்தி வருவதாகக் கூறியதைக் கேட்ட மதனவல்லி குறத்தியை அழைத்து வரும்படி தோழியிடம் கூறுகின்றாள்.

குறத்தி வருதல்

தோழி குறத்தியை அழைக்கக் குறத்தியும் வருகின்றாள். கூடை கட்ட வேண்டுமா. முறம் கட்ட வேண்டுமா என்று குயிலைப் போல் கூவிக்கொண்டு வருகின்றாள். பெண் அன்னம் போல் நடந்து வருகின்றாள். மயில் போன்று மின்னிக்கொண்டு, பார்த்த ஆடவர்கள் மயக்கத்துடன் நெருங்க வருகின்றாள். இதைப் புலவர்,

கூடை கட்டலை முறம் கட்டலை (யோ) என்னக்

குயில் கூவுதல் போலக் கூவிக்கொண்டு அன்னப்

பேடு என்ன நடந்து எழில் மயில் என்ன மின்னப்

பெரு மயலுடன் மகிழ்ந்து ஆடவர் துன்னக்-

குறவஞ்சி வந்தாள் – மோகனக்

குறவஞ்சி வந்தாள்.

(முறம் = சுளகு; பேடு = பெட்டை; எழில் = அழகு; துன்ன = நெருங்க) என்கிறார்.

4.4.2 குறத்தியின் கூற்று

இவ்வாறு வரும் குறத்தியைப் பார்த்து மதனவல்லி நீ யார் என வினவுகின்றாள். அதற்குக் குறத்தி தன் குறவர் குலவளம், மலைவளம் ஆகியவற்றைக் கூறுகின்றாள். பின் மதனவல்லி உன் சொந்த மலை எது என்று கேட்கின்றாள். அதற்குக் குறத்தி தான் வாழும் மலையின் வளம் கூறுகின்றாள். தங்கள் மலை ஆகிய நேரிமலையைப் பலவாறு விளக்குகிறாள். சான்றாக,

நேரிமலை மேல்குடிசை

நிலைக்கவைத்தோம் அம்மே

நீடும்அது எங்கள்குடி

தழைக்கவைத்தது அம்மே

தாரகைகள் போல முத்தம்

தயங்கும்அதில் அம்மே

சந்தம்உறும் நேரிஎங்கள்

சொந்தமலை அம்மே

(நீடும் = நீண்டு ஓங்கிய; தாரகைகள் = நட்சத்திரங்கள்; முத்தம் = முத்துக்கள்)

என்ற பாடலைக் கூறலாம்.

நேரி மலையில் நாங்கள் வாழ்வதற்குக் குடிசைகள் கட்டினோம். அந்த மலை எங்கள் குடியைப் பெருகச் செய்தது. நட்சத்திரங்கள் போல முத்துக்கள் நிறைந்தன. அந்த நேரி மலையே எங்கள் சொந்த மலை அம்மா.

மலை வளம் கூறிய குறத்தி பின் தங்கள் ஊர் வளம், நதி வளம், நாட்டு வளம் ஆகியவற்றையும் கூறுகிறாள்.

மதனவல்லி குறத்தியிடம் நீ சென்ற இடங்கள் யாவை? யார் யாருக்குக் குறி கூறினாய்? அவர்கள் என்ன பரிசுகள் கொடுத்தார்கள்? எனக் கேட்கிறாள்.

சிலைவளம்கொள் நுதல்அணங்கே என்ன என்ன

தேசங்கள் சென்றாய் அங்கே

இலகுஎவர்க்குக் குறிஉரைத்தாய் அவர்கள் என்ன

கொடுத்திட்டார் இசைவாய்ச் சொல்லே

(சிலை = வில்; நுதல் = நெற்றி; அணங்கு = பெண்; இசைவாய் = ஏற்கும்படி)

என்கிறாள்.

அதற்குக் குறத்தி தான் சென்ற இடங்கள், குறி கூறியவர்கள், அவர்கள் கொடுத்த பரிசுகள், சரபோஜி மன்னர் கொடுத்த பரிசுகள் ஆகியவற்றைக் கூறுகிறாள்.

4.4.3 குறத்தி குறி கூறுதல்

மதனவல்லி குறத்தியைப் பார்த்து,

.....எனது கையும்

தகவுபெறப் பார்த்து உள்ளது உரைப்பாய் என்னின்

அலகில்கலை கற்றகுற மாதே உன்தன்

அகம்மகிழ வேண்டுபொருள் உதவு வேனே

(அலகில் = எல்லை இல்லாத; அகம் = மனம்; வேண்டு = வேண்டிய)

என்கிறாள்.

அதாவது என் கையையும் பார்த்துக் குறி கூறினால் நான் உனக்கு வேண்டும் பொருள்களைத் தருவேன் என்கிறாள்.

குறத்தி தான் குறி கூறுவதற்குச் செய்ய வேண்டியவற்றைக் கூறுகின்றாள். முறத்தைச் சாணத்தால் பூச வேண்டும். அதில் கணபதியை வைத்து அறுகம் புல் இட வேண்டும். பழங்கள், எள், பொரி, தேங்காய் வைக்கவேண்டும். வெற்றிலை, பாக்கு, பொற்காசு வைக்க வேண்டும். பின் தூபம் காட்டித் தான் வேண்டியதை மனத்தில் நினைக்க வேண்டும்.

குறி சொல்வதற்கு முன் தன் பசி நீங்கக் கஞ்சி தர வேண்டும். தன் பிள்ளையின் தலையில் வைக்கச் சிறிது எண்ணெய் தர வேண்டும். திணைமாவு, நிறை நாழி நெல் தரவேண்டும் என்கிறாள்.

பின் மதனவல்லியின் கையைப் பார்த்துக் குறி கூறுகிறாள். குறி கூறும் முன் தன் கடவுளர்களை வேண்டுகின்றாள்.

தஞ்சைநகர் தனில்வாழ்வோன்

உலகத்தை ஆள்வோன்

சரபோஜி மன்னவனாம்

அன்னவன்பேர் அம்மே

நிறைசெல்வத்து அன்னவன்மேல்

ஆசைகொள்ள நோற்று

நீமுன்பு செய்தது ஒரு

புண்ணியம்காண் பாயே !

பிறைநுதலாய் இனிஎனக்கு

நீமறைக்க வேண்டா

பெருவுடையார் அருள்அதனால்

அவனைச்சேர் வாயே

நறைமலர்த்தார் உடன்தூது

வந்திடும்இன்று என்ன

நவின்றனள்

(அன்னவன் = அத்தகையவன்; நோற்று = விரதம் இருந்து; நுதலாய் = நெற்றியை
உடையவளே; நறை = மணமிக்க; தார் = மாலை)

அதாவது தஞ்சை நகரில் வாழ்பவன்; உலகை ஆள்பவன்; அவன் பெயர்
சரபோஜி. அவனை அடைய நீ முன்பு விரதம் இருந்தாய். உன் மனதில் உள்ளதை
என்னிடம் மறைக்க வேண்டாம். தஞ்சைப் பெருவுடையார் இறைவன் அருளால்
அவனை நீ அடைவாய். நீ தூது அனுப்பிய தோழி அவன் மாலையுடன் வருவாள் எனக்
குறி கூறினாள். இதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த மதனவல்லி அணிகலன்கள், ஆடைகள்
முதலியவற்றைக் குறத்திக்குக் கொடுக்கிறாள்.

4.4.4 சிங்களன் வருதல்

குறவன் ஆகிய சிங்களன் குறத்தி சிங்கியைத் தேடி வருகின்றான். சிங்கியைக் காணாது மனம் வருந்துகின்றான்.

வஞ்சியைக் காணேனே - ஐயே குற

வஞ்சியைக் காணேனே

என்று புலம்புகின்றான். அப்போது சிங்களின் நண்பன் குறவனிடம் குறத்தியின் அடையாளங்களைக் கேட்கிறான். அதற்குச் சிங்களன் குறத்தியின் அடையாளங்களைக் கூறுகின்றான். அப்போது ஒருவன் குறத்தி இருக்கும் இடத்தைக் கூறுகின்றான். அதன்படி குறவன் குறத்தியைக் காண்கிறான். மகிழ்ச்சியில் இருவரும் பேசிக் கொள்கின்றனர்.

மங்களம்

இறுதியில் நூல் மங்களத்துடன் முடிகின்றது. சரபேந்திரன், தஞ்சை நகர மக்கள், மனம் தூய்மையானவர்கள், சிவ பக்தர்கள், குளிர்ந்த சந்திரன் போன்ற முகம் உடையவர்கள், அறிவுடையவர்கள், செங்கோலர்கள் ஆகியோருக்கு மங்களம் கூறுவதுடன் நூல் நிறைவு பெறுகிறது.

4.5 தொகுப்புரை

நண்பர்களே! இதுவரை சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி பற்றிய செய்திகளை அறிந்து இருப்பீர்கள். இந்தப் பாடம் மூலம் நீங்கள் அறிந்துள்ளவற்றை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்.

*சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற நூலின் பெயர்க் காரணத்தை அறிந்து கொண்டீர்கள்.

*இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவரைப் பற்றி விளக்கம் பெற்றீர்கள்.

*இந்த நூலின் ஆசிரியரைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டீர்கள்.

*இந்த நூலின் அமைப்பை அறிந்து கொண்டீர்கள்.

*இந்த நூலில் கூறப்படும் செய்திகளை விளங்கிக் கொண்டீர்கள்,

*சில பாடல் பகுதிகளைப் படித்தீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

P10335 பெரிய திருமடல்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

தமிழ்மொழியில் காணப்படும் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்று மடல் இலக்கியம். மடல் இலக்கியங்களில் ஒன்று பெரிய திருமடல் ஆகும். இந்தப் பெரிய திருமடல் என்ற இலக்கியத்துள் இடம்பெறும் செய்திகளை இந்தப் பாடம் விளக்குகின்றது.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு உறுதிப் பொருள்களுள் இன்பம் சிறந்தது என்பது விளக்கப்படுவதைக் காட்டுகின்றது.

பாட்டுடைத் தலைவனின் பல்வேறு பெருமைகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மடல் ஏறத் துணியும் தலைவியின் நிலை விளக்கப்படுகின்றது.

மடல் ஏறத் துணிவதற்கான காரணம் சுட்டப்படுகின்றது.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- இப்பாடத்தினைப் படித்து முடிக்கும் பொழுது நீங்கள் பின்வரும் திறன்களையும் பயன்களையும் பெறுவீர்கள்.
- பெரிய திருமடல் என்ற இலக்கியத்துள் இடம்பெறும் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளலாம்.
- அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கு உறுதிப் பொருள்களின் தன்மைகளை அறியலாம்.
- தலைவனாகிய இறைவனின் பெருமைகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.
- மடல் ஏறத் துணியும் தலைவியின் நிலையை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.
- தலைவி மடல் ஏறத் துணிந்ததன் காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

பாட அமைப்பு

5.0 பாட முன்னுரை

5.1 இன்பத்தின் சிறப்புகள்

5.1.1 வீட்டின் தன்மை

5.1.2 அறம், பொருள் ஆகியவற்றின் தன்மைகள்

5.1.3 காமத்தின் தன்மைகள்

5.2 திருமாலின் பெருமைகள்

5.2.1 பள்ளி கொள்ளும் சிறப்பு

5.2.2 இடங்களும் சிறப்புகளும்

5.2.3 பிற பெருமைகள்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

5.3 தலைவியின் நிலை

5.3.1 திருமாலைப் பார்த்தல்

5.3.2 தலைவன் அழகில் மயங்குதல்

5.3.3 தலைவி புலம்புதல்

5.4 மடல் ஏறக் காரணம் கூறுதல்

5.5 பெண்கள் மடல் ஏறுதல்

5.6 தொகுப்புரை

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

5.0 பாட முன்னுரை

நண்பர்களே! சிற்றிலக்கியத்தின் வகைப்பாடுகள் என்ற பாடத்தில் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றாகிய மடல் இலக்கியம் என்பது பற்றிப் பொதுவாகப் பார்த்தோம். தலைவியிடம் காதல் கொண்ட ஓர் ஆடவன் அவளை அடைவதற்காக மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுவதாக அல்லது மடல் ஏறுவதாக அமைத்துப்பாடுவது மடல் இலக்கியம் என்று பார்த்தோம்.

இப்பாடத்தில் பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய திருமங்கை ஆழ்வார் இயற்றிய பெரிய திருமடல் என்பது பற்றிப் பார்ப்போம். இந்த நூல் இறைவனாகிய திருமால் மேல் காதல்கொண்ட ஒரு பெண், அவனை அடைய மடல் ஏறுவேன் என்று கூறுவதாகப் பாடப்பட்டது ஆகும். திருநறையூரில் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் மீது காதல் கொண்ட பெண்ணின் மனக்கலக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இனி, இந்த நூலில் இடம்பெறும் செய்திகளைப் பார்ப்போம்.

5.1 இன்பத்தின் சிறப்புகள்

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கும் உறுதிப் பொருள்கள் ஆகும். இவற்றுள் இன்பமே சிறந்தது என்ற கருத்து அமையப் பாடப்படுவது மடல் இலக்கியத்தின் பண்புகளுள் ஒன்று ஆகும். எனவே, பெரிய திருமடலிலும் இன்பத்தின் சிறப்புகள் கூறப்படுகின்றன. மடல் ஏறுவதாகக் கூறும் பெண் இன்பத்தின் சிறப்புகளைக் கூறுவதாக இப்பகுதி அமைந்துள்ளது. இன்பத்தின் பெருமைகளைக் கூறுவதற்கு முன்பு அறம், பொருள், வீடு ஆகியவை பற்றியும் இந்த நூல் குறிப்பிடுகிறது.

5.1.1 வீட்டின் தன்மை

உறுதிப் பொருள்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு ஆகும். இவற்றுள் கடைசியாக அமைவது வீடு. இது உடல் அழிந்த பின்பு உண்டாவது. வீட்டை அடையத் தவம் செய்ய வேண்டும். பழங்களையும் காய்ந்த சருகுகளையும் உண்ண வேண்டும். இலைகளால் பின்னப்பட்ட குடிசைகளில் வாழ வேண்டும். குளங்களில் நீராட வேண்டும்.

மோட்சம் அல்லது வீடு என்பதைக் கேட்டு உள்ளோம். ஆனால் சொர்க்கத்துக்குச் சென்றவர்களைக் காட்ட முடியாது. அப்படிக் காட்ட முடியாமல் வீடு என்பது ஒன்று உண்டு என்று கூறுவது அறியாமை என்று தலைவி கூறுகிறாள்.

தொல்நெறிக்கண் சென்றார் எனப்படும் சொல்லால் இன்னதுஓர் காலத்து இனையார் இதுபெற்றார் என்னவும் கேட்டுஅறிவது இல்லை - உளதுஎன்னில் மன்னும் கடும்கதிரோன் மண்டலத்தின் நல்நடுவுள் அன்னதுஓர் இல்லியின் ஊடுபோய் வீடுஎன்னும் தொல்நெறிக்கண் சென்றாரைச் சொல்லுமின்கள்; சொல்லாதே அன்னதே பேசும் அறிவு இல் சிறுமனத்துஆங்கு அன்னவரைக் கற்பிப்போம் யாமே (அடிகள்: 29-36)

(தொல்நெறி = பழமையான நெறி; இனையார் = இன்னார்; என்னவும் = என; மன்னும் = நிலைபெறும்; கடும்கதிரோன் = வெப்பமான கதிர்களை உடைய சூரியன்; இல்லி = சிறு ஓட்டை; அன்னதே = அதையே) என்கிறாள்.

5.1.2 அறம், பொருள் ஆகியவற்றின் தன்மைகள்

வீடு பற்றிக் கூறிய தலைவி; அறம், பொருள் ஆகியவை பற்றியும் அடுத்துக் கூறுகின்றாள். அறம் செய்தவர்கள் இந்திரனின் தேவருலகம் செல்வர். தேவர்களால் வாழ்த்தப் பெறுவார்கள். சிங்கங்கள் பொறித்த இருக்கையில் அமர்வார்கள். தேவர் உலகப் பெண்கள் விசிறி வீசுவார்கள். பெண்கள் உபசரிப்பார்கள். அங்கே கற்பக

மரங்கள் நிறைந்த காட்டின் வளங்களைக் காணலாம். பெண்கள் அங்கு விளையாடுவர். அங்குள்ள மண்டபத்தின் தரையில் இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். தேவருலகப் பெண்கள் வீணை வாசிப்பர். பெண்கள் பூக்களின் தாதுக்களைச் சூடிக்கொள்வார்கள். மந்தார மலர்களால் ஆன மாலையை அப்பெண்கள் அணிந்து கொள்வார்கள். அப்பெண்களைத் தொட்டு விளையாடும் பேறு புண்ணியம் செய்தவர்க்குக் கிடைக்கும். அவர்களே அப்பெண்களின் அழகிய பார்வையைப் பெறுவர். இவையே அறம் செய்தவர் அடையும் பயன்கள். சிறந்த பொருளால் கிடைக்கும் பயன்களும் இவையே ஆகும் என்கிறாள். மேலும், அறத்தின் பயன் நிலையில்லாதது. எனவே நிலையான இறைக் காமமே நாம் வேண்டும் வழிமுறை என்கிறாள்.

அன்ன அறத்தின் பயன்ஆவது ; ஒன்பொருளும்
அன்ன திறத்ததே ; ஆதலால் - காமத்தின்
மன்னும் வழிமுறையே நிற்கும்நாம்
(அடிகள் : 73-75)

(அன்ன = அத்தகைய; ஒன்பொருள் = சிறந்தபொருள்; அன்ன திறத்ததே = அத்தகைய தன்மை உடையது; மன்னும் = நிலைபெறும்; வழிமுறை = வழியில்; நிற்கும் = நிற்போம்)

5.1.3 காமத்தின் தன்மைகள்

தலைவி நான்கு பொருள்களில் காமமே (இன்பமே) சிறந்தது என்பதை விளக்குவதாகக் காட்டுகின்றாள். வட நூல் மரபின்படி காமத்தின் எல்லையை மீறாதவர்கள் அதன் வலிமையை நன்கு உணராதவர்கள் ஆவர் என்கிறாள். இதற்குப் பல சான்றுகளையும் தருகின்றாள். காமத்தின் எல்லையை மீறாதவர்கள் பொதிய மலையின் சந்தனக் குழம்பின் தன்மை, புல்லாங்குழலின் இனிமையான ஓசை ஆகியவற்றை அறியாதவர்கள் ஆவர்.

இராமன் தந்தையின் சொற்படி காட்டிற்குச் சென்றான். அக்காடு கொடுமையானது. அக்காட்டிற்கு இராமன் சென்றபோது அன்னம் போன்ற நடையை உடைய சீதை இராமனைத் தொடர்ந்து காட்டிற்குச் செல்லவில்லையா?

வேகவதி என்ற பெண் தன் காதலனைக் காணாது தவித்தாள். தன் அண்ணன் தடுத்தும் கூடக் கேட்காமல், தன் காதலனைத் தேடி அடைந்தாள். இறுதியில் தன் காதலனைக் கண்டு அவன் கைகளைப் பிடித்து, அவன் மார்பைத் தழுவிக்கொண்டாள்.

அருச்சுனன் சிறந்த வீரன். நாககன்னி உலூபி. இவள் நாக மன்னன் கௌரவ்யனின் மகள். இவள் அருச்சுனனிடம் கொண்ட காதலால் அவனைத் தழுவிக்கொண்டாள். அவன் நகரம் சென்று அவனுடன் வாழ்ந்தாள்.

பாணாசுரன் என்பவன் மன்னன். அரக்கர்களில் ஒப்பற்றவன். இவன் மகள் உஷை. இவள் சிறந்த அழகி. கண்ணபிரானின் அன்புப் பேரன் அநிருத்தன். அவனை உஷை தன் தோழி சித்திரலேகை என்பவளின் மாயத்தால் பெற்றாள். அவனுடன்

இன்பம் அனுபவித்தாள்.

இதைப் போன்ற பல உதாரணங்களை நான் கூறமுடியும். இமவான் என்பவனின் மகள் உமை. இவள் தன் தலை மயிரைச் சடையாக்கித் தவம் செய்தாள். தன் உடல் வாட, ஐந்து புலன்களையும் அடக்கிக் கடுமையான தவம் செய்தாள். இதனால் சிவபெருமானைக் கணவனாக அடைந்தாள். இந்த உமை சிவபெருமானைத் தன் மார்பில் பொருந்தும்படி தழுவுவில்லையா? இவ்வாறு பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைத் தலைவி கூறுவதாகக் காட்டிக் காமத்தின் வலிமையைக் கூறுகிறார், திருமங்கையாழ்வார்.

5.2.3 பிற பெருமைகள்

தலைவி தன் காதல் துயரத்தின் காரணம் யார் என்று தெரியுமா? எனக் கேட்டுத் தலைவனாகிய திருமாலின் பல்வேறு பெருமைகளைக் கூறுவதாகக் காட்டப்படுகின்றது.

மணம் வீசும் துளசி மாலை அணிந்த மார்பை உடையவன்.காயாம் பூ என்ற மலரின் நிறத்தை உடையவன். அவன் இராமன் ஆவான். அவன் இராவணனுடன் போர்செய்து இராவணனின் பத்துத் தலைகளையும் வெட்டியவன். நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்து இரணியன் என்ற அரக்கனின் மார்பை வகிர்ந்தவன். சக்கரப் படையினைக் கையில் ஏந்தியவன். பன்றி அவதாரம் எடுத்தவன். இந்த உலகைக் கடல் விழுங்கியபோது பன்றி வடிவம் எடுத்து, கொம்பால் உலகைக் கடலின் மேலே எடுத்தவன். கடலில் அமுதத்தைக் கடைந்தவன். குறுகிய வடிவம் ஆகிய வாமன அவதாரம் எடுத்தவன். வாமன அவதாரம் எடுத்து மாவலியை அடக்கியவன். திருமகளின் கணவன் என்று திருமாலின் பல்வேறு பெருமைகளைத் தலைவி கூறுகின்றாள். எடுத்துக்காட்டாக,

மன்னன் நறும்துழாய் வாழ்மார்பன் மாமதிகோள்

முன்னம் விடுத்த முகில்வண்ணன் - காயாவிள்

சின்ன நறும்பூம் திகழ்வண்ணன்

(அடிகள் :191-193)

(நறும் = மணம்மிக்க; துழாய் = துளசி; மார்பன் = மார்பை உடையவன்; மாமதி =

சந்திரன்; கோள் = துன்பம்; முன்னம் = முன்னால்; விடுத்த = நீக்கிய; முகில் = மேகம்;

வண்ணன் = நிறம் உடையவன்; காயா = காயாம்பூ)

என்ற அடிகளைக் காட்டலாம்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - 1

5.1.1 வீட்டின் தன்மை

உறுதிப் பொருள்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு ஆகும். இவற்றுள் கடைசியாக அமைவது வீடு. இது உடல் அழிந்த பின்பு உண்டாவது. வீட்டை அடையத் தவம் செய்ய வேண்டும். பழங்களையும் காய்ந்த சருகுகளையும் உண்ண வேண்டும். இலைகளால் பின்னப்பட்ட குடிசைகளில் வாழ வேண்டும். குளங்களில் நீராட வேண்டும்.

மோட்சம் அல்லது வீடு என்பதைக் கேட்டு உள்ளோம். ஆனால் சொர்க்கத்துக்குச் சென்றவர்களைக் காட்ட முடியாது. அப்படிக் காட்ட முடியாமல் வீடு என்பது ஒன்று உண்டு என்று கூறுவது அறியாமை என்று தலைவி கூறுகிறாள்.

தொல்நெறிக்கண் சென்றார் எனப்படும் சொல்லல்லால்
இன்னதுஓர் காலத்து இணையார் இதுபெற்றார்
என்னவும் கேட்டுஅறிவது இல்லை - உளதுஎன்னில்
மன்னும் கடும்கதிரோன் மண்டலத்தின் நல்நடுவுள்
அன்னதுஓர் இல்லியின் ஊடுபோய் வீடுஎன்னும்
தொல்நெறிக்கண் சென்றாரைச் சொல்லுமின்கள்; சொல்லாதே
அன்னதே பேசும் அறிவு இல் சிறுமனத்துஆங்கு
அன்னவரைக் கற்பிப்போம் யாமே
(அடிகள்: 29-36)

(தொல்நெறி = பழமையான நெறி; இணையார் = இன்னார்; என்னவும் = என; மன்னும் = நிலைபெறும்; கடும்கதிரோன் = வெப்பமான கதிர்களை உடைய சூரியன்; இல்லி = சிறு ஓட்டை; அன்னதே = அதையே) என்கிறாள்.

5.1.2 அறம், பொருள் ஆகியவற்றின் தன்மைகள்

வீடு பற்றிக் கூறிய தலைவி; அறம், பொருள் ஆகியவை பற்றியும் அடுத்துக் கூறுகின்றாள். அறம் செய்தவர்கள் இந்திரனின் தேவருலகம் செல்வர். தேவர்களால் வாழ்த்தப் பெறுவார்கள். சிங்கங்கள் பொறித்த இருக்கையில் அமர்வார்கள். தேவர் உலகப் பெண்கள் விசிறி வீசுவார்கள். பெண்கள் உபசரிப்பார்கள். அங்கே கற்பக மரங்கள் நிறைந்த காட்டின் வளங்களைக் காணலாம். பெண்கள் அங்கு விளையாடுவர். அங்குள்ள மண்டபத்தின் தரையில் இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். தேவருலகப் பெண்கள் வீணை வாசிப்பர். பெண்கள் பூக்களின் தாதுக்களைச் சூடிக்கொள்வார்கள். மந்தார மலர்களால் ஆன மாலையை அப்பெண்கள் அணிந்து கொள்வார்கள். அப்பெண்களைத் தொட்டு விளையாடும் பேறு புண்ணியம் செய்தவர்க்குக் கிடைக்கும். அவர்களே அப்பெண்களின் அழகிய பார்வையைப் பெறுவர். இவையே அறம் செய்தவர் அடையும் பயன்கள். சிறந்த பொருளால் கிடைக்கும் பயன்களும் இவையே ஆகும் என்கிறாள். மேலும், அறத்தின் பயன் நிலையில்லாதது. எனவே நிலையான இறைக் காமமே நாம் வேண்டும் வழிமுறை என்கிறாள்.

அன்ன அறத்தின் பயன்ஆவது ; ஒண்பொருளும்

அன்ன திறத்ததே ; ஆதலால் - காமத்தின்

மன்னும் வழிமுறையே நிற்கும்நாம்

(அடிகள் : 73-75)

(அன்ன = அத்தகைய; ஒண்பொருள் = சிறந்தபொருள்; அன்ன திறத்ததே = அத்தகைய தன்மை உடையது; மன்னும் = நிலைபெறும்; வழிமுறை = வழியில்; நிற்கும் = நிற்போம்)

5.1.3 காமத்தின் தன்மைகள்

தலைவி நான்கு பொருள்களில் காமமே (இன்பமே) சிறந்தது என்பதை விளக்குவதாகக் காட்டுகின்றாள். வட நூல் மரபின்படி காமத்தின் எல்லையை மீறாதவர்கள் அதன் வலிமையை நன்கு உணராதவர்கள் ஆவர் என்கிறாள். இதற்குப் பல சான்றுகளையும் தருகின்றாள். காமத்தின் எல்லையை மீறாதவர்கள் பொதிய மலையின் சந்தனக் குழம்பின் தன்மை, புல்லாங்குழலின் இனிமையான ஓசை ஆகியவற்றை அறியாதவர்கள் ஆவர்.

இராமன் தந்தையின் சொற்படி காட்டிற்குச் சென்றான். அக்காடு கொடுமையானது. அக்காட்டிற்கு இராமன் சென்றபோது அன்னம் போன்ற நடையை உடைய சீதை இராமனைத் தொடர்ந்து காட்டிற்குச் செல்லவில்லையா?

வேகவதி என்ற பெண் தன் காதலனைக் காணாது தவித்தாள். தன் அண்ணன் தடுத்தும் கூடக் கேட்காமல், தன் காதலனைத் தேடி அடைந்தாள். இறுதியில் தன் காதலனைக் கண்டு அவன் கைகளைப் பிடித்து, அவன் மார்பைத் தழுவிக்கொண்டாள்.

அருச்சுனன் சிறந்த வீரன். நாககன்னி உலூபி. இவள் நாக மன்னன் கௌரவ்யனின் மகள். இவள் அருச்சுனனிடம் கொண்ட காதலால் அவனைத் தழுவிக்கொண்டாள். அவன் நகரம் சென்று அவனுடன் வாழ்ந்தாள்.

பாணாசுரன் என்பவன் மன்னன். அரக்கர்களில் ஒப்பற்றவன். இவன் மகள் உஷை. இவள் சிறந்த அழகி. கண்ணபிரானின் அன்புப் பேரன் அநிருத்தன். அவனை உஷை தன் தோழி சித்திரலேகை என்பவளின் மாயத்தால் பெற்றாள். அவனுடன் இன்பம் அனுபவித்தாள்.

இதைப் போன்ற பல உதாரணங்களை நான் கூறமுடியும். இமவான் என்பவனின் மகள் உமை. இவள் தன் தலை மயிரைச் சடையாக்கித் தவம் செய்தாள். தன் உடல் வாட, ஐந்து புலன்களையும் அடக்கிக் கடுமையான தவம் செய்தாள். இதனால் சிவபெருமானைக் கணவனாக அடைந்தாள். இந்த உமை சிவபெருமானைத் தன் மார்பில் பொருந்தும்படி தழுவவில்லையா? இவ்வாறு பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைத் தலைவி கூறுவதாகக் காட்டிக் காமத்தின் வலிமையைக் கூறுகிறார், திருமங்கையாழ்வார்.

5.2 திருமாலின் பெருமைகள்

தலைவி, தலைவனாகிய திருமாலின் மீது காதல் கொண்டு வருந்துவதாகக் காட்டப்படுகிறது. தலைவி காதல்கொண்ட திருமாலின் பெருமைகள் பெரிய திருமடலில் கூறப்படுகின்றன.

5.2.1 பள்ளி கொள்ளும் சிறப்பு

திருமால் பாற்கடலில் ஆதிசேடன் என்ற பாம்பைப் படுக்கையாகக் கொண்டு பள்ளி கொள்கின்றான். திருமாலின் தூக்கம் அறிதுயில் எனப்படும். இத்தகைய நிலை பெரிய திருமடலில் வருணிக்கப்படுகின்றது.

திருமால் பள்ளி கொள்ளும் படுக்கையாகிய ஆதிசேடன் ஆயிரம் வாய்களைக் கொண்டது. அதன் படங்களில் உள்ள மணிகள் ஒளி வீசுகின்றன. அப்படுக்கையில் ஒரு மலையைப் போன்று திருமால் பள்ளி கொள்கின்றான். சூரியனும் சந்திரனும் விளக்குகளாக உள்ளன. கடல் அலைகள் விசிறிகள். அவன் தாமரை மலர் போன்ற பாதங்கள் நில உலகை அளந்தவை. திருமகள் அணிந்துள்ள மாலை நட்சத்திரங்கள். அவள் கூந்தல் மேகங்கள். திருமாலிருஞ்சோலை மலையும் திருவேங்கட மலையும் மார்புகள். இத்தகைய திருமகள் திருமாலின் திருவடிகளைத் தடவ, அவன் பள்ளி கொள்கின்றான். தூக்கம் நீங்கிய பின் படைத்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டான். தன் கொப்பூழில் தாமரைப் பூவை உண்டாக்கினான். அத்தாமரைப் பூவில் பிரம்மனை உண்டாக்கினான் என்று கூறுவதாகக் காட்டுகின்றார். திருமால் பள்ளி கொண்டதை.

மன்னிய பல்பொறிசேர் ஆயிரம்வாய் வாள்அரவின்

சென்னி மணிக்குடுமித் தெய்வம் சுடர்நடுவுள்

மன்னிய நாகத்து அணைமேல்ஓர் மாமலைபோல்

மின்னும் மகரமணிக் குண்டலங்கள் வில்வீச

துன்னிய தாரகையின் பேர்ஒளிசேர் ஆகாசம்

என்னும் விதானத்தின் கீழால் - இருகடரை

மன்னும் விளக்குஆக ஏற்றி மறிகடலும்

பள்ளு திரைக்கவரி வீச - நிலமங்கை

தன்னை முனநாள் அளவிட்ட தாமரைபோல்

மன்னிய சேஅடியை ; வான்இயங்கு தாரகமீன்

என்னும் மலர்ப்பிணையல் எய்ந்த மழைக்கூந்தல்

தென்னன் உயர்பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும்

என்னும் இவையே முலையா வடிவுஅமைந்த

அன்ன நடைய அணங்கே அடிஇணையைத்

தன்உடைஅங் கைகளால் தான்தடவத் தான்கிடந்துழர்

உன்னிய யோகத்து உறக்கம் தலைக்கொண்ட

பின்னை

(அடிகள் : 1-17)

(பொறி = புள்ளி; வான் = ஒளிமிருந்த; அரவு = பாம்பு; சென்னி = தலை; அணை = படுக்கை; வில் = ஒளி; துன்னிய = நெருங்கிய; தாரகை

= நட்சத்திரம்; ஆகாசம் = வானம்; விதானம் = மேல் விரிப்பு (கூரை); கீழால் = கீழாக; இருசுடர் = சந்திரன், சூரியன்; திரை = அலைகள்;

கவரி = விசிறி; முனநான் = முன்பு ஒரு நான்; சேஅடி = சிவந்த பாதம்; பிணையல் = மாலை; மழை = மேகம்; தென்னன் = பாண்டியன்)

என்று பாடுகிறார்.

இவற்றுள், திருமால் பாம்பைப் படுக்கையாகக் கொண்டது, நிலத்தைத் தன் பாதத்தால் அளந்தது. பிரம்மனைத் தோற்றுவித்தது ஆகிய பெருமைகள் கூறப்படுகின்றன.

5.2.2 இடங்களும் சிறப்புகளும்

தலைவனின் பல்வேறு பெருமைகளைக் கூறும் தலைவி, தலைவனாகிய திருமால் எழுந்தருளும் இடங்களையும் சிறப்புகளையும் கூறுவதாகக் காட்டப்படுகின்றது.

திருவிண்ணகர்-பொன்மலைபோல் எழுந்தருளியுள்ளார்.

திருக்குடந்தை-போர்செய்த காளையைப் போல் சாய்ந்து பள்ளி கொண்டுள்ளார்.

திருக்குறுங்குடி-பவள மலை போல் விளங்குகின்றான்.

திருஎவ்வுள்-மலைபடுத்தது போல் காட்சி கொடுக்கின்றான்.

திருக்கண்ணமங்கை-கற்பக மரமாக எழுந்தருள்கின்றான்.

திருவெள்ளறை-திருமகளுடன் விளங்குகின்றான்.

திருப்புட்குழி-மரகதம் ஆக எழுந்தருள்கின்றான்.

திருவரங்கம்-நீலமணிபோல் விளங்குகின்றான்.

திருவல்லவாழி-நட்பினைப் பிராட்டியின் நாயகன் ஆக உள்ளான்.

திருப்பேர்-பிடிப்பில்லாத பெருமான் ஆக விளங்குகிறான்.

திருக்கடல்மல்லை-நித்தியவாசம் செய்கின்றான்.

திருத்தண்கால்-வலிமையான ஆகக் காட்சி அளிக்கின்றான்.

திருவழுந்தார்-சோதியாய் விளங்குகின்றான்.

திருக்கோட்டியூர்-சக்கரப் படை எந்தி உள்ளான்.

திருமெய்யம்-அமுத வெள்ளம் ஆக எழுந்தருளி உள்ளான்.

திருவிந்தூர்-அந்தணாய் உள்ளான்.

காஞ்சியில் உள்ள

திருவேளுக்கை-நாசிம்மனாய் உள்ளான்.

திருவெஃகா-பள்ளி கொண்டுள்ளான்.

திருமூழிக்களம்-விளக்காக உள்ளான்.

திருஆதனார்-காலங்களை அளக்கும் இறைவனாக உள்ளான்

திருநீர் மலை-நேற்று, இன்று, நாளை ஆகிய மூன்று காலங்களுக்கும் தலைவன் ஆக உள்ளான்.

திருப்புல்லாணி-நான்கு வேதங்கள் ஆக உள்ளான்.

திருத்தலைச்சங் காடு-முழுச் சந்திரன்போல் உள்ளான்.

திருவாலி-அமுதமாகக் காட்சி அளிக்கின்றான்.

இவ்வாறு தலைவி தலைவனாம் திருமால் எழுந்தருளி உள்ள இடங்களையும், அங்கு உள்ள இறைவனின் சிறப்புகளையும் கூறுகிறான்.

5.2.3 பிற பெருமைகள்

தலைவி தன் காதல் துயரத்தின் காரணம் யார் என்று தெரியுமா? எனக்

கேட்டுத் தலைவனாகிய திருமாலின் பல்வேறு பெருமைகளைக் கூறுவதாகக் காட்டப்படுகின்றது.

மணம் வீசும் துளசி மாலை அணிந்த மார்பை உடையவன்.காயாம் பூ என்ற மலரின் நிறத்தை உடையவன். அவன் இராமன் ஆவான். அவன் இராவணனுடன் போர்செய்து இராவணனின் பத்துத் தலைகளையும் வெட்டியவன். நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்து இரணியன் என்ற அரக்கனின் மார்பை வகிர்ந்தவன். சக்கரப் படையினைக் கையில் ஏந்தியவன். பன்றி அவதாரம் எடுத்தவன். இந்த உலகைக் கடல் விழுங்கியபோது பன்றி வடிவம் எடுத்து, கொம்பால் உலகைக் கடலின் மேலே எடுத்தவன். கடலில் அமுதத்தைக் கடைந்தவன். குறுகிய வடிவம் ஆகிய வாமன அவதாரம் எடுத்தவன். வாமன அவதாரம் எடுத்து மாவலியை அடக்கியவன். திருமகளின் கணவன் என்று திருமாலின் பல்வேறு பெருமைகளைத் தலைவி கூறுகின்றாள். எடுத்துக்காட்டாக,

மன்னன் நறும்பூழாய் வாழ்மார்பன் மாமதி கோள்

முன்னம் விடுத்த முகில் வண்ணன் - காயாவின்

சின்ன நறும்பூழ் திகழ்வண்ணன்

(அடிகள் :191-193)

(நறும் = மணம்மிக்க; துழாய் = துளசி; மார்பன் = மார்பை உடையவன்; மாமதி = சந்திரன்; கோள் = துன்பம்; முன்னம் = முன்னால்;

விடுத்த = நீக்கிய; முகில் = மேகம்; வண்ணன் = நிறம் உடையவன்; காயா = காயாம்பூ)

என்ற அடிகளைக் காட்டலாம்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

5.2.1 பள்ளி கொள்ளும் சிறப்பு

திருமால் பாற்கடலில் ஆதிசேடன் என்ற பாம்பைப் படுக்கையாகக் கொண்டு பள்ளி கொள்கின்றான். திருமாலின் தூக்கம் அறிதுயில் எனப்படும். இத்தகைய நிலை பெரிய திருமடலில் வருணிக்கப்படுகின்றது.

திருமால் பள்ளி கொள்ளும் படுக்கையாகிய ஆதிசேடன் ஆயிரம் வாய்களைக் கொண்டது. அதன் படங்களில் உள்ள மணிகள் ஒளி வீசுகின்றன. அப்படுக்கையில் ஒரு மலையைப் போன்று திருமால் பள்ளி கொள்கின்றான். சூரியனும் சந்திரனும் விளக்குகளாக உள்ளன. கடல் அலைகள் விசிறிகள். அவன் தாமரை மலர் போன்ற பாடங்கள் நில உலகை அளந்தவை. திருமகள் அணிந்துள்ள மாலை நட்சத்திரங்கள். அவள் கூந்தல் மேகங்கள். திருமாலிருஞ்சோலை மலையும் திருவேங்கட மலையும் மார்புகள். இத்தகைய திருமகள் திருமாலின் திருவடிகளைத் தடவ, அவன் பள்ளி கொள்கின்றான். தூக்கம் நீங்கிய பின் படைத்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டான். தன் கொப்பூழில் தாமரைப் பூவை உண்டாக்கினான். அத்தாமரைப் பூவில் பிரம்மனை உண்டாக்கினான் என்று கூறுவதாகக் காட்டுகின்றார். திருமால் பள்ளி கொண்டதை.

மன்னிய பல்பொறிசேர் ஆயிரம்வாய் வாள்அரவின்
சென்னி மணிக்குடுமித் தெய்வம் சுடர்நடுவுள்
மன்னிய நாகத்து அணைமேல்ஓர் மாமலைபோல்
மின்னும் மகரமணிக் குண்டலங்கள் வில்வீச
துன்னிய தாரகையின் பேர்ஒளிசேர் ஆகாசம்
என்னும் விதானத்தின் கீழால் - இருசுடரை
மன்னும் விளக்குஆக ஏற்றி மறிகடலும்
பள்ளு திரைக்கவரி வீச - நிலமங்கை
தன்னை முனநாள் அளவிட்ட தாமரைபோல்
மன்னிய சேஅடியை ; வான்இயங்கு தாரகைமீன்
என்னும் மலர்ப்பிணையல் ஏய்ந்த மழைக்கூந்தல்
தென்னன் உயர்பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும்
என்னும் இவையே முலையா வடிவுஅமைந்த
அன்ன நடைய அணங்கே அடிஇணையைத்
தன்உடைஅங் கைகளால் தான்தடவத் தான்கிடந்துஓர்
உன்னிய யோகத்து உறக்கம் தலைக்கொண்ட
பின்னை

(அடிகள் : 1-17)

(பொறி = புள்ளி; வாள் = ஒளிமிசூந்த; அரவு = பாம்பு; சென்னி = தலை; அணை = படுக்கை; வில் = ஒளி; துன்னிய = நெருங்கிய; தாரகை = நட்சத்திரம்; ஆகாசம் = வானம்; விதானம் = மேல் விரிப்பு (கூரை); கீழால் = கீழாக; இருசுடர் = சந்திரன், சூரியன்; திரை = அலைகள்;

கவரி = விசிறி; முனநாள் = முன்பு ஒரு நாள்; சேஅடி = சிவந்த பாதம்; பிணையல் = மாலை; மழை = மேகம்; தென்னன் = பாண்டியன்)

என்று பாடுகிறார்.

இவற்றுள், திருமால் பாம்பைப் படுக்கையாகக் கொண்டது, நிலத்தைத் தன் பாதத்தால் அளந்தது. பிரம்மனைத் தோற்றுவித்தது ஆகிய பெருமைகள் கூறப்படுகின்றன.

5.2.2 இடங்களும் சிறப்புகளும்

தலைவரின் பல்வேறு பெருமைகளைக் கூறும் தலைவி, தலைவனாகிய திருமால் எழுந்தருளும் இடங்களையும் சிறப்புகளையும் கூறுவதாகக் காட்டப்படுகின்றது.

திருவிண்ணகர்-பொன்மலைபோல் எழுந்தருளியுள்ளான்.

திருக்குடந்தை-போர்செய்த காளையைப் போல் சாய்ந்து பள்ளி கொண்டுள்ளான்.

திருக்குறுங்குடி-பவள மலை போல் விளங்குகின்றான்.

திருளவ்வுள்-மலைபடுத்தது போல் காட்சி கொடுக்கின்றான்.

திருக்கண்ணமங்கை-கற்பக மரமாக எழுந்தருளுகின்றான்.

திருவள்ளறை-திருமகளுடன் விளங்குகின்றான்.

திருப்புட்குழி-மரகதம் ஆக எழுந்தருளுகின்றான்.

திருவரங்கம்-நீலமணிபோல் விளங்குகின்றான்.

திருவல்லவாழி-நப்பின்னைப் பிராட்டியின் நாயகன் ஆக உள்ளான்.

திருப்பேர்- பிடிப்பில்லாத பெருமான் ஆக விளங்குகிறான்.

திருக்கடல்மலை- நித்தியவாசம் செய்கின்றான்.

திருத்தண்கால்- வலிமையாளன் ஆகக் காட்சி அளிக்கின்றான்.

திருவழுந்தூர்- சோதியாய் விளங்குகின்றான்.

திருக்கோட்டியூர்- சக்கரப் படை ஏந்தி உள்ளான்.

திருமெய்யம்- அமுத வெள்ளம் ஆக எழுந்தருளி உள்ளான்.

திருவிந்தனூர்- அந்தணனாய் உள்ளான்.

காஞ்சியில் உள்ள

திருவேளுக்கை-நரசிம்மனாய் உள்ளான்.

திருவெண்கா-பள்ளி கொண்டுள்ளான்.

திருமூழிக்களம்-விளக்காக உள்ளான்.

திருஆதனூர்-காலங்களை அளக்கும் இறைவனாக உள்ளான்

திருநீர் மலை-நேற்று, இன்று, நாளை ஆகிய மூன்று காலங்களுக்கும் தலைவன் ஆக உள்ளான்.

திருப்புல்லாணி-நான்கு வேதங்கள் ஆக உள்ளான்.

திருத்தலைச்சங்கு காடு-முழுச் சந்திரன்போல் உள்ளான்.

திருவாலி -அமுதமாகக் காட்சி அளிக்கின்றான்.

இவ்வாறு தலைவி தலைவனாம் திருமால் எழுந்தருளி உள்ள இடங்களையும், அங்கு உள்ள இறைவரின் சிறப்புகளையும் கூறுகிறான்.

5.2.3 பிற பெருமைகள்

தலைவி தன் காதல் துயரத்தின் காரணம் யார் என்று தெரியுமா? எனக் கேட்டுத் தலைவனாகிய திருமாலின் பல்வேறு பெருமைகளைக் கூறுவதாகக் காட்டப்படுகின்றது.

மணம் வீசும் துளசி மாலை அணிந்த மார்பை உடையவன்.காயாம் பூ என்ற மலரின் நிறத்தை உடையவன். அவன் இராமன் ஆவான். அவன் இராவணனுடன் போர்செய்து இராவணனின் பத்துத் தலைகளையும் வெட்டியவன். நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்து இரணியன் என்ற அரக்கனின் மார்பை வகிர்ந்தவன். சக்கரப் படையினைக் கையில் ஏந்தியவன். பன்றி அவதாரம் எடுத்தவன். இந்த உலகைக் கடல் விழுங்கியபோது பன்றி வடிவம் எடுத்து, கொம்பால் உலகைக் கடலின் மேலே எடுத்தவன். கடலில் அமுதத்தைக் கடைந்தவன். குறுகிய வடிவம் ஆகிய வாமன அவதாரம் எடுத்தவன். வாமன அவதாரம் எடுத்து மாவலியை அடக்கியவன். திருமகளின் கணவன் என்று திருமாலின் பல்வேறு பெருமைகளைத் தலைவி கூறுகின்றாள். எடுத்துக்காட்டாக,

மன்னன் நறும்துழாய் வாழ்மார்பன் மாமதிகோள்
முன்னம் விடுத்த முகில்வண்ணன் - காயாவிள்
சின்ன நறும்பூம் திகழ்வண்ணன்

(அடிகள் :191-193)

(நறும் = மணம்மிக்க; துழாய் = துளசி; மார்பன் = மார்பை உடையவன்; மாமதி = சந்திரன்; கோள் = துன்பம்; முன்னம் = முன்னால்; விடுத்த = நீக்கிய; முகில் = மேகம்; வண்ணன் = நிறம் உடையவன்; காயா = காயாம்பூ)

என்ற அடிகளைக் காட்டலாம்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

5.3 தலைவியின் நிலை

தலைவன் மேல் காதல் கொண்ட தலைவி தன் நிலையைக் கூறி மடல் ஏறப் போவதாகக் கூறுகிறாள். தலைவியின் நிலை பின்வருமாறு காட்டப்படுகிறது.

5.3.1 திருமாலைப் பார்த்தல்

தலைவி தன் காதலன் ஆகிய திருமாலைப் பார்த்ததைக் கூறுகின்றாள். பெரிய சோலைகள் நிறைந்ததும் அந்தணர்கள் வாழ்வதும் ஆகிய ஊர் திருநறையூர். அங்குள்ள கோவில் பொன்னால் ஆகிய மலை போன்று உள்ளது. அந்தக் கோவிலின் கதவைத் தாண்டி உள்ளே சென்று என் கண்கள் மகிழும்படி திருமாலைக் கண்டேன். அங்கே உள்ள இறைவனின் புன்சிரிப்புத் தவழும் வாயையும், திருமுகள் தங்கும் மார்பையும், இரண்டு பாதங்களையும், கைகளையும், கண்களையும் கண்டேன் என்கிறாள். இதை,

..... இரும் பொழில்சூழ்

மன்னு மறையோர் திருநறையூர் மாமலைபோல்

பொன்இயலும் மாடக் கவாடம் கடந்துபுக்கு

என்னுடைய கண்களிப்ப நோக்கினேன் - நோக்குதலும்

மன்னன் திருமார்பும் வாயும் அடியிணையும்

பன்னு கரதலமும் கண்களும்

(அடிகள் : 144-150)

(இரும்பொழில் = பெரிய சோலைகள்; மறையோர் = அந்தணர்; இயலும் = போன்ற; கவாடம் = கதவு; புக்கு = புகுந்து; நோக்குதலும் = பார்த்ததும்; கரதலம் = கைகள்)

என்கிறாள்.

5.3.2 தலைவன் அழகில் மயங்குதல்

திருமாலைக் கண்ட தலைவி, அவன் பக்கத்தில் திருமுகள் நிற்பதைக் கூடக் காணவில்லை. திருமாலின் அழகில் மயங்கினாள். அவள் மனமும் அறிவும் திருமாலிடம் சென்றன. அவள் கை வளையல்களும் மேகலை என்ற அணிகலனும் கழன்று வீழ்ந்தன. இதை

என்னுடைய நெஞ்சம் அறிவும் இளவளையும்

பொன்இயலும் மேகலையும் ஆங்குஒழியப் போந்தேற்கு

(அடிகள் : 160-161)

(இயலும் = செய்து; ஒழிய = நீங்க)

என்கிறாள்.

• காதல் நோய்

தலைவனின் அழகில் மயங்கிய தலைவி காதல் துன்பத்தால் வருந்துகின்றாள். கடல் அலைகளின் ஒலி துன்பம் விளைத்தது. சந்திரனின் ஒளி வெப்பத்தை வீசியது. தென்றல் காற்று நெருப்பை அள்ளி வீசியது. பெண் அன்றில் பறவை தன் ஆண் அன்றிலுடன் கூடிக் குலவும் போது உண்டாக்கும் ஓசை நெஞ்சைப் பிளந்தது. மன்மதன் தாக்

5.3.3 தலைவி புலம்புதல்

காதல் துன்பத்தால் வருந்தும் தலைவி பலவாறு புலம்புகின்றாள். காட்டில் பூத்த பூக்கள் யாருக்கும் பயன்படாது வீணாக உதிர்ந்துவிடும். அதுபோல் என் பெண்மையும் மார்புகளும் திருமாலுக்குப் பயன்படாது போயிற்றே.

என் மார்புகள் அவன் மார்பில் தோயவில்லை. எனவே என் மார்புகள் எனக்குப் பாரம் ஆக உள்ளனவே ! அதனால் பயன் இல்லையே ! என்று பலவாறு புலம்புவதாகக் காட்டுகின்றார்.

கல்நவிலும் காட்டுஅகத்து ஓர்வல்லிக் கடிமலரின்

நல்நறும் வாசம்மற்று ஆரானும் எய்தாமே

மன்னும் வறுநிலத்து வானாங்கு உகுத்ததுபோல்

என்னுடைய பெண்மையும் என்நலனும் என்முலையும்

மன்னும் மலர்மங்கை மைந்தன் கண்புரத்துப்

பொன்மலைபோல் நின்றவந்தன் பொன்அகலம்

தோயாவேல்

என்இவைதான் வாளா? எனக்கே பொறைஆகி

முன்இருந்து மூக்கின்று - மூவாமைக் காப்பதோர்

மன்னும் மருந்து அறிவீர் இல்லையே?

(கல்நவிலும் = கல் என்ற ஓசை உண்டாகும்; காட்டகத்து = காட்டில்; கடி = மணம் மிக்க;
ஆரானும் = ஒருவராலும்; வறுநிலம் = வெற்றுநிலம்; வாளாங்கு = வீணாக; உகுத்தது =
உதிர்ந்தது; நலனும் = அழகும்; அகலம் = மார்பு; தோயாவேல் = படியாவிடில்; மூக்கின்று
= மூப்பு அடைகின்றது)

என் இளமை இவ்வாறு பயனின்றி மூப்பு அடைவதைத் தடுக்க உங்களுக்கு மருந்து ஏதும்
தெரியவில்லையே என வருந்துகிறாள்.

5.3.1 திருமாலைப் பார்த்தல்

தலைவி தன் காதலன் ஆகிய திருமாலைப் பார்த்ததைக் கூறுகின்றாள். பெரிய சோலைகள் நிறைந்ததும் அந்தணர்கள் வாழ்வதும் ஆகிய ஊர் திருநறையூர். அங்குள்ள கோவில் பொன்னால் ஆகிய மலை போன்று உள்ளது. அந்தக் கோவிலின் கதவைத் தாண்டி உள்ளே சென்று என் கண்கள் மகிழும்படி திருமாலைக் கண்டேன். அங்கே உள்ள இறைவனின் புன்சிரிப்புத் தவமும் வாயையும், திருமகள் தங்கும் மார்பையும், இரண்டு பாதங்களையும், கைகளையும், கண்களையும் கண்டேன் என்கிறாள். இதை,

..... இரும் பொழில்சூழ்

மன்னு மறையோர் திருநறையூர் மாமலைபோல்

பொன்இயலும் மாடக் கவாடம் கடந்துபுக்கு

என்னுடைய கண்களிப்ப நோக்கினேன் - நோக்குதலும்

மன்னன் திருமார்பும் வாயும் அடியிணையும்

பன்னு கரதலமும் கண்களும்

(அடிகள் : 144-150)

(இரும்பொழில் = பெரிய சோலைகள்; மறையோர் = அந்தணர்; இயலும் = போன்ற; கவாடம் = கதவு; புக்கு = புகுந்து; நோக்குதலும் = பார்த்ததும்; கரதலம் = கைகள்)

என்கிறாள்.

5.3.2 தலைவன் அழகில் மயங்குதல்

திருமாலைக் கண்ட தலைவி, அவன் பக்கத்தில் திருமகள் நிற்பதைக் கூடக் காணவில்லை. திருமாலின் அழகில் மயங்கினாள். அவள் மனமும் அறிவும் திருமாலிடம் சென்றன. அவள் கை வளையல்களும் மேகலை என்ற அணிகலனும் கழன்று வீழ்ந்தன. இதை

என்னுடைய நெஞ்சம் அறிவும் இனவளையும்
பொன்இயலும் மேகலையும் ஆங்குஒழியப் போந்தேற்கு
(அடிகள் : 160-161)
(இயலும் = செய்த; ஒழிய = நீங்க)
என்கிறாள்.

• காதல் நோய்

தலைவனின் அழகில் மயங்கிய தலைவி காதல் துன்பத்தால் வருந்துகின்றாள். கடல் அலைகளின் ஒலி துன்பம் விளைத்தது. சந்திரனின் ஒளி வெப்பத்தை வீசியது. தென்றல் காற்று நெருப்பை அள்ளி வீசியது. பெண் அன்றில் பறவை தன் ஆண் அன்றிலுடன் கூடிக் குலவும் போது உண்டாக்கும் ஓசை நெஞ்சைப் பிளந்தது. மன்மதன் தாக்

5.3.3 தலைவி புலம்புதல்

காதல் துன்பத்தால் வருந்தும் தலைவி பலவாறு புலம்புகின்றாள். காட்டில் பூத்த பூக்கள் யாருக்கும் பயன்படாது வீணாக உதிர்ந்துவிடும். அதுபோல் என் பெண்மையும் மார்புகளும் திருமாலுக்குப் பயன்படாது போயிற்றே.

என் மார்புகள் அவன் மார்பில் தோயவில்லை. எனவே என் மார்புகள் எனக்குப் பாரம் ஆக உள்ளனவே! அதனால் பயன் இல்லையே! என்று பலவாறு புலம்புவதாகக் காட்டுகின்றார்.

கல்நவிலும் காட்டுஅகத்து ஓர்வல்லிக் கடிமலரின்
நல்நறும் வாசம்மற்று ஆரானும் எய்தாமே
மன்னும் வறுநிலத்து வாளாங்கு உகுத்ததுபோல்
என்னுடைய பெண்மையும் என்நலனும் என்முலையும்
மன்னும் மலர்மங்கை மைந்தன் கணபுரத்துப்
பொன்மலைபோல் நின்றவன்தன் பொன்அகலம்
தோயாவேல்

என்இவைதான் வாளா? எனக்கே பொறைஆகி
முன்இருந்து மூக்கின்று - மூவாமைக் காப்பதோர்
மன்னும் மருந்து அறிவீர் இல்லையே?

(அடிகள் : 171-178)

(கல்நவிலும் = கல் என்ற ஓசை உண்டாகும்; காட்டகத்து = காட்டில்; கடி = மணம் மிக்க; ஆரானும் = ஒருவராலும்; வறுநிலம் = வெற்றுநிலம்; வாளாங்கு = வீணாக; உகுத்தது = உதிர்ந்தது; நலனும் = அழகும்; அகலம் = மார்பு; தோயாவேல் = படியாவிடில்; மூக்கின்று = மூப்பு அடைகின்றது)

என் இளமை இவ்வாறு பயனின்றி மூப்பு அடைவதைத் தடுக்க உங்களுக்கு மருந்து ஏதும் தெரியவில்லையே என வருந்துகிறாள்.

5.4 மடல் ஏறக் காரணம் கூறுதல்

திருமாலிடம் காதல் கொண்ட தலைவி, அவன் அழகில் மயங்கி, பலவாறு துன்பம் அடைகின்றாள். அவனை அடைவதற்காக மடல் ஏற முற்படுகின்றாள். அப்போது தான் மடல் ஏறுவதற்கு உரிய காரணங்களைக் கூறுகின்றாள்.

பல்வேறு திருத்தலங்களில் எழுந்தருளி இருப்பவன் திருமால். அப்படிப்பட்ட திருமால் மலை போன்ற தோள்களை உடையவன். அவனை நான் திருநறையூரில் கண்டேன். அவனை வணங்கினேன். என் நிலையை எடுத்துக் கூறினேன். இருந்தும் கூட அவன் தன் மார்பையும் திரு அருளையும் தரவில்லை. இதை எல்லா இடமும் சென்று கூறுவேன் என்கிறாள்.

மன்னு மணிமாடக் கோயில் மணாளனை கல்நவில்தோள் காளையைக் கண்டுஆங்குக் கைதொழுது
என்நிலைமை எல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான்
தன்அருளும் ஆகமும் தாரானேல் - தன்னை நான்
மின்இடையார் சேரியிலும் வேதியர்கள் வாழ்இடத்தும்
தன்அடியார் முன்பும் தரணி முழுதுஆளும்
கொல்நவிலும் வேல்வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும்
தன்நிலைமை எல்லாம் அறிவிப்பேன்
(அடிகள் : 266-273)

(நவில் = போன்ற; தாரானேல் = தராவிட்டால்; மின் இடையார் = மின்னலைப் போன்ற இடையை உடைய பெண்கள்; சேரி = ஊர்; தரணி = உலகம்)

திருமாலின் இச்செயலைப் பெண்கள் வாழும் ஊர்களிலும், அந்தணர்கள் வாழும் இடங்களிலும், அடியார்களிடத்தும், மன்னர்களிடமும் அறிவிப்பேன் என்கிறாள்.

முன்பு இவன் இடையர்கள் வாழும் ஊரில் சென்று வெண்ணெய் திருடச் சென்று ஆய்ச்சியர்களால் உரலுடன் கட்டப்பட்டான்.

ஆயர்கள் விழாவில் வண்டிகளில் கொண்டு வந்த உணவு முழுவதையும் உண்டான்.

துரியோதனனிடம் பாண்டவர்களுக்காகத் தூது சென்று, இகழப்பட்டான்.

குடக்கூத்து என்ற நடனம் ஆடினான்.

இராவணனின் தங்கையாகிய சூர்ப்பணகையின் மூக்கை அறுத்தான்.

விசுவாமித்திரர் என்ற முனிவருக்காகத் தாடகையைக் கொன்றான்.

இவற்றைப் போன்று பல்வேறு செயல்களை இவன் செய்துள்ளான்.
இச்செயல்களை உலக மக்கள் அறியும்படி வெளிப்படுத்துவேன். அதற்காக அழகிய
பனை மடலைக் கொண்டு செய்த மடல் ஏறுவேன் என்கிறாள், தலைவி.

..... மற்றுஇவைதான்

உன்னி உலவா உலகுஅறிய ஊர்வன்நான்

முன்னி முளைத்துஎழுந்து ஓங்கி ஒளிபரந்த

மன்னிய பூம்பெண்ணை மடல்

(அடிகள் : 294-296)

(உன்னி = நினைத்து; உலவா = வருந்தி, குலைந்து; முன்னி = படர்ந்து; உலகு
= உலகமக்கள்; பெண்ணை = பனை)
என்கிறாள்.

5.5 பெண்கள் மடல் ஏறுதல்

தமிழ் நூல் மரபின்படி பெண்கள் மடல் ஏறுதல் கூடாது. ஆனால், பெரிய திருமடலில் திருமங்கை ஆழ்வார் பெண் மடல் ஏறுவதாகக் காட்டுகின்றார். இதற்கு உரிய காரணம் இந்நூலில் கூறப்படுகிறது.

..... மான்நோக்கின்

அன்ன நடையார் அலர்ஏசு, ஆடவர்மேல்

மன்னும் மடல்ஊரார் என்பதுஓர் வாசகமும்

தென்உரையில் கேட்டுஅறிவது உண்டுஅதனை

யாம்தெளியோம்;

மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம்

(அடிகள் : 75-79)

மான் போன்ற பார்வையையும் அன்ன நடையையும் உடைய பெண்கள் ஆண்கள் மேல் கொண்ட காதலினால் மடல் ஏற மாட்டார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு மடல் ஏறுவது பழிக்கு இடம் ஆகும் என்பது தமிழ் மரபு. இத்தகைய தமிழ் மரபை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளோம். ஆகவே வடநூல் மரபைப் பின் பற்றுகிறோம் என்று பெண்கள் மடல் ஏறுவதற்குக் காரணம் காட்டப்படுகிறது.

தலைவியிடம் காதல் கொண்ட தலைவன் அவளை அடைவதற்காக மடல் ஏறப் போவதாக அல்லது மடல் ஏறுவதாகக் கூறுவது தமிழ் அகப்பொருள் மரபு. இந்த மரபைத் திருமங்கை ஆழ்வார் பக்தி நோக்கில் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இறைவன் தலைவன், இறைவனிடம் பக்தி கொண்ட அடியார் தலைவனிடம் காதல் கொண்ட தலைவி. இதை நாயகன் நாயகி பாவம் என்பர். எனவே, இறைவனை அடைய, இறைவனின் அருளைப் பெற அடியார் ஆகிய தலைவி, மடல் ஏறப் போவதாகக் கூறும் வகையில் திருமங்கை ஆழ்வார் பெரிய திருமடலைப் பாடி உள்ளார் எனலாம்.

5.6 தொகுப்புரை

நண்பர்களே ! இதுவரை பெரிய திருமடல் என்ற இலக்கியத்தைப் பற்றி அறிந்து கொண்டீர்கள். இந்தப் பாடத்திலிருந்து என்ன செய்திகளை அறிந்து கொண்டீர்கள் என்பதை ஒருமுறை நினைவுபடுத்திப் பாருங்கள்.

*அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு உறுதிப் பொருள்களின் தன்மைகளையும், இவற்றுள் இன்பமே சிறந்தது என்று கூறப்படுவதையும் அறிந்து கொண்டீர்கள்.

*பாட்டுடைத் தலைவனின் பல்வேறு பெருமைகளை விளக்கிக் கொண்டீர்கள்.

*மடல் ஏறத் துணியும் தலைவியின் நிலை, காதல் துயரம், மடல் ஏறத் துணிந்ததன் காரணம் ஆகியவை தெளிவாகப் புரிந்திருக்கும்.

*பெண்கள் மடல் ஏறத் துணிந்ததாகக் காட்டப்பட்டதன் காரணம் விளங்கியிருக்கும்.

*பெரிய திருமடல் என்ற இலக்கியத்தில் இடம் பெறும் சில பாடல் அடிகளை அறிந்து இருப்பீர்கள்.

*பொதுவாகப் பெரிய திருமடல் என்ற இலக்கியம் பற்றித் தெரிந்து கொண்டீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

P10336 திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்

இந்தப் பாடம் என்ன சொல்கிறது?

தமிழ் மொழியில் காணப்படும் சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஒன்று கலம்பக இலக்கியம். கலம்பக நூல்களில் ஒன்று திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்.

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் என்ற பெயர் ஏற்படக் காரணம், இந்த நூலின் ஆசிரியர், இந்த நூலின் தனிச் சிறப்புகள், நூல் அமைப்பு என்பனவற்றைக் கூறுகின்றது.

திருக்காவலூர்க் கலம்பக உறுப்புகள், அவற்றின் விளக்கங்கள், சிறப்பான சில பகுதிகள் என்பன விளக்கப்படுகின்றன.

இந்தப் பாடத்தைப் படிப்பதால் என்ன பயன் பெறலாம்?

- இந்தப் பாடத்தினைப் படித்து முடிக்கும்பொழுது பின்வரும் திறன்களையும் பயன்களையும் பெறலாம்.
- திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் என்று பெயர் ஏற்பட்ட காரணத்தை அறியலாம்.
- இந்நூலின் ஆசிரியர் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.
- இந்த நூலின் சிறப்புகள் சிலவற்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.
- திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் இடம்பெறும் கலம்பக உறுப்புகளையும் அவற்றின் விளக்கங்களையும் அறியலாம்.
- இந்தக் கலம்பக உறுப்புகளில் இடம்பெறும் செய்திகள் சிலவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பாட அமைப்பு

6.0 பாட முன்னுரை

6.1 திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்

6.1.1 ஆசிரியர்

6.1.2 சிறப்புகள்

6.1.3 நூல் அமைப்பு

6.1.4 காப்புச் செய்யுள்

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

6.2 திருக்காவலூர்க் கலம்பக உறுப்புகள்

6.2.1 பொதுவானவை

6.2.2 அகத்திணைக்கு உரியவை

6.3 தொகுப்புரை

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - II

6.1 திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்

தமிழ்நாட்டில் உள்ள மாவட்டங்களில் ஒன்று திருச்சிராப்பள்ளி. இந்த மாவட்டத்தில் கொள்ளிடம் என்ற ஆற்றின் வடக்குக் கரையில் அமைந்துள்ள ஊர் ஏலாக்குறிச்சி என்ற திருக்காவலூர் ஆகும். தெய்வத் திருக்காவல் மிகுந்த ஊர் என்ற பொருளில் திருக்காவலூர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கருதுவர். இந்தப் பெயரை இந்த ஊருக்கு இட்டவர் இந்த நூலின் ஆசிரியராகிய வீரமாமுனிவர் ஆவார். திருக்காவலூர் என்ற ஊரில் எழுந்தருளியுள்ள பெண் தெய்வம் அடைக்கல அன்னை. இந்த அடைக்கல அன்னையைப் புகழ்ந்து கலம்பகமாகப் பாடப்பட்ட நூலே இது. எனவே, இந்நூல் திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் எனப்பட்டது.

6.1.1 ஆசிரியர்

இந்த நூலின் ஆசிரியர் வீரமாமுனிவர் ஆவார். இவருடைய இயற்பெயர் காண்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி என்பது ஆகும். இவர் இத்தாலி நாட்டில், மாண்டுவா என்ற மாவட்டத்தில், காஸ்திக்கினியோன் என்ற ஊரில் 8.11.1680-இல் பிறந்தார். இவர் கிறித்தவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர். கிறித்தவ சமயக் கருத்துகளைப் பரப்புவதற்காக இந்தியா வந்தார். தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து தமிழ் மொழியைக் கற்றார். தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களையும் நன்கு கற்றார். பின் இலக்கணம், காப்பியம், சிற்றிலக்கியம், சிறுகதை, அகராதி போன்ற துறைகளில் தமிழ்மொழியில் நூல்கள் பல இயற்றினார். அவற்றுள் ஒன்றே திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் ஆகும்.

6.1.2 சிறப்புகள்

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் பல சிறப்புகளைப் பெற்ற நூலாகத் திகழ்கின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்:

1) தமிழ் மொழியில் தோன்றியுள்ள கலம்பக நூல்கள் பொதுவாக ஆண்பாற் கலம்பகங்களாக உள்ளன. அதாவது, பாட்டுடைத் தலைவர் ஆடவராக உள்ளனர்.

ஆனால், இந்தக் கலம்பகம் பெண்பாற் கலம்பகமாக உள்ளது. இந்நூல் அடைக்கலமாதா என்ற பெண் தெய்வத்தைத் தலைவியாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது.

2) கிறித்தவ சமயம் சார்ந்த கலம்பக நூலாக இது ஒன்றே காணப்படுகின்றது.

3) பிற கலம்பக நூல்களில் சிற்றின்பச் செய்திகளே அதாவது உலக இன்பச் செய்திகளே காணப்படும். இந்த நூலில் பேரின்பச் செய்திகள் அதாவது இறை இன்பச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

4) இந்த நூலில் காணப்படும் கலம்பக இலக்கிய உறுப்புகளுள் ஒன்று சமூக

உல்லாசம். இந்த உறுப்பு வேறு கலம்பக நூல்களில் காணப்படவில்லை.

இவை போன்ற பல சிறப்புகளை உடையதாக இந்த நூல் திகழ்கின்றது.

6.1.3 நூல் அமைப்பு

இந்நூல் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா, துறை, தாழிசை, விருத்தம் முதலிய பல வகைப் பாடல்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் 100 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

கலம்பக உறுப்புகள் 18 எனக் கூறப்படும் பொது மரபு உள்ளது. ஆனால், கலம்பக நூல்களைப் பார்க்கும்போது 18 உறுப்புகளுக்கு அதிகமாகவும், வேறு சில உறுப்புகள் கலந்து வரவும் காணலாம். இந்த நூலில் காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாக 20 உறுப்புகள் காணப்படுகின்றன.

6.1.4 காப்புச் செய்யுள்

நூலை இயற்றும் புலவர்கள் தாம் இயற்றும் நூல் நன்கு முடிவதற்காக இறைவனைக் காக்கும்படி வேண்டிப் பாடுவர். இது காப்புச்செய்யுள் எனப்படும்.

இந்த நூலில் திருக்காவலூரில் கோயில் கொண்டுள்ள, பெண்களில் சிறந்த அடைக்கல அன்னையின் பெருமைகளைக் கூறுகின்றார். அதற்குக் கன்னிமை மாறாத சங்கு போன்ற தூயவளாகிய மரியாள் ஈன்ற இறைவனாகிய இயேசு என்ற அழகிய முத்து மாலையைத் தம் நெஞ்சில் அணிந்து கொள்வதாகக் கூறுகின்றார். இப்பாடலில் வீரமாமுனிவர் இயேசுவின் தாயாகிய மரியாளை, பால் கடல் கன்னிச் சங்கு என்று புகழ்கின்றார். கடலில் உள்ள சங்கு மழைத் துளிகளை ஏற்று, ஆணின் உறவு இல்லாமல் கருவுற்று, முத்தினைக் கொடுக்கும். அதுபோல், ஆணின் உறவு இன்றி, தேவ ஆவியின் வல்லமையால் மரியாள் கருவுற்று, இயேசுவைப் பெற்றாள் என்று காட்டுகின்றார்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

6.1.1 ஆசிரியர்

இந்த நூலின் ஆசிரியர் வீரமாமுனிவர் ஆவார். இவருடைய இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி என்பது ஆகும். இவர் இத்தாலி நாட்டில், மாண்டுவா என்ற மாவட்டத்தில், காஸ்திக்கினியோன் என்ற ஊரில் 8.11.1680-இல் பிறந்தார். இவர் கிறித்தவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர். கிறித்தவ சமயக் கருத்துகளைப் பரப்புவதற்காக இந்தியா வந்தார். தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து தமிழ் மொழியைக் கற்றார். தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களையும் நன்கு கற்றார். பின் இலக்கணம், காப்பியம், சிற்றிலக்கியம், சிறுகதை, அகராதி போன்ற துறைகளில் தமிழ்மொழியில் நூல்கள் பல இயற்றினார். அவற்றுள் ஒன்றே திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் ஆகும்.

6.1.2 சிறப்புகள்

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் பல சிறப்புகளைப் பெற்ற நூலாகத் திகழ்கின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்:

1) தமிழ் மொழியில் தோன்றியுள்ள கலம்பக நூல்கள் பொதுவாக ஆண்பாற் கலம்பகங்களாக உள்ளன. அதாவது, பாட்டுடைத் தலைவர் ஆடவராக உள்ளனர்.

ஆனால், இந்தக் கலம்பகம் பெண்பாற் கலம்பகமாக உள்ளது. இந்நூல் அடைக்கலமாதா என்ற பெண் தெய்வத்தைத் தலைவியாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது.

2) கிறித்தவ சமயம் சார்ந்த கலம்பக நூலாக இது ஒன்றே காணப்படுகின்றது.

3) பிற கலம்பக நூல்களில் சிற்றின்பச் செய்திகளே அதாவது உலக இன்பச் செய்திகளே காணப்படும். இந்த நூலில் பேரின்பச் செய்திகள் அதாவது இறை இன்பச் செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

4) இந்த நூலில் காணப்படும் கலம்பக இலக்கிய உறுப்புகளுள் ஒன்று சமூக உல்லாசம். இந்த உறுப்பு வேறு கலம்பக நூல்களில் காணப்படவில்லை.

இவை போன்ற பல சிறப்புகளை உடையதாக இந்த நூல் திகழ்கின்றது.

6.1.3 நூல் அமைப்பு

இந்நூல் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா, துறை, தாழிசை, விருத்தம் முதலிய பல வகைப் பாடல்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் 100 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

கலம்பக உறுப்புகள் 18 எனக் கூறப்படும் பொது மரபு உள்ளது. ஆனால், கலம்பக நூல்களைப் பார்க்கும்போது 18 உறுப்புகளுக்கு அதிகமாகவும், வேறு சில உறுப்புகள் கலந்து வரவும் காணலாம். இந்த நூலில் காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாக 20 உறுப்புகள் காணப்படுகின்றன.

6.1.4 காப்புச் செய்யுள்

நூலை இயற்றும் புலவர்கள் தாம் இயற்றும் நூல் நன்கு முடிவதற்காக இறைவனைக் காக்கும்படி வேண்டிப் பாடுவர். இது காப்புச்செய்யுள் எனப்படும்.

இந்த நூலில் திருக்காவலூரில் கோயில் கொண்டுள்ள, பெண்களில் சிறந்த அடைக்கல அன்னையின் பெருமைகளைக் கூறுகின்றார். அதற்குக் கன்னிமை மாறாத சங்கு போன்ற தூயவளாகிய மரியாள் ஈன்ற இறைவனாகிய இயேசு என்ற அழகிய முத்து மாலையைத் தம் நெஞ்சில் அணிந்து கொள்வதாகக் கூறுகின்றார். இப்பாடலில் வீரமாமுனிவர் இயேசுவின் தாயாகிய மரியாளை, பால் கடல் கன்னிச் சங்கு என்று புகழ்கின்றார். கடலில் உள்ள சங்கு மழைத் துளிகளை ஏற்று, ஆணின் உறவு இல்லாமல் கருவுற்று, முத்தினைக் கொடுக்கும். அதுபோல், ஆணின் உறவு இன்றி, தேவ ஆவியின் வல்லமையால் மரியாள் கருவுற்று, இயேசுவைப் பெற்றாள் என்று காட்டுகின்றார்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் - I

6.2 திருக்காவலூர்க் கலம்பக உறுப்புகள்

இனி, இந்த நூலில் இடம்பெறும் கலம்பக உறுப்புகளையும் அவற்றுள் கூறப்படும் செய்திகளையும் சிறிது காணலாம். உறுப்புகளை அகத்திணைக்கு உரியவை என்றும் பொதுவானவை என்றும் பிரித்துக் காணலாம்.

6.2.1 பொதுவானவை

திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள கலம்பக உறுப்புகளில் பொதுவாகச் சொல்லப்படும் கருத்துகளைக் கொண்டவைகளாகச் சில உள்ளன. அவற்றைப் பற்றிக் கற்போம்.

• புயவகுப்பு

புயம் என்றால் தோள் என்று பொருள். பாட்டுடைத் தலைவனின் தோள்களின் பெருமைகளைக் கூறும் உறுப்பு இது. இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவி அடைக்கல அன்னை. எனவே, அடைக்கல அன்னையின் மகனாகிய இயேசுவின் தோள்களின் பெருமைகளை ஆசிரியர் புகழ்கின்றார்.

இயேசுவின் தோள்கள் வானம், பூமி மற்றும் அனைத்து உலகிலும் உள்ள பொருள்கள் அனைத்தையும் உருவாக்கின. மனித இனம் மட்டும் அன்றிப் பிற உயிர்களையும் படைத்தன. பாவங்களை நீக்கின. இஸ்ரவேலர்கள் நடந்து செல்லுமாறு செங்கடல் பிளந்து, இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள நீர் மதில் சுவர்களைப் போல் எழுந்து நிற்குமாறு செய்தன. யோர்தான் என்ற நதியின் ஓட்டத்தைத் தடுத்தன. எரிகோ நகரத்தை இடித்தன. சூரியனை வானத்தில் இயக்கின. இரண்டு கல் பலகைகளில் பத்துக் கட்டளைகளை எழுதின என்றெல்லாம் ஆசிரியர் புகழ்ந்து பாடுகின்றார்.

• தவம்

உடலைப் பாதுகாத்தல், உறுப்புகளை அடக்குதல், தம்மை வருத்தி இறைவனையே நினைத்திருத்தல் என்பனவற்றைத் தவம் என்று கூறலாம். இவ்வாறு செய்யும் தவத்தின் பயனை அடைக்கல அன்னையை வணங்கினால் எளிதாகப் பெறலாம் என்று இப்பகுதியில் ஆசிரியர் கூறுகின்றார். சான்றாக, உயிர்ஆம் தயையாளை ஓம்புஅனந்தத் தாளை அயிரா மறைமொழி யாளை – பயிர்ஆரும் சிந்துசேர் காவலூர்ச் சேர்ந்தாளைப் பாடினேன் இந்துசேர் தாள்சேர யான்

(தயை = அருள், ஓம்பு = பாதுகாக்கின்ற; அனந்தத்தாள் = முடிவு இல்லாதவள்; அயிரா = சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாத; ஆரும் = நிறைந்த; இந்து = நிலவு)

என்ற பாடலைப் பார்ப்போம்.

மக்களுக்கு அருள் செய்பவன்; முடிவு இல்லாதவன்; வேதத்தை உடையவன்; கொள்ளிடத்தின் வடகரையில் உள்ள திருக்காவலூரில் நிலை கொண்டவன் ஆகிய பெருமைகளை உடையவன் அடைக்கல அன்னை. நிலவு அடைக்கலமாக அடைந்த அன்னையின் திருவடிகளை நான் அடைவதற்காகப் பாடி வணங்குகிறேன் என்கின்றார்.

• மறம்

ஓர் அரசன் ஒரு மறவனின் மகளைத் திருமணம் செய்ய எண்ணுகின்றான். இதனை ஒரு தூதுவனிடம் கூறி மறவனிடம் சென்று பெண் கேட்குமாறு கூறுகின்றான். மறவன் இதனை மறுக்கிறான். தூது அனுப்பிய மன்னனை இகழ்கின்றான். இதனைப் பாடுவது மறம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

வீரம் மிக்கவர்கள் வேட்டுவர்கள். அந்த வேட்டுவக் குலப் பெண்ணைத் திருமணம் பேசி எங்களை இகழ்ந்து வந்தாய். நீ யார்? அடைக்கல அன்னை ஆகிய தெய்வீக மான் ஒரு சிங்கத்தைத் தன் கருவில் தாங்கியது. அப்போது அடைக்கல அன்னை எங்கள் குடியை வந்து அடைந்தாள். அவள் திருவடிகளை வைத்த எங்கள் முன்றில் (முற்றம்) தாமரை பூத்த காட்டைப் போன்றது ஆகும். அவள் புகுந்த சிறிய வீடு, பூ தேன் நீங்கிய பின்னும் வாடாமல் இருப்பது போல் இன்னமும் அழியாமல் உள்ளது.

இவற்றை எல்லாம் நன்றாக உணர்ந்து, அடைக்கல அன்னையை வணங்கி வாழ்த்துவதற்காக நீ திருக்காவலூரை அடைவாயாக என, மறவன் பெண் கேட்டு வந்த தூதுவனிடம் கூறுவதாகப் பாடுகின்றார்.

• அம்மாணை

அம்மாணை என்பது மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டுகளில் ஒன்று. மூன்று பெண்கள் கூடி இருப்பார்கள். பாட்டுடைத் தலைவனின் புகழை ஒரு பெண் புகழ்ந்து பாடுவாள். மற்றொரு பெண் அது தொடர்பான ஒரு வினாக் கேட்பாள். மூன்றாம் பெண் ஒரு கருத்தைக் கூறி அதை முடிப்பாள். இவ்வாறு பாடுவதாக அமைவது அம்மாணை ஆகும்.

அம்மாணை உறுப்பில் அமைந்த பாடல் ஒன்றைக் காண்போம். (32:1)

சீர்த்திருக் காவல்நல்லூர்த் தேவஅணங்கு தாள்கமலம்

நீர்த்திருத் திங்கள்மேல் நின்றனகாண் அம்மாணை

நீர்த்திருத் திங்கள்மேல் நின்றனஎன்று ஆம்ஆகில்

ஆர்த்திரு வண்டுஉவப்ப ஆங்குஅலரா அம்மாணை

போர்த்திருச் சோதிஇன்புஅப் போதுஅலரும் அம்மாளை

(சீர்த்த = பெருமை மிக்க; காவல் = திருக்காவலூர்; தான் = திருவடி; நீர்த்த = குளிர்ந்த; திரு = அழகிய; காண் = பார்ப்பாயாக; ஆம் ஆகில் =

உண்மை ஆனால்; ஆர்த்த = ஒலிக்கின்ற; ஆங்கு = அவ்விடத்தில்; அலரா = மலரமாட்டா; போர்த்த = உடுத்தி உள்ள; சோதி = சூரியன்;

இன்பு = இன்பம்; அப்போது = அந்தத் தாமரை மலர்கள்; அலரும் = மலரும்)

முதல் பெண் கூறுவது:

பெருமை மிக்க செல்வம் உடைய திருக்காவலூரின் தெய்வப் பெண் அடைக்கல அன்னை. அவள் திருவடிகள் ஆகிய தாமரை மலர்கள் குளிர்ந்த நிலவின் மீது பொருந்தி உள்ள அதிசயத்தைப் பார்.

இரண்டாம் பெண் வினாவுதல்:

அன்னையின் திருவடிகளில் நிலவு பொருந்தி உள்ளது என நீ கூறுகின்றாய். அது உண்மை. ஆனால் நிலவு உள்ள இடத்தில் தாமரை மலர்கள் மலருமா?

முன்றாம் பெண் முடித்தல்:

அன்னை தன் உடம்பில் உடுத்தியுள்ள சூரியனின் இன்பத்தில் தாமரைகள் மலர்ந்துள்ளன என்று முடிக்கின்றாள்.

• சமூக உல்லாசம்

சமூகம் என்பது மக்கள் சேர்ந்து வாழும் அமைப்பு. அதாவது மக்கள் கூட்டம். உல்லாசம் என்பது மகிழ்ச்சி. எனவே சமூக உல்லாசம் என்பது மக்கள் கூட்டத்தின் மகிழ்ச்சி என்று பொருள்படும். அடைக்கல அன்னையின் முன்னால் பக்தர்கள் அடையும் மகிழ்ச்சியைக் காட்டுவதாக இப்பகுதி அமைகின்றது.

இப்பகுதியில் கொடிகளை ஏந்தி வரும் மக்கள். கவிதைகளை ஏந்திவரும் மக்கள். சாமரங்கள் (விசிறிகள்) ஏந்திவரும் மக்கள். அன்னையின் அருளைப் பாடிவரும் மக்கள். செபமாலை ஏந்திவரும் மக்கள் எனப் பல்வேறு மக்கள் கூட்டங்கள். இவர்கள் அனைவரும் தம் துன்பங்கள் தீர அடைக்கல அன்னையை வணங்கிப் போற்ற வேண்டும் என்கிறார், ஆசிரியர்.

• சித்து

இரும்பைப் பொன் ஆக்குவோர் இரசவாதிகள் எனப்படுவர். இந்த இரசவாதிகள் தம் திறமைகளைத் தலைவிக்கு எடுத்துக் கூறுவதுபோல் பாடப்படும் உறுப்பு சித்து ஆகும். இந்நூலில் திருக்காவலூர் இரசவாதி தன் திறமைக்கு அடைக்கல அன்னையின் அருளே காரணம் என்கிறான்.

அந்தம்இலா அன்னம்இலா ஆடைஇலா நல் குரவு உற்று

அழல் நைந்தீர்காள்

சுந்தரன்நிழல்காவ லூர்இருக்கும் அரும்சித்தன்

தொழிலைக் கேண்மின்

இந்துஅதின்வெண் கலம்ஊன்றும் செம்பொன்தும்

இரண்டும்சேர்த்து

இக்கஞ்சம்தாள்

சந்ததம்வெண் பித்தளையும் செம்பொன்னும்

பைம்பொன்ஆக்கித்

தருவன் கண்டர் (பாடல். 50)

(அந்தம் = தண்ணீர், இலா = இல்லாத, அன்னம் = சோறு; நல் குரவு = வறுமை; அழல் = அழகையில்; நைந்தீர்காள் = துன்பம்

அடைந்தவர்களே, சுந்தரன் = அழகன், கேண்மின் = கேட்பீர்களாக; இந்து = சந்திரன்; வெண்கலம் = வெண்மை ஆகிய அணிகலன்; தும்

= ஒளிவீசக் கூடியது; சந்ததம் = எப்போதும்)

என்பது சித்து என்ற உறுப்பில் அமைந்த பாடல் ஆகும்.

தண்ணீர், சோறு, ஆடை இல்லாமல் வறுமை அடைந்து வருந்துபவர்களே! நான் திருக்காவலூரில் வாழும் சித்துக்கள் செய்பவன். அடைக்கல அன்னையின் பாதங்களில் பித்தளையையும் இரும்பையும் வைத்து, அவற்றைப் பொன் ஆக்கித் தருவேன் என்கின்றான்.

• சம்பிரதம்

வித்தைக்காரன் தான் கற்ற மாய வித்தைகளைச் செய்து காட்டுவதாக அமையும் உறுப்பு சம்பிரதம். இந்த நூலில் வீரமாமுனிவர் ஒரு மாய வித்தைக்காரன் அடைக்கல அன்னையின் அருளால் மாய வித்தைகளைச் செய்து காட்டுவதாகக் கூறுகின்றார்.

முதலில் வெட்டிப் பார்த்தால் ஈயம் என்ற உலோகமாக இருக்கும். பின் அதையே வெட்டிப் பார்த்தால் வெள்ளியாக மாறும். வெள்ளைப் பித்தளையைப் பொன் ஆக்குவேன். இவை போன்ற மாயவித்தைகளுக்காக நான் திருக்காவலூர் அடைக்கல அன்னையின் அருளை இரந்து பெறுவேன் எனக் கூறுவதாகக் காட்டுகின்றார். (பாடல். 51)

• ஊசல்

இது பெண்களின் விளையாட்டுகளில் ஒன்று. பெண்கள் ஊஞ்சலில் இருந்து விளையாடிக் கொண்டு தலைவனின் அவயவங்களைப் புகழ்ந்து பாடுவதாக அமையும் உறுப்பு இது. பாடல்களின் இறுதியில், ஆடர் ஊசல், ஆடாமோ ஊசல், ஆடுக ஊசல் என்பனவற்றில் ஒன்று இடம்பெறும்.

இந்த நூலில் வீரமாமுனிவர் அடைக்கல அன்னையின் குழந்தை ஆகிய இயேசுவை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டுங்கள் என வேண்டுவதாகப் பாடியுள்ளார்.

பெண்களுக்குள் அருள் செல்வி எனப் போற்றப்படுபவள் அடைக்கல அன்னை. அவள் இறைவனுக்கும் அன்னை. கன்னித்தன்மை உடையவள். அத்தகைய அன்னையின் புகழைப் புகழ்ந்து ஊசல் ஆட்டுங்கள் என்கிறார்.

தவம் ஆகிய வீட்டின், மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐந்து புலன்களாகிய கதவை அடையுங்கள். ஒழுக்கம் ஆகிய தாழ்ப்பாளைப் பூட்டுங்கள். இறையருள் என்ற மெத்தை விரிக்கப்பட்ட, உள்ளம் என்ற ஊஞ்சல் பலகையை, அன்பு ஆகிய கயிறு தாங்கி உள்ளது. அக்கயிற்றைக் கட்டி ஊஞ்சலை ஆட்டுங்கள் என வேண்டுவதாகப் பாடி உள்ளார்.

6.2.2 அகத்திணைக்கு உரியவை

தலைவன் தலைவியரிடையே வெளிப்படும் அகவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் தன்மையில் அமைந்துள்ள அகத்திணைக்குரிய உறுப்புகளைப் பற்றி இனிப் பார்ப்போம்.

• காலம்

தலைவன் பொருள் தேடுவதற்காக வெளியூருக்குச் செல்கின்றான். இதனால் தலைவியைப் பிரிகின்றான். தலைவியைப் பிரிந்ததால் தலைவன் துன்பம் அடைகின்றான். இந்தத் துன்பங்களைப் பாடுவது காலம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இந்த நூலில் தலைவன் ஆன்மா. தலைவி அடைக்கல அன்னை. பொருள் உலகப்பற்று என்று உருவகம் செய்து பாடப்பட்டுள்ளது.

வீரமா முனிவர் திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் மக்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் ஆறு நிலைகளை ஆறு காலங்களாகக் காட்டுகின்றார்.

அதாவது, காமவெறி கடந்து, விரகதாபம் தாங்காது அழுது, நரக பயத்தால் மெலிந்து, பாவம் செய்து, நோயால் வருந்தி, பின் அடைக்கல அன்னைக்குத் தொண்டு செய்தல் என்ற ஆறு நிலைகள் காட்டப்படுகின்றன.

• கைக்கிளை

ஆண், பெண் ஆகிய இருவரில் ஒருவரிடம் மட்டும் காமம் காணப்பட்டால் அது கைக்கிளை எனப்படும். இந்த நூலில் காமநோய் கண்ட ஒருவன் திருக்காவலூருக்கு வந்து நோய் நீங்கப் பெற்றான் என்பது இந்த உறுப்பில் கூறப்படுகின்றது.

பொதுவாகக் காதல் நோய் உடையவர்களுக்கு நிலவு சுடும். ஆனால் திருக்காவலூர் அன்னையின் அன்பர்கள் சிற்றின்பத்திலிருந்து விடுபட்டுப் பேரின்ப வழியில் செல்கின்றனர். எனவே, நிலவு சுடுவது இல்லை என்கிறார். இந்த உறுப்பில் அமைந்த பாடலைப் பார்ப்போம். (பாடல்-21)

ஒருவாதிங் காள்சுளிர் பூம்தாள் அணிந்தாள்
ஒருகலையாய்த்
திருவாய்மு கம்ஓத்தாய் ஆழ்ந்த கலையாய்ச்
செகம்குளிர்க்கும்

தருவாய் நிழல்காவ லூர்வதிந் தாய்இனித் தான்கடவோ
மருவாதுஎக் காலமும் இங்குஇலை கைக்கிளை மாலைஅதே
(ஒருவா = நீங்காமல்; தாள் = திருவடி; கலை = பிறைச்சந்திரன்; திருவாய் = அழகு பொருந்திய; ஆழ்ந்த = வளர்ச்சிபெற்ற; செகம் = உலகம்; குளிர்க்கும் = குளிரச் செய்யும்; தரு = மரம்; வதிந்தாய் = வாழ்ந்து வருகின்றாய்; மருவாது = பொருந்தாது; மாலை = மயக்கம்)

நிலவு அடைக்கல அன்னையின் திருவடிகளில் நீங்காது காணப்படுகின்றது. அந்த நிலவைப் பார்த்து, நிலவே! நீ குளிர்ந்த பிறையாய் இருக்கும் போது அடைக்கல அன்னை தன் கால் அடிகளில் உன்னை அணிந்து கொண்டாள். நீ முழு நிலவு ஆனதும் அன்னையின் முகத்திற்கு ஒப்பு ஆனாய். நீ அடைக்கல அன்னையின் ஊரில் வாழ்ந்து வருகின்றாய். எனவே, நீ எவரையும் கட மாட்டாய். எனவே, திருக்காவலூரில் ஒரு பக்கக் காமம் இல்லை. அதனால் எவரிடமும் மயக்கமும் இல்லை என்கிறார்.

• வண்டு

வண்டை அழைத்துக் கூறுவதாக அமையும் உறுப்பு இது. இப்பகுதியில் அமைந்த பாடல் ஒன்றில் (23) அடைக்கல அன்னையின் கைகள் காந்தள் பூக்களை ஒத்துள்ளன. திருவடிகள் தாமரை மலரை ஒத்துள்ளன. கண்கள் நீல மலர்களை ஒத்துள்ளன. வாய் சிவந்த அல்லிப் பூவை ஒத்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்புகளை உடைய அடைக்கல அன்னை கொடுத்த தேனை உண்ணும் வண்டுகளே! இந்த உலகில் உள்ள பூக்கள் தரும் தேன் இதற்கு ஒப்பு ஆகுமோ எனக் கேட்கின்றார். இதோ அந்தப் பாடல்,

காந்தள்கை கஞ்சம்தாள் காவிக்கண் ஆம்பல்வாய்

வேய்ந்துஅலர்ந்த காவலூர் மென்கொடியே - ஈந்தமது

உண்ணிகாள் சொல்லின்நீர் ஒத்துஉளதோ பூஉலகில்

(கஞ்சம் = தாமரை, காவி = நீலமலர்; வேய்ந்து = பின்னி; அலர்ந்த = மலர்ந்த; மது = தேன்; உண்ணி = உண்ணும் வண்டுகள்; சொல்மின்

= சொல்லுங்கள்; பனித்து = சொரிந்து)

* குறம்

தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வருந்துகின்றாள். அப்போது ஒரு குறத்தி வருகின்றாள். தலைவன் வருவதைத் தலைவிக்குக் குறி மூலம் கூறுகின்றாள். இவ்வாறு அமைவதே குறம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இவ்வாறு அமைந்த ஒரு பாடலின் கருத்தைப் பார்ப்போம். (பாடல் - 25)

தலைவியே! குறத்தி ஆகிய நான் கூறும் குறிகளைக் கேள். வளையல்கள் அணிந்த உன் உள்ளங் கையில் உள்ள கோடுகளைப் பார்த்தேன். இந்தக் கைகள் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த அன்னையின் திருவடிகளை வணங்குவன. நாக்கு அவளைப் புகழும் அளவும் தலை அவளை வணங்கும் அளவும் நீ இந்தப் பிறப்பில் சிறந்த செல்வங்களைப் பெறுவாய். மறு பிறப்பில் முழுமையான வாழ்வைப் பெறுவாய் என்று குறி கூறுகின்றாள்.

• இரங்கல்

இரங்கல் என்றால் வருந்துதல் என்பது பொருள். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துகின்றாள். அப்போது தலைவி கடல் ஓரங்களில் உள்ள பொருள்களைப் பார்த்துத்தன் நிலையைக் கூறி வருந்துவதாக அமையும் உறுப்பு இது.

வினை ஆகிய கடலில் ஆன்மாக்கள் விழுந்து துன்பம் அடைகின்றன. ஆன்மாக்கள் இந்தத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட விரும்புகின்றன. அதற்காக அன்னையின் அருள் என்ற தெப்பத்தில் ஏறுகின்றன. மறை என்ற கலங்கரை விளக்கின் ஒளியைத் துணையாகக் கொள்கின்றன. இதனால் ஆசை என்ற இருளைக் கடக்கின்றன. இறுதியில் திருக்காவலூர்க் கரையைச் சென்று அடைகின்றன என்கிறார். (பாடல் 30)

• தழை

தலைவன் பூக்களையும் இலைகளையும் கலந்து செய்த உடையைத் தலைவியிடம் கொடுக்குமாறு தோழியிடம் வேண்டுகின்றாள். அவ்வாறே, தோழி அதைத் தலைவியிடம் கொடுத்து, அதன் சிறப்புகளைக் கூறுகின்றாள். தலைவியிடம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றாள். தலைவியும் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். தோழி தலைவனிடம் சென்று இதைக் கூறுகின்றாள். தழையை ஏற்றுக் கொண்டால் தலைவனின் காதலை ஏற்றுக் கொள்கிறாள் என்று குறிப்பாகப் பொருள்தரும். இது அகத்திணையில் ஒரு துறை ஆகும். இதுவே கலம்பகத்தில் தழை என்ற உறுப்பு ஆகும்.

சிவந்த கதிர்களை உடைய சூரியனை, பொன்னால் ஆகிய இலை உடையாக அடைக்கல அன்னை அணிந்திருக்கின்றாள். நட்சத்திரங்கள் ஆகிய தோகையைக் கொண்ட மயிலாகக் காட்சி அளிக்கின்றாள். திருவடிகளில் சந்திரனைக் கொண்டுள்ளாள். இத்தகைய அடைக்கல அன்னை ஆட்சி செய்யும் திருக்காவலூர் சிறப்பு உடையது என்கிறார். (பாடல். 31)

• பாண்

தலைவன் பரத்தையிடம் உறவு கொண்டான். எனவே, தலைவியைப் பிரிந்தான். சில நாட்கள் சென்றன. தலைவியை மீண்டும் அடைய எண்ணினான். எனவே, தலைவன் பாணனைத் தலைவியிடம் தூது அனுப்பினான். பாணன் தலைவியிடம் சென்றான். தலைவனைப் பற்றிக் கூறினான். தலைவியின் கோபத்தை நீக்க முயன்றான். கோபம் நீங்காத தலைவி பாணனிடம் கூறுவதைக் காட்டுவது பாண் என்னும் உறுப்பு ஆகும்.

இந்நூலில் வீரமாமுனிவர் பாணினியை அழைத்து, இயேசு செய்த அரிய செயல்களை அவள் பாடுவதற்கு ஏற்றவாறு கூறுகின்றார்.

6.2.2 அகத்திணைக்கு உரியவை

தலைவன் தலைவியரிடையே வெளிப்படும் அகவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் தன்மையில் அமைந்துள்ள அகத்திணைக்குரிய உறுப்புகளைப் பற்றி இனிப் பார்ப்போம்.

• காலம்

தலைவன் பொருள் தேடுவதற்காக வெளியூருக்குச் செல்கின்றான். இதனால் தலைவியைப் பிரிகின்றான். தலைவியைப் பிரிந்ததால் தலைவன் துன்பம் அடைகின்றான். இந்தத் துன்பங்களைப் பாடுவது காலம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இந்த நூலில் தலைவன் ஆன்மா. தலைவி அடைக்கல அன்னை. பொருள் உலகப்பற்று என்று உருவகம் செய்து பாடப்பட்டுள்ளது.

வீரமா முனிவர் திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் மக்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் ஆறு நிலைகளை ஆறு காலங்களாகக் காட்டுகின்றார்.

அதாவது, காமவெறி கடந்து, விரகதாபம் தாங்காது அழுது, நரக பயத்தால் மெலிந்து, பாவம் செய்து, நோயால் வருந்தி, பின் அடைக்கல அன்னைக்குத் தொண்டு செய்தல் என்ற ஆறு நிலைகள் காட்டப்படுகின்றன.

• கைக்கிளை

ஆண், பெண் ஆகிய இருவரில் ஒருவரிடம் மட்டும் காமம் காணப்பட்டால்

அது கைக்கிளை எனப்படும். இந்த நூலில் காமநோய் கண்ட ஒருவன் திருக்காவலூருக்கு வந்து நோய் நீங்கப் பெற்றான் என்பது இந்த உறுப்பில் கூறப்படுகின்றது.

பொதுவாகக் காதல் நோய் உடையவர்களுக்கு நிலவு சுடும். ஆனால் திருக்காவலூர் அன்னையின் அன்பர்கள் சிற்றின்பத்திலிருந்து விடுபட்டுப் பேரின்ப வழியில் செல்கின்றனர். எனவே, நிலவு சுடுவது இல்லை என்கிறார். இந்த உறுப்பில் அமைந்த பாடலைப் பார்ப்போம். (பாடல்-21)

ஒருவாதிங் காங்குளிர் பூம்தாள் அணிந்தாள்

ஒருகலையாய்த்

திருவாய்மு கம்ஓத்தாய் ஆழ்ந்த கலையாய்ச்

செகம்குளிர்க்கும்

தருவாய் நிழல்காவ லூர்வதிந் தாய்இனித் தான்சுடவோ

மருவாதுஎக் காலமும் இங்குஇலை கைக்கிளை மாலைஅதே

(ஒருவா = நீங்காமல்; தாள் = திருவடி; கலை = பிறைச்சந்திரன்; திருவாய் = அழகு பொருந்திய; ஆழ்ந்த = வளர்ச்சிபெற்ற; செகம் =

உலகம்; குளிர்க்கும் = குளிர்ச் செய்யும்; தரு = மரம்; வதிந்தாய் = வாழ்ந்து வருகின்றாய்; மருவாது = பொருந்தாது; மாலை = மயக்கம்)

நிலவு அடைக்கல அன்னையின் திருவடிகளில் நீங்காது காணப்படுகின்றது. அந்த நிலவைப் பார்த்து, நிலவே! நீ குளிர்ந்த பிறையாய் இருக்கும் போது அடைக்கல அன்னை தன் கால் அடிகளில் உன்னை அணிந்து கொண்டாள். நீ முழு நிலவு ஆனதும் அன்னையின் முகத்திற்கு ஒப்பு ஆனாய். நீ அடைக்கல அன்னையின் ஊரில் வாழ்ந்து வருகின்றாய். எனவே, நீ எவரையும் சுட மாட்டாய். எனவே, திருக்காவலூரில் ஒரு பக்கக் காமம் இல்லை. அதனால் எவரிடமும் மயக்கமும் இல்லை என்கிறார்.

* வண்டு

வண்டை அழைத்துக் கூறுவதாக அமையும் உறுப்பு இது. இப்பகுதியில் அமைந்த பாடல் ஒன்றில் (23) அடைக்கல அன்னையின் கைகள் காந்தள் பூக்களை ஒத்துள்ளன. திருவடிகள் தாமரை மலரை ஒத்துள்ளன. கண்கள் நீல மலர்களை ஒத்துள்ளன. வாய் சிவந்த அல்லிப் பூவை ஒத்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்புகளை உடைய அடைக்கல அன்னை கொடுத்த தேனை உண்ணும் வண்டுகளே! இந்த உலகில் உள்ள பூக்கள் தரும் தேன் இதற்கு ஒப்பு ஆகுமோ எனக் கேட்கின்றார். இதோ அந்தப் பாடல்,

காந்தள்கை கஞ்சம்தாள் காவிக்கண் ஆம்பல்வாய்
வேய்ந்துஅலர்ந்த காவலூர் மென்கொடியே - ஈந்தமது
உண்ணிகாள் சொல்மின்றீர் ஒத்துஉளதோ பூஉலகில்

பண் அணிபூம் தீம்தேன் பனித்து

(கஞ்சம் = தாமரை; காவி = நீலமலர்; வேய்ந்து = பின்னி; அலர்ந்த = மலர்ந்த; மது = தேன்; உண்ணி = உண்ணும் வண்டுகள்; சொல்மின் = சொல்லுங்கள்; பனித்து = சொரிந்து)

• குறம்

தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வருந்துகின்றாள். அப்போது ஒரு குறத்தி வருகின்றாள். தலைவன் வருவதைத் தலைவிக்குக் குறி மூலம் கூறுகின்றாள். இவ்வாறு அமைவதே குறம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இவ்வாறு அமைந்த ஒரு பாடலின் கருத்தைப் பார்ப்போம். (பாடல் - 25)

தலைவியே! குறத்தி ஆகிய நான் கூறும் குறிகளைக் கேள். வளையல்கள் அணிந்த உன் உள்ளங் கையில் உள்ள கோடுகளைப் பார்த்தேன். இந்தக் கைகள் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த அன்னையின் திருவடிகளை வணங்குவன. நாக்கு அவளைப் புகழும் அளவும் தலை அவளை வணங்கும் அளவும் நீ இந்தப் பிறப்பில் சிறந்த செல்வங்களைப் பெறுவாய். மறு பிறப்பில் முழுமையான வாழ்வைப் பெறுவாய் என்று குறி கூறுகின்றாள்.

• இரங்கல்

இரங்கல் என்றால் வருந்துதல் என்பது பொருள். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துகின்றாள். அப்போது தலைவி கடல் ஓரங்களில் உள்ள பொருள்களைப் பார்த்துத்தன் நிலையைக் கூறி வருந்துவதாக அமையும் உறுப்பு இது.

வினை ஆகிய கடலில் ஆன்மாக்கள் விழுந்து துன்பம் அடைகின்றன. ஆன்மாக்கள் இந்தத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட விரும்புகின்றன. அதற்காக அன்னையின் அருள் என்ற தெப்பத்தில் ஏறுகின்றன. மறை என்ற கலங்கரை விளக்கின் ஒளியைத் துணையாகக் கொள்கின்றன. இதனால் ஆசை என்ற இருளைக் கடக்கின்றன. இறுதியில் திருக்காவலூர் கரையைச் சென்று அடைகின்றன என்கிறார். (பாடல் 30)

• தழை

தலைவன் பூக்களையும் இலைகளையும் கலந்து செய்த உடையைத் தலைவியிடம் கொடுக்குமாறு தோழியிடம் வேண்டுகின்றாள். அவ்வாறே, தோழி அதைத் தலைவியிடம் கொடுத்து, அதன் சிறப்புகளைக் கூறுகின்றாள். தலைவியிடம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றாள். தலைவியும் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். தோழி தலைவனிடம் சென்று இதைக் கூறுகின்றாள். தழையை ஏற்றுக் கொண்டால் தலைவனின் காதலை ஏற்றுக் கொள்கிறாள் என்று குறிப்பாகப் பொருள்நரும். இது அகத்திணையில் ஒரு துறை ஆகும். இதுவே கலம்பகத்தில் தழை என்ற உறுப்பு ஆகும்.

சிவந்த கதிர்களை உடைய சூரியனை, பொன்னால் ஆகிய இலை உடையாக அடைக்கல் அன்னை அணிந்திருக்கின்றாள். நட்சத்திரங்கள் ஆகிய தோகையைக்

கொண்ட மயிலாகக் காட்சி அளிக்கின்றாள். திருவடிகளில் சந்திரனைக் கொண்டுள்ளாள். இத்தகைய அடைக்கல அன்னை ஆட்சி செய்யும் திருக்காவலூர் சிறப்பு உடையது என்கிறார். (பாடல். 31)

• பாண்

தலைவன் பரத்தையிடம் உறவு கொண்டான். எனவே, தலைவியைப் பிரிந்தான். சில நாட்கள் சென்றன. தலைவியை மீண்டும் அடைய எண்ணினான். எனவே, தலைவன் பாணனைத் தலைவியிடம் தூது அனுப்பினான். பாணன் தலைவியிடம் சென்றான். தலைவனைப் பற்றிக் கூறினான். தலைவியின் கோபத்தை நீக்க முயன்றான். கோபம் நீங்காத தலைவி பாணனிடம் கூறுவதைக் காட்டுவது பாண் என்னும் உறுப்பு ஆகும்.

இந்நூலில் வீரமாமுனிவர் பாணினியை அழைத்து, இயேசு செய்த அரிய செயல்களை அவள் பாடுவதற்கு ஏற்றவாறு கூறுகின்றார். 6.2.2 அகத்திணைக்கு உரியவை

தலைவன் தலைவியரிடையே வெளிப்படும் அகவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் தன்மையில் அமைந்துள்ள அகத்திணைக்குரிய உறுப்புகளைப் பற்றி இனிப் பார்ப்போம்.

• காலம்

தலைவன் பொருள் தேடுவதற்காக வெளியூருக்குச் செல்கின்றான். இதனால் தலைவியைப் பிரிகின்றான். தலைவியைப் பிரிந்ததால் தலைவன் துன்பம் அடைகின்றான். இந்தத் துன்பங்களைப் பாடுவது காலம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இந்த நூலில் தலைவன் ஆன்மா. தலைவி அடைக்கல அன்னை. பொருள் உலகப்பற்று என்று உருவகம் செய்து பாடப்பட்டுள்ளது.

வீரமா முனிவர் திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் மக்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் ஆறு நிலைகளை ஆறு காலங்களாகக் காட்டுகின்றார்.

அதாவது, காமவெறி கடந்து, விரகதாபம் தாங்காது அழுது, நரக பயத்தால் மெலிந்து, பாவம் செய்து, நோயால் வருந்தி, பின் அடைக்கல அன்னைக்குத் தொண்டு செய்தல் என்ற ஆறு நிலைகள் காட்டப்படுகின்றன.

• கைக்கிளை

ஆண், பெண் ஆகிய இருவரில் ஒருவரிடம் மட்டும் காமம் காணப்பட்டால் அது கைக்கிளை எனப்படும். இந்த நூலில் காமநோய் கண்ட ஒருவன் திருக்காவலூருக்கு வந்து நோய் நீங்கப் பெற்றான் என்பது இந்த உறுப்பில் கூறப்படுகின்றது.

பொதுவாகக் காதல் நோய் உடையவர்களுக்கு நிலவு சுடும். ஆனால் திருக்காவலூர் அன்னையின் அன்பர்கள் சிற்றின்பத்திலிருந்து விடுபட்டுப் பேரின்ப வழியில் செல்கின்றனர். எனவே, நிலவு சுடுவது இல்லை என்கிறார். இந்த உறுப்பில் அமைந்த பாடலைப் பார்ப்போம். (பாடல்-21)

ஒருவாதிங் காங்குளிர் பூம்தாள் அணிந்தாள்

ஒருகலையாய்த்

திருவாய்மு கம்ஓத்தாய் ஆழ்ந்த கலையாய்ச்

செகம்குளிர்க்கும்

தருவாய் நிழல்காவ லூர்வதிந் தாய்இனித் தான்கடவோ

மருவாதுளக் காலமும் இங்குஇலை கைக்கிளை மாலைஅதே

(ஒருவா = நீங்காமல்; தாள் = திருவடி; கலை = பிறைச்சந்திரன்; திருவாய் = அழகு பொருந்திய; ஆழ்ந்த = வளர்ச்சிபெற்ற; செகம் =

உலகம்; குளிர்க்கும் = குளிர்ச் செய்யும்; தரு = மரம்; வதிந்தாய் = வாழ்ந்து வருகின்றாய்; மருவாது = பொருந்தாது; மாலை = மயக்கம்)

நிலவு அடைக்கல அன்னையின் திருவடிகளில் நீங்காது காணப்படுகின்றது. அந்த நிலவைப் பார்த்து, நிலவே! நீ குளிர்ந்த பிறையாய் இருக்கும் போது அடைக்கல அன்னை தன் கால் அடிகளில் உன்னை அணிந்து கொண்டாள். நீ முழு நிலவு ஆனதும் அன்னையின் முகத்திற்கு ஒப்பு ஆனாய். நீ அடைக்கல அன்னையின் ஊரில் வாழ்ந்து வருகின்றாய். எனவே, நீ எவரையும் சுட மாட்டாய். எனவே, திருக்காவலூரில் ஒரு பக்கக் காமம் இல்லை. அதனால் எவரிடமும் மயக்கமும் இல்லை என்கிறார்.

• வண்டு

வண்டை அழைத்துக் கூறுவதாக அமையும் உறுப்பு இது. இப்பகுதியில் அமைந்த பாடல் ஒன்றில் (23) அடைக்கல அன்னையின் கைகள் காந்தள் பூக்களை ஒத்துள்ளன. திருவடிகள் தாமரை மலரை ஒத்துள்ளன. கண்கள் நீல மலர்களை ஒத்துள்ளன. வாய் சிவந்த அல்லிப் பூவை ஒத்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்புகளை உடைய அடைக்கல அன்னை கொடுத்த தேனை உண்ணும் வண்டுகளே! இந்த உலகில் உள்ள பூக்கள் தரும் தேன் இதற்கு ஒப்பு ஆகுமோ எனக் கேட்கின்றார். இதோ அந்தப் பாடல்,

காந்தள்கை கஞ்சம்தாள் காவிக்கண் ஆம்பல்வாய்

வேய்ந்துஅலர்ந்த காவலூர் மென்கொடியே - ஈந்தமது

உண்ணிகாள் சொல்மின்றீர் ஒத்துஉளதோ பூஉலகில்

பண்அணிபூம் தீம்தேன் பனித்து

(கஞ்சம் = தாமரை; காவி = நீலமலர்; வேய்ந்து = பின்னி; அலர்ந்த = மலர்ந்த; மது =

தேன்; உண்ணி = உண்ணும் வண்டுகள்; சொல்மின் = சொல்லுங்கள்; பனித்து = சொரிந்து)

• குறம்

தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வருந்துகின்றாள். அப்போது ஒரு குறத்தி வருகின்றாள். தலைவன் வருவதைத் தலைவிக்குக் குறி மூலம் கூறுகின்றாள். இவ்வாறு அமைவதே குறம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இவ்வாறு அமைந்த ஒரு பாடலின் கருத்தைப் பார்ப்போம். (பாடல் - 25)

தலைவியே! குறத்தி ஆகிய நான் கூறும் குறிகளைக் கேள். வளையல்கள் அணிந்த உன் உள்ளங் கையில் உள்ள கோடுகளைப் பார்த்தேன். இந்தக் கைகள் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த அன்னையின் திருவடிகளை வணங்குவன. நாக்கு அவளைப் புகழும் அளவும் தலை அவளை வணங்கும் அளவும் நீ இந்தப் பிறப்பில் சிறந்த செல்வங்களைப் பெறுவாய். மறு பிறப்பில் முழுமையான வாழ்வைப் பெறுவாய் என்று குறி கூறுகின்றாள்.

• இரங்கல்

இரங்கல் என்றால் வருந்துதல் என்பது பொருள். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துகின்றாள். அப்போது தலைவி கடல் ஓரங்களில் உள்ள பொருள்களைப் பார்த்துத்தன் நிலையைக் கூறி வருந்துவதாக அமையும் உறுப்பு இது.

வினை ஆகிய கடலில் ஆன்மாக்கள் விழுந்து துன்பம் அடைகின்றன. ஆன்மாக்கள் இந்தத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட விரும்புகின்றன. அதற்காக அன்னையின் அருள் என்ற தெப்பத்தில் ஏறுகின்றன. மறை என்ற கலங்கரை விளக்கின் ஒளியைத் துணையாகக் கொள்கின்றன. இதனால் ஆசை என்ற இருளைக் கடக்கின்றன. இறுதியில் திருக்காவலூர் கரையைச் சென்று அடைகின்றன என்கிறார். (பாடல் 30)

• தழை

தலைவன் பூக்களையும் இலைகளையும் கலந்து செய்த உடையைத் தலைவியிடம் கொடுக்குமாறு தோழியிடம் வேண்டுகின்றாள். அவ்வாறே, தோழி அதைத் தலைவியிடம் கொடுத்து, அதன் சிறப்புகளைக் கூறுகின்றாள். தலைவியிடம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றாள். தலைவியும் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். தோழி தலைவனிடம் சென்று இதைக் கூறுகின்றாள். தழையை ஏற்றுக் கொண்டால் தலைவனின் காதலை ஏற்றுக் கொள்கிறாள் என்று குறிப்பாகப் பொருள்தரும். இது அகத்திணையில் ஒரு துறை ஆகும். இதுவே கலம்பகத்தில் தழை என்ற உறுப்பு ஆகும்.

சிவந்த கதிர்களை உடைய சூரியனை, பொன்னால் ஆகிய இலை உடையாக அடைக்கல அன்னை அணிந்திருக்கின்றாள். நட்சத்திரங்கள் ஆகிய தோகையைக் கொண்ட மயிலாகக் காட்சி அளிக்கின்றாள். திருவடிகளில் சந்திரனைக் கொண்டுள்ளாள். இத்தகைய அடைக்கல அன்னை ஆட்சி செய்யும் திருக்காவலூர்

• பாண்

தலைவன் பரத்தையிடம் உறவு கொண்டான். எனவே, தலைவியைப் பிரிந்தான். சில நாட்கள் சென்றன. தலைவியை மீண்டும் அடைய எண்ணினான். எனவே, தலைவன் பாணனைத் தலைவியிடம் தூது அனுப்பினான். பாணன் தலைவியிடம் சென்றான். தலைவனைப் பற்றிக் கூறினான். தலைவியின் கோபத்தை நீக்க முயன்றான். கோபம் நீங்காத தலைவி பாணனிடம் கூறுவதைக் காட்டுவது பாண் என்னும் உறுப்பு ஆகும்.

இந்நூலில் வீரமாமுனிவர் பாணினியை அழைத்து, இயேசு செய்த அரிய செயல்களை அவள் பாடுவதற்கு ஏற்றவாறு கூறுகின்றார்.

6.2.1 பொதுவானவை

திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள கலம்பக உறுப்புகளில் பொதுவாகச் சொல்லப்படும் கருத்துகளைக் கொண்டவைகளாகச் சில உள்ளன. அவற்றைப் பற்றிக் கற்போம்.

• புயவகுப்பு

புயம் என்றால் தோள் என்று பொருள். பாட்டுடைத் தலைவனின் தோள்களின் பெருமைகளைக் கூறும் உறுப்பு இது. இந்த நூலின் பாட்டுடைத் தலைவி அடைக்கல அன்னை. எனவே, அடைக்கல அன்னையின் மகனாகிய இயேசுவின் தோள்களின் பெருமைகளை ஆசிரியர் புகழ்கின்றார்.

இயேசுவின் தோள்கள் வானம், பூமி மற்றும் அனைத்து உலகிலும் உள்ள பொருள்கள் அனைத்தையும் உருவாக்கின. மனித இனம் மட்டும் அன்றிப் பிற உயிர்களையும் படைத்தன. பாவங்களை நீக்கின. இஸ்ரவேலர்கள் நடந்து செல்லுமாறு செங்கடல் பிளந்து, இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள நீர் மதில் சுவர்களைப் போல் எழுந்து நிற்குமாறு செய்தன. யோர்தான் என்ற நதியின் ஓட்டத்தைத் தடுத்தன. எரிகோ நகரத்தை இடித்தன. சூரியனை வானத்தில் இயக்கின. இரண்டு கல் பலகைகளில் பத்துக் கட்டளைகளை எழுதின என்றெல்லாம் ஆசிரியர் புகழ்ந்து பாடுகின்றார்.

• தவம்

உடலைப் பாதுகாத்தல், உறுப்புகளை அடக்குதல், தம்மை வருத்தி இறைவனையே நினைத்திருத்தல் என்பனவற்றைத் தவம் என்று கூறலாம். இவ்வாறு செய்யும் தவத்தின் பயனை அடைக்கல அன்னையை வணங்கினால் எளிதாகப் பெறலாம் என்று இப்பகுதியில் ஆசிரியர் கூறுகின்றார். சான்றாக, உயிர்ஆம் தயையானை ஓம்புஅனந்தத் தானை அயிரா மறைமொழி யானை – பயிர்ஆரும் சிந்துசேர் காவலூர்ச் சேர்ந்தானைப் பாடினேன் இந்துசேர் தாள்சேர யான்

(தயை = அருள்; ஓம்பு = பாதுகாக்கின்ற; அனந்தத்தான் = முடிவு இல்லாதவன்; அயிரா = சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாத; ஆரும் = நிறைந்த; இந்து = நிலவு)

என்ற பாடலைப் பார்ப்போம்.

மக்களுக்கு அருள் செய்பவன்; முடிவு இல்லாதவன்; வேதத்தை உடையவன்; கொள்ளிடத்தின் வடகரையில் உள்ள திருக்காவலூரில் நிலை கொண்டவன் ஆகிய பெருமைகளை உடையவன் அடைக்கல அன்னை. நிலவு அடைக்கலமாக அடைந்த

அன்னையின் திருவடிகளை நான் அடைவதற்காகப் பாடி வணங்குகிறேன் என்கின்றார்.

• மறம்

ஓர் அரசன் ஒரு மறவனின் மகளைத் திருமணம் செய்ய எண்ணுகின்றான். இதனை ஒரு தூதுவனிடம் கூறி மறவனிடம் சென்று பெண் கேட்குமாறு கூறுகின்றான். மறவன் இதனை மறுக்கிறான். தூது அனுப்பிய மன்னனை இகழ்கின்றான். இதனைப் பாடுவது மறம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

வீரம் மிக்கவர்கள் வேட்டுவர்கள். அந்த வேட்டுவக் குலப் பெண்ணைத் திருமணம் பேசி எங்களை இகழ்ந்து வந்தாய். நீ யார்? அடைக்கல அன்னை ஆகிய தெய்வீக மான் ஒரு சிங்கத்தைத் தன் கருவில் தாங்கியது. அப்போது அடைக்கல அன்னை எங்கள் குடியை வந்து அடைந்தாள். அவள் திருவடிகளை வைத்த எங்கள் முன்றில் (முற்றம்) தாமரை பூத்த காட்டைப் போன்றது ஆகும். அவள் புகுந்த சிறிய வீடு, பூ தேள் நீங்கிய பின்னும் வாடாமல் இருப்பது போல் இன்னமும் அழியாமல் உள்ளது.

இவற்றை எல்லாம் நன்றாக உணர்ந்து, அடைக்கல அன்னையை வணங்கி வாழ்த்துவதற்காக நீ திருக்காவலூரை அடைவாயாக என, மறவன் பெண் கேட்டு வந்த தூதுவனிடம் கூறுவதாகப் பாடுகின்றார்.

• அம்மாணை

அம்மாணை என்பது மகளிர் விளையாடும் விளையாட்டுகளில் ஒன்று. மூன்று பெண்கள் கூடி இருப்பார்கள். பாட்டுடைத் தலைவனின் புகழை ஒரு பெண் புகழ்ந்து பாடுவாள். மற்றொரு பெண் அது தொடர்பான ஒரு வினாக் கேட்பாள். மூன்றாம் பெண் ஒரு கருத்தைக் கூறி அதை முடிப்பாள். இவ்வாறு பாடுவதாக அமைவது அம்மாணை ஆகும்.

அம்மாணை உறுப்பில் அமைந்த பாடல் ஒன்றைக் காண்போம். (32:1)

சீர்த்ததிருக் காவல்நல்லூர்த் தேவஅணங்கு தாள்கமலம்

நீர்த்ததிருத் திங்கள்மேல் நின்றனகாண் அம்மாணை

நீர்த்ததிருத் திங்கள்மேல் நின்றனஎன்று ஆம்ஆகில்

ஆர்த்ததிரு வண்டுஉவப்ப ஆங்குஅலரா அம்மாணை

போர்த்ததிருச் சோதிஇன்புஅப் போதுஅலரும் அம்மாணை

(சீர்த்த = பெருமை மிக்க; காவல் = திருக்காவலூர்; தாள் = திருவடி; நீர்த்த = குளிர்ந்த; திரு

= அழகிய; காண் = பார்ப்பாயாக; ஆம் ஆகில் = உண்மை ஆனால்; ஆர்த்த = ஒலிக்கின்ற;

ஆங்கு = அவ்விடத்தில்; அலரா = மலரமாட்டா; போர்த்த = உடுத்தி உள்ள; சோதி =

சூரியன்; இன்பு = இன்பம்; அப்போது = அந்தத் தாமரை மலர்கள்; அலரும் = மலரும்)

முதல் பெண் கூறுவது:

பெருமை மிக்க செல்வம் உடைய திருக்காவலூரின் தெய்வப் பெண்

அடைக்கல அன்னை. அவள் திருவடிகள் ஆகிய தாமரை மலர்கள் குளிர்ந்த நிலவின் மீது பொருந்தி உள்ள அதிசயத்தைப் பார்.

இரண்டாம் பெண் வினாவுதல்:

அன்னையின் திருவடிகளில் நிலவு பொருந்தி உள்ளது என நீ கூறுகின்றாய். அது உண்மை. ஆனால் நிலவு உள்ள இடத்தில் தாமரை மலர்கள் மலருமா?

மூன்றாம் பெண் முடித்தல்:

அன்னை தன் உடம்பில் உடுத்தியுள்ள சூரியனின் இன்பத்தில் தாமரைகள் மலர்ந்துள்ளன என்று முடிக்கின்றாள்.

• சமூக உல்லாசம்

சமூகம் என்பது மக்கள் சேர்ந்து வாழும் அமைப்பு. அதாவது மக்கள் கூட்டம். உல்லாசம் என்பது மகிழ்ச்சி. எனவே சமூக உல்லாசம் என்பது மக்கள் கூட்டத்தின் மகிழ்ச்சி என்று பொருள்படும். அடைக்கல அன்னையின் முன்னால் பக்தர்கள் அடையும் மகிழ்ச்சியைக் காட்டுவதாக இப்பகுதி அமைகின்றது.

இப்பகுதியில் கொடிகளை ஏந்தி வரும் மக்கள். கவிதைகளை ஏந்திவரும் மக்கள். சாமரங்கள் (விசிறிகள்) ஏந்திவரும் மக்கள். அன்னையின் அருளைப் பாடிவரும் மக்கள். செபமாலை ஏந்திவரும் மக்கள் எனப் பல்வேறு மக்கள் கூட்டங்கள். இவர்கள் அனைவரும் தம் துன்பங்கள் தீர அடைக்கல அன்னையை வணங்கிப் போற்ற வேண்டும் என்கிறார், ஆசிரியர்.

• சித்து

இரும்பைப் பொன் ஆக்குவோர் இரசவாதிகள் எனப்படுவர். இந்த இரசவாதிகள் தம் திறமைகளைத் தலைவிக்கு எடுத்துக் கூறுவதுபோல் பாடப்படும் உறுப்பு சித்து ஆகும். இந்நூலில் திருக்காவலூர் இரசவாதி தன் திறமைக்கு அடைக்கல அன்னையின் அருளே காரணம் என்கிறான்.

அந்தம்இலா அன்னம்இலா ஆடைஇலா நல்குரவு உற்று
அழல்நைந் தீர்காள்
சுந்தரன்நி முல்காவ லூர்இருக்கும் அரும்சித்தன்
தொழிலைக் கேண்மின்
இந்துஅதின்வெண் கலம்ஊன்றும் செம்பொன்தும்
இரண்டும்சேர்த்து
இக்கஞ் சம்தாள்
சந்ததம்வெண் பித்தளையும் செம்பொன்னும்
பைம்பொன்ஆக்கித்

தருவன் கண்டர் (பாடல். 50)

(அந்தம் = தண்ணீர்; இலா = இல்லாத; அன்னம் = சோறு; நல்குரவு = வறுமை; அழல் = அழுகையில்; நைந்தீர்காள் = துன்பம் அடைந்தவர்களே; சுந்தரன் = அழகன்; கேண்மின் = கேட்பீர்களாக; இந்து = சந்திரன்; வெண்கலம் = வெண்மை ஆகிய அணிகலன்; தும் = ஒளிவீசக் கூடியது; சந்ததம் = எப்போதும்)

என்பது சித்து என்ற உறுப்பில் அமைந்த பாடல் ஆகும்.

தண்ணீர், சோறு, ஆடை இல்லாமல் வறுமை அடைந்து வருந்துபவர்களே! நான் திருக்காவலூரில் வாழும் சித்துக்கள் செய்பவன். அடைக்கல அன்னையின் பாதங்களில் பித்தளையையும் இரும்பையும் வைத்து, அவற்றைப் பொன் ஆக்கித் தருவேன் என்கின்றான்.

• சம்பிரதம்

வித்தைக்காரன் தான் கற்ற மாய வித்தைகளைச் செய்து காட்டுவதாக அமையும் உறுப்பு சம்பிரதம். இந்த நூலில் வீரமாமுனிவர் ஒரு மாய வித்தைக்காரன் அடைக்கல அன்னையின் அருளால் மாய வித்தைகளைச் செய்து காட்டுவதாகக் கூறுகின்றார்.

முதலில் வெட்டிப் பார்த்தால் ஈயம் என்ற உலோகமாக இருக்கும். பின் அதையே வெட்டிப் பார்த்தால் வெள்ளியாக மாறும். வெள்ளைப் பித்தளையைப் பொன் ஆக்குவேன். இவை போன்ற மாயவித்தைகளுக்காக நான் திருக்காவலூர் அடைக்கல அன்னையின் அருளை இரந்து பெறுவேன் எனக் கூறுவதாகக் காட்டுகின்றார். (பாடல். 51)

• ஊசல்

இது பெண்களின் விளையாட்டுகளில் ஒன்று. பெண்கள் ஊஞ்சலில் இருந்து விளையாடிக் கொண்டு தலைவனின் அவயவங்களைப் புகழ்ந்து பாடுவதாக அமையும் உறுப்பு இது. பாடல்களின் இறுதியில், ஆடர் ஊசல், ஆடாமோ ஊசல், ஆடுக ஊசல் என்பனவற்றில் ஒன்று இடம்பெறும்.

இந்த நூலில் வீரமாமுனிவர் அடைக்கல அன்னையின் குழந்தை ஆகிய இயேசுவை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டுங்கள் என வேண்டுவதாகப் பாடியுள்ளார்.

பெண்களுக்குள் அருள் செல்வி எனப் போற்றப்படுபவன் அடைக்கல அன்னை. அவள் இறைவனுக்கும் அன்னை. கன்னித்தன்மை உடையவள். அத்தகைய அன்னையின் புகழைப் புகழ்ந்து ஊசல் ஆட்டுங்கள் என்கிறார்.

தவம் ஆகிய வீட்டின், மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஐந்து புலன்களாகிய கதவை அடையுங்கள். ஒழுக்கம் ஆகிய தாழ்ப்பாளைப் பூட்டுங்கள். இறையருள் என்ற மெத்தை விரிக்கப்பட்ட, உள்ளம் என்ற ஊஞ்சல் பலகையை, அன்பு

ஆகிய கயிறு தாங்கி உள்ளது. அக்கயிற்றைக் கட்டி ஊஞ்சலை ஆட்டுங்கள் என வேண்டுவதாகப் பாடி உள்ளார்.

6.2.2 அகத்திணைக்கு உரியவை

தலைவன் தலைவியரிடையே வெளிப்படும் அகவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் தன்மையில் அமைந்துள்ள அகத்திணைக்குரிய உறுப்புக்களைப் பற்றி இனிப் பார்ப்போம்.

• காலம்

தலைவன் பொருள் தேடுவதற்காக வெளியூருக்குச் செல்கின்றான். இதனால் தலைவியைப் பிரிகின்றான். தலைவியைப் பிரிந்ததால் தலைவன் துன்பம் அடைகின்றான். இந்தத் துன்பங்களைப் பாடுவது காலம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இந்த நூலில் தலைவன் ஆன்மா. தலைவி அடைக்கல அன்னை. பொருள் உலகப்பற்று என்று உருவகம் செய்து பாடப்பட்டுள்ளது.

வீரமா முனிவர் திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் மக்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் ஆறு நிலைகளை ஆறு காலங்களாகக் காட்டுகின்றார்.

அதாவது, காமவெறி கடந்து, விரகதாபம் தாங்காது அழுது, நரக பயத்தால் மெலிந்து, பாவம் செய்து, நோயால் வருந்தி, பின் அடைக்கல அன்னைக்குத் தொண்டு செய்தல் என்ற ஆறு நிலைகள் காட்டப்படுகின்றன.

• கைக்கிளை

ஆண், பெண் ஆகிய இருவரில் ஒருவரிடம் மட்டும் காமம் காணப்பட்டால் அது கைக்கிளை எனப்படும். இந்த நூலில் காமநோய் கண்ட ஒருவன் திருக்காவலூருக்கு வந்து நோய் நீங்கப் பெற்றான் என்பது இந்த உறுப்பில் கூறப்படுகின்றது.

பொதுவாகக் காதல் நோய் உடையவர்களுக்கு நிலவு சுடும். ஆனால் திருக்காவலூர் அன்னையின் அன்பர்கள் சிற்றின்பத்திலிருந்து விடுபட்டுப் பேரின்ப வழியில் செல்கின்றனர். எனவே, நிலவு சுடுவது இல்லை என்கிறார். இந்த உறுப்பில் அமைந்த பாடலைப் பார்ப்போம். (பாடல்-21)

ஒருவாதிங் காள்சுளிர் பூம்தாள் அணிந்தாள்

ஒருகலையாய்த்

திருவாய்மு கம்ஓத்தாய் ஆழ்ந்த கலையாய்ச்

செகம்குளிர்க்கும்

தருவாய் நிழல்காவ லூர்வதிந் தாய்இனித் தான்சுடவோ

மருவாதுஎக் காலமும் இங்குஇலை கைக்கிளை மாலைஅதே

(ஒருவா = நீங்காமல்; தாள் = திருவடி; கலை = பிறைச்சந்திரன்; திருவாய் = அழகு

பொருந்திய; ஆழ்ந்த = வளர்ச்சிபெற்ற; செகம் = உலகம்; குளிர்க்கும் = குளிரச் செய்யும்; தரு = மரம்; வதிந்தாய் = வாழ்ந்து வருகின்றாய்; மருவாது = பொருந்தாது; மாலை = மயக்கம்)

நிலவு அடைக்கல அன்னையின் திருவடிகளில் நீங்காது காணப்படுகின்றது. அந்த நிலவைப் பார்த்து, நிலவே! நீ குளிர்ந்த பிறையாய் இருக்கும் போது அடைக்கல அன்னை தன் கால் அடிகளில் உன்னை அணிந்து கொண்டாள். நீ முழு நிலவு ஆனதும் அன்னையின் முகத்திற்கு ஒப்பு ஆனாய். நீ அடைக்கல அன்னையின் ஊரில் வாழ்ந்து வருகின்றாய். எனவே, நீ எவரையும் சுட மாட்டாய். எனவே, திருக்காவலூரில் ஒரு பக்கக் காமம் இல்லை. அதனால் எவரிடமும் மயக்கமும் இல்லை என்கிறார்.

• வண்டு

வண்டை அழைத்துக் கூறுவதாக அமையும் உறுப்பு இது. இப்பகுதியில் அமைந்த பாடல் ஒன்றில் (23) அடைக்கல அன்னையின் கைகள் காந்தள் பூக்களை ஒத்துள்ளன. திருவடிகள் தாமரை மலரை ஒத்துள்ளன. கண்கள் நீல மலர்களை ஒத்துள்ளன. வாய் சிவந்த அல்லிப் பூவை ஒத்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்புகளை உடைய அடைக்கல அன்னை கொடுத்த தேனை உண்ணும் வண்டுகளே! இந்த உலகில் உள்ள பூக்கள் தரும் தேன் இதற்கு ஒப்பு ஆகுமோ எனக் கேட்கின்றார். இதோ அந்தப் பாடல்,

காந்தள்கை கஞ்சம்தாள் காவிக்கண் ஆம்பல்வாய்
வேய்ந்து அலர்ந்த காவலூர் மென்கொடியே - ஈந்தமது
உண்ணிகாள் சொல்மின்றீர் ஒத்து உளதோ பூஉலகில்
பண் அணிபூம் தீம்தேன் பனித்து

(கஞ்சம் = தாமரை; காவி = நீலமலர்; வேய்ந்து = பின்னி; அலர்ந்த = மலர்ந்த; மது = தேன்; உண்ணி = உண்ணும் வண்டுகள்; சொல்மின் = சொல்லுங்கள்; பனித்து = சொரிந்து)

• குறம்

தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வருந்துகின்றாள். அப்போது ஒரு குறத்தி வருகின்றாள். தலைவன் வருவதைத் தலைவிக்குக் குறி மூலம் கூறுகின்றாள். இவ்வாறு அமைவதே குறம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இவ்வாறு அமைந்த ஒரு பாடலின் கருத்தைப் பார்ப்போம். (பாடல் - 25)

தலைவியே! குறத்தி ஆகிய நான் கூறும் குறிகளைக் கேள். வளையல்கள் அணிந்த உன் உள்ளங் கையில் உள்ள கோடுகளைப் பார்த்தேன். இந்தக் கைகள் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த அன்னையின் திருவடிகளை வணங்குவன. நாக்கு அவளைப் புகழும் அளவும் தலை அவளை வணங்கும் அளவும் நீ இந்தப் பிறப்பில் சிறந்த செல்வங்களைப் பெறுவாய். மறு பிறப்பில் முழுமையான வாழ்வைப் பெறுவாய் என்று குறி கூறுகின்றாள்.

• இரங்கல்

இரங்கல் என்றால் வருந்துதல் என்பது பொருள். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துகின்றாள். அப்போது தலைவி கடல் ஓரங்களில் உள்ள பொருள்களைப் பார்த்துத்தன் நிலையைக் கூறி வருந்துவதாக அமையும் உறுப்பு இது.

வினை ஆகிய கடலில் ஆன்மாக்கள் விழுந்து துன்பம் அடைகின்றன. ஆன்மாக்கள் இந்தத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட விரும்புகின்றன. அதற்காக அன்னையின் அருள் என்ற தெப்பத்தில் ஏறுகின்றன. மறை என்ற கலங்கரை விளக்கின் ஒளியைத் துணையாகக் கொள்கின்றன. இதனால் ஆசை என்ற இருளைக் கடக்கின்றன. இறுதியில் திருக்காவலூர் கரையைச் சென்று அடைகின்றன என்கிறார். (பாடல் 30)

• தழை

தலைவன் பூக்களையும் இலைகளையும் கலந்து செய்த உடையைத் தலைவியிடம் கொடுக்குமாறு தோழியிடம் வேண்டுகின்றான். அவ்வாறே, தோழி அதைத் தலைவியிடம் கொடுத்து, அதன் சிறப்புகளைக் கூறுகின்றாள். தலைவியிடம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றாள். தலைவியும் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். தோழி தலைவனிடம் சென்று இதைக் கூறுகின்றாள். தழையை ஏற்றுக் கொண்டால் தலைவனின் காதலை ஏற்றுக் கொள்கிறாள் என்று குறிப்பாகப் பொருள்தரும். இது அகத்திணையில் ஒரு துறை ஆகும். இதுவே கலம்பகத்தில் தழை என்ற உறுப்பு ஆகும்.

சிவந்த கதிர்களை உடைய சூரியனை, பொன்னால் ஆகிய இலை உடையாக அடைக்கல அன்னை அணிந்திருக்கின்றாள். நட்சத்திரங்கள் ஆகிய தோகையைக் கொண்ட மயிலாகக் காட்சி அளிக்கின்றாள். திருவடிகளில் சந்திரனைக் கொண்டுள்ளாள். இத்தகைய அடைக்கல அன்னை ஆட்சி செய்யும் திருக்காவலூர் சிறப்பு உடையது என்கிறார். (பாடல். 31)

• பாண்

தலைவன் பரத்தையிடம் உறவு கொண்டான். எனவே, தலைவியைப் பிரிந்தான். சில நாட்கள் சென்றன. தலைவியை மீண்டும் அடைய எண்ணினான். எனவே, தலைவன் பாணனைத் தலைவியிடம் தூது அனுப்பினான். பாணன் தலைவியிடம் சென்றான். தலைவனைப் பற்றிக் கூறினான். தலைவியின் கோபத்தை நீக்க முயன்றான். கோபம் நீங்காத தலைவி பாணனிடம் கூறுவதைக் காட்டுவது பாண் என்னும் உறுப்பு ஆகும்.

இந்நூலில் வீரமாமுனிவர் பாணினியை அழைத்து, இயேசு செய்த அரிய செயல்களை அவள் பாடுவதற்கு ஏற்றவாறு கூறுகின்றார்.

6.2.2 அகத்திணைக்கு உரியவை

தலைவன் தலைவியரிடையே வெளிப்படும் அகவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் தன்மையில் அமைந்துள்ள அகத்திணைக்குரிய உறுப்புகளைப் பற்றி இனிப் பார்ப்போம்.

• காலம்

தலைவன் பொருள் தேடுவதற்காக வெளியூருக்குச் செல்கின்றான். இதனால் தலைவியைப் பிரிகின்றான். தலைவியைப் பிரிந்ததால் தலைவன் துன்பம் அடைகின்றான். இந்தத் துன்பங்களைப் பாடுவது காலம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இந்த நூலில் தலைவன் ஆன்மா. தலைவி அடைக்கல அன்னை. பொருள் உலகப்பற்று என்று உருவகம் செய்து பாடப்பட்டுள்ளது.

வீரமா முனிவர் திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் மக்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் ஆறு நிலைகளை ஆறு காலங்களாகக் காட்டுகின்றார்.

அதாவது, காமவெறி கடந்து, விரகதாபம் தாங்காது அழுது, நரக பயத்தால் மெலிந்து, பாவம் செய்து, நோயால் வருந்தி, பின் அடைக்கல அன்னைக்குத் தொண்டு செய்தல் என்ற ஆறு நிலைகள் காட்டப்படுகின்றன.

• கைக்கிளை

ஆண், பெண் ஆகிய இருவரில் ஒருவரிடம் மட்டும் காமம் காணப்பட்டால் அது கைக்கிளை எனப்படும். இந்த நூலில் காமநோய் கண்ட ஒருவன் திருக்காவலூருக்கு வந்து நோய் நீங்கப் பெற்றான் என்பது இந்த உறுப்பில் கூறப்படுகின்றது.

பொதுவாகக் காதல் நோய் உடையவர்களுக்கு நிலவு சுடும். ஆனால் திருக்காவலூர் அன்னையின் அன்பர்கள் சிற்றின்பத்திலிருந்து விடுபட்டுப் பேரின்ப வழியில் செல்கின்றனர். எனவே, நிலவு சுடுவது இல்லை என்கிறார். இந்த உறுப்பில் அமைந்த பாடலைப் பார்ப்போம். (பாடல்-21)

ஒருவாதிங் காள்சுளிர் பூம்தாள் அணிந்தாள்
ஒருகலையாய்த்
திருவாய்மு கம்ஒத்தாய் ஆழ்ந்த கலையாய்ச்
செகம்சுளிர்க்கும்

தருவாய் நிழல்காவ லூர்வதிந் தாய்இனித் தான்சுடவோ

மருவாதுஎக் காலமும் இங்குஇலை கைக்கிளை மாலைஅதே

(ஒருவா = நீங்காமல்; தாள் = திருவடி; கலை = பிறைச்சந்திரன்; திருவாய் = அழகு

பொருந்திய; ஆழ்ந்த = வளர்ச்சிபெற்ற; செகம் = உலகம்; குளிர்க்கும் = குளிரச் செய்யும்;

தரு = மரம்; வதிந்தாய் = வாழ்ந்து வருகின்றாய்; மருவாது = பொருந்தாது; மாலை = மயக்கம்)

நிலவு அடைக்கல அன்னையின் திருவடிகளில் நீங்காது காணப்படுகின்றது. அந்த நிலவைப் பார்த்து, நிலவே! நீ குளிர்ந்த பிறையாய் இருக்கும் போது அடைக்கல அன்னை தன் கால் அடிகளில் உன்னை அணிந்து கொண்டாள். நீ முழு நிலவு ஆனதும் அன்னையின் முகத்திற்கு ஒப்பு ஆனாய். நீ அடைக்கல அன்னையின் ஊரில் வாழ்ந்து வருகின்றாய். எனவே, நீ எவரையும் சுட மாட்டாய். எனவே, திருக்காவலூரில் ஒரு பக்கக் காமம் இல்லை. அதனால் எவரிடமும் மயக்கமும் இல்லை என்கிறார்.

• வண்டு

வண்டை அழைத்துக் கூறுவதாக அமையும் உறுப்பு இது. இப்பகுதியில் அமைந்த பாடல் ஒன்றில் (23) அடைக்கல அன்னையின் கைகள் காந்தள் பூக்களை ஒத்துள்ளன. திருவடிகள் தாமரை மலரை ஒத்துள்ளன. கண்கள் நீல மலர்களை ஒத்துள்ளன. வாய் சிவந்த அல்லிப் பூவை ஒத்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்புகளை உடைய அடைக்கல அன்னை கொடுத்த தேனை உண்ணும் வண்டுகளே! இந்த உலகில் உள்ள பூக்கள் தரும் தேன் இதற்கு ஒப்பு ஆகுமோ எனக் கேட்கின்றார். இதோ அந்தப் பாடல்,

காந்தள்கை கஞ்சம்தாள் காவிக்கண் ஆம்பல்வாய்

வேய்ந்து அலர்ந்த காவலூர் மென்கொடியே - ஈந்தமது
உண்ணிகாள் சொல்மின்றீர் ஒத்து உளதோ பூஉலகில்

பண் அணிபூம் தீம்தேன் பனித்து

(கஞ்சம் = தாமரை; காவி = நீலமலர்; வேய்ந்து = பின்னி; அலர்ந்த = மலர்ந்த; மது = தேன்; உண்ணி = உண்ணும் வண்டுகள்; சொல்மின் = சொல்லுங்கள்; பனித்து = சொரிந்து)

• குறம்

தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வருந்துகின்றாள். அப்போது ஒரு குறத்தி வருகின்றாள். தலைவன் வருவதைத் தலைவிக்குக் குறி மூலம் கூறுகின்றாள். இவ்வாறு அமைவதே குறம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இவ்வாறு அமைந்த ஒரு பாடலின் கருத்தைப் பார்ப்போம். (பாடல் - 25)

தலைவியே! குறத்தி ஆகிய நான் கூறும் குறிகளைக் கேள். வளையல்கள் அணிந்த உன் உள்ளங் கையில் உள்ள கோடுகளைப் பார்த்தேன். இந்தக் கைகள் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த அன்னையின் திருவடிகளை வணங்குவன. நாக்கு அவளைப் புகழும் அளவும் தலை அவளை வணங்கும் அளவும் நீ இந்தப் பிறப்பில் சிறந்த செல்வங்களைப் பெறுவாய். மறு பிறப்பில் முழுமையான வாழ்வைப் பெறுவாய் என்று குறி கூறுகின்றாள்.

• இரங்கல்

இரங்கல் என்றால் வருந்துதல் என்பது பொருள். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துகின்றாள். அப்போது தலைவி கடல் ஓரங்களில் உள்ள பொருள்களைப் பார்த்துத்தன் நிலையைக் கூறி வருந்துவதாக அமையும் உறுப்பு இது.

வினை ஆகிய கடலில் ஆன்மாக்கள் விழுந்து துன்பம் அடைகின்றன. ஆன்மாக்கள் இந்தத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட விரும்புகின்றன. அதற்காக அன்னையின் அருள் என்ற தெப்பத்தில் ஏறுகின்றன. மறை என்ற கலங்கரை விளக்கின் ஒளியைத் துணையாகக் கொள்கின்றன. இதனால் ஆசை என்ற இருளைக் கடக்கின்றன. இறுதியில் திருக்காவலூர்க் கரையைச் சென்று அடைகின்றன என்கிறார். (பாடல் 30)

• தழை

தலைவன் பூக்களையும் இலைகளையும் கலந்து செய்த உடையைத் தலைவியிடம் கொடுக்குமாறு தோழியிடம் வேண்டுகின்றான். அவ்வாறே, தோழி அதைத் தலைவியிடம் கொடுத்து, அதன் சிறப்புகளைக் கூறுகின்றாள். தலைவியிடம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றாள். தலைவியும் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். தோழி தலைவனிடம் சென்று இதைக் கூறுகின்றாள். தழையை ஏற்றுக் கொண்டால் தலைவனின் காதலை ஏற்றுக் கொள்கிறாள் என்று குறிப்பாகப் பொருள்தரும். இது அகத்திணையில் ஒரு துறை ஆகும். இதுவே கலம்பகத்தில் தழை என்ற உறுப்பு ஆகும்.

சிவந்த கதிர்களை உடைய சூரியனை, பொன்னால் ஆகிய இலை உடையாக அடைக்கல அன்னை அணிந்திருக்கின்றாள். நட்சத்திரங்கள் ஆகிய தோகையைக் கொண்ட மயிலாகக் காட்சி அளிக்கின்றாள். திருவடிகளில் சந்திரனைக் கொண்டுள்ளாள். இத்தகைய அடைக்கல அன்னை ஆட்சி செய்யும் திருக்காவலூர் சிறப்பு உடையது என்கிறார். (பாடல். 31)

• பாண்

தலைவன் பரத்தையிடம் உறவு கொண்டான். எனவே, தலைவியைப் பிரிந்தான். சில நாட்கள் சென்றன. தலைவியை மீண்டும் அடைய எண்ணினான். எனவே, தலைவன் பாணனைத் தலைவியிடம் தூது அனுப்பினான். பாணன் தலைவியிடம் சென்றான். தலைவனைப் பற்றிக் கூறினான். தலைவியின் கோபத்தை நீக்க முயன்றான். கோபம் நீங்காத தலைவி பாணனிடம் கூறுவதைக் காட்டுவது பாண் என்னும் உறுப்பு ஆகும்.

இந்நூலில் வீரமாமுனிவர் பாணினியை அழைத்து, இயேசு செய்த அரிய செயல்களை அவள் பாடுவதற்கு ஏற்றவாறு கூறுகின்றார். 6.2.2 அகத்திணைக்கு உரியவை

தலைவன் தலைவியரிடையே வெளிப்படும் அகவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் தன்மையில் அமைந்துள்ள அகத்திணைக்குரிய உறுப்புகளைப் பற்றி

இனிப் பார்ப்போம்.

• காலம்

தலைவன் பொருள் தேடுவதற்காக வெளியூருக்குச் செல்கின்றான். இதனால் தலைவியைப் பிரிகின்றான். தலைவியைப் பிரிந்ததால் தலைவன் துன்பம் அடைகின்றான். இந்தத் துன்பங்களைப் பாடுவது காலம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இந்த நூலில் தலைவன் ஆன்மா. தலைவி அடைக்கல அன்னை. பொருள் உலகப்பற்று என்று உருவகம் செய்து பாடப்பட்டுள்ளது.

வீரமா முனிவர் திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் மக்களின் வாழ்க்கையில் காணப்படும் ஆறு நிலைகளை ஆறு காலங்களாகக் காட்டுகின்றார்.

அதாவது, காமவெறி கடந்து, விரகதாபம் தாங்காது அழுது, நரக பயத்தால் மெலிந்து, பாவம் செய்து, நோயால் வருந்தி, பின் அடைக்கல அன்னைக்குத் தொண்டு செய்தல் என்ற ஆறு நிலைகள் காட்டப்படுகின்றன.

• கைக்கிளை

ஆண், பெண் ஆகிய இருவரில் ஒருவரிடம் மட்டும் காமம் காணப்பட்டால் அது கைக்கிளை எனப்படும். இந்த நூலில் காமநோய் கண்ட ஒருவன் திருக்காவலூருக்கு வந்து நோய் நீங்கப் பெற்றான் என்பது இந்த உறுப்பில் கூறப்படுகின்றது.

பொதுவாகக் காதல் நோய் உடையவர்களுக்கு நிலவு சுடும். ஆனால் திருக்காவலூர் அன்னையின் அன்பர்கள் சிற்றின்பத்திலிருந்து விடுபட்டுப் பேரின்ப வழியில் செல்கின்றனர். எனவே, நிலவு சுடுவது இல்லை என்கிறார். இந்த உறுப்பில் அமைந்த பாடலைப் பார்ப்போம். (பாடல்-21)

ஒருவாதிங் காள்குளிர் பூம்தாள் அணிந்தாள்

ஒருகலையாய்த்

திருவாய்மு கம்ஓத்தாய் ஆழ்ந்த கலையாய்ச்

செகம்குளிர்க்கும்

தருவாய் நிழல்காவ லூர்வதிந் தாய்இனித் தான்சுடவோ

மருவாதுஎக் காலமும் இங்குஇலை கைக்கிளை மாலைஅதே

(ஒருவா = நீங்காமல்; தாள் = திருவடி; கலை = பிறைச்சந்திரன்; திருவாய் = அழகு

பொருந்திய; ஆழ்ந்த = வளர்ச்சிபெற்ற; செகம் = உலகம்; குளிர்க்கும் = குளிரச் செய்யும்;

தரு = மரம்; வதிந்தாய் = வாழ்ந்து வருகின்றாய்; மருவாது = பொருந்தாது; மாலை =

மயக்கம்)

நிலவு அடைக்கல அன்னையின் திருவடிகளில் நீங்காது காணப்படுகின்றது.

அந்த நிலவைப் பார்த்து, நிலவே! நீ குளிர்ந்த பிறையாய் இருக்கும் போது அடைக்கல

அன்னை தன் கால் அடிகளில் உன்னை அணிந்து கொண்டாள். நீ முழு நிலவு ஆனதும் அன்னையின் முகத்திற்கு ஒப்பு ஆனாய். நீ அடைக்கல அன்னையின் ஊரில் வாழ்ந்து வருகின்றாய். எனவே, நீ எவரையும் சுட மாட்டாய். எனவே, திருக்காவலூரில் ஒரு பக்கக் காமம் இல்லை. அதனால் எவரிடமும் மயக்கமும் இல்லை என்கிறார்.

• வண்டு

வண்டை அழைத்துக் கூறுவதாக அமையும் உறுப்பு இது. இப்பகுதியில் அமைந்த பாடல் ஒன்றில் (23) அடைக்கல அன்னையின் கைகள் காந்தள் பூக்களை ஒத்துள்ளன. திருவடிகள் தாமரை மலரை ஒத்துள்ளன. கண்கள் நீல மலர்களை ஒத்துள்ளன. வாய் சிவந்த அல்லிப் பூவை ஒத்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்புகளை உடைய அடைக்கல அன்னை கொடுத்த தேனை உண்ணும் வண்டுகளே! இந்த உலகில் உள்ள பூக்கள் தரும் தேன் இதற்கு ஒப்பு ஆகுமோ எனக் கேட்கின்றார். இதோ அந்தப் பாடல்,

காந்தள்கை கஞ்சம்தாள் காவிக்கண் ஆம்பல்வாய்

வேய்ந்துஅலர்ந்த காவலூர் மென்கொடியே - ஈந்தமது

உண்ணிகாள் சொல்மின்நீர் ஒத்துஉளதோ பூஉலகில்

பண்அணிபூம் தீம்தேன் பனித்து

(கஞ்சம் = தாமரை; காவி = நீலமலர்; வேய்ந்து = பின்னி; அலர்ந்த = மலர்ந்த; மது =

தேன்; உண்ணி = உண்ணும் வண்டுகள்; சொல்மின் = சொல்லுங்கள்; பனித்து =

சொரிந்து)

• குறம்

தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வருந்துகின்றாள். அப்போது ஒரு குறத்தி வருகின்றாள். தலைவன் வருவதைத் தலைவிக்குக் குறி மூலம் கூறுகின்றாள். இவ்வாறு அமைவதே குறம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

இவ்வாறு அமைந்த ஒரு பாடலின் கருத்தைப் பார்ப்போம். (பாடல் - 25)

தலைவியே! குறத்தி ஆகிய நான் கூறும் குறிகளைக் கேள். வளையல்கள் அணிந்த உன் உள்ளங் கையில் உள்ள கோடுகளைப் பார்த்தேன். இந்தக் கைகள் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த அன்னையின் திருவடிகளை வணங்குவன. நாக்கு அவளைப் புகழும் அளவும் தலை அவளை வணங்கும் அளவும் நீ இந்தப் பிறப்பில் சிறந்த செல்வங்களைப் பெறுவாய். மறு பிறப்பில் முழுமையான வாழ்வைப் பெறுவாய் என்று குறி கூறுகின்றாள்.

• இரங்கல்

இரங்கல் என்றால் வருந்துதல் என்பது பொருள். தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி வருந்துகின்றாள். அப்போது தலைவி கடல் ஓரங்களில் உள்ள பொருள்களைப் பார்த்துத்தன் நிலையைக் கூறி வருந்துவதாக அமையும் உறுப்பு இது.

வினை ஆகிய கடலில் ஆன்மாக்கள் விழுந்து துன்பம் அடைகின்றன.

ஆன்மாக்கள் இந்தத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட விரும்புகின்றன. அதற்காக அன்னையின் அருள் என்ற தெப்பத்தில் ஏறுகின்றன. மறை என்ற கலங்கரை விளக்கின் ஒளியைத் துணையாகக் கொள்கின்றன. இதனால் ஆசை என்ற இருளைக் கடக்கின்றன. இறுதியில் திருக்காவலூர்க் கரையைச் சென்று அடைகின்றன என்கிறார். (பாடல் 30)

• தழை

தலைவன் பூக்களையும் இலைகளையும் கலந்து செய்த உடையைத் தலைவியிடம் கொடுக்குமாறு தோழியிடம் வேண்டுகின்றான். அவ்வாறே, தோழி அதைத் தலைவியிடம் கொடுத்து, அதன் சிறப்புகளைக் கூறுகின்றாள். தலைவியிடம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றாள். தலைவியும் ஏற்றுக் கொள்கிறாள். தோழி தலைவனிடம் சென்று இதைக் கூறுகின்றாள். தழையை ஏற்றுக் கொண்டால் தலைவனின் காதலை ஏற்றுக் கொள்கிறாள் என்று குறிப்பாகப் பொருள்தரும். இது அகத்திணையில் ஒரு துறை ஆகும். இதுவே கலம்பகத்தில் தழை என்ற உறுப்பு ஆகும்.

சிவந்த கதிர்களை உடைய சூரியனை, பொன்னால் ஆகிய இலை உடையாக அடைக்கல அன்னை அணிந்திருக்கின்றாள். நட்சத்திரங்கள் ஆகிய தோகையைக் கொண்ட மயிலாகக் காட்சி அளிக்கின்றாள். திருவடிகளில் சந்திரனைக் கொண்டுள்ளாள். இத்தகைய அடைக்கல அன்னை ஆட்சி செய்யும் திருக்காவலூர் சிறப்பு உடையது என்கிறார். (பாடல். 31)

• பாண்

தலைவன் பரத்தையிடம் உறவு கொண்டான். எனவே, தலைவியைப் பிரிந்தான். சில நாட்கள் சென்றன. தலைவியை மீண்டும் அடைய எண்ணினான். எனவே, தலைவன் பாணனைத் தலைவியிடம் தூது அனுப்பினான். பாணன் தலைவியிடம் சென்றான். தலைவனைப் பற்றிக் கூறினான். தலைவியின் கோபத்தை நீக்க முயன்றான். கோபம் நீங்காத தலைவி பாணனிடம் கூறுவதைக் காட்டுவது பாண் என்னும் உறுப்பு ஆகும்.

இந்நூலில் வீரமாமுனிவர் பாணினியை அழைத்து, இயேசு செய்த அரிய செயல்களை அவள் பாடுவதற்கு ஏற்றவாறு கூறுகின்றார்.

6.3 தொகுப்புரை

நண்பர்களே! இதுவரை திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் என்ற கலம்பக நூலைப் பற்றிப் பார்த்தோம். இந்தப் பாடத்தின் மூலம் எந்த எந்தச் செய்திகளை அறிந்துள்ளீர்கள் என்பதை நினைவு படுத்திப் பார்க்கலாம்.

*திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் என்ற நூலுக்கு அந்தப் பெயர் ஏற்படக் காரணம் என்ன என்பதை அறிந்து கொண்டீர்கள்.

*இந்த நூலின் ஆசிரியரைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டீர்கள்

*இந்த நூலின் அமைப்பு விளங்கி இருக்கும்.

*இந்த நூலின் தனிச் சிறப்புகள் பற்றிப் படித்தீர்கள்.

*இந்த நூலில் இடம்பெறும் கலம்பக உறுப்புகள் எவை எவை என்பது தெரிந்து இருக்கும்.

*இக்கலம்பக உறுப்புகளில் இடம்பெறும் சில செய்திகளைத் தெரிந்து கொண்டீர்கள்.

தன் மதிப்பீடு : வினாக்கள் – II

P10331

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1.தமிழில் உள்ள இலக்கிய வகைமைகள் சிலவற்றைக் கூறுக.

விடை

சங்க இலக்கியம், நீதி இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், புராண இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், உரைநடை இலக்கியம் ஆகியவை தமிழில் உள்ள இலக்கிய வகைமைகள் ஆகும்.

2.பேரிலக்கியம் – சிற்றிலக்கியம் வேறுபாடுகளுள் ஒன்றைக் குறிப்பிடுக.

விடை

பேரிலக்கியம் தலைவனின் முழுவாழ்க்கையையும் விளக்கிக் கூறும். சிற்றிலக்கியம் தலைவனின் வாழ்க்கையின் ஒருபகுதியை மட்டும் கூறும்.

3.சிற்றிலக்கியத்தைக் குறிக்க முதன் முதலில் வழங்கப்பட்ட சொல் யாது?

விடை

பிரபந்தம்.

4.சிற்றிலக்கிய வகைகளின் எண்ணிக்கை எனப் பொதுவாக எவ்வளவு கூறப்படுகிறது?

விடை

5.சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள சிற்றிலக்கியத்துக்கும் பக்தி இலக்கியத்தில் உள்ள சிற்றிலக்கியத்துக்கும் ஒவ்வோர் எடுத்துக் காட்டுத் தருக.

விடை

சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றிலக்கியம் பெரும்பாணாற்றுப்படை.
பக்தி இலக்கியத்தில் உள்ள ஒரு சிற்றிலக்கியம் திருமங்கை ஆழ்வார் பாடிய திருக்குறந்
தாண்டகம்.

முள்

P10331

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1. தத்துவக் கருத்தை உணர்த்தும் சிற்றிலக்கியத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டுத் தருக.

விடை

மோக வதைப் பரணி

2. உடல் உறுப்புகளைப் புகழும் நோக்கில் இயற்றப் பெற்ற சிற்றிலக்கிய வகைகள் இரண்டினைக் குறிப்பிடுக.

விடை

பாதாதி கேசம், அங்க மாலை.

3. இசைநாடகச் சிற்றிலக்கிய வகைகளுக்கு இரண்டு சான்றுகள் தருக.

விடை

பள்ளு, குறவஞ்சி

4. பள்ளி எழுச்சி என்ற இலக்கிய வகை எந்தத்துறையிலிருந்து தோன்றியது?

விடை

துயிலெடை நிலை

5. ஒரே பொருண்மையில் பாடப்பட்ட வெவ்வேறு இலக்கிய வகைகள் யாவை?

விடை

தசாங்கம், தசாங்கப்பத்து, தசாங்கத்தயல், சின்னப்பூ.

6. குறிப்பிட்ட பாடல் எண்ணிக்கையில் இலக்கியம் படைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் எழுந்த இரு சிற்றிலக்கிய வகைகளைக் கூறுக.

விடை

பதிகம், சதாகம்

7. சிற்றிலக்கியத்தின் சிறப்புகளில் இரண்டினைக் கூறுக.

விடை

1. சங்க காலம் முதல் இன்று வரையிலும் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும் சிறப்புடையது.

2. பல இந்திய மொழிகளில் காணப்படும் சிறப்புடையது.

முன்

P10332

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1. குறவஞ்சி என்ற பெயர் அந்த இலக்கியத்திற்கு ஏற்படக் காரணம் யாது?

விடை

இந்நூலில் குறத்தி குறி கூறுதல், குறத்தி குறவனுடன் உரையாடுதல், குறத்தியின் செயல்கள், குறி வகைகள் போன்றவை முதன்மை பெறுவதால் குறவஞ்சி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

2. பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரால் பெயர்பெறும் குறவஞ்சி நூல் ஒன்றைக் குறிப்பிடுக.

விடை

தியாகேசர் குறவஞ்சி.

3. தலைவி தலைவனிடம் யாரைத் தூது விடுகின்றாள்?

விடை

தலைவி தலைவனிடம் தோழியைத் தூது அனுப்புகின்றாள்.

4. தூது என்று இந்த இலக்கிய வகைக்குப் பெயர் ஏற்படக் காரணம் யாது?

விடை

ஒருவர் மற்றொருவரிடத்து, மக்களையோ அல்லது ஓர் அஃறிணைப் பொருளையோ தூது அனுப்புவதாக அமைந்த பொருண்மை உடைய இலக்கியம் ஆகையால் இதற்குத் தூது இலக்கியம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

5.தமிழ் மொழியில் தோன்றிய முதல் தூது நூல் யாது?

விடை

தமிழ்மொழியில் தோன்றிய முதல் தூது நூல் உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றிய நெஞ்சுவிடு தூது ஆகும்.

6.மாரி வாயில் என்ற தூது நூலை இயற்றியவர் யார்?

விடை

மாரிவாயில் என்ற தூது நூலை இயற்றியவர் சோமசுந்தர பாரதியார் ஆவார்.

7.தூது அனுப்பும் பொருளின் பெயரால் பெயர் பெறும் தூது நூல் ஒன்றைக் குறிப்பிடுக.

விடை

பணவிடு தூது.

8.தூது நூலின் அமைப்பில் கடைசியாக இடம் பெறும் பகுதி எது?

விடை

தூது வேண்டுகல் என்ற பகுதி.

முன்

P10332

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1.மடல் என்று இந்த இலக்கிய வகைக்குப் பெயர் ஏற்படக் காரணம் யாது?

விடை

தலைவன் தலைவியை அடைய மடல் ஏறுதல் என்ற பாடுபொருளைக் கொண்டுள்ளமையால் இவ்விலக்கியம் மடல் எனப்படுகிறது.

2.மடல் எந்த உருவத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கும்?

விடை

மடல் குதிரை உருவத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

3.மடல் இலக்கிய வகையில் தோன்றிய முதல் நூல்கள் யாவை?

விடை

திருமங்கையாழ்வார் பாடிய சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல்.

4.பெண்கள் மடல் ஏறுதல் எப்போது காட்டப்படும்?

விடை

கடவுளர் தலைவராய் வரும் நூல்களில் பெண்கள் மடல் ஏறுதல் காட்டப்படும்.

5.உலா இலக்கியம் என்ற பெயர்வரக் காரணம் யாது?

விடை

பாட்டுடைத் தலைவன் உலா வருவதாகப் பாடப்படும் இலக்கியம் ஆகையால் உலா இலக்கியம் எனப் பெயர் பெறுகிறது.

6.உலா இலக்கியத்தில் இடம் பெறும் இரு நிலைகள் யாவை?

விடை

• முன் எழு நிலை

• பின் எழு நிலை

7.உலா இலக்கியத்தில் பாட்டுடைத் தலைவர்களாக அமைவோர் யாவர்?

விடை

மன்னன், இறைவன், மக்களில் சிறந்தோர்கள், இளமைப் பருவம் உடைய தலைமகன் ஆகியோருள் ஒருவர் உலா இலக்கியத்தில் பாட்டுடைத் தலைவராக அமைவர்.

8.முதல் உலா இலக்கிய நூல் யாது?

விடை

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இயற்றிய திருக்கலாய ஞான உலா முதல் உலா இலக்கிய நூல் ஆகும்.

9.பள்ளு இலக்கியம் என்று பெயர்வரக் காரணம் யாது?

விடை

பள்ளர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் நூல் ஆகையால் பள்ளு இலக்கியம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

10.உழவர்கள் உழவுத் தொழிலின் போது பாடும் பாடல்கள் யாவை?

விடை

ஏர்மங்கலம், முகவைப்பாட்டு.

11.பள்ளு இலக்கிய வகையில் முதல் நூல் யாது?

விடை

முக்கூடற்பள்ளு.

12.பள்ளு இலக்கியத்தின் வேறு பெயர்களில் இரண்டினைக் கூறுக.

விடை

(1) பள்ளு நாடகம் (2) பள்ளேசல்

13.கலம்பகம் என்று இந்த இலக்கிய வகைக்குப் பெயர் ஏற்படக் காரணம் யாது?

விடை

பல்வேறு உறுப்புகளைக் கலந்து இயற்றியதால் இந்த இலக்கிய வகைக்குக் கலம்பகம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

14.கலம்பக இலக்கிய வகையின் முதல் நூல் யாது?

விடை

நந்திக்கலம்பகம்.

முன்

P10333

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1.தமிழ்விடு தூது நூலில் யாரிடம் தூது அனுப்பப்படுகிறது?

விடை

மதுரையில் எழுந்து அருளியுள்ள சொக்கநாதரிடம் தூது அனுப்பப்படுகிறது.

2.தமிழ்விடு தூது நூலின் ஆசிரியர் யார்?

விடை

ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை.

3.தமிழ் மொழியின் 12 பருவங்களாக எவை எவை கூறப்படுகின்றன?

விடை

எண், பெயர், முறை, பிறப்பு, உருவம், மாத்திரை, முதனிலை, இடைநிலை, ஈற்றுநிலை, போலி, பதம், புணர்ச்சி என்ற 12 பருவங்கள் கூறப்படுகின்றன.

4.பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களில் இடம்பெறும் பருவங்கள் எத்தனை?

விடை

10 பருவங்கள்.

5.தமிழ் மொழியின் பட்டத்துப் பெண்களாகக் கூறப்படுவன யாவை?

விடை

செப்பல் பண், அகவல் பண், தூங்கல் பண், துள்ளல் பண் என்ற 4 பண்களும் பட்டத்துப் பெண்களாகக் கூறப்படுகின்றன.

6.தமிழ் மொழியின் புரோகிதர்களாகக் கூறப்படுவன யாவை?

விடை

வேதங்கள், ஆகமங்கள் ஆகியன தமிழ்மொழியின் புரோகிதர்களாகக் கூறப்படுகின்றன.

முன்

P10333

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1.தமிழ்விடு தூது நூலில் சோமசுந்தரக் கடவுளிடம் யார் எதற்காகத் தூது விடுவதாய்க் காட்டப்படுகிறது?

விடை

தமிழ்விடு தூது நூலில் ஒரு பெண், தன் காதல் துன்பத்தைக் கூறிச் சோமசுந்தரக் கடவுளிடம் தூது விடுவதாய்க் காட்டப்படுகிறது

2.தமிழ் மொழியின் குலங்களாகக் கூறப்படுவன யாவை?

விடை

வெண்பா முதலாக மருட்பா ஈறாக உள்ள ஐந்து பாக்களும் ஐந்து குலங்களாகக் கூறப்படுகின்றன.

3.தமிழ்மொழியின் மணப்பெண்களாகக் கூறப்படுவன யாவை?

விடை

ஐந்து வகைக் கருவிகள் வெளியிடும் 103 பண்கள்.

4.ஒன்பது வகைச் சுவைகள் யாவை?

விடை

வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம், அவலம், நகை, நடுவுநிலை, உருத்திரம் ஆகியன ஒன்பது வகைச் சுவைகள்.

5.தமிழ் நாட்டின் எல்லைகள் யாவை?

விடை

மேல்கடல். கீழ்க்கடல், குமரிஆறு, திருவேங்கடமலை ஆகியன எல்லைகள்.

6.தமிழ்மொழியின் நண்பர்கள் யார்?

விடை

பெருங்காப்பியங்கள், நாடக நூல்கள் ஆகியன தமிழ்மொழியின் நண்பர்களாகக் கூறப்படுகின்றன.

7.எல்லாச் செல்வங்களிலும் உயர்ந்த செல்வமாக எது கூறப்படுகிறது?

விடை

தமிழ்மொழி

8.தலைவி மாணைத் தூது அனுப்பாததற்கு உரிய காரணம் யாது?

விடை

மான் சிவபெருமானின் ஆடை ஆகிய புலித்தோலைக் கண்டு அஞ்சும். எனவே தூது அனுப்பவில்லை என்கிறாள்.

9.தலைவி தமிழிடம் தூது வேண்டியது யாது?

விடை

இறைவனாகிய சோம சுந்தரக் கடவுள் உன் சொற்படி இங்கு வந்து, என் துன்பங்களை நீக்கி இன்பம்தர வேண்டும்; இதை மறவாது நீ தூது சொல்லி வர வேண்டும் எனத் தலைவி தமிழிடம் வேண்டுகின்றாள்.

முன்

P10334

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1.சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்ற நூலின் பாட்டுடைத் தலைவர் யார்?

விடை

தஞ்சாவூரை ஆண்ட சரபோஜி மன்னர்.

2.சரபோஜியை யார் தத்தெடுத்தார்?

விடை

துளஜாஜி என்ற மராட்டிய மன்னர்.

3.சரபோஜி மன்னர் எப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்?

விடை

1798-இல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்.

4.சரபோஜி மன்னரின் தாய்மொழி எது?

விடை

மராட்டிய மொழி.

5.சரபோஜி மன்னர் தஞ்சாவூரில் நிறுவிய நூல் நிலையத்தின் பெயர் யாது?

விடை

சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம்.

6.சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சியை இயற்றியவர் யார்?

விடை

கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்.

முன்

P10334

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1.சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சியின் முதற்பகுதியில் இடம்பெறும் பகுதிகள் யாவை?

விடை

சிறப்புப் பாயிரம், காப்புச் செய்யுள், கட்டியக்காரன் வருகை, கணபதி வருகை.

2.சரபேந்திரனின் உலாவைக் கண்ட பெண்ணின் பெயர் யாது?

விடை

மதனவல்லி

3.சரபேந்திரர் உலா வரும் வாகனம் எது?

விடை

யானை

4.மதனவல்லி விளையாடிய விளையாட்டு எது?

விடை

பந்து விளையாட்டு.

5.வெங்கோஜி மன்னனின் மற்றொரு பெயர் யாது?

விடை

ஏகோஜி

6. துளஜாஜி மன்னனின் விருப்பத் தெய்வத்தின் பெயர் யாது?

விடை

திரிபுவனம் சரபேசர்

7. மராட்டியர் குலம் எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?

விடை

போன்ஸ்லே அல்லது போஸ்லே

8. ஏரண்டம் என்பதன் பொருள் யாது?

விடை

ஆமணக்குக் கொட்டை

9. சரபோஜி மன்னனின் உலாவில் உடன் வருவோர் யாவர்?

விடை

மன்னர்கள், அமைச்சர்கள், படைத்தலைவர்கள்.

10. மதனவல்லி தோழியிடம் மன்னனிடமிருந்து எதை வாங்கிவரக் கூறுகிறாள்?

விடை

மாலை

11. குறவனின் பெயர் யாது?

விடை

சிங்கன்.

முன்

P10335

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1.பெரிய திருமடலை இயற்றியவர் யார்?

விடை

திருமங்கை ஆழ்வார்.

2.நாற்பொருள்கள் யாவை?

விடை

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன நாற்பொருள்கள் ஆகும்.

3.திருமாலின் படுக்கை யாது?

விடை

ஆதிசேடனாகிய பாம்பு.

4.திருமாலின் நிறம் யாது?

விடை

காயாம் பூ நிறம்.

5.திருமால் திருவழுந்தூரில் எவ்வாறு காட்சி தருகிறார்?

விடை

திருமால் திருவழுந்தூரில் சோதியாய்க் காட்சி தருகிறார்.

முன்

P10335

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1.மடல் இலக்கியத்தில் நாற்பொருள்களில் எது சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றது?

விடை

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நாற்பொருள்களில் இன்பமே மடல் இலக்கியத்தில் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது.

2.உஷை என்பவள் யார்?

விடை

உஷை என்பவள் பாணாசுரன் என்பவனின் மகள்.

3.திருமாலின் கொப்பூழில் தோன்றிய தாமரை மலரில் தோன்றியவர் யார்?

விடை

பிரம்மன்.

4.திருமாலின் மாலை எது?

விடை

துளசி மாலை.

5.திருமால் வாமன அவதாரம் எடுத்து யாரை அடக்கினார்?

விடை

மாவலியை அடக்கினார்.

6.திருமால் திருக்கண்ண மங்கையில் எவ்வாறு எழுந்தருளி உள்ளார்?

விடை

கற்பக மரமாக எழுந்தருளி உள்ளார்.

7.தலைவி திருமாலை எந்த இடத்தில் கண்டாள்?

விடை

திருநறையூரில் கண்டாள்.

8.திருமாலிடம் காதல் கொண்ட தலைவியை எவை எவை துன்புறுத்தின?

விடை

திருமாலிடம் காதல் கொண்ட தலைவியைக் கடல் அலை, சந்திரன் ஒளி, தென்றல் காற்று, அன்றில் பறவை ஆகியவை துன்புறுத்தின.

முன்

P10336

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - I

1. திருக்காவலூர் தமிழ் நாட்டில் எந்த மாவட்டத்தில் உள்ளது?

விடை

திருக்காவலூர் தமிழ் நாட்டில் திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ளது.

2. திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் என்ற நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் யார்?

விடை

வீரமாமுனிவர்.

3. வீரமாமுனிவர் எந்த நாட்டைச் சார்ந்தவர்?

விடை

வீரமாமுனிவர் இத்தாலி நாட்டைச் சார்ந்தவர்.

4. வீரமாமுனிவரின் இயற்பெயர் யாது?

விடை

வீரமாமுனிவரின் இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி

5. திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தின் பாட்டுடைத் தலைவி யார்?

விடை

அடைக்கல அன்னை.

6.திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் எனப் பெயர் வரக் காரணம் யாது?

விடை

திருக்காவலூரில் எழுந்தருளியுள்ள அடைக்கல அன்னையைப் புகழ்ந்து பாடும் கலம்பக நூல். எனவே இந்தப் பெயர் ஏற்பட்டது.

7.பிற கலம்பக நூல்களில் இடம்பெறாது இந்த நூலில் மட்டும் இடம்பெறும் கலம்பக உறுப்பு யாது?

விடை

சமூக உல்லாசம்.

8.இந்த நூலில் இடம்பெறும் பாடல்கள் எத்தனை?

விடை

100 பாடல்கள்.

9.இந்த நூலில் இடம்பெறும் கலம்பக உறுப்புகள் எத்தனை?

விடை

20 உறுப்புகள்.

10.இயேசுவின் தாயாகிய மரியாள் எதனுடன் ஒப்புமைப் படுத்தப்படுகிறார்?

விடை

ஆணின் உறவு இன்றி மழைத்துளியால் கருவுறும் சங்குடன் ஒப்புமைப் படுத்தப்படுகின்றார்.

முன்

P10336

தன்மதிப்பீடு : விடைகள் - II

1. திருக்காவலூர் மக்களுக்கு நிலவு சுடுவதில்லை. ஏன்?

விடை

திருக்காவலூர் மக்கள் அடைக்கல அன்னையின் அன்பர்கள். அவர்கள் சிற்றின்பத்திலிருந்து விடுபட்டுப் பேரின்ப வழியில் செல்பவர்கள். எனவே, நிலவு சுடுவது இல்லை.

2. குறம் என்ற உறுப்பின் பொருள் யாது?

விடை

தலைவன் பிரிவால் தலைவி வருந்துகிறாள். அப்போது குறி கூறும் குறத்தி வருகின்றாள். அவள் தலைவியின் கையைப் பார்த்துத் தலைவன் வருவான் என்று குறி கூறுகின்றாள். இதுவே குறம் என்ற உறுப்பு ஆகும்.

3. உலகில் ஆன்மாக்கள் எந்தக் கடலில் வீழ்ந்து துன்பம் அடைகின்றன?

விடை

உலகில் ஆன்மாக்கள் வினை ஆகிய கடலில் வீழ்ந்து துன்பம் அடைகின்றன.

4. உலக மக்கள் துன்பக் கடலில் விழுந்து தவிக்கும் போது அவர்களைக் காப்பாற்றும் தெப்பம் யாது?

விடை

அடைக்கல அன்னையின் அருள் ஆகிய தெப்பம்.

5.அடைக்கல அன்னையின் ஆடை யாது?

விடை

சூரியனின் கதிர்களை அடைக்கல அன்னை ஆடையாக அணிந்துள்ளாள்.

6.சமூக உல்லாசம் என்ற கலம்பக உறுப்பின் பொருள் யாது?

விடை

சமூகம் என்பது மக்கள் கூட்டம். உல்லாசம் என்பது மகிழ்ச்சி. அடைக்கல அன்னையின் பக்தர்கள் அன்னையின் முன்னால் தம் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதாகப் பாடுவது சமூக உல்லாசம் ஆகும்.

7.சித்து என்ற உறுப்பில் கூறப்படும் செய்தி யாது?

விடை

இரசவாதிகள் தம் திறமைக்கு அடைக்கல அன்னையின் அருளே காரணம் என்று கூறுவதாகக் காட்டப்படுகிறது.

8.சம்பிரதம் என்ற உறுப்பின் பொருள் யாது?

விடை

மாய வித்தைக்காரன் தன் மாய வித்தைகளைச் செய்து காட்டுவதாகக் கூறும் உறுப்பு சம்பிரதம் ஆகும்.

9.அம்மாணை என்ற உறுப்பு எத்தனைப் பெண்கள் பாடுவதாக அமையும்?

விடை

மூன்று பெண்கள் சேர்ந்து பாடுவதாக அமையும்.

முன்